

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

පිළිගත්වන ලද කෙටුම්පත් පණත [නි. 929] :

Bribery (Amendment) Bill [සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලය]

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 930]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [එකොළොස්වන වෙන් කළ
දිනය] [නි. 934] :

ශීඝ්‍ර 53-68 තෙක් කරන සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

කල්තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1132]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 1143]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

முதல்முறை மதிப்பிடப் பெற்ற மசோதா [ப. 929] :

Bribery (Amendment) Bill [Senate]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 930]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட பதினொராம் நாள்] [ப. 934] :

குழுவில் ஆராயப் பெற்றது

தலைப்பு 53-68

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1132]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 1143]

Volume 57

No. 5

Monday,

24th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

BILL READ THE FIRST TIME [c. 929] :

Bribery (Amendment) Bill [Senate]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 930]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Eleventh Allotted Day] [c. 934] :

Considered in Committee

Head 53-68

ADJOURNMENT MOTION [c. 1132]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [c. 1143]

Bribery (Amendment) Bill [Senate]

நியோசன மன்றத் தீர்மானம்

1964 ஏப்ரல் 24 வன சபை

பு. ம. 10 வ மன்றத் தீர்மானம் ௨௪ வி. கருவியை [௨௨ வி. பகுதி] இலக்கணம் ௨௪ வி.

செனேட் மன்றத் தீர்மானம்
சமர்ப்பணம்

மூலக்கருவியிலிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE SENATE

கருவியை

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

செனேட் மன்றத் தீர்மானம் ௨௪ வி. கருவியை
சமர்ப்பணம் ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

சமர்ப்பணம் ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

“செனேட் மன்றத் தீர்மானம் ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

Bribery (Amendment).”

BRIBERY (AMENDMENT) BILL
[SENATE]

பி. பி. பசுபதி ம. (அமைச்சர்)
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

(திரு. ம. பி. பசுபதி—நீதி அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. T. Pasqual—Parliamentary
Secretary to the Minister of Justice)

விசை ஒத்திசை கருவியை

கருவியை ௨௪ வி. கருவியை
1964 டிசம்பர் 1 வன அமைச்சர் ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

2—பு. 233—745 (64/8)

வாசக பிழை

புத்தகம் வாசக பிழை

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

பி. பி. பசுபதி ம. (அமைச்சர்)
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

(திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாச்சி—கல்வி
அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. K. K. Suriarachchi—Parliamentary
Secretary to the Minister of Education)

கருவியை ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

புத்தகம் ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

விசை ஒத்திசை ம. (பிழை)
பிழை ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளூர்
ராட்சி, உள்ளாட்சி விவகார அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary
Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

கருவியை ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

புத்தகம் ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

ரத்தினம் பிழை ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

நகரசபை, இரத்தினம்: தலைவர் திரு. விக்ரம்
அபயரத்தினம் கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

URBAN CUNCIL, RATNAPURA: ALLEGATIONS
AGAINST CHAIRMAN, MR. VICTOR ABEYRATNE

3. பி. பி. பசுபதி ம. (அமைச்சர்)
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

(திரு. ம. பி. பசுபதி—இரத்தினம்
புரி)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Ratna-
pura)

பிழை ௨௪ வி. கருவியை
கருவியை ௨௪ வி. கருவியை

වෘත්ති විලිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

[ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.]

හා අයවා ජාලනය පිළිබඳ චෝදනා නගා තිබුණු බව එතුමිය දන් නවාද? (ආ) සභා පනිට විරුද්ධව නගා ඇති පහත දෑක් වෙත චෝදනා සම්බන්ධයෙන් එතුමිය පරීක්ෂා කර බලනවාද: (i) නීතියට පටහැණිව, නීතියෙන් අවශ්‍ය වන පරිදි ඇමතිවරයාගේ අනුමැතිය නොමැතිව, නගරය මධ්‍යයේ පිහිටි ගොඩනැගිල්ලක් රුපියල් 10 ක ඉතා සුළු කුලියකට ආධාරකරුවෙකුට කුලියට දීම; (ii) වෙළඳපලේ වෙළඳ ගබඩාවක් පවත්වා ගෙන යන්නෙකු වන ගුණවර්ධන මහතා විසින් කරන ලද චෝදනාවක් පරිදි සභාපති රුපියල් 2,000 ක අල්ලසක් ඉල්ලීම; (iii) මස් වෙළෙඳුන් දා සඳහා වූ ගොඩනැගිලි භූමිභාගය සමතලා කිරීමට පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ කම්කරුවන් හා පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ ලොරිය යෙදවීම; (iv) නගර සභා ගොඩනැගිල්ලේ රුපියල් 47,000 ක වංචාවක් සිදු වීම.

உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா: (அ) கை இலஞ்சம், ஊழல், நிருவாகச்சீர்கேடுகள் ஆகியன சம்பந்தமாய் இரத்தினபுரி நகரசபைத் தலைவர் திரு. விக்ரம் அபயரத்தினவிற்கு கெதிராய்க் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டுள்ளனவென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) தலைவருக்கெதிராய்ச் சுமத்தப்பட்ட பின்வரும் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி அவர் விசாரணையிடுவாரா? (i) சட்டத்திற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரகாரம் அமைச்சரின் அங்கீகாரமின்றி சட்ட விரோதமான முறையில் நகரின் மத்தியஸ்தானத்தில் உள்ள கட்டடத்திற்கான காணிப் பகுதியொன்றினை தமது ஆதரவாள ரொடுவருக்கு பெயரளவினதான 10 ரூபா வாடகைக்குக் கொடுப்பதற்குத் தலைவர் உடன்பட்டமை; (ii) தலைவர் 2,000 ரூபா கை இலஞ்சம் வாங்கினாரென சந்தைக்கடை வைத்திருப்பவரான திரு. குணவர்த்தனவால் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டு; (iii) இறைச்சிக்கடைக்காரரின் கட்டடத்திற்கான இடங்களைச் சமப்படுத்துவதற்கு நகரசபைத்தொழிலாளர்களையும், லொறியையும் பயன்படுத்தியமை; (iv) நகரசபைக் கட்டடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் நடைபெற்ற 47,000 ரூபா மோசடி.

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs : (a) Is she aware that allegations of bribery, corruption and maladministration have been made against the Chairman, Urban Council, Ratnapura, Mr. Victor Abeyratne ? (b) Will she inquire into the following charges made against the chairman,—(i) that contrary to law the chairman has agreed to rent out to a supporter a building block in the heart of the town at a nominal rental of Rs. 10 without the approval of the Minister as required by law ; (ii) that the chairman solicited a bribe of Rs. 2,000, a charge made by Mr. Gunawardene, a market-stall holder ; (iii) that U. C. labour and the U. C. lorry was used to level building sites for the butcher ; (iv) that there took place a fraud to the value of Rs. 47,000 in the Town Hall buildings ?

විවිසන් ගුණවර්ධන මිස.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

(අ) නැත. (ආ) (i) සිට (iv) දක්වා සඳහන් වෝදනා ගැන පරීක්ෂා කර බලා, නියමිත පරිදි ක්‍රියා කරනු ලබනු ඇත.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். வீரசேக்கர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළායින් පසු මහතත්තිල මහත්මයා රත්නපුරයට ගොස් අබේරත්න මැතිනිය හමු වී, මාර්ගසේ දුන්න චෝදනා පත්‍රය අත්සන් කර තිබුණු තැනැත්තාගේ නම දී, අබේරත්න මහතාගේ වැඩ තහනම් කර තිබෙනවා. මේකෙ ලොකු රහස්‍යක් තිබෙන බව පෙනෙන හෙයින් කරුණා කර මේ ගැන සොයා බලන්නවාද ?

විවිසන් ගුණවර්ධන මය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

සොයා බලන්නම්. ඇමති අංශයට නම්
 කවීම එ ගත කරුණු දැන ගන්න ලැබී
 නැහැ.

වෘත්තික පිළිතුරු

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙනුවට)

(කෙළරව්‍ය எம். பீ. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன —தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்—பாது காப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளு மன்றக் காரியதரிசி சார்பில்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing) —(on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs)

ගරු කළානායකතුමනි, 4 වැනි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට කල් වුවමනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව : ගණන් පරීක්ෂණ විමසීම්

நகரசபை, இரத்தினபுரி : கணக்குகள் சம்பந்தமாய் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகள்

URBAN COUNCIL, RATNAPURA : AUDIT QUERIES

6. ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(திரு. டி. பீ. ஆர். வீரசேக்கா)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වරියගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1960 සිට මේ දක්වා රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව සම්බන්ධයෙන් කුමන ගණන් පරීක්ෂණ විමසීම් නගා තිබේද? (ආ) ඒවා සම්බන්ධයෙන් කුමන ක්‍රියා මාර්ගයක් ගෙන තිබේද?

உள்ளுராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா : (அ) 1960 முதல் இற்றைவரை இரத்தினபுரி நகரசபையின் கணக்குகள் சம்பந்தமாய் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளென்ன? (ஆ) அவை சம்பந்தமாய் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs : (a) What

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

audit queries have been raised regarding the Ratnapura U. C. from 1960 up to date? (b) What action has been taken regarding them?

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

(අ) එකම ඔබ්බි ප්‍රශ්නයක් පමණක් ලැබී ඇති අතර, එය අදාළව ඇත්තේ අළුත් කායාර්ථයට සහ නගර ශාලාවට ගෘහ භාණ්ඩ මිල දී ගැනීම සම්බන්ධයෙනි. (ආ) ඔබ්බි ක්‍රියාමාර්ගය උඩ රඳා පවතී.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(திரு. டி. பீ. ஆர். வீரசேக்கா)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

නගර ශාලාව සෑදීම සම්බන්ධයෙන් රුපියල් 47,000 ක වංචාවක් ගණන් පරීක්ෂණවලදී අසූ වූ නමුත් දැන් ඊට සම්බන්ධ ලිපි ගොනුව පවා ඇමති අංශයේ නැති බව මට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා. ඔබතුමිය පත් වන්නට පෙරයි, මෙය සිදු වී තිබෙන්නේ. කරුණා කර මිට සිදු වුණේ කුමක්ද කියා වෙනම නිලධාරියකු හෝ පත් කර සොයා බලනවාද?

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

ඒ ගැන සොයා බලන සේ පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතුමාට නියෝග කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත,

1964-65

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී—
[ප්‍රගතිය අගෝස්තු 19]

කළානායකතුමා මූලාසනය විය.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

I should like to ask you what Head you are taking up now and what the programme for today is.

விசேஷக் கௌரவப் பேரவை, 1964-65

—கூடுதல் பேரவை

பேரவைத் தலைவர்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

We are discussing the Votes of the Ministry of Justice today. Votes of the Police Department will be taken up tomorrow.

ஃபாபீஸ் டிபுலி. டஹனாயக்

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகராயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Would that mean that we have to finish the discussion on the Votes of the Ministry of Justice today and take up those of the Ministry of Finance after that?

பேரவைத் தலைவர்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Does the House agree to take up the Votes of the Ministry of Justice first?

ஹ். மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தினர்)

(hon. Members)

Aye!

பி. பி. ஃபார். குணவர்தன மஃ. (அவிஸ்சா வேலீ)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசா வெலி)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avisawella)

We agreed that the Votes of the Ministry of Justice would be taken up today.

கே. பி. பி. ராஜரத்ன மஃ. (வெலிமட)

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன—வெலிமட)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

அபிமானம் அமரணமாகப் படிப்பது அப்படி இடல் அமரணமாக மன்றம் இது. பின்பு இது மன்றம் இடல் அமரணமாக மன்றம்.

பேரவைத் தலைவர்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

If that is so, the Votes of the Ministry of Finance must go to the bottom.

ஹ். டி. ஃபார். சிரிவர்தன

(கௌரவ டி. சாய்சா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

We will take up the Votes of the Ministry of Finance now and follow up with those of the Ministry of Justice.

ஹ். மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

But the Minister of Finance is not here.

ஹ். டி. ஃபார். சிரிவர்தன

(கௌரவ டி. சாய்சா சிரிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

I will see that he is here.

பி. பி. ஃபார். குணவர்தன மஃ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The Hon. Minister of Finance must be here if we are to take up the Votes of the Ministry of Finance. In his absence we are not prepared to discuss these matters. He must be here.

ஃபாபீஸ் டிபுலி. டஹனாயக்

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகராயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

If you insist that the Votes of the Ministry of Finance should be taken up now, till the Minister comes, may I touch on certain subjects—

பி. பி. ஃபார். குணவர்தன மஃ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Let him be here, if we are to take up the Votes of the Ministry of Finance. In his absence we cannot discuss them; he must be here.

பேரவைத் தலைவர்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

In the meantime, what shall we do? We will take up the Ministry of Justice and wind up with the Ministry of Finance.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

That will leave us no time for Finance.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)
(Mr. D. B. Gunawardena—Kottawa)

If the hon. Member for Galle wants to speak on the Votes of the Ministry of Finance—

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The Hon. Minister of Finance must have that much courtesy to be present here when his Votes are taken up. Every Minister must make it a point to be present here when his Votes are taken up for discussion. We do not come here just for the fun of coming. We come here with the idea of bringing certain matters to the notice of the Minister.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම නම් අධිකරණ අමාත්‍යාංශය අවසාන වූ හැටියෙම මුදල් අමාත්‍යාංශය ගනිමු. මුදල් අමාත්‍යාංශය අගට දමන්න බැහැ.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

What is the position now?

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனார்)
(The Chairman)

We take up the Votes of the Ministry of Justice first and then those of the Ministry of Finance.

—කාරක සභාව

53 වන ශීර්ෂය.—අධිකරණ අමාත්‍යවරයා.

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා රු. 4,34,434

1 වන විභාජනය.—අධිකරණ අමාත්‍යාංශය, රු. 3,01,222

1 වන උපශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප් රු. 1,87,722

தலைப்பு 53.—நீதியமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 4,34,434

பங்கிட்டு இல. 1.—நீதி அமைச்சர், 3,01,222 உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங் களும், ரூ. 1,87,722

HEAD 53.—MINISTER OF JUSTICE
Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 434,434
Apportionment No. 1.—Ministry of Justice, 301,222
Sub-head 1.—Cadre and salaries, Rs. 187,722

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ නමින් තිබෙන මතු පළ වන යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා :

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item “The Minister”. (Apportionment No. 1.)

සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ විශේෂයෙන්ම කරුණු දෙකක් ගැන මා මේ අවසානවේදී කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන අතර ඒවා සම්බන්ධව නිසි අන්දමේ පිළිතුරක් අපි අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ප්‍ර. හා. 10.15

මේ හවුල් රජයේ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියා මා මුලින්ම දැනගන්නට සතුටුයි. කරුණු 14 ක් අඩංගු ගිවිසුමේ හා රාජ්‍යසභා කඩාවෙන් සඳහන් කර තිබුණා සිංහල භාෂා පණත හා දෙමළ භාෂා පණත යන මේ පණත් දෙකම සිංහල ජනයාටත් දෙමළ ජනයාටත් වඩාත් පිළිගත හැකි වන අන්දමට ක්‍රියාවට පත් කරනවාය කියා. ඒ සමගම දවස් කීපයකට උඩදී “දිනමිණ” පත්‍රයේ මුල් පිටුවේ සඳහන් වී තිබුණා අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කළ ප්‍රකාශයක්. අගෝස්තු මස 18 වැනි අඟහරුවාදා “දිනමිණ” පත්‍රයේ පළ වූ ඒ ප්‍රකාශනයේ නිබුණේ, වැලිමඩ මන්ත්‍රී වරයා මේ ආණ්ඩුවේ භාෂා පිළිවෙත වෙනස් කර තිබෙනවාය කියා කිව්වත් එහෙම වෙනස් කිරීමක් කර නැත කියායි. ඒ ප්‍රකාශනය පත්‍රයේ සඳහන් වුණේ මෙසේයි :

“වැලිමඩ මන්ත්‍රීව පිළිතුරු දෙයි: රජයේ නිල ධාරීන්ගේ කාර්යක්ෂමතාවය මැනීමේදීත් ඔවුන් උසස් කිරීමේදීත් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රවීණතාව අවශ්‍යම අංගයක් සේ සැලකීමට කර ඇති තීරණය අත්හැර දමා නැතැයි අධිකරණ උප ඇමති දයා වි. පැස්කුවල් මහතා කියයි.

පසුගිය සැප්තැම්බර් 20 වැනි දින දරණ කැබිනට් තීරණය අත්හැරියේ මන්දැයි වැලිමඩ මන්ත්‍රී කේ. එම්. පී. රාජරත්න මහතා නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු වශයෙන් උප ඇමතිවරයා මේ බව කියා ඇත.

උප ඇමතිවරයා දී ඇති පිළිතුර අනුව රජයේ නිලධාරීන්ගේ පත් කිරීම් හා උසස් කිරීම් පිළිබඳව එම කැබිනට් තීරණයේ මෙසේ සඳහන් වේ :

“දැනට රජයේ සේවයෙහි නියුක්තව සිටින නිලධාරීන්ගේ කාර්යක්ෂමතාවය මැනීමේදී රාජ්‍ය භාෂා විෂයෙහි ඔවුන් කෙරෙහි ඇති ප්‍රවීණතාව අවශ්‍යම අංගයක් වශයෙන් සැලකිය යුතුය. එම නිලධාරීන් තනතුරෙන් උසස් කිරීමේදීත් එසේම නිලධාරීන් ඒ ඒ අංශයන්හි වගකිව යුතු තනතුරු වල යෙදවීමේදීත් ඔවුන් සතු භාෂා ප්‍රවීණතාව කෙරෙහි නිසි සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුය.”

මේ විධියට භාෂා පිළිවෙත වෙනස් කළේ නැත, කැබිනට් මණ්ඩලය ගත් තීරණ ඒ අනුවම පිළිපැද තිබෙනවාය කියා අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියා තිබෙනව. හවුල් ආණ්ඩුවේ ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා හර්තාල් දිනය සිහි කිරීමේ රැස්වීමකට සහභාගි වෙමින්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ සමනාන් පිළිවෙත අනුව තව මාස තුනක් යන්න පෙර භාෂා ප්‍රශ්නය විසඳනවාය කියා යාපනේදී ප්‍රකාශයක් කළ බව පුවත්පත් වල පළ වුණා. “සවස”, “දවස”, සහ “දිනමිණ” යන පත්‍ර තුනේම ඒ ගැන සඳහන් වී තිබුණා. මේ මාසයේ 14 වැනිදා “සවස” පත්‍රයෙන්, 15 වැනිදා “දිනමිණ” පත්‍රයෙන් ඒ ප්‍රකාශය ගැන පළ වී තිබුණා මට මතකයි. එය වැරදි ප්‍රවෘත්තියක් නම් යථා කාලයේ නිවැරදි කරාවිය කියා මා කල්පනා කළා. එහෙත් අද වන තුරු එය වැරදි බවක් පෙනෙන්නට නැත.

නැහැ. ඒ නිසා එය නිවැරදි වාර්තාවක් වෙන්න ඕනැ. හවුල් ආණ්ඩුව භාෂා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් දිව දෙකකින් කපා කරනවද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එක් දිවකිනුත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය එක් දිවකිනුත් කපා කරනවද? මේ අවස්ථාවේ ඒ ගැන පැහැදිලි ලෙස කරුණු දැන ගන්න කැමතියි.

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව තිබෙන්නේ අධිකරණ ඇමතිතුමා යටතෙයි. සිංහල පමණක් පණත ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ කටයුතු පැවරී තිබෙන්නේ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාටයි. සිංහල භාෂා පණත ක්‍රියාත්මක කරනු වෙනුවට එය හැම අතින්ම කඩාකප්පල් කර දැමීමට මේ ආණ්ඩුව විසින් වැඩ කටයුතු යොදා තිබෙනව. සැප්තැම්බර් 20 වැනි දා කැබිනට් තීරණය මා ලග තිබෙනව. ඇමති මණ්ඩලය භාෂා පණත සියේට සියයක්ම ක්‍රියාත්මක කරන්නෙ නැහැ. එහෙත් ඇමති මණ්ඩලයේ තීරණය අනුව එක්තරා ප්‍රමාණයකට සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කිරීමක් දෙපාර්තමේන්තුවල සිදු වීමට ඉඩ තිබෙනව. ඒ ප්‍රමාණයට පමණයි සැප්තැම්බර් 20 වන දා ඇමති මණ්ඩලයේ තීරණවලට අපි අනුකූලතාවක් දක්වන්නේ. එහෙත් අංක 33 දරණ සිංහල භාෂා පණත සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්න යන බවක් අපට පෙනෙන්නෙ නැහැ. ඒ තීරණය නිසා සමහර තැන්වලදී බාධා පැමිණෙනව, සිංහල භාෂා පණත ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කටයුත්තට. මේ තීරණය අනුව කාර්මික දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් නොකිරීමට ඉඩ ලැබෙනව. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ කටයුතු ඉංග්‍රීසියෙන්ම කරගෙන යාමට ඇමති මණ්ඩල තීරණයෙන් ඉඩ දී තිබෙනව. එය සිංහල පමණක් භාෂා පණතට අනුකූලතාවක් නොවෙයි. ඒ කෙසේ වෙතත් අරන් තිබෙන ඒ තීරණය අනුව එක්තරා ප්‍රමාණයකට සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කෙරෙනව. ජනවාරි පළමුවන දා සිට මේ වැඩ කටයුතු කිරීමට පියවර කීපයක් අරන් තියෙනව. ඒ පියවර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් සිංහල ලිපිකාර සංගමයට ප්‍රශංසා කරන්න ඕනැ. ඒ සංගමය ගිය අවුරුද්දේ දැඩි සටනක් ගෙන ගියා. සිංහලෙන් පමණක් වැඩ කරන බවත්, වෙනත් භාෂා වලින් එන ලියුම් වර්ජනය කරන බවත් ප්‍රකාශ කරමින් ගෙන ගිය ඒ දැඩි සටන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ජනවාරි පළමුවන දා සිට එක්තරා ප්‍රමාණයකට සිංහලෙන් වැඩ කිරීම සඳහා ගත් පියවරට ලොකු රුකුලක් වුණු බව මේ අවස්ථාවේදී අප විසින් අමතක නොකළ යුතු කාරණයක් බව කියන්න කැමතියි.

දැන් මතු වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? මම එකින් එකට කියන්නම්. සිංහල නොදන්නා නිලධාරීන් අසීරු කරනවය, එසේ නැත්නම් විශ්‍රාම යන්න සලස්සනවය යනුවෙන් කැබිනට් මණ්ඩලයේ තීරණයක් තිබුණා. හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම සිංහල ඉගෙන නොගත් නිලධාරීන් සේවයෙන් ඉවත් කරනවය කියන ඒ තීරණයට කැබිනට් මණ්ඩලය එළඹුණේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වෙන්න ප්‍රථමයෙනුයි. හවුල් ආණ්ඩුව එන්න ඉස්සර වෙලා ඒ අනුව ක්‍රියා කළා. සිංහල ඉගෙන නොගත් නිලධාරීන් තුන් හතර දෙනෙකු විශ්‍රාම ඇරියා. හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසුව මේ සම්බන්ධව අරගෙන තිබෙන තීරණය මොකක්ද? එසේ විශ්‍රාම යැවීම නතර කර තිබෙනවා. සිංහල නොදන්නා නිලධාරීන්ට හෝ සිංහල ඉගෙන නොගත් නිලධාරීන්ට පමණක් නොව, සිංහල ඉගෙන ගැනීමට පරිශ්‍රමයක් නොදක්වූ නිලධාරීන්ටත් දිගටම රාජ්‍ය සේවයේ සිටින්නට පුළුවන් වන විධියට මේ ආණ්ඩුව දැන් කටයුතු යොදා තිබෙනවා. සිංහල නොදන්නා නිලධාරීන් විශ්‍රාම ගැන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළ නතර කර තිබෙනවා.

එහෙයම් සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්නේ කොහොමද? එය සිංහල පමණක් පණත ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කිරීමද? මේ රටේ වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කරන්නේ මේ විධියටද? ඔය එකක්. මෙන්න අනික. ජනවාරි මාසයේ 1 වැනි දා සිට සමහර දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ කටයුතු යම්කිසි විධියකට සිංහලෙන් කරන්න පටන් ගත්තා නම් දැන් එය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දමා ඉවරයි. දැන් නැවත වරක් ඉංග්‍රීසියෙන් සහ දෙමළෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම ආරම්භ කර තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂාව ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධව එක එක අමාත්‍යාංශවලින්, එක එක දෙපාර්තමේන්තුවලින්, නියෝග නිකුත් කරන විට එක පිළිවෙතක් තිබෙනවාද කියා මා දැන ගන්නට කැමතියි. එක පිළිවෙතක්

තිබෙනවා නම්, එය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය කෙරෙහි විශේෂයක් කර තිබෙනවාද කියාත් මා දැනගන්න කැමතියි. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය කෙරෙහි රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව බලපාන්නේ නැද්ද? රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝග හා නිර්දේශ ලං.ග.ම.යට බලපාන්නේ නැද්ද කියා දැනගන්න සතුටයි. එමෙන්ම සැප්තැම්බර් මාසයේ නිකුත් කළ නියෝග ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලය කෙරෙහි බලපානවාද නැද්ද කියාත් දැන ගන්න කැමතියි. මෙන්න දෙමළ භාෂාව භාවිත කිරීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ නියෝගයක්. මෙන්න ගමනාගමන අමාත්‍යාංශයෙන් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට යවන නියෝගයක්.

“මගේ අංකය. සා.ලේ./ල.
ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය,
200, කිරුළ පාර,
කොළඹ 5.
1964 ජූලි මස 25 වැනි දින දීය.

සභාපති, ලං.ග.ම.,
දෙමළ භාෂාව භාවිත කිරීම

දෙමළ භාෂාව භාවිතා කරන ප්‍රදේශවලට යන සාමාන්‍ය සේවකයින් සහ මහජනයා විසින් දැන ගත යුතු කරුණු අඩංගු වනු ලේඛන ආදිය දෙමළ භාෂාවෙන්ද යැවිය යුතු බැව් ගරු ඇමතිතුමා නියෝග කර ඇත.

තනතුරු ඇබර්තු පිරවීමේදී, දෙමළ භාෂාවෙන් ඉල්ලුම්පත් සමහර විට කැඳවා නැති නිසා, ඒ පිළිබඳව ඉල්ලුම් පත් ඉදිරිපත් කිරීමට අවකාශයක් දෙමළ භාෂාව පමණක් දන්නා සේවකයින්ට නොලැබෙන බවට ගරු ඇමතිතුමා වෙත සේවකයින් විසින් කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇති බැව් දන්වමි.

ප්‍රවාහන ලේකම් වෙනුවට”.

මේ විධියට තවත් වනු ලේඛන කීපයක් නිකුත් කර තිබෙනවා. මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වන්නට පෙර මේ විධියේ වනු ලේඛන තිබුණේ නැහැ. සැප්තැම්බර් 20 වැනි දා ඇමති මණ්ඩලයේ නිර්දේශවලට මෙය විරුද්ධයි. මෙහෙම නම්, භාෂා පිළිවෙත වෙනස් කර නැත කියා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියන්නේ කොහොමද කියා මා අහනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වීමට පෙර, පසුගිය සැප්තැම්බර් 20 වැනිදා කළ කැබිනට් තීරණය අනුව, සිංහල ප්‍රවීණතාවක් නැති නිලධාරීන්ගේ උසස් වීම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

සිංහල ප්‍රවීණතාවක් ඇති කර ගන්නා තුරු ප්‍රමාද කර තිබුණි. සිංහල භාෂාව පිළිබඳ දැනුම, උසස් විම් දීමට විශේෂ සුදුසුකමක් හැටියට සලකා තිබුණි. නමුත් දෙපාර්තමේන්තු ගණනාවකම දැන් ඒ පිළිවෙළ වෙනස් කර තිබෙනවා. ජුනි මස 11 වැනිදා සිත් පස්සෙ, සිංහල දැනීමක් නැති නිලධාරීන් ගණනාවකටත් උසස් විම් දී තිබෙනවා. ඒ පිළිවෙළට උසස් විම් දුන් අයගේ ලැයිස්තුවක් මම පසුව කියවන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. පසුගිය සැප්තැම්බර් 20 වැනිදා කැබිනට් මණ්ඩලය ගත් තීරණ වලට වෙලා නියෝජ්‍යෙකු කුමක්ද කියා මම අහන්න කැමතියි. අණවුච්චි භාෂා ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් වී තිබෙනවාද, නැද්ද කියා මම දැන ගන්න කැමතියි. මෙපමණ කාලයක් රාජ්‍ය සේවයේ ඕනෑම තනතුරක් සඳහා ඇබර්තුවක් ඇති වූ විට ඒ ඇබර්තු පිරිමි සඳහා නිකුත් කළ ගැසට් නිවේදනවල සඳහන් කර තිබුණේ, සේවයට බඳවා ගැනීමට, සිංහල භාෂාව පිළිබඳ දැනුමක් ඇති විම අත්‍යවශ්‍ය සුදුසුකමක් හැටියට සලකන බවයි. නමුත් මෑතක සිට කරන ලද පත් විම් පිළිබඳ ලැයිස්තු අරගෙන බැලුවොත් තමුන් තාන්සෙට පෙනෙයි, ආණ්ඩුවේ තීරණ පවා උල්ලංඝනය කරමින්, සිංහල භාෂාව පිළිබඳ කිසිම දැනීමක් නැති අයට පත්වීම් දී තිබෙන බව.

ගරු සභාපතිතුමනි, ජුනි මස 11 වැනිදා සිත් පසු, මුදල් ඇමතිතුමාගේ නියෝගය අනුව, පහත සඳහන් නිලධාරීන් 22 දෙනා උසස් කර තිබෙනවා. සිංහල දැනීම නැති නිසා මේ අයගේ උසස් විම් නතර කරල තිබුණි. දැන් සිංහල දැනීම ගැන සලකන්නේ නැතිව, ඇමතිතුමාගේ බලතල පාවිච්චි කරල ඒ අයට උසස් විම් දීල තියෙනවා. සිංහල භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රවීණතාවක් වුවමනාය කියා උප ඇමතිතුමා කියනවා. සිංහල දැනීම අවශ්‍ය බව නිර්දේශ කර තිබෙද්දී, කොහොමද මේ අය උසස් කර තියෙන්නේ?

මෙන්න ඒ පිළිවෙළට උසස් කර තිබෙන නිලධාරීන්ගේ නම්:

කේ. සෝමසුන්දරම් මයා., ප්‍රධාන ගිණුම් නිලධාරී තැන; කේ. සුන්දරලිංගම් මයා., ප්‍රධාන නියෝජ්‍ය ප්‍රධාන ගිණුම් නිලධාරී තැන,

1 වැනි ශ්‍රේණිය, අභ්‍යන්තර ගණන් පරීක්ෂක අංශය; බාලසුන්දරම් මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, පොත් තැබීමේ ගිණුම් නිලධාරී තැන, ප්‍රධාන කාර්යාලය; අරුලා නන්දන් මයා., ගිණුම් නිලධාරී තැන, 2 වැනි ශ්‍රේණිය, වේරහාර; පරමනාදන් මයා., 3 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, වේරහාර; අප්පදුරෙයි මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, ප්‍රධාන කාර්යාලය; පී. සිත්තදුරෙයි මයා., 3 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, වේරහාර; නලීර් මයා., 3 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, වේරහාර; සිවසුබ්‍රමනියම් මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, ප්‍රධාන කාර්යාලය; එස්. සිවසුබ්‍රමනියම් මයා., 3 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, මහනුවර; කේ. ත්‍යාගරාජා මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, රත්මලාන; එච්. ආර්. එම්මානුවෙල් මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, මිනොටමුල්ල; පී. පරමනාදන් මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, දිස්ත්‍රික් ගිණුම් නිලධාරී තැන, යාපනය; ටී. පද්මරාජන් මයා., 2 වැනි ශ්‍රේණිය, ගිණුම් නිලධාරී තැන, යාපනය; සත්‍යනාදන්, 3 වැනි ශ්‍රේණිය, රත්මලාන; එල්. පී. රාජරත්නම්, 1 වැනි ශ්‍රේණිය, ප්‍රධාන කාර්යාලය; කන්දයිසා, 1 වැනි ශ්‍රේණිය, ප්‍රධාන කාර්යාලය; අමරසිංහම්, 2 වැනි ශ්‍රේණිය, ප්‍රධාන කාර්යාලය; විජයරාජා, 3 වැනි ශ්‍රේණිය, නීති අංශය; යෝගරත්නම්, 3 වැනි ශ්‍රේණිය, නීති අංශය; ජෝශප්, 3 වැනි ශ්‍රේණිය, ටෙන්ඩර් මණ්ඩලය; සිංහම්, 3 වැනි ශ්‍රේණිය, උප සිවිල් ලිපි කරු අංශය. විසි දෙනෙයි.

පූ. හා. 10.30

ගරු අතිල් මුණසිංහ මහත්මයා ප්‍රවාහණ ඇමති වශයෙන් පත් වූවාට පසු ගමනාගමන මණ්ඩලයේ නිලධාරීන් 22 දෙනෙක් සිංහල ප්‍රවීණතාව ගැන කිසිත් සැලකිල්ලක් නොදක්වා උසස් කර තිබෙනවා. තම නියෝගය අනුව මේ ඇමති තුමාට මුළු ලංගමයේම උසස් කිරීමට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ සිංහල නොදන් මේ ද්‍රවිඩ නිලධාරීන් 22 දෙනා පමණයි. මේ රටේ සිංහල දන්නා වෙනත් අය ඉන්නවා නැති නිසාම මෙයට කිසිම මගක් නැතිව. ඔවුන් ගැන කිසිත් සැලකිල්ලක් දක්වා ඇත්තේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නැහැ. මේවා රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති නැද්ද? රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ නිර්දේශයන් අනුව වැඩ කරනවාද නැද්ද කියා සොයා බැලීම රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති කාර්යයක්. මම මුලින් කීවාක් මෙන් මේ හවුල් ආණ්ඩුව දිව දෙකකින් වැඩ කරන්නේ. එකක් සම තැන් දිවයි. අනික මෙපමණ කල් ගෙනගිය හෙමින් හෙමින් ප්‍රෝඩාකාර දිවයි. ගරු උප ඇමතුනිමා මේ පිළිබඳව පැහැදිලි පිළිතුරක් දෙනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

රිළුහට විභාග සම්බන්ධයෙන් බලමු. විධායක ලිපිකරු සේවයේ දෙවන ශ්‍රේණියේ විභාගය සම්බන්ධයෙන් මම මුදල් අමාත්‍යාංශය යටතේත් ප්‍රශ්න කරනවා. එය රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවටත් අයත් ප්‍රශ්නයක් නිසා මම අධිකරණ උප ඇමතිතුමාගෙන් ඒ පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරනවා. මේ විභාගය පිළිබඳ ගැසට් නිවේදනය පළ වූයේ ගිය වර්ෂයේ. එම ගැසට් නිවේදනය ගෙනවුත් බලන ලෙස මම උප ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ විභාගය පැවැත්වීමට තීරණය කළේ තරඟ විභාගයක් ලෙසයි. ඉන් සමත් වන අය විධායක ලිපිකරු සේවයට පත් කිරීමටයි, ඒ තරඟ විභාගය පැවැත් වූයේ. දැන් කරන්න යන්නේ මොකක්ද? හෙමින් සිරුවේ තරඟය විභාගයෙන් අස් කර, ආදි ප්‍රවේශක, නව ප්‍රවේශක කියා කොටස් දෙකකට අපේක්ෂකයින් වර්ග කරන්න යනවා. මේ විදියේ වර්ග කිරීමක් ගැන ගිය අවුරුද්දේ ගැසට් නිවේදනයේ තිබෙනවා යයි පෙන්වන්නට කියා මම අභියෝග කරනවා. කරුණාකර ඒ ගැසට් නිවේදනය ගෙන්වාගෙන බලන්න. කවුද මේ විදියට ආදි ප්‍රවේශක නව ප්‍රවේශක කියා වෙනසක් ඇති කළේ? දැන් ප්‍රතිඵල නිකුත් කිරීමට කිව්වයි. මට ආරංචි වී තිබෙනවා, විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ ලකුණු ලැයිස්තු කොටස් තුනකට වෙන් කරන්නට යනවාය කියා. ආදි ප්‍රවේශක යින්ගේ ලැයිස්තුවක්, නව ප්‍රවේශක සිංහල මාධ්‍යයේ ලැයිස්තුවක් හා නව ප්‍රවේශක දෙමළ මාධ්‍යයේ ලැයිස්තුවක් යන විදියට වෙන් කරන්න යනවාලු. මොකක්ද මේකෙ තේරුම?

සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්න වුවමනා නම් නොයෙකුත් කේන්ද්‍රස්ථාන වල සිංහල දන්නා නිලධාරීන් සිටිය යුතුයි. සිංහල දන්නා නිලධාරීන් කේන්ද්‍රස්ථාන වල නොසිටියොත් කිසිත් වැඩක් හරියට කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා විධායක ලිපිකරු සේවයේ දෙවන ශ්‍රේණියට සිංහල දන්නා අය පත් කිරීම ඉතාමත්ම අවශ්‍යයි. මේ තරඟ විභාගයෙන් සමත් වන අයගෙන් ඇබැරිතු 400 ක් පිරිමට යනවා. මට කිසිම සැකයක් නැතිව කියන්න පුළුවනි, අඩු ගණනේ 300 දෙනෙක්වත් සිංහල දන්නා අය සමත් වන බව. දැන් මේ වර්ග කිරීමක් කරන්න යන්නේ ඒ තත්ත්වය වලක් වන්නයි. එහි ප්‍රතිඵලය සිංහලෙන් වැඩ කිරීම වැළැක්වීමයි. ඒ නිසා වහාම මේ පිළිබඳව සොයා බලන මෙන් මම උප ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් විභාගයක් සම්බන්ධයෙන් කියන්න තිබෙනවා. ඒ ගණකාධිකාර විභාගය පිළිබඳවයි. ඒ ගැනත් අපට සම්පූර්ණ තොරතුරු වුවමනායි. මේ විභාගය සඳහාද සිංහල දැනීමක් අවශ්‍ය යයි මුලදී තීරණය කළා. පසුව එය වෙනස් කළා, සිංහල ප්‍රශ්න පත්‍රයකට පෙනී සිටිය යුතුය කියා. දැන් මොකක්ද කර තිබෙන්නේ? සිංහල ප්‍රශ්න පත්‍රයත් විභාගයෙන් ඉවත් කරන්න යනවා. සිංහල කිසිත් දැනීමක් නැති වුවත් විභාගයට පෙනී සිටීමට පුළුවනි. සමත් වූවාට පසු සිංහල ඉගෙන ගත යුතු යයි කියනවා. මේකෙ තේරුම මොකක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමති යි. මේකත් මහා ලොකු ප්‍රයෝගයක් නේද? කැබිනට් තීන්දු උල්ලංඝනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් නේද, මේ? මේවා පිළිබඳ සම්පූර්ණ විස්තර, කැබිනට් තීරණ, රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ තීරණ සහ වෙනත් තීරණ සියල්ලක්ම මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ තබන ලෙස අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව.

මේ අවුරුද්දේ ජනවාරි 1 වන දායින් පසු යන්නමින් හෝ සිංහලෙන් වැඩ කිරීම ආරම්භ වුණා නම් අද එය ඇතහිට ලයි තියෙන්නේ. අද රජයේ වැඩ කටයුතු ආපසු ඉංග්‍රීසියට ගිහින් තියෙනව; දෙමළට ගිහින් තියෙනව; සිංහලට නම් අද කිසි දෙයක් නැති බවයි, පෙනෙන්නේ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

දේශීය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙන් ආරංචියක් තියෙනව. එම දෙපාර්තමේන්තුවේ සිංහලෙන් වැඩ කට යුතු කිරීම අහෝසි කර දමන්න ලොකු වුවමනාවක් තියෙන බව පෙනව. සෑද් තැබ්බේ 20 වන දා කැබිනට් තීන්දු අනුව එසේ කරන්න යම් යම් සිදුරු සොයාගෙන තියෙනව. ඒ අනුව ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව කාර්මික දෙපාර්තමේන්තුවක් බවට පත් කරන්න ය කියා ඉල්ලීමක් කළා. දැනටමත් ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව අංශ දෙකක් වෙලා. එක අංශ යක් කාර්මික අංශයක් හැටියට සලක ගෙන එහි වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කිරීම නතර කරලයි තියෙන්නෙ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමතිය ඒ සඳහා ලැබී ඇති බව කියනව. මා අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට කියනව, රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස්වරයාගෙන් මෙය ඇත්තක්ද, නැත්තක්ද කියා අසා බලන්න ය කියා. අංශ දෙකක් වශයෙන් එම දෙපාර්තමේන්තුව පවත්වගෙන යන්න මොන යුතුකමක් අනුව ඉඩ දුන්නාද කියා අහන්න. ඒ උඩ දැන් මුළු ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවම කාර්මික අංශයක් කර ගන්න හදනව. එහි සිංහලෙන් කිසිවක් කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ තියෙන කාර්මිකකම් මොකක්ද? ඒකෙ කිසිම කාර්මික කටයුත්තක් කෙරෙන්නෙ නැහැ. සිංහලෙන් හොඳට වැඩ කරන්න පුළුවන්කම තියෙන දෙපාර්තමේන්තුවක් ඒක. එසේම එම දෙපාර්තමේන්තුව සිංහලෙන් වැඩ කළයුතු දෙපාර්තමේන්තුවක්. සිංහල ප්‍රතිපත්තිය මේ රටේ ක්‍රියාවට පත් කරන්න යනව නම්, එසේ කළ යුතුයි. මෙම අවසරය රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් දී තිබෙනව නම්, ඒ කියන්නෙ අංශ දෙකකට කැඩීමේ අවසරය දී තිබෙනව නම්, වහාම එය අවලංගු කරන හැටියට අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් මා ඉල්ල නව. එම දෙපාර්තමේන්තුවේ සිංහල විරෝධීන් දැන් ලොකු සටනක් ගෙනියනව, ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව කාර්මික අංශයක් කර එහි කටයුතු ඉංග්‍රීසියෙන් ගෙරියන්න. ඒකට ඉඩ දෙන්න එපා. මේ රටේ ඔව් කොතෙක් දුරට කරන්න පුළුවන් වෙයිද කියන්න මා දන්නෙ නැහැ.

—දෙවනවර කියවීම

එසේ කරන්න පුළුවන් වේය කියන එක සැක සහිතයි. නමුත් මේ තොරතුරු මෙම ගරු සභාව ඉදිරියේ තැබීම අපේ යුතුකමක්.

අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට එක කාරණයක් මතක් කරන්න තියෙනව. ඔය භාෂාව පිළිබඳ පණත් දෙකම කියවා බලන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලනව. සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව කිරීම පිළිබඳ වර්ෂ 1956 අංක 33 දරණ පණතත්, 1958 දෙමළ පණතත් කියන පණත් දෙක කියවා බලන්න. රජයේ ලිපි ගොනු සිංහල භාෂාවෙන් හැර වෙන කිසිම භාෂාවකින් තබා ගන්න ඔය පණත් දෙකෙන්ම අවසර දීල තැහැ. ඒ බව පැහැදිලියි. ලංකාවේ නීතිය අනුව 1960 ජනවාරි 1 වන දා සිට ආණ්ඩුවේ ලිපි ගොනු සිංහලෙන් තබා ගත යුතු යන්න ඉතාමත්ම පැහැදිලියි. එය හරියට නොකළ නිසයි, භාෂා ප්‍රේමීන් සිංහල භාෂා ලිපිකර සංගමයත් ලොකු උද්ඝෝෂණයක් ගෙනිව්වෙ. ඒ අනුවයි, ජනවාරි 1 වන දා සිට ඔය කට යුත්ත යන්නමින්වත් කරන්න පටන් ගත්තෙ. ජුනි මාසෙ 11 වැනිදායින් පසුව තත්ත්වය වෙනස් වෙලා. දැන් කවුරු වත් ලිපිගොනු සිංහල භාෂාවෙන් තබන්නෙ නැහැ. දැන් බොහෝ ලිපිගොනු තබන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. ඒක සිංහල භාෂා පනතට විරුද්ධයි; රජයේ කැබිනට් තීරණවලට විරුද්ධයි; මේ රටේ නීතියට විරුද්ධයි; සම්ප්‍රදායට විරුද්ධයි. එහෙත් මේව කරගෙන යනව. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මේ සම්බන්ධයෙන් කරන්න යන්නෙ කුමක්ද කියා දැන ගන්න මා කැමතියි. මේක සම්පූර්ණයෙන්ම නීති විරෝධී වැඩක්. මේ ආකාරයට අද සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම වෙනස් කරලයි තිබෙන්නෙ.

1956 දී සිංහල පනත ගෙනාව. 1956 සිට පසුගිය ජුනි 11 වැනිදා වෙනතුරු යන්න මටවත් ඉදිරියට පියවර කීපයක් තැබුවා, පනත ක්‍රියාත්මක කරන්න. පනත ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපට සියයට සියයක්ම සන්නෝෂවත්ට බැරි වුණත්, ගොළුබෙලි ගමණින් වුවත්, මෙතෙක් කල් මහජනයා රැවටීමටවත් පියවර කීපයක් තැබුවා. අද ඒ ඔක්කොම නැවතත් ආපසු තල්ල කර දමා තිබෙනව. රජයේ වඩ කට යුතු සිංහලෙන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නැවතත් 1948 ට පෙර සිටි තත්ත්වයට ආපසු ගමන් කරන බව අද මේ රජයේ අමාත්‍යාංශවල වැඩ කටයුතු සිදු වන අන්දම දෙස බලන විට පෙනී යනවා. එක අමාත්‍යාංශයකට පමණක් මේ අවස්ථාවේදී ස්තුති කරන්නට කැමතියි. සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම සම්බන්ධයෙන් කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයට මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශංසා කරනවා. කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාත්, එම අමාත්‍යාංශයේ සභීර ලේකම්වරයාත්, අතික් නිලධාරී මහතුනුත් සිංහල ප්‍රතිපත්තිය අතුරුම ක්‍රියාත්මක කිරීමට වැඩ කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඒ අමාත්‍යාංශයේ සභීර ලේකම්තුමා සිංහල නිලධාරියකු නොවෙයි; මහාදේව මහත්මයා දුවිඩ නිලධාරියෙක්. එහෙත් ඒ මහත්මයා හොඳට සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරනවා. ලිපිගොනු සිංහලෙන් තබනවා; සිංහල ලියුම් කියවනවා; සිංහලෙන් සටහන් තබනවා. සිංහල ප්‍රතිපත්තිය අතුරුම ක්‍රියාත්මක කිරීමට කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයේ සභීර ලේකම්තුමාත්, කෘෂිකම් ඇමතිතුමාත්—වෙනත් සමහර ඇමති වරුන්ට තරම් එතුමාට සිංහල දැනීම නැති වුණත්—වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශය පසුගිය ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා සිට සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම ආරම්භ කළා. මා ඒ අමාත්‍යාංශයට ගිය අවස්ථාවකදී එහි තිබුණු ලිපිගොනු ගණනාවකින් එකක් දෙකක් ගෙන බලන විට පෙනී ගියා, කෘෂිකම් ඇමතිතුමාත්, සභීර ලේකම්තුමාත්, අතික් නිලධාරී මහත් වරුන් සම්පූර්ණයෙන්ම සිංහලෙන් ලිපි ගොනුවල වැඩ කටයුතු කර තිබෙන බව. මට සන්නේෂයෙන් කියන්නට පුළුවන් කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශය සිංහලෙන් කටයුතු කරනවාය කියා. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව භාර අධිකරණ අමාත්‍යාංශයවත් සිංහලෙන් කටයුතු කරනවාදැයි මා දන්නෙ නැහැ. විහිළුව තිබෙන්නෙ මෙතැනයි. ප්‍රෝඩාව තිබෙන්නෙ මෙතැනයි. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව අයිති අධිකරණ අමාත්‍යාංශයවත් සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්නෙ නැහැ. නිවේදනයක් නිකුත් කළත්, කරන්නෙ ඉංග්‍රීසියෙන්. ලිපිගොනුවක් තැබුවත් ඉංග්‍රීසියෙන් තබන්නෙ. මොකක්ද මේකෙ තේරුම? සිංහල පනත අනුව වැඩ කටයුතු කරනවාද යන ප්‍රශ්නයට අපට පැහැදිලි පිළිතුරක් ඕනෑ. ගිය අවුරුද්දේ සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කෙරෙනවා. ගම්

සැප්තැම්බර් 20 වැනි දා කැබිනට් තීරණය, ඇමති මණ්ඩලයේ නියෝගය, ක්‍රියාවට පත් කිරීම දැන් තතර කර තිබෙනවා. අලුත් පිළිවෙතක් අනුගමනය කරනවා.

පූ. භා. 10.45

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ගැන කරුණු රටට නොදන්නත්, තීරණ නොදන්නත් ක්‍රමානුකූලව, තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කර තිබෙන බවයි පෙනී යන්නෙ. එසේ වෙනස් කර යළිත් වරක් පරණ තත්ත්වයටම, ඉංග්‍රීසියෙන් වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන්නට මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරගෙන යන බවයි පැහැදිලි වෙන්නෙ. සිංහල මරන්න හැම කටයුත්තක්ම මේ ආණ්ඩුව යොදන බවයි, ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා කලාපය දෙස බලන විට අපට පැහැදිලිවම පෙනී යන්නෙ. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම වැඩ පිළිවෙලට අපේ සම්පූර්ණ විරෝධය මේ අවස්ථාවේදීත් ප්‍රකාශ කරනවා. මේ ආණ්ඩුවට මම කියන්නට සතු වුයි, කොයි තරම් බයිනෙත්තු තුවක්කු තිබුණත් හිතන්න එපා, සිංහල පණත මරා දමා යහතින් වැජඹෙන්න පුළුවන් වේය කියා. ඒ කාරණය මම මේ අවස්ථාවේදීත් ආණ්ඩුවට මතක් කර දෙන්න සතුටුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ගරු සභාවේදී සම්මත කර ගත් උසාවි පණතට අද මොකද සිදු වී තිබෙන්නෙ? මෙයට අවුරුදු තුනකට උඩදී, 1960 දෙසැම්බර මාසයේදී, මේ ගරු සභාවේදී උසාවි පනත සම්මත වුණා. මෙය සම්මත කර ගත්තේ උසාවි වල වැඩ කටයුතු සිංහල භාෂාවෙන් ගෙන යාම සඳහායි. මෙම පණත අනුව අධිකරණ ඇමතිතුමාට බලය දී තිබෙනවා, ඒ ඒ උසාවිවලට සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම සඳහා නියම කරන්නට. ගරු සභාපතිතුමනි, මට මේ සම්බන්ධයෙන් සංඛ්‍යා ලේඛන වුවමනා කරනවා, දැනට ලංකාවේ තිබෙන අධිකරණ මණ්ඩලවලින්—උසාවිවලින්—කීයක සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කටයුතු කර ගෙන යනවාද කියා, 1960 දී සම්මත වූ පණතට දැන් අවුරුදු හතරක් ගත වී තිබෙනවා. කොයි තරම් දුරට මේ පණත ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවාද කියා අප දැනගන්නට සතුටුයි. මම දන්න හැටියට, ගම් සභා උසාවි ගණනාවක පැහැදිලි පිළිතුරක් ඕනෑ. ගිය අවුරුද්දේ සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කෙරෙනවා. ගම්

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

සභා උසාවිවල කලින් වැඩ කටයුතු කළේ සිංහල භාෂාවෙන්. වාර්තාව පමණයි ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් සකස් කළේ. එය පමණක් වෙනස් කර තිබෙනවා. මන්ද? කලින් ඉංග්‍රීසියෙන් තැබූ වාර්තාව දැන් සිංහලෙන් තබන්න ඕනැය කියා නියම කර තිබෙනවා. මේ අනුව ගම්පහා උසාවි ගණනාවකටත් මහෙස්ත්‍රාත් උසාවි තුන හතරකටත් නියම කර තිබෙනවා සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්නට. එසේ නියම කර තිබෙන්නේ කලින් සිටි අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ කාලයේදීයි. කොළඹ ලිපි උසාවියේත්, ගම්පහ මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියේත් තවත් මහෙස්ත්‍රාත් උසාවි දෙකකත්, වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කරන ලෙස නියම කර තිබෙනවා. වෙනත් කිසිම උසාවියකට නියම කර නැහැ එසේ කරන්නට.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ පණත අනුව එසේ නියම කරන්නට බලය තිබෙන්නේ අධිකරණ ඇමතිවරයාටයි. ඇමතිවරයා නියම කළොත් පමණක් නම් ඒ උසාවි වල සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඇයි ඇමතිවරයා එසේ නියම කරන්නේ නැත්තේ කියා මම අහනවා. මම දන්නවා ඇමතිතුමා මෙයට දෙන්න යන පිළිතුර මොකක්ද කියා. ගිය සතියේ අධිකරණ ඇමතිතුමා පිළිතුරු දුන්නා, නඩුකාරවරුන් සිංහල නොදන්න විට සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු ගෙන යන්නේ කොහොමද කියා. එහෙම වුණොත් අවුල් වෙනවාලු. එහෙම නම් මම ආණ්ඩුවෙන් අහනවා, මේ ආණ්ඩුව සලකන්නේ නඩුකාරයන්ගේ පහසුව පමණක්ද? නඩුවලට සම්බන්ධ වී සිටින මහජනතාවගේ පහසුව ගැන සලකන්නේ නැද්ද? ඒ ගැන මොකද කරන්නේ? සිංහල දන්නේ නැති, සිංහල ඉගෙනීමට උත්සාහයක් දරන්නේ නැති නඩුකාරවරුන් ඉන්නවා නම් ඒ අය බලයෙන් හරි විශ්‍රාම ගත්වන්න. සිංහල දන්න අය අනන්ත ඉන්නවා, එම තනතුරු සඳහා ඉදිරිපත් වෙන්න. ඇයි මේ කටයුත්ත නොකරන්නේ? මෙන්න මේ කාරණය යයි මට දැනගත්ට උවමනා කරන්නේ. ඇමතිතුමාට ඇයි බැරි අතිකුත් උසාවිවලටත් සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන ලෙස නියම කරන්න?

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම සභාවට ඔය පණත ගෙනවිත් සම්මත කරන විට, තීරී රීති සම්මත කර ගන්න විට අපට ලොකු සැකයක් ඇති වුණා, ඇමතිවරයාට ඔය විධියේ බලතල දෙන විට—උසාවිවල සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කළ යුතුය කියා නියම කරන්නට—ඇමතිවරයා මෙම කාර්යය හරි හැටි ක්‍රියාවේ යොදවාවිද කියා. අපට වුවමනා කම තිබෙන්නේ අසවල් කාල සීමාව තුළදී ලංකාවේ තිබෙන සියලුම උසාවි වල වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කළ යුතුය කියා තීරියෙන් සකස් කර ගැනීමටයි. නමුත් එදා ගෙනෙන ලද නීතිය අනුව, මේ ගරු සභාවේදී කරගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ අනුව, ඔය ටිකවත් ඇති කරන්න බැරි වන තත්ත්වයක් පෙනී ගිය නිසයි, සංශෝධන ආදිය ඉදිරිපත් කරමින් අප තදින් ක්‍රියා නො කෙළේ. කෙසේ වෙතත් අපේ අදහස අප එදත් ප්‍රකාශ කළා. අවුරුද්දක් ගාතේ ප්‍රගති වාර්තා සපයන බවට එදා සිටි අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අපට පොරොන් දුටක් දුන්නා. සිංහලෙන් වැඩ කිරීමේ ප්‍රගතිය පෙන්වීම සඳහා අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද මේ ගරු සභාවට ප්‍රගති වාර්තා ඉදිරිපත් කරන බවට එදා අපට පොරොන් දුටක් දුන් නමුත් ඒ පොරොන් දුට ඉෂ්ට වී නැහැ. ප්‍රගතිය මොකක්ද කියා අප තවම දන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රගති වාර්තා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලෙස අප අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කොයි තරම් දුරට උසාවිවල වැඩ සිංහලෙන් කෙරී තිබෙනවාද කියා එතකොට අපට දැන ගන්නට පුළුවනි. හැම උසාවියකම වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කිරීම සඳහා යොදා තිබෙන ක්‍රියා මාර්ගය ගැනත් එතකොට දැන ගන්න පුළුවනි. උසාවිවල වැඩ සිංහලෙන් කිරීම සඳහා නියෝගයක් තිකුත් කිරීමට ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාට බැරි ඇයි? බැරි වීමට මොකක් හෝ හේතුවක් ඇති නේද? අපට ඒ හේතුව දැන ගන්න ඕනැ. කරුණා කර ඒ ගැන ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාගෙන් විමසා බලා අපට දැනුම් දෙන ලෙස පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු කොයි තරම් දුරට සිංහලෙන් කෙරෙනවාද කියලත් අපට දැන ගන්න ඕනැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවනවර කියවීම

එහි වැඩ කටයුතු සියල්ලක්ම වගේ නව මත් කෙරෙන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනුයි. නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මා ප්‍රශ්නයක් අසා තිබෙන නිසා දැන් ඒ ගැන වැඩි දුරට කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලැබුණාට පසු ඒ ගැන වැඩිදුර කථා කරන්න පුළුවනි. නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවා ගන්න අයගේ සිංහල දැනුම පිළිබඳව අසා ඇති ඒ ප්‍රශ්නය න්‍යාය පත්‍රයේ පළ වී මේ ගරු සභාවේදී ඉදිරිපත් වුණ දාට ලැබෙන පිළිතුරෙන් අපට කරුණු තේරුම් යාවි.

ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය දවස්වල උභ තෝකෝටික ප්‍රශ්නයක් මතු වූ බව තමුත් තාත්සේට මතක ඇති. ඒ ප්‍රශ්නයට තමුත් තාත්සේ නින්දුවක් දුන්නා. නීතිය ඉංග්‍රීසියෙන් තිබෙන විට ඒ නීතියට ගේන සංශෝධනත් ඉංග්‍රීසියෙන් විය යුතු බවයි, තමුත් තාත්සේ ප්‍රකාශ කළේ. තමුත් තාත්සේ එසේ කීවේ කැමැත්තෙන් නොවෙයි. සිංහලෙන් වැඩ කරන්න තමුත් තාත්සේ කැමතියි. තමුත් ආණ්ඩුවේ අවහිර නිසා එවැනි නින්දුවක් දෙන්නට තමුත් තාත්සේට සිදු වුණා. මුල් නීතිය ඉංග්‍රීසියෙන් තියන විට ඊට සංශෝධන සිංහල ගේන්නට බැහැ. මොකක්ද මේ විහිළුව? නීතිසංග්‍රහය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීමට තවම වැඩ කටයුතු යොදා නැහැ නේද? පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ නීති සංග්‍රහයේ කාණ්ඩ කීයක් සිංහලයට පෙරළා තිබෙනවාද? නීති සංග්‍රහයේ තිබෙන්නේ කාණ්ඩ 12 යි. මේ කාණ්ඩ 12 සිංහලයට පෙරළා ගන්න තවම බැරි වුණා නේද? මේ කාණ්ඩ 12 ත් කොපමණ කාණ්ඩ සංඛ්‍යාවක් සිංහල භාෂාවට පෙරළා තිබෙනවාද කියා අපි දැනගත්ට සතුටුයි. අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කරුණා කර මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න. පසුගිය වර්ෂවලදී අපට අධිකරණ අමාත්‍යාංශය ගැන සාකච්ඡා කරන්නට අවස්ථාව නොලැබී ගියා. ඒ නිසා මේ අවස්ථාවේදී අපේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්න. මේ නීති කාණ්ඩ සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමට ආණ්ඩුවට ඕනෑ කමක් නැති බව මා දන්නවා. මේ නීති සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමට පුළුවන් උදවිය නැත කියා පාර්ලිමේන්තු

ලේකම්තුමා සිතන්නා නම්, ආණ්ඩුවට වුවමනා නම්, මේවා සිංහලට පරිවර්තනය කිරීමට සූදානම්ත් සිටින දේශප්‍රේමී මහතුන් අපි සොයා දෙන්නම්. නීතිය සම්බන්ධව හොඳට දන්න සුප්‍රසිද්ධ නීතිඥ මහතුන් විස්සක් තිහක් හෝ ඊටත් වැඩි සංඛ්‍යාවක් වුවත්, අවුරුද්දක් යන්ට ප්‍රථමයෙන් මේ නීති කාණ්ඩ 12 සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා අපි සොයා දෙන්නම්. මේ වැඩ කටයුතු ඉතා සන්නේෂයෙන් කරන්නට ඒ අය සූදානම්ත් සිටිනවා. තමුත් ආණ්ඩුවට ඕනෑ කමක් නැහැ. ආණ්ඩුවට ඕනෑ කරන්නේ මේ රටේ සඳහටම ඉංග්‍රීසිය රජ කරවා ගෙන වැඩ කටයුතු ගෙන යන්නයි.

ඊළඟට, අපි දන්නවා, මුල් නීති ඉංග්‍රීසියෙන් තිබෙන නිසා ඒවාට සංශෝධනත්, ඉංග්‍රීසියෙන්ම ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ. තමුත් මේ ගරු සභාවට අළුත් නීති ගෙනෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. පසුගිය අවුරුදු 4 ඇතුළතදී සංශෝධන පණත් නොවෙයි, අළුත් නීති ගණනාවක්, කෙටුම්පත් පණත් 40 ක් 50 ක් පමණ මේ ගරු සභාවේ සම්මත වුණා. ඒ එකම පණතක්වත් සිංහල භාෂාවෙන් ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. අළුතෙන් ඉදිරිපත් කරන නීති කෙටුම්පත් පණත් ඇයි සිංහල භාෂාවෙන් සම්පාදනය කරන්නට බැරි? සිංහල හොඳට දන්න, සිංහලෙන් නීති කෙටුම්පත් පණත් සම්පාදනය කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නිලධාරීන් ඔය නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්නවා. සිංහල ගැන මනා පළපුරුද්දක්, ප්‍රවීණතාවක් ඇති, සාහිත්‍ය අවබෝධයක් ඇති, භාෂා විචාරණයක් ඇති, දක්ෂ නිලධාරී පිරිසක් ඔය දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටිනවා. ඒ අයගෙන් වැඩ නොගැනීම ගැන අපට කනගාටුයි. නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින ඒ නිලධාරීන්ට නීති සම්පාදනය කිරීම පවරන්නේ නැහැ. අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාට දැනුම් දී මේ අඩුපාඩුකම් පිරිමැසීමට කටයුතු කරන මෙන් මා පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. සොයා බලන්න, හොඳට සිංහල දන්න නිලධාරීන් නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටිනවා. තමුත් ඒ අයට වැඩ පවරන්නේ නැහැ. ඒ අයට වගකීමක් නැහැ. ඒ අයට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවනවර කියවීම

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

මේ කර්තව්‍යය භාර දෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ ගැසට්ට සභාවට ඉංග්‍රීසියෙන් කෙටුම්පත් පණත් එනවා. ඒවා සම්මත වුණාම මහජනයා ඒවා දැනගතයුතුව තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. ඒ නිසා, හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු භාෂා පිළිවෙත වෙනස් කිරීම සම්බන්ධව, අධිකරණ ඇමතිතුමාට තිබෙන වගකීම හරි හැටි ඉෂ්ට නොකිරීම සම්බන්ධව, මා ඇසූ ප්‍රශ්නවලට නියම පිළිතුරක් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට මේ පුවත්පත් කොමිසම සම්බන්ධයෙන් අපි ගියා වතාවේ අගමැතිනියගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මෙහි වගකීම කෙළින්ම තිබෙන්නේ අධිකරණ ඇමතිතුමාටයි. එම නිසා ඒ සම්බන්ධවත් වචන ස්වල්පයක් මේ අවස්ථාවෙදී කළා කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

සු. හා. 11

පසුගිය දිනවල අපි ඉල්ලා සිටියා පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නාය කියා. ඒ අවස්ථාවෙදී අපට ලැබුණු පිළිතුරු මොනවද? එක්කෝ එය පරිවර්තනය කරගෙන යනවාය කිව්ව. එහෙම නැත්නම් තවමත් මුද්‍රණය කරනවාය කිව්ව. ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම අපට කිව්ව, පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් දෙනවය කියා. ඊළඟට අපි නැවතත් ඇසුව ඊට අදාළ කෙටුම්පත් පණතක් ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර මේ ගැසට්ට සභාවේ සාකච්ඡා කිරීම පිණිස එම වාර්තාව ඉදිරිපත් කරනවද කියා. එදා මුදල් ඇමතිතුමා එක පිළිතුරක් දුන්න; සභානායකතුමා තවත් පිළිතුරක් දුන්න. අපි අද නැවත එම ප්‍රශ්නයම අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් අහනවා. අපි දැනගන්න කැමතියි, කෙටුම්පත් පණත එන්නට කලින් වාර්තාව ගැන සාකච්ඡා කිරීමට අපට ඉඩ දෙනවද කියා. කෙටුම්පත් පණත ඉදිරිපත් වුණාට පසු ඒ ගැන සාකච්ඡා කිරීම වෙනම ප්‍රශ්නයක්. කෙටුම්පත් පණත සම්මත කර ගැනීමට මේ ආණ්ඩුවට වුවමනාකමක් තිබෙනවා නම් ආණ්ඩුවට ඇති වැඩි ජන්ද සංඛ්‍යාව අනුව එය කරන්න බැරිකමක් නැහැ. කිසිම බාධාවක් නැතිව සම්මත කර ගන්න කෙටුම්පත් පණතය කියා.

මත කර ගන්න පුළුවන්. එහෙම නම් ඇයි මෙම වාර්තාව ගැන සාකච්ඡා කිරීමට එය මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න බැරි? සාකච්ඡාවට ඉඩ දීමෙන් ඇති වන පාඩුව මොකක්ද? එහෙම නැත්නම් ඇති වන අවාසිය මොකක්ද?

එදා අවිස්සාවේල්ලේ ගැසට් මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කිව්වා, එම වාර්තාව දවසකින් දෙකකින් පරිවර්තනය කර පුවත්පත්වල පළ වුණාය කියා. එහෙම නම් දැන් දවස් ගණනක් ගත වීත් ආණ්ඩුවට එක කර ගන්න බැරි ඇයි? ඒ නිසා අපි නැවතත් අහනවා, ඇයි එම වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්නේ නැත්තේ කියා. පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවේ කොමසාරිස්වරුන් කියනවා, මෙය අතිරේක වාර්තාවක්ය, සම්පූර්ණ වාර්තාවක් නොවේය, කියා. එයින් අදහස් වෙන්නේ සම්පූර්ණ වාර්තාව තවමත් සකස් කර නැති බවයි. මෙම අතිරේක වාර්තාවෙන් කියනවා, පුවත්පත් රජයට ගන්න ඕනෑය කියා. එතකොට මම අහන්න කැමතියි, සම්පූර්ණ වාර්තාවෙන් කොමසාරිස්වරුන්ට කියන්න බැරිද, පුවත්පත් රජයට ගන්න එපාය කියා. අතිරේක වාර්තාවට විරුද්ධ වෙන්නේ තීරණයකට එළඹෙන්නට කොමසාරිස්වරුන්ට බැරිකමක් නැද්ද? අපි දන්නේ නැහැ, ඒ තීරණ කොයි විධියට එයිද කියා. කාටවත් කියන්න බැහැ. ඒ නිසා සම්පූර්ණ වාර්තාව ලැබුණට පස්සෙ තමයි කියන්න පුළුවන්, මෙන්න මේව පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවේ නිගමනය කියා. සම්පූර්ණ වාර්තාව එන තුරු කියන්න අමාරුයි, අපි කාටවත් කියන්න බැහැ, ඒ තීරණ මොනවාද කියා. නමුත් සම්පූර්ණ වාර්තාව ලැබෙන තුරු සිටීමට ආණ්ඩුවට වුවමනාකමක් නැති හැඩයි අපට පේන්නේ. සම්පූර්ණ වාර්තාව පිට වන්නටත් කලින් නීති කෙටුම්පත් කිරීමටයි ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තුව; එසේ නම් මෙම අතිරේක වාර්තාවෙන් සාකච්ඡා කිරීමට අපට අවස්ථාවක් දෙන්නාය කියා මම විශේෂයෙන් නැවත වතාවක් ඉල්ලනවා.

ආණ්ඩුව විසින් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන කෙටුම්පත් පණත ඊයෙ පෙරේදා පුවත්පත්වල පළ වී තිබුණි. [බාධා කිරීම්] බලත්සිංහල ගැසට් මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කියනවා, බෙලි කළ න කෙටුම්පත් පණතය කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සම්පූර්ණයෙන්ම ඇත්ත. ප්‍රචන්පත් මණ්ඩලයක් ඇති කිරීමේ යෝජනා ආදිය ඇති කෙටුම්පත් පණතක් ප්‍රචන්පත්වල පළ වී තිබුණි. නමුත් අප ඉදිරියේ කෙටුම්පත් පණතක් නැති නිසා කොයි තරම් දුරට එය හරිද නැද්ද කියා අපි දන්නේ නැහැ. නමුත් ආණ්ඩුවෙන් නිවේදනයක් නිකුත් කර නැහැ ප්‍රචන්පත්වල පළ වුණ ඒ වාර්තාව වැරදිය කියා. එම නිසා ඒ වාර්තාවේ එක්තරා ප්‍රමාණයක සත්‍යතාවක් තිබෙන බව අපට පිළිගන්න පුළුවනි. මෙයින් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක්ද? මුද්‍රණය කරන හැම ප්‍රචන්පතක්ම රජයේ පාලනය යටතට ගන්න යනව. දිනපතා ප්‍රචන්පත් පමණක් නොවෙයි ගන්න යන්නේ. ඒකාධිකාරය කැඩීම නොවෙයි කරන්න යන්නේ. දේශපාලන පක්ෂ මගින් නිකුත් කරනු ලබන සතිපතා පත්‍රත්, සමිති සමාගම් මගින් නිකුත් කරනු ලබන සඟරා ආදියත් පාලනය යටතට ගන්නයි රජය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. කොහොමද පාලනය යටතට ගැනීම කරන්න යන්නේ? ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට වැටෙන කිසිම කාරණයක් පළ කරන්න බැහැ. ආණ්ඩුවේ අදහස මේක නම් පැය විසි හතරක් යන්න ඉස්සර වෙලා විරුද්ධ පාර්ශ්වය අහෝසි කරන්න පුළුවනි. ඇයි, අප කියන එකක් වත් මේ ආණ්ඩුව ප්‍රසාදයට පත් වන දේවල්ය? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ දේශපාලන පක්ෂ කරන්නේ ආණ්ඩුව විවේචනය කිරීමයි. එයින් ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට ලක් වෙනව. ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට පත් වන දේ පළ කරන්න බැහැ. පළ කළොත් පැය විසි හතරෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වය අහෝසියි. පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම් එහෙම කරන්නත් සමහරුන්ගේ හිතේ ඇති. බැරිකමයි වරද. මුද්‍රණයට පත් කරන ප්‍රචන්පත් සම්බන්ධයෙන්, සඟරා සම්බන්ධයෙන්, වෙනත් ඕනෑම දෙයක් සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව අසීමිත බලයක් පාවිච්චි කරන්න යනව. ඒක සීමිත නොවෙයි, අසීමිතයි.

කුමකින්ද ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට ලක් නොවෙන්නේ? දෙපාර්තමේන්තුවක දූෂණයක් හෙළි කළොත් ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට ලක් වෙනව. අමාත්‍යාංශයක කෙරෙන අකටයුත්තක් ගැන සදහන් කළොත් ආණ්ඩුව අප්‍ර

සාදයට ලක් වෙනව. කොටින්ම කියතොත් ඉස්පිරිතාලෙකට බෙහෙත් ගන්න එන රෝගීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් පෝලිමේ රස්නියාදු වෙනවය කීවත් ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට පත් වෙනවය කියන්න බැරි කමක් නැහැ. ඒ නිසයි අසීමිත බලයක් කියන්නේ. ආණ්ඩුව විවේචනයට පත් කෙරෙන දේවල් ප්‍රචන්පත් මගින් රටට යාම තවත්වත් නයි මේ අලුත් කෙටුම්පත සකස් කරන්න යන්නේ. ප්‍රචන්පත් පාලනය කරන්න ආණ්ඩු බලාපොරොත්තු වෙනව නම් ඒ ගැන වැඩි විස්තර අපට දැන ගන්න ඕනැ. මේ ආණ්ඩුවට තිබෙන වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවෙන් ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන දෙයක් කරන්න බැරිකමක් නැහැ. මහජන මතය ගැන සලකන්නේ නැතිව මෙවැනි පණතක් සම්මත කර ගන්න බැරිකමක් ආණ්ඩුවට නැහැ. ඒ නිසයි ඒ ගැන අපට තොරතුරු දැන ගන්න වුවමනා කරන්නේ. අපේ ඉල්ලීම මේකයි: ප්‍රචන්පත් කොමිෂන් සභාවෙන් නිකුත් කර තිබෙන අන්තර් වාර්තාව සාකච්ඡා කරන්න ඉඩ දෙන්න. ඊට පසුව කළ යුත්තේ මොකක්ද, නොකළ යුත්තේ මොකක්ද කියා ආණ්ඩුවට තීරණයක් ගන්න පුළුවනි. මේ කෙටුම්පතේ මාර්ගයෙන් ආණ්ඩුව විවේචනය කිරීමේ හැකියාව නැති කර, ඒකාධිකාරී වැඩ පිළිවෙලකට මග පෙන්වීමට ආණ්ඩුව තුළ අභිලාෂයක් තිබෙනව. ඒ වුණාට එවැනි අභිලාෂයන් ලෙහෙසියෙන් මුදුන් පත් කර ගන්න පුළුවන් දේවල් නොවෙයි. අභිලාෂ තිබුණට, අභිප්‍රායයන් තිබුණට, පමණක් මදි. ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ලොකු වෙනසක් ඇති වීමට ඉඩ තිබෙන බවත් ඒ සමගම කල්පනා කරන්න ඕනැ. වෙනස් වීමට ඕනැ තරම් ඉඩකඩ තිබෙන බව අපි කවුරුත් දන්නව. කෙටුම්පත එන්න ප්‍රථමයෙන් මේ අන්තර් වාර්තාව සාකච්ඡාවට භාජන කිරීමට ඉඩ දෙන ලෙස නැවත වතාවක් ඉල්ලන්න කැමතියි.

අද පත්තරේ තිබෙන හැටියට ගරු අගමැතිනිය කැගල්ලේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තරුණ සම්මේලනයේ දී ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. මොකක්ද ඒ? පත්තරවල පළ වුණ ප්‍රචන්පත් කොමිෂන් සභාවේ අතිරේක වාර්තාව වැරදියි; හරි වාර්තාව එනතුරු බලාගෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මය.]

ඉන්නයයි කියා තිබෙනවා. ආණ්ඩුව වාණී වක් පිට කරනවාය, එවිට පුවත්පත් කොමිෂන් සභාව පිළිබඳව මහජනයා තුළ අලුත් හැඟීමක් ඇතිවේය කියාත් සඳහන් කර තිබෙනවා. එ නිසාම, එහෙම ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා නම්, මේ සභාවට ඔය වාර්තාව පිළිබඳව දැනුවත්වීමට ආණ්ඩුවේ යුතුකමට තිබෙන්නේ. නමුත් එයට ප්‍රථම යෙත් මොකක්ද කර තිබෙන්නේ? පණත් කෙටුම්පතක් සකස් කර තිබෙනවා. එ නිසා යළිත් වරක් මේ ඉල්ලීමට ඇහුම් කන් දෙන ලෙස අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

එම්. සිවසිතම්පරම් මය. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr M. Sivasithamparam—Udupiddi)

I wish to raise one matter with regard to the Supreme Court Registry. The House will remember there was a case in which two sub-inspectors of police were involved in an incident with the hon. Member for Nallur (Dr. E. M. V. Naganthan). They were convicted by the District Judge of Jaffna and they had filed a petition of appeal. Since the matter was *sub judice*, we were told it could not be raised in this House.

It is more than one-and-a-half years since the decision of the case in the Jaffna courts, but for some curious reason this appeal is not coming up. I am personally aware that cases which had been decided subsequent to this case in which these two sub-inspectors were involved have been taken up in appeal and disposed of. But this particular case for some curious reason is not being listed and, therefore, no decision is being arrived at in this case. Meanwhile, against Public Service Regulations these two sub-inspectors are continued in service, and I am also informed that they have been involved in some incidents thereafter.

That is a different matter. The question would like to ask is, why is there such an undue delay in this appeal being taken up by the Supreme Court? Since the Registry comes under the Minister of Justice I am raising this question.

There is one other matter I want to raise, and that is with regard to the Official Language Department. I have more than once on the Floor of this House said that the price of Tamil books published by this department is generally three or four times the price of the same books published in the Sinhalese language. I am sure that this price difference is naturally unjustified, and I would ask the hon. Parliamentary Secretary to look into this matter and see that some fairer price is fixed for the Tamil books that are also published by the Official Language Department.

The hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) has spoken at length on what the language policy of this Government is after June 11th and before June 11th. I do not want to dwell at length on that matter. I only wish to remind the hon. Member for Welimada that we have on our Statute Book an Act known as the Tamil (Special Provisions) Act. Apparently the hon. Member forgets that this Act is still on our Statute Book. But I only wish to ask the hon. Parliamentary Secretary this. In the Throne Speech on the opening of the Fifth Session of this Parliament this Government declared that they would implement the Sinhala Only Act and the Tamil (Special Provisions) Act—with a new addition this year—to the satisfaction of the Sinhalese and the Tamil people. I think the Speech from the Throne was made nearly three months ago. I wish to know from the hon. Parliamentary Secretary what steps they intend taking in the near future to see that both these Acts are implemented to the satisfaction of both the Sinhalese and the Tamil people. I think this is a legitimate question that we are entitled to ask

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

—කාරක සභාව

because we should know, if your intention which you have in very clear-terms set forth in the Throne Speech, namely, that both these Acts will be implemented and that too to the satisfaction of both peoples—is a serious one, what steps you intend taking to do so.

ප්‍ර. භා. 11.15

The hon. Member for Welimada in a moment of enthusiasm said that this Government is only worried about the language of the judges and not over the language of the people. If the hon. Member will extend that argument, may I ask him as to what happens to the language of the Tamil people? Undoubtedly that is where sometimes the truth comes out even from the hon. Member for Welimada. Yes. We are not so much worried about the language of the judges as the language of the people. But there are also Tamil people in this country who speak a different language. What is to happen to that language? I think when the hon. Member for Welimada makes these arguments he should also remember that these arguments extend a little further and cut the soil under his feet. He said we should worry over the language of the people. Undoubtedly. I ask him, what is to happen to the language of the Tamil people? That is why we say that the language policy of the Government should be reviewed, that is, looked at from a new angle.

Since the Coalition Government came into being undoubtedly there have been certain administrative measures taken by some of the Hon. Ministers which eased the tension which had existed between these two peoples. That I must say. I would only request them not to be frightened of the threats which have been uttered across the Floor of this House by the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) that no amount of guns would stop them, and so on. That should not deter you from doing the work you have started. I ask the hon. Parliamentary Secretary once again to tell

us whether the Government would put into effect the intentions they had mentioned in the Throne Speech, that is, to implement these two Acts to the satisfaction of the Sinhalese as well as the Tamils. I would ask the Parliamentary Secretary whether the Government has given thought to this matter and if so, what steps they intend taking.

The other question that I wish to ask is about the undue delay in the matter of the listing of the appeals in these two cases where two sub-inspectors are involved, who have been charged with and convicted of assault on the hon. Member for Nallur (Dr. E. M. V. Naganathan). Would he tell us why there has been such an undue delay in the listing of these two appeals in our courts?

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී වචන දෙකක් තුනක් කළා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනව. ගරු පාර්ලි මේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් එක කාරණයක් අහන්න කමතියි. මගේ පළාතේ මැජිස්ට්‍රේට් උසාවිය පිහිටා තිබෙන්නේ පන්විල. උප ඇමතිතුමා මා කියන දෙය අහගෙන සිටිනවා නම් මට ප්‍රයෝජනයි. මගේ පළාතේ මැජිස්ට්‍රේට් උසාවිය තිබෙන්නේ පන්විල. නමුත් මධ්‍යස්ථානය නම්—වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන විධියට කේන්ද්‍රස්ථානය—වත්තේගම. මහජනයාට පහසු ස්ථානය වන්නෙගමයි. මේ සම්බන්ධව යෝජනාවක් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී සඹර වී තිබෙනව. එය සඹර විමෙන් පසු ක්‍රියාවේ යොදවන්නට ආණ්ඩුව බාරගන්නා. එය නම්, මැජිස්ට්‍රේට් උසාවිය වත්තේගමට මාරු කිරීමයි. එය නීතිඥයින්ටත්, මහජනයාටත් කාටත් පහසු ස්ථානය හැටියට පිළිගන්න. ඒ කාරණය ගැන සලකා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනව.

දෙවැනි කරුණ මේකයි. එය ඉතාමත්ම වැදගත් කාරණයක්. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් විශ්‍රාම ලැබුවාට පසු රජයේ නිල තල දෙන එක සුදුසුද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඒ. රත්නායක මයා.]

නැද්ද කියන ප්‍රශ්නය අද මහජනයා අතර පැන නැගී තිබෙන ඉතාමත්ම වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. ඒ ප්‍රශ්නය, නොයෙක් නොයෙක් විධියට නොයෙක් නොයෙක් උදවිය පිළිබඳව, ඉදිරිපත් වුණා. නමුත් මා කියන්නේ විශේෂයෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් විශ්‍රාම ගත්තාට පසු කොමසාරිස්වරුන් වශයෙන් හෝ අනෙක් නිලතල උසුලන්නන් වශයෙන් හෝ රජයෙන් පත්කිරීම නුසුදුසු බවයි. ඒ මක් නිසාද කියනවා නම්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ගැන පමණක් නොවෙයි සාමාන්‍ය අධිකරණය කෙරෙහිත් මහජනයා තුළ එක්තරා විශ්වාසයක් මෙපමණ කලක් තිබුණා; දැනටත් තිබෙනවා. ඒ විශ්වාසය දෙදරුම් කාගෙන යන දේවල් දැන් සිදු වීගෙන යනවා. විශේෂයෙන්ම පත්‍ර කොමිෂන් සභාව ගැන අද රටේ මහා විශාල කැලඹීමක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ විධියට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් අස් වූ කෙනකු, කොමිෂන් සභාවක සභාපති කෙනකු හැටියට පත් කිරීමෙන්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් කෙරෙහි ඇති විශ්වාසයට හානියක් වන්නට ඉඩ තිබෙනවය කියා මහජනයා අතර මතයක් ඇති වී තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් ඒ විධියේ පත්වීම් බලාපොරොත්තුවෙන් විනිශ්චය දෙන්න ගියොත් අධිකරණයේ සාධාරණත්වය ගැන මහජනයා තුළ සැකයක් ඇති වන්න පුළුවන්. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව ඊට පහළ විනිශ්චයකාරවරුන් සම්බන්ධයෙනුත් ඒ මතය එසේමය කියා මම හිතනවා. මා විශේෂයෙන් කියන්නේ වෙනත් නිලතල දරන්නන් ගැන නොවෙයි, අධිකරණය ගැනයි. අපේ අධිකරණය මහජනයාගේ විශ්වාසය දිනා ගත් අධිකරණයක්. කොයි විධියේ නීති පැනවුවත්, ඒ නීති කාල පරිච්ඡේදයෙන් කාල පරිච්ඡේදයට වෙනස් වන විට විනිශ්චයකාරවරුන්ගේ යුතුකමට තිබෙන්නේ, ඒ නීතිය අනුව සාධාරණ විධියට තීරණයන් දීමයි. එසේ කටයුතු කිරීම ගැන අපේ අධිකරණය කෙරෙහි තිබූ මහජන විශ්වාසය ඉදිරියට නැති වන්නට පුළුවන්ය කියා සැකයක් ඇති වී තිබෙන නිසා, ඒ පිළිබඳ විශ්වා

සය දැන් දෙදරුම් කා තිබෙන නිසා, ඒ විශ්වාසය ආරක්ෂා කිරීම පිණිස අධිකරණ ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධව කවදා හෝ වැදගත් ප්‍රකාශනයක් කරනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී අධිකරණ අංශයටම අයිති හිර ගෙවල් සම්බන්ධවත් වචනයක් කියන්න ඕනි. ලංකාවේ හිරකරුවන් 5,000ක් පමණ සිටිනවා. නමුත් අද තිබෙන හිර ගෙවල් බොහොම ආදි කාලයේ සිට තිබෙන ඒවා. කලින් කල සැහෙන ප්‍රතිසංස්කරණ කරල තිබුනත්, වර්තමාන යුගයට ප්‍රමාණවත් වන විධියට—වර්තමාන යුගයේ අදහස් වලට ගැළපෙන විධියට—ඒ ගොඩනැගිලි නැති වීම කනගාටුවට කරුණක්. සිරකරුවන් සම්බන්ධව ශිෂ්ට සම්පන්න සමාජයේ අදහස් අද බොහෝ දුරට වෙනස් වී තිබෙනවා. ඒ කාලයේ යම් කෙනකුට සිර දඩුවමක් දීමෙන් සමාජය බලාපොරොත්තු වන්නේ, ඔහුට දඩුවම් කිරීමයි, ඔහුගෙන් පලිගැනීමයි. නමුත් වර්තමාන පිළිවෙළ අනුව සමාජය බලාපොරොත්තු වන්නේ සිර දඩුවමක් ලබන තැනැත්තා සමාජයට ප්‍රයෝජනවත් පුද්ගලයකු හැටියට හැඩගස්සා සිර ගෙයින් පිට කිරීමයි. ඒ සම්බන්ධ කරුණු රාශියක්, ග්‍රේෂන් මහත්මයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පත් කරන ලද කොමිෂන් සභාව මගින් නිර්දේශ කර, ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ නිර්දේශවලින් බොහොමයක් මුදල් වැය වන ඒවා. මම ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි. ඒ නිර්දේශවලින් කියක් ක්‍රියාවෙහි යොදවා තිබෙනවද, තව කියක් ක්‍රියාවේ යොදවන්නට තිබෙනවද, කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැනට මාස තුන හතරකට පමණ ප්‍රථම, එක්තරා භයානක සිද්ධියක් පිළිබඳ වාර්තාවක් පත්‍රයේ පළ වුණා. නමුත් නාත්සෙ දකින්නට ඇති. එනම්, හිර ගෙදර සිටි හිරකරුවකු මරා දැමීම පිළිබඳ ආරංචියයි. ඒ ආරංචිය ඉතාම බෙදුණක එකක්. සිර ගෙවල් සම්බන්ධව—හිර ගෙවල් පාලනය සම්බන්ධව—කරුණු රාශියක් ඒ සිද්ධියෙන් එළිදරව් වුණා. හිර ගෙයි සමාජය එක්තරා සමාජයක්. ඒ සමාජය සම්බන්ධ විශේෂ දැනීමක් ඒ හිර ගෙවල් පාලනය කරන අයට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත. 1964-65

—කරක සභාව

නිබිය යතුයි. රාත්‍රි කාලයේ සිරකරුවන් නිසියාකාර පාලනය කිරීම වැදගත් කාරණයක්. මේ මරණය පිළිබඳව අධිකරණය ඉදිරියේ නඩුවක් තිබෙන නිසා මම වැඩි විස්තර කියන්න යන්නේ නැහැ. හිර ගෙදර පාලනය සම්බන්ධයෙන් කරුණු රාශියක් එයින් එළිදරව් වෙනවා ඇති.

සදාචාරය, අධ්‍යාත්මික දියුණුව, අධ්‍යාපනය, සම්බන්ධයෙන් වැඩ රාශියක් මේ දෙපාර්තමේන්තුව කරගෙන යන බව මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. ඒ ගැන මම බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. මෙහි ඩබ්ලිව්. එස්. ජයසූරිය වෛද්‍යාචාර්‍යයාණ්දුමා ගැන ස්තූති පූර්වකව සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ මහත්මිය සිර ගෙදර සම්බන්ධයෙන් මහත් උනන්දුවකින් වැඩ කරනවා. ඒ මහත්මිය මධ්‍යම කරක සභාවේ සභිකයෙක්. ඒ මහත්මිය සදාචාරය, අධ්‍යාත්මික දියුණුව හා අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් කරගෙන යන වැඩ කටයුතුවලට නොයෙකුත් අවහිරකම් පාලක පක්ෂයෙන් ඇති වන බව ඒ මහත්මිය වාර්තාවකින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මෙය බලවත් කනගාටුවට කාරණයක්. ඒ මහත්මිය නොයෙකුත් වැඩ පටන්ගෙන තිබෙනවා. අධ්‍යාපනය දීම සඳහා පත්ති ඇති කර තිබෙනවා. ඒ පත්තිවලට සිරකරුවන් කැඳවා අධ්‍යාපනය දෙන අතර, අධ්‍යාත්මික ප්‍රබෝධයක්ද ඇති කර තිබෙනවා. මේ නිසා සමහර සිරකරුවන් පිට වුවාට පසු ආදර්ශමත් මිනිසුන් හැටියට සමාජයේ හැසිරෙන බව දැනගන්නට තිබෙනවා. එය ඉතා වැදගත් කාරණයක්. යම් කර්මාන්තයක් පුරුදු පුහුණු වී යහපත් මිනිසකු හැටියට හිරෙන් පිට වී තමාගේ අතීත ජීවිතය අමතක කර දීප්තිමත් අනාගතයක් ගත කිරීමට සිරකරුවන් හැඩගැස්සීම ඉතාමත් ම වැදගත් කාරණයක්. එවැනි කටයුතුවල යෙදී සිටින ජයසූරිය මහත්මියට පාලකයින්ගෙන් ඒ සඳහා ආධාර උපකාර හා ධෛර්ය නොලැබෙනවා නම්, එය කනගාටුවට කාරණයක්. ඒ වාගේ මහත් වරුන්ට පුළුවන් තරම් ධෛර්ය දීම පාලක පක්ෂයේ යුතුකමයි. ඒ පිළිබඳව සොයා බලා සුදුසු කටයුතු කරනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ප්‍ර. හා. 11-30

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කබුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்பிடம்)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kam-burupitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ කළා කරද්දී මම ගිය අවුරුද්දෙන් රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වාත්තු කරන සිංහල ගැන කිව්වා. ඇයි, රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව සාමාන්‍ය මහජනයාට නොතේරෙන සිංහල වචන පාවිච්චි කරන්නේ? මම උප ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අඩු ගණනේ දැන්වීම් පුවරුවලටත් මහජනයාට තේරෙන සිංහල පාවිච්චි කරන්නායයි රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවට නියම කරන ලෙස. නොයෙක් කාර්යාලවල තිබෙන දැන්වීම් සාමාන්‍ය මහජනයාට තේරෙන්නේ නැහැ.

ඒ වාගේම රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ ඉතාමත් හෙමින් බව කීමට අපට සිදු වී තිබෙනවා. අදත් සිංහල කළා කරන මිනිසුන් සිටින මාතර දිස්ත්‍රික්කය වැනි පළාත්වල උසාවිවල නඩු ඇසෙන්නේ සිංහලෙන් නොවෙයි. නඩුවට සම්බන්ධ අය සිංහල, ඔවුන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින නීතිඥවරුන් සිංහල, නඩුකාරයාත් සිංහල. නමුත් නඩුව ඇසෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්; තීන්දුව සිංහලෙන්. ඒ පළාත්වල උසාවිවල අද තිබෙන තත්ත්වය එයයි. මේක දෙකටම නැති ප්‍රතිපත්තියක්. සිංහල මහජනයා සම්බන්ධ වී ඇති නඩු සඳහා සිංහල නීතිඥයින් පෙනී සිටිනවා නම්, නඩුකාරයාත් සිංහල නම්, සිංහලෙන් නඩු ඇසෙන්නේ නැති නම් එය ඉතාමත් කනගාටුදයක කාරණයක්. ඒ තැන්වල තනිකර සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්න නියෙන බාධාව කුමක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

මේ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය සිංහලට රාජ්‍ය භාෂා තත්ත්වය දෙන අතර දෙමළට සාධාරණ තැන දීමයි. ගමනාගමන අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දෙමළට සාධාරණ තැන දීමේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව ක්‍රියා කිරීම සිංහල මරන්න හැදීමක් ය කියා ප්‍රකාශ කරනවා. දෙමළ ප්‍රදේශවල සිටින දෙමළ ජාතිකයන්ට බස් රිකට්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

නිකුත් කිරීම දෙමළෙන් කරන්න ඕනෑ. එසේ නැතුව සිංහලෙන් ඒ අයට බස් පිකට් ලියා දන්නාම තමන් යන්නෙ හදට ය කියා එහි ලියා තිබෙනවද. නැතිනම් තමන් යන්නෙ වඩිඩුක්කොඩිබෙයිවලටය කියා එහි ලියා තිබෙනවද කියන එක ඔවුන්ට තෝරගන්න බැහැ. ඒවගේම “වේ බිල්” එක දෙමළෙන් නැති නම් එවැනි පළාත්වල බස්වල සේවය කරන අයට තමන්ගේ රාජකාරිය නිසියාකාර කරන්න බැහැ. රාජකාරිය කිරීමේ පහසුවෙන්, ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ප්‍රයෝජනයටත් සිංහලෙන් දෙන නිවේදන දෙමළටත් පරිවර්තනය කරන්න ය කියා නිවේදනයක් නිකුත් කර තිබෙනව. ඒකෙ නියෙන වරද කුමක්ද? ඒක ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධද? මහජනය මුලාවේ දමා භාෂා ප්‍රශ්නය අවුල් තත්වයකට ගෙනෙන්න නොවෙයි, අපි කියන්නෙ. මහජනයට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට වැඩ කටයුතු කරන්න ය කියායි, අපි කියන්නෙ. සිංහල ප්‍රදේශවල මේ කටයුතු තනිකර සිංහලෙන් කරන්න ඕනෑ. අපි ඉංග්‍රීසි පැත්තකට දමමු. එහෙත් ගම්බද ප්‍රදේශවල අයට තවමත් රජයේ ලියුම් යන්නෙ ඉංග්‍රීසි යෙන්. ගම්බද කම්කරුවට, ගම්බද ගොවියට, ගම්බද මුදලාලිට ඇයි තාමත් ඉංග්‍රීසි යෙන් ලියුම් යවන්නෙ කියා මා ප්‍රශ්න කරනව. සිංහල ප්‍රදේශවල අයට සිංහලෙන් ලියුම් යවන්න ය කියා ඇයි නිවේදන නොකරන්නේ? රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව බොහොම හෙමින් ක්‍රියා කර තිබෙනවාය කියා මා කියන්නෙ එම නිසයි.

උසාවිවල කරන්න වැඩ කටයුතු රාශියක් තියෙනව. නඩු කල් යාමේ මායිමක් නැහැ. නඩු කල් යන්න යන්න නීතිඥයන්ට හොඳයි. නඩු කල් දැමීම සහ නඩු ප්‍රමාද වීම වැළැක්වීම සඳහා නොයෙකුත් ක්‍රියා මාර්ග යෝජනා කර තිබෙනව. ඒ පිළිබඳව මෙම ගරු සභාවේ නොයෙකුත් උද්ඝෝෂණ පවත්වා තිබෙනව. වැන් එකක වැඩියෙන් මගින් පටවාගෙන ගියාය; ඩීසල් කාඩ් එක නැතිව ලොරියක් පදවාගෙන ගියාය; ලයිසන්ස් එකක් නැතිව කාරයක් පදවාගෙන ගියාය යනාදි වශයෙන් සුළු සුළු චෝදනා අනුව දමා තිබෙන නඩු සමාජවාදී රටවල නම් උසාවිවලට ගෙනෙන්න නැහැ. එවැනි රටවල නම්

වරදක් සිදු කර අසුවූ තැනදීම සුළු දඩයක් ගසා නිදහස් කර හරිනව. මෙවැනි නඩු උසාවිවලට ගෙනෙන්න වුවමනාවක් නැහැ. වරද අසු වූ හැටියේ ම සුළු අවිච්ඡිකා දී දඩයක් ගසා පිටත් කරන්න පුළුවනි, මිනිසුන් රස්තියාදු නොකර. උසාවිවලට මෙවැනි නඩු ගෙනාවාම පැය ගණනක් රස්තියාදු වෙන්න වෙනව. අන්තිවේදී නීතිඥය නැගිට කියනව “He is pleading guilty, Sir” කියා. නීතිඥයට රුපියල් 20 කුයි, උසාවියට රුපියල් 25 කුයි ගෙවල ගෙදර යන්නයි වෙන්නෙ. මේ විධියේ අවස්ථාවකදී ප්‍රදේශයේ පොලීසිය කැඳවා රුපියල් 20ක් දඩ ගස්සවා පිටත් කළා නම් ඉවරයි. උසාවිවල මෙවැනි සුළු සුළු වැඩ කටයුතු අඩු කිරීමෙන් අනිකුත් කටයුතු ඉක්මන් වෙනව. උසාවිවල පැය ගණන් කාලය ගත වෙන්නෙ රථවාහන නඩු සඳහායි. උදේ 10 සිට 11.30 වන තුරුම රථවාහන නඩුයි ඇහෙන්නෙ. ඊළඟට එක නඩුවක් පමණක් ඉදිරියට අරගෙන අනික් නඩු සියල්ලම කල් දමනව. නඩු කල් දමන්න කල් දමන්න නීතිඥයන්ගේ සාක්කු පිරෙනව; මහජනය තැළෙනව. කවදද මේව නවත්වන්නෙ? මේවා නවත්වන්න පුළුවන්කම තියෙන්නෙ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයටයි.

උසාවිවල වැඩ අඩු කිරීම පිණිස සාම මණ්ඩල පිහිටුවා තියෙනව. සාම මණ්ඩල ක්‍රමය බොහොම හොඳයි. නමුත් මේවට නියෝජිතයන් තෝරන්නෙ කොහොමද දන්නෙ නැහැ. මේවට නියෝජිතයන් තේරීම ගැන සමහර ප්‍රදේශවල මහජනය විරෝධය දක්වා තිබෙනව. මේ නියෝජිතයන් තේරීම සම්බන්ධයෙන් ඉතාම හොඳ ක්‍රියා මාර්ගයක් දැන් අනුගමනය කරනවාය කියා මා විශ්වාස කරනව. අධිකරණ අමාත්‍යාංශය මගින් සාමදාන විනිශ්චයකාර පදවි—ජේ. පී. පදවි—යලට මහට දිගෙන ගියා. එම නිසා ඕනෑ තරම් සාමදාන විනිශ්චයකාරයන් සිටිනව. පසුගිය දිනවල ගාල්ලේ රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන්ගේ සංගමයකදී පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය ප්‍රකාශ කර තිබෙනව, රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන්ටත් සාමදාන විනිශ්චයකාර පදවි දෙන්න ඕනෑ කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගම්බද රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන්ට පමණක් නොව ගම්බද පාසැල්වල මුල්ගුරුවරුන්ටත් සමාදාන විනිශ්චයකාර පදවි දුන්නාම කිසිම කරදරයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. පාසැල් වල මුල් ගුරුවරුන්ට සමාදාන විනිශ්චය කාර පදවි දීමේ වැදගත්කමක් තිබෙනවා. ඔවුන් කරන්නේ වැදගත්, ශ්‍රේෂ්ඨතම රාජකාරියක්. එම නිසා ඒ අයටත් නිල බලයෙන් සමාදාන විනිශ්චයකාර පදවි ලැබෙන සේ කටයුතු කරන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගම්බද උසාවි ගැන බලමු. මේ රටේ උසාවි තවම තිබෙන්නේ, එදා මේ රට සුද්දන්ට අයිතිව තිබුණු කාලයේ පැවති තත්ත්වයේමයි. ගම්බද උසාවියක වාඩි වන්ට පුටුවක් හෝ බංකුවක් නැහැ. විත්තිකරුවන්, සාක්ෂිකරුවන් ආදී සියලු දෙනාටම හිටගෙන ඉන්ටයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. ගම්බද උසාවියකට ඉදිරිපත් වන විත්තිකරුවකු හෝ පැමිණිලිකරුවකු හෝ වෙනුවෙන් නීතිඥයකුට හෝ මිත්‍රයකුට පෙනී සිටින්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අද සාමාන්‍ය කම්කරු උසාවිවල කම්කරු වකු වෙනුවෙන් කම්කරු නියෝජිතයකුට හෝ මිත්‍රයකුට හෝ පෙනී සිටින්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එහෙත් ගම්බද උසාවියේ බැහැ. ගම්බද උසාවියකට ඉදිරි පත්වන විත්තිකරුට නඩුකාරයාගේ පිහිට තමයි, නඩුකාරයා ගන්න තීරණය තමයි. නඩුකාරයා තදින් කථා කළත්, ගම්බද දුප්පත් මිනිසුන් නිකම් ඉන්නවා. අන්ති මේදී බලන විට නඩුව තීන්දු වෙලා, කිසිම කෙනෙකුට ඔහු වෙනුවෙන් කරුණු කියන්නට අවස්ථාවක් නැහැ. අඩු වශයෙන් ගම්බද උසාවිවලට ඉදිරිපත්වන විත්ති කරුවන් වෙනුවෙන් මිත්‍රයෙකුටත් පෙනී සිටීමට බලයක් දෙනවා නම් ගම්බද උසාවිවල නඩු පහසුවෙන් තීරණය කරන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. ඒ වගේම අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට අයිති කටයුත්තක් තමයි, ගම්බද උසාවිවලට පැමිණෙන මහජනයාට පහසුකම් සැලසීම. ගම්බද උසාවි හරක් ගාල් වගෙයි. වාඩි වෙන්න බංකුවක්වත් නැහැ. මන්ත්‍රීවරයෙක් ගියත්, ඇමතිවරයා ගියත් එහි අගුවට වෙලා හිට ගෙන ඉන්ට ඕනෑ; වාඩි වන්ට පුටුවක් හෝ බංකුවක් නැහැ.

මහේස්ත්‍රාත් උසාවි, දිස්ත්‍රික් උසාවි ආදියේ තත්ත්වය කොහොමද? නීතිඥයන් කථා කබා දමාගෙන “බාර් ටේබල්” නමැති මේසය වටේ වාඩි වෙනවා. අනික් උදවියට බංකුවක් දෙකක් හෝ පුටු කීපයක් තබා තිබෙනවා. ඒ පුටුවක ඇන්දක් කැඩුණොත් කවදාවත් ඒක අළුත්වැඩියා කරන්නේ නැහැ. ඒ පුටුවක පල්ල ගියොත් හැමදාම ඒක එහෙමමයි; කවදාවත් ඒක හදන්නේ නැහැ. සාමාන්‍ය මහජනයාට උසාවිවලදී ලැබෙන සැලකිල්ල ඉතාමත් මදි. මහජනයාට හොඳට වාඩි වෙන්න උසාවිවල පහසුකම් ඇති කරන්න ඕනෑ. උසාවියකට ඇතුල් වෙනවාත් සමගම, නඩුකාරයින් හා නීතිඥයන් හැර අනික් සියළු දෙනාටම අමුතු තත්ත්වයක් ඇති වන ආකාරයටයි, කටයුතු යොදා තිබෙන්නේ. ඒ උදවිය මනුෂ්‍ය ලෝකයේ උදවිය නොවෙයි සිතෙන අන්දමටයි, ඒ ස්ථානවල කටයුතු සිදුවෙන්නේ. තවත් කරණයක්. උසාවියකදී කථා කරන්නටත් බැහැ; කථා කළොත් එය උසාවියට අපහාස කිරීමක් වෙනවා. ඒ නිසා මහජනයා කට වහගෙන ඉන්න ඕනෑ; මොන විධියකටත් කථා කරන්න බැහැ. උසාවිවල පවතින ඒ තත්ත්වය වෙනස් කර උසාවි තුළ මහජනයාට පහසුකම් ඇති කරන්න ඕනෑ. උසාවිවල සාක්ෂි කුඩු කොහොමද? පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා දන්නවාද, සාක්ෂි කුඩුවල තත්ත්වය? සාක්ෂිකාරයින්ට ගිහින් වාඩිවෙන්නට තැනක් නැහැ. උසාවිවල පිට පැත්තේ බිත්ති අයිතෙ ගඩොල් හතරකින්-පහකින් සාක්ෂිකාරයන්ට වාඩි වෙන්න පොඩි බැම්මක් බැඳ තිබෙනවා. ඒවායේ බල්ලෝ ලගින නිසා සාක්ෂිකාරයන්ට වාඩි වෙන්න බැහැ. සාක්ෂිකරුවන්ට පුටුවක් නැහැ. කොයි කවුරු උසාවියකට ගියත් උසාවිවල තත්ත්වය ඕකයි. කවදාවත් ඒව ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නෙත් නැහැ. වර්ෂයක් පාසා අපි මෙතැන කිව්වත් ඒව අළුත්වැඩියා වෙන්නේ නැහැ. මහජනයාට අමුතුවම සැලකිල්ලක් තමයි, අද උසාවියකට ගියාම ලැබෙන්නේ. මේ තත්ත්වය වෙනස්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා.]

කරන්නට ඕනෑ. මනුෂ්‍යයන්ට, මනුෂ්‍යයන්ට වශයෙන් උසාවියේදී කටයුතු කරන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන්න ඕනෑ. නීතිඥ - යන්නෙන් මහජනයාට ලැබෙන තාඩන පිඩන වළක්වන්න ඕනෑ. නීතිඥයන්ගේ මහා බලයට යටවෙලයි, උසාවි තුළ සාමාන්‍ය මහජනයා ඉන්නේ. ඒ තත්ත්වය නැති වන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ණය සහනාධාර වැඩ පිළිවෙළ තිබෙන්නේ අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේයි. පොත්වල නම් නියම පිළිවෙළට සහනාධාර දීමේ වැඩ පිළිවෙළවල් සකස් වී තිබුණත් අදත් මහජනතාව ණය බරින් මිරිකී සිටිනවා. මෙසේ ණය බරින් මිරිකී සිටින සාමාන්‍ය ගම්බද ජනතාව ඒ තත්ත්වයෙන් මුදා ගැනීමට අමාත්‍යාංශය අරගෙන තිබෙන පියවර කුමක්ද? මම දන්නා හැටියට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් අර ගෙන නැහැ. අදත් ගම්බද ජනතාව ලොකු පොලීකාර යන්නට—සල්ලි කාරයන්ට—යටවෙලයි ජීවත් වෙන්නේ. ගම්බද ජීවත්වන කුඹුරු වැඩ කරන ගොවියන්ගෙන් සහ ගමේ සිටින කම්කරුවන්ගෙන් සියයට අසූවක් පමණ දෙනා ණය බරින් මිරිකී සිටින බව තමුන්නාන්සේට මතක් කර දෙන්න ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි, ඒ උදවියට සුළු සුළු ඉඩම් ප්‍රමාණයන් තිබුණා නම්, යම් යම් අයට ඒ ඉඩම් උකස් කර තිබුණා නම්, ඒවා බේරා දීමට පහසු ක්‍රමයක් මේ වනතෙක් සෑදුනම් කර නැහැ.

අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ හැම වැඩ පිළිවෙළක්ම සකස් කර තිබෙන්නේ සෑම අවස්ථාවකදීම, සෑම කටයුත්තක් සඳහාම, නීතිඥයන්ගේ උපදෙස් ලබා ගත යුතු පිළිවෙළටයි. රුපියල් දහසක ණයක් තිබෙන මිනිසාට ඒ ණයෙන් මිදෙන්නට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර ගැනීමට රුපියල් එක් දහස් පන්සියයක් පමණ නීතිඥයන්ට ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. ඔන්න ඔය තත්ත්වයයි තිබෙන්නේ. මම දන්නවා, නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී මා ළඟට ඇවිත් තිබෙනවා, ණයෙන් මිදීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර දෙන්නටය කියා ඉල්ලන අය. ඒ පිළිබඳව මේ කාර්යාලවලට ලිපි ගණනාවක් යොමු වෙන්න ගන්න ඉතාමත්ම අමා

ලිව්වත් සතුටුදායක පිළිතුරක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔය විධියට ගිහින් අන්නි මේදි ඉඩමක් විකිණි තමයි ඒ කටයුත්ත අවසන් වෙන්නේ. එම නිසා ගරු සභාපතිතුමනි, මෙබඳු වැඩ පිළිවෙළ වලින් මහජනතාවට නියම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට බැරි නිසා දැනට පවත්නා අනවශ්‍ය නීතිරීති ඉවත් කරන්නට ඕනෑ, මේ නීතිරීති ලිහිල් කරන්න ඕනෑ. මෙම අමාත්‍යාංශයෙන් සාමාන්‍ය ගම් ජනතාවට, දුප්පත් ජනතාවට ලබාගත හැකි යම් ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවා නම්, එය සම්පූර්ණයෙන්ම ලබාගත හැකි වන සේ වැඩ කටයුතු සකස් කරන මෙන් නැවතත් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, සෑම මණ්ඩල පිහිටුවීම නිසා ගම්බද ජනතාවට සහනයක් සැලසී තිබෙන බව අප දන්නවා. ඒ වාගේම අනිකුත් වැඩ පිළිවෙළවල් මහජනතාවට නියම ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙන පරිද්දෙන් සකස් නොකළොත් අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් බලාපොරොත්තු වන පරමාපීයන් ඉටු වෙන්නේ නැහැ, මහජනතාවට යහපතක් සැලසෙන්නේ නැහැ. මෙයට සාධක වශයෙන් මම එක වැදගත් කාරණයක් පෙන්වා දෙන්නම්. ගරු සභාපතිතුමනි, මම හිතන හැටියට හදිසි මරණ පරීක්ෂකවරුන් පත් කරන්නේ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයයි. නමුත් මේ අය පත් කරන්නේ පරණ තාලයටමයි. එදත් එක ප්‍රදේශයකට පත් කළේ එක පරීක්ෂක වරයයි. අදත් පත් කරන්නේ එක පුද්ගලයයි. ජනගහනය වැඩි වෙනවාය, ප්‍රදේශ දියුණු වෙනවාය කියා කල්පනා කරන්නේ නැතුව පැරණි ප්‍රතිපත්තියම දිගින් දිගට පවත්වා ගෙන යනවා. ප්‍රතිපත්තියෙහි කිසිම වෙනසක් කර නැහැ. මේ නිසා මහජනතාවට දුෂ්කරතාවලට මුහුණ පාන්නට වූ අවස්ථා බොහෝයි. මගේ ආසනයට අයත් ඡන්ද කොට්ඨාශ හයක් තිබෙනවා. ජනගහනය හත්-අට දහසක් පමණ වී තිබෙනවා. නමුත් මෙම මුළු මහත් ප්‍රදේශයටම ඉන්නේ එක හදිසි මරණ පරීක්ෂකවරයයි. හදිසි මරණයක් සිදු වුණම මේ තැනැත්ත හදිසි යන්න ඉතාමත්ම අමා

බිසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

රුසිය. ඒ වාගේම සාමාන්‍ය මහජනතාවට කරදර හිරිහැර කරන ඇතැම් මරණ පරීක්ෂකවරුන් ඉන්නව.

ප්‍ර. හා. 11.43

අපේ පළාත්වලත් මේ තත්ත්වය පැන නැගී තිබෙනව. හැම දෙනාගේම ඇස්වලට පෙනී පෙනීම මහ දවලක මිනිහෙක් ගහකින් වැටී මිය ගියාම, ඒ නැසීගිය තැනැත්තා සමග හෝ පවුලේ අය සමග මරණ පරීක්ෂකවරයා යම්කිසි මතභේදයක් තිබුණොත්, ඒ අයගේ පලිගැනීමක් වශයෙන් හෝ යම්කිසි වාසියක් බලාපොරොත්තුවෙන් හෝ, පොල් ගසින් වැටීමෙන්, හදිසි අනතුරක් සිදු වීමෙන් මරණය සිදු වූ බවට තීරණයක් දෙන්නේ නැතුව, වෛද්‍ය රපෝර්තුව දෙන තුරු තීරණයක් කරන්නේ නැතැයි කියමින් දින දෙක-තුනක් මිනිය කුණු වි යන්නට ඉඩ හැර, අර උදවියට නොයෙකුත් හිරිහැර කරදර කර අවසානයේදීසි මිනිය වළ ලැමට අවසර දීමේ නිවේදනය තිකුත් කරන්නේ. ගම්වල මෙවැනි අවසාන ඕනෑ තරම් තිබෙනව. ඒ කියන විටියේ හදිසි මරණ පරීක්ෂකවරුන් සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන ඒ පැමිණිලි ගැන අධිකරණ අමාත්‍යාංශය ඉතා තදින් ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. සමහර උදවිය නිකම්ම හිරිහැර කිරීමේ චේතනාවම මුල් කරගෙන පැය ගණන් දවස් ගණන් දික් කරමින් විභාග පවත්වනව. මගේ ප්‍රදේශයේ මේ විටියේ දේවල් සිදු වී තිබෙනව. ඒ බවට නොයෙකුත් පැමිණිලි මට ලැබී තිබෙනව. ඒ සියල්ලකින්ම කරදර හිරිහැර විදින්නේ දුප්පත් අහිංසක මිනිසුන් බව අපට පෙනී ගොස් තිබෙනව. මරණ පරීක්ෂකවරුන් සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි කළත්, ඒ අය මහේස්ත්‍රාත් වරයකු සතු බලය තිබෙන අය නිසා ඔවුන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්න බැරිය කියන හැඟීම මහජනතාව තුළ තිබෙනව. ඒ වාගේම මා මතක් කරන්න කැමතියි, මරණ පරීක්ෂකවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කළ යුතු බව. එසේ වැඩි කරනවා නම් ලොකු පහසුවකින් කටයුතු කර ගැනීමට මහජනයාට පුළුවන්කමක් ලැබෙනව.

අවසාන වශයෙන් මගේ ඡන්ද කොට යායට අදාළ වන ඉල්ලීමක් කරන්න

තිබෙනව. අද උසාවි සම්බන්ධයෙන් බලන විට කලින් පැවති තත්ත්වයට වඩා කිසිම වෙනසක් නැහැ. යම් කිසි තරයක අවුරුදු ගණනකට පෙර සිට උසාවියක් තිබුණ නම්, ඒ වාගේම සංචාරක උසාවියක් තිබුණ නම්, ඒවා එහෙමම තිබෙන නමුත්, එන්ට එන්ටම වැඩි වන ජනගහනයට අනුව, පළාත්වල දියුණුව අනුව උසාවි වැඩි කිරීමට අධිකරණ ඇමති අංශයෙන් කිසිම උත්සාහයක් දරා නැහැ. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ ගඟබඩ පත්තුවේ ප්‍රධාන මධ්‍යස්ථානය කඹුරුපිටියයි. එහි ආරෝග්‍යශාලාවකුත් තිබෙනවා හෙට අනිද්ද මුළු නගරයටම විදුලි බලය ලැබෙනවා ඇති. එම නිසා කඹුරුපිටිය නගරයේ අඩු වශයෙන් සංචාරක උසාවියක් වත් තිබෙන්න ඕනෑ. එතකොට ඒ පළාතේ මහජනයාට, නොයෙකුත් අපහසුකම් හා හිරිහැර විඳගෙන, වියදම් කරගෙන, මාතර යන්නේ නැතිව එහිදීම යුක්තිය ඉෂ්ට කර ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා ඇති. එම නිසා කඹුරුපිටිය නගරයට සංචාරක උසාවියක්වත් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනව.

ගරු අනිල් මුණසිංහ (ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ அனில் முனசிங்க—போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Anil Moonesinghe—Minister of Communications)

සභාපතිතුමනි, මම වැඩි වේලාවක් ගන්නේ නැහැ. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙන අදහස් කීපයක් සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරක් දීමටයි මම අදහස් කරන්නේ. මා යාපනේට ගිහින් ප්‍රකාශ කළාලු දැන් තිබෙන භාෂා ප්‍රතිපත්තිය මේ ආණ්ඩුවෙන් වෙනස් කරනවාය කියා. එවැනි ප්‍රකාශයක් කළාය කියන කීම මම සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කරනව. එවැනි ප්‍රකාශයක් මා කෙළේ නැහැ. යාපනේදී මම කිව්ව, සිංහල භාෂාව කලා කරන උදවිය අතරත්, දෙමළ භාෂාව කලා කරන උදවිය අතරත්, යම් කිසි ස්වයන්තයක් තිබෙනව නම් ඒ ස්වයන්තය නැති කිරීමට මේ සභාගි ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරනවාය කියා. එපමණයි මම කිව්වේ. එකී ප්‍රකාශය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු අනිල් මුණ්ඩංග]

මම පත්‍රවලටත් දැනුම් දුන්න. නමුත් බොහොම කනගාටුවෙන් කියන්න කැමතියි, එකම පත්‍රයක් වත් එය පළ කෙළේ නැති බව. ප්‍රචන්ද්‍රන් විසින් පසු ගිය කාලයේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, ඇත්ත ප්‍රකාශ කරනවා කියා. නමුත් අපි ඇත්ත ලියා එවීමට ඒව පළ වන්නේ නැහැ.

මා මෙසේ ප්‍රකාශ කළාය කියා, සිංහල පත්‍රයේ එක විධියකට තිබුණා. දෙමළ පත්‍ර වල වෙනත් විධියකින් තිබුණා. ඉංග්‍රීසි පත්‍ර වල තවත් අමුතු විධියකට තිබුණා. එක ඉංග්‍රීසි පත්‍රයක වත් කියා තිබුණේ නැහැ, සම තැන දීමේ ප්‍රකාශයක් කළාය කියා. නමුත් සිංහල පත්‍රවල පළ වී තිබුණා. එකම වාර්තාකරුවන්මයි එහි හිටියේ. මම දන්නේ නැහැ දෙමළ පත්‍රයේ කොහොම කියා තිබුණද කියා.

තවත් පත්‍රයක එනම් “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයේ පළ වී තිබුණා, භාෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳ තත්ත්වය ලිහිල් කර දෙමළ භාෂාව කථා කරන උදවියටත්, සිංහල භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රවීණතාවක් නැති වුවද, ලංගමයේ රක්ෂා ලබා දෙන්නට මම නියෝග කර තිබෙනවාය කියා. මා ඒ විධියේ කිසිම නියෝගයක් කර නැති බව “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයට දන්වා යැවූ නමුත්, ඒකත් පළ වුණේ නැති බව මම මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි.

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් මම ඉතා කනගාටුවෙන් කියන්න කැමතියි, එවැනි නියෝගයක් මා විසින් කර නැති බව. මේ පිළිබඳ සිද්ධිය මේකයි. දැනට ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී වශයෙන් සිටින නිලධාරියා වැඩ කරන්නේ “ඇක්ට්” නොහොත් වැඩ බලන තත්ත්වයෙනුයි. මෝටර් ප්‍රවාහණ ආඥාපනතේ 8 වැනි ඡේදයේ 2 වැනි අනු ඡේදය යටතේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය මගෙන් ඇසුවා එතුමාට ස්ථාවර පත් විමක් දිය යුතුද කියා. ආඥාපනතට අනුව ඇමතිවරයාගෙන් අසන්නේ නැතිව මේ පත්විම දෙන්න බැහැ. මේ කාරණය ගැන ඇමතිවරයාගෙන් ඇසීමට ලංගමය තීරණය කර තිබුණා. මා පත් වන්නට පෙරයි, මෙය තීරණය කර තිබුණේ. මා පත් වුණාට පසු මේ කාරණයට අදාළ ලියකියවිලි මට ඉදිරිපත් කළා. එවිට මා ඒ ලියවිලි සියල්ලක්ම භාණ්ඩාගාරයට යවා, රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ අදහස්වලට සටහන්

හැනි නොවේ නම්, රජයේ භාෂා ප්‍රතිපත්තියට පටහැනි නොවේ නම්, ඒ ගැන මගේ විරුද්ධත්වයක් නැති බව මා දැනුම් දුන්නා. මා කෙළේ එපමණයි. ඒ හැර මේ කාරණය ගැන මා කිසිම නියෝගයක් දුන්නේ නැහැ.

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් මා කළ පත්විම් හැටියට නම් කොට එක්තරා ලැයිස්තුවක් මේ ගරු සභාවේදී කියවන ලද බව මට දැන ගන්න ලැබුණා. නමුත් කාටවත් පත්විම් දෙන්නය කියා මා මෙනෙක් කල් කිසිම නියෝගයක් කර නැහැ. මෙනෙක් කල් මා එසේ කර නැති බව ආඩම්බරයෙන් කියන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එක එක්කෙනාට පත්විම් දෙන ලෙස නියෝග කිරීම මගේ කටයුත්තක් නොවෙයි. සමහරවිට මට පෙර සිටි අය එසේ කරන්න ඇති. නමුත් මම නම් මෙනෙක් කල් එසේ කෙළෙන් නැහැ. කරන්නෙත් නැහැ. පත්විම් දීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිපත්තියක් ප්‍රකාශ කරන ලෙස මා ලංගමයට කිව්වා. එසේ ප්‍රතිපත්තියක් ප්‍රකාශ කළාම, ආඥාපනත යටතේ බලතල තිබෙන නිලධාරීන්ට පත්විම් කිරීමට ඉඩ දිය යුතු බවත්, ඒ සඳහා කිසිවකු ඇඟිලි නොගැසිය යුතු බවත්, වැරදි විධියට පත්විම් දෙන බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා නම් පමණක් ඒවා ගැන ප්‍රශ්න කළ හැකි බවත් මා ප්‍රකාශ කළා. මේ හැර මා කාටවත් පත් විම් දෙන ලෙස නියෝග කෙළේ නැහැ.

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(කිතු. ජෙ. ආච්. ඉ. අල්බට්—බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(Mr. K. H. G. Albert—Bentara-Elpitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කරුණු දෙක තුනක් පමණයි මා කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. මා මූලිකම කියන්නට අදහස් කරන්නේ මේ රටේ සංස්කෘතියට ගැළපෙන විධියට මේ රටේ උසාවි පිහිටුවා නැති වීම ගැනයි. උසාවිවලට රැස් වී බලාගෙන සිටීම දැන් ජාතික ලක්ෂණයක් වීගෙන එනවා. මේ ක්‍රමය නැති කළ යුතුයි. නිකම් බලාගෙන සිටීම සඳහා උසාවියට රැස්වන අයට පහසුකම් නොසලස්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. වෙනත් සමාජ ඛදි රටවල නම් මේ වගේ සිටිනක් නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

දහස් ගණන් දෙනා උසාවිවල රස්තියාදු වන විට ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය අපතේ යනවා. එම නිසා මේ ක්‍රමය නැති කිරීමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. ගොඩ පෙරකදෝරුවන් වැඩි වන්නෙන්, උසාවි මහජනයාගෙන් පිරී යන්නෙන්, අපරාධ වැඩි වන්නෙන් උසාවි වලට රැස් වී බලාගෙන සිටීම ජාතික ලක්ෂණයක් වශයෙන් හැඩ ගැසිගෙන එන නිසයි. එම නිසා මේ ක්‍රමය නැති කිරීමට කටයුතු සලසන ලෙස මා ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඇල්පිටියේ තිබෙන මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියේ ඉඩ මදිකමින් අද එහි වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිය සඳහා වුවමනා කරන ගොඩ නැගිල්ල වහාම ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරනවා. ඒ වගේම ඇල්පිටියෙහි, දිස්ත්‍රික් උසාවියෙහි කරන කටයුතු කිරීමට ද විධිවිධාන යොදන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයෙහි ගම්බද උසාවි සැහෙන තරම් නැහැ. ගම්බද උසාවි දෙකක් ඒ ප්‍රදේශයේ ඇතත් ඉන් එකක් තිබෙන්නේ ඒ ඒ ප්‍රදේශයේ එක් කෙළවරකයි; බෙන්තරයි. අනික් එක ඇල්පිටියේ තිබෙනවා. විශාල ප්‍රදේශයක් වූ බෙන්තර වළල්ලාවිටි කෝරළේ ජනයාට මේ උසාවිවලට පැමිණීම සඳහා බොහෝ දුර ගමන් කරන්නට සිදු වී තිබෙන හෙයින් ඒ ප්‍රදේශයට දැනට වඩා ගම්බද උසාවි පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස ඉල්ලනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, විශේෂ සේවයක යෙදී සිටින පිස්කල් මුලාදැනින්ට ගෙවන මුදල කිසි සේත්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ. ජීවිතය පවා නොතකා ක්‍රියා කරන ඔවුන්ට ගෙවන මුදල ගැන සලකා බලන විට ඇත්තෙන්ම අපට ලජ්ජා හිතෙනවා. තවමත් ඔවුන්ට ගෙවීම් කරන්නේ පැරණි පිළිවෙලටමයි. ඔවුන්ගේ පඩිය රුපියල් 15යි. මේ තත්ත්වය ඉතාමත්ම අසතුටුදායක නිසා ඔවුන්ට සැහෙන පඩියක් දී ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කළ යුතුයි. නැත්නම් අනුන්ගෙන් පහා ගැනීම් වැනි ක්‍රියාවලට ඔවුන් පෙළඹෙනවා ඇති. ඔවුන් අත්‍යයන්ට යටත් නොවන අන්දමේ නිල ධාරීන් පිරිසක් බවට පත් කරන්නට මට

මනා නම්, අත්‍යයන්ගේ බලපෑම්වලට යට නොවන පිරිසක් කිරීමට නම්, අප වහාම ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. ඔවුන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැන සොයා බැලිය යුතුයි.

ගම්බද උසාවි ගැන මා එක්තරා යෝජනාවක් කරන්න කැමතියි. කමුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී කරුණු මා අනුමත කරනවා. සමහර ගම්බද උසාවි හරක් ගාල්ල වගේ තත්ත්වයක පවතින බව ඇත්තයි. එම නිසා ගම්බද උසාවි වහාම ප්‍රතිසංවිධානය කළ යුතුයි. දැනට තිබෙන ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් නැති කර, තනි පුද්ගලයකුට දෙන්නෙකුට තිබෙන බලතල නැති කර, අපේ ගම්බද සාම මණ්ඩල වැනි ආයතන වලට ඒ බලතල පැවරීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලමින්, ගම්බදව සාම මණ්ඩල පිහිටුවීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙමින්, වෙනදාට වඩා උදෙසාගි මත්ව කටයුතු කරගෙන යෑම ගැන ගරු ඇමතිතුමාටත්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාටත් ස්තූතිවන්න වෙමින් මගේ වචන සවලපාය අවසන් කරනවා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

First of all, I wish to congratulate the Minister of Justice on the very good work that he has done during the past year in connection with conciliation boards. He has set up about 80 new conciliation boards and about 20 more such boards will be set up in the next few months. It was only a few months ago that an amendment was introduced which would enable municipal areas to have conciliation boards and I am happy to be in a position to say that the Galle Municipal Council area will be getting the first conciliation board of the Island.

While thanking him for the work that he has done, I would like to warn the Hon. Minister of Justice about the action of certain saboteurs in his Ministry. There is no doubt that the work of the conciliation boards affects very adversely the practice of professional lawyers. Wherever a conciliation board has been set up, the number of cases in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවනවර කියවීම

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

the courts has come down in a remarkable manner. I think that once the Conciliation Board in Galle is set up, it may not even be necessary to have an additional magistrate in Galle. Lawyers are very much perturbed because the work of conciliation boards is so successful and the hidden hand of professional lawyers is seen in the way the Estimates have been drawn up.

I refer you to Head 58, Vote No. 1. You will see that the post of Administrative Secretary of Conciliation Boards is deleted. You will also see that there is no provision for an Assistant Administrative Secretary. Again you will notice that in 1963-64 the voted expenditure for the administration of conciliation boards was Rs. 12,798 but in 1964-65 that Vote has been reduced to Rs. 8,304.

දහවල් 12

සභාපතිතුමා,

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! The Deputy-Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතා, මූලාසනාරුස් විය.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

While the work has expanded and more conciliation boards have been set up and more boards are about to be set up, the administrative branch of the set-up is to be contracted and not expanded. Why, I ask, is the post of Administrative Secretary deleted? conciliation boards are an experiment. That experiment has proved successful, but those who are working the conciliation boards need help and guidance or we shall soon see that their work becomes unsuccessful. As the work of conciliation boards becomes better known and more cases are brought to conciliation boards, the volume of work will increase and the nature of work will become varied. Thus,

Sir, those who are working in conciliation boards need plenty of help and guidance. Today the conciliation boards work with very little expense to the Government. There is a clerical allowance given to the chairman of a conciliation board which comes to about half the salary that is offered to a clerk; no typewriter is provided for the work in connection with a conciliation board and very little stationery is given to the chairman of a conciliation board. I think these are deficiencies that should be set right. I believe that every conciliation board should have an office in a central place. With all these deficiencies the conciliation boards are carrying on their work successfully purely because of the guidance that they receive now from the few officers who are doing this work.

Mr. Chairman, the hidden hand of professional lawyers is seen by the fact that the post of Administrative Secretary has been deleted. The lawyers have approached those who prepare the Estimates and reduced the staff, so that in the year to come the work of conciliation boards will be crippled and no expansion will be possible. I said that the Galle Municipal Council limits will soon be having the first conciliation board to be set up within municipal limits. Every other municipal council is asking for conciliation boards; Dehiwela-Mt. Lavinia, Kalutara and Panadura are asking for conciliation boards. How can you do this work without an Administrative Secretary? I, therefore, ask the Minister of Justice to restore in the Estimates the posts that have been deleted. This is a very important matter. One of the good things that this Government has done is to set up conciliation boards and those who wish to destroy whatever good this Government has done have devised a plan whereby the conciliation boards will become less successful in future. We place much importance on conciliation boards and we think that if the conciliation boards are properly encouraged more than 50 per cent of the litigation for which this country is so notorious will cease to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

exist. Therefore, I request the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice to give the House a satisfactory explanation as to why the two posts of Administrative Secretary and Assistant Administrative Secretary have been deleted and see to it that those two posts are restored.

There is another subject on which I wish to make a few comments namely the grant to the Law Society of Ceylon under Head 53, Vote No. 4. I remember the time fifteen years ago when the Government decided to give a grant of Rs. 50,000 to the Law Society of Ceylon. I was one of those Members of the State Council who supported the giving of this grant very enthusiastically. I remember Mr. E. M. Karunaratne, a very distinguished proctor, canvassing the Members of the State Council in that connection and pointing out to us what a great deal of good the Law Society of Ceylon could do, and we readily agreed to the giving of such a grant. But now I am beginning to have my misgivings about this grant.

The other day the Hon. Minister of Communications discovered that the lawyers who are employed by the Ceylon Transport Board are not allowed to appear in cases where the C. T. B. are a party before various tribunals. The Hon. Anil Moonesinghe, Minister of Communications, gave a ruling that the lawyers employed in the C. T. B. should appear before various tribunals. I agree with that too. The Law Society of Ceylon has given this ruling at a meeting of the Council of the Law Society held on 23rd May, 1964, at which the following resolution was adopted. It was stated that that resolution should be considered as a ruling of the society. This is the resolution :

"It is improper for a proctor who is employed by a corporation, a municipal council or such body as a law officer or in any other capacity with a fixed monthly remuneration to appear as a proctor for such body. The Law Society does not see any objection to such a

proctor appearing not as a proctor but in his capacity as an officer of such body, in proceedings in which this body is entitled by law to be represented in court by one of its officers or employees."

What does this ruling mean? The Municipal Council of Galle has a lawyer. He is expected to appear for the council in all cases that come up in the magistrate's court. Now, according to this ruling he cannot in future appear as proctor for the Municipal Council of Galle; according to this ruling any proctor employed by the Ceylon Insurance Corporation or the Ceylon Petroleum Corporation cannot appear on behalf of that corporation before a tribunal. Now, we say that this ruling of the Law Society of Ceylon is wrong. It is contrary to legal practice in all parts of the world.

Let us see what the position is in England. In the big book called "A Guide to the Professional Conduct and Ethics of Solicitors" published by the London Law Society, we are told that there is no objection to solicitors appearing for corporations and similar bodies. Then, why is it that the Law Society of Ceylon tries to prevent proctors from appearing before tribunals on behalf of the corporations in which they are employed? Once again you find the hidden hand of professional lawyers who do not like to see their practice taken away from them.

If the Hon. Minister of Justice is not able to convince the Law Society of Ceylon that it must reform its ways and that it must think afresh on modern problems, I think it is time for us to tell the Law Society of Ceylon that we are not prepared to give them a grant. The Law Society of Ceylon should be given a stern warning to give up their old-fashioned, selfish ways. I personally believe that it should be possible for anybody, not necessarily a professional man, to appear on behalf of a poor man in any court, not merely in a tribunal. I have appeared before labour tribunals on innumerable occasions and I have rendered service to a large number

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[අවර්ග ඩබ්ලිව්. දහනායක]

of poor people which no professional lawyers would have been able to render.

අ. සා. 12.15

Mr. Chairman, I do not see why a poor man who cannot afford to pay a fee should not be allowed to ask his representative in Parliament or any other friend to appear on his behalf before any type of tribunal. Why should lawyers think that appearance before a tribunal is their preserve? Undoubtedly if a non-lawyer appears before a tribunal he should abide by the rules of the court, he should familiarize himself with procedure and he should be able to conduct the proceedings in a reasonably good and legal manner. Provided those conditions are satisfied I do not see why a non-lawyer should be prevented from appearing before a tribunal. So, I say that the Law Society of Ceylon should change its old fashioned habits and try to think in terms of the conditions of life as they are today. I hope that the resolution of the Law Society of Ceylon of 23rd May, 1964, will be completely withdrawn and that proctors will be permitted to appear before tribunals.

There is one other matter on which I wish to make a few brief comments. That is, the question of the Press Commission and the Press Bill. This Government in 1960, in the first flush of victory announced that it would introduce certain reforms in regard to the way in which the press in this country is being conducted. After making that announcement in 1960 the Government took no action for three years. For three years it remained silent. Why? Then in 1963 it suddenly woke up and began to move very fast. In fact, during the last few months the Government has moved so fast that I am inclined to call it "indecent haste". The Government has shown indecent haste in the way in which it has dealt with matters connected with the Press Commission. It was only a few days ago that we were

able to read the Interim Report of the Press Commission in our newspapers. An interim report is of use if there is some urgent action that has to be taken, which action cannot possibly be delayed. In this particular case there was no such urgent action that had to be taken. Therefore, an interim report was not called for. But this notorious Interim Report of the Press Commission went further. It made certain recommendations which we find would become the main recommendations of the commission. Thus the interim report of the Press Commission contains what could become the principal recommendations of the Press Commission and we were being given the principal recommendations without the support and the background that would have been needed to understand intelligently the recommendations in the interim report.

How can we understand why a particular recommendation is made when there is no full report of the evidence that was relevant to that particular issue? How can we understand the interim report at all without the rest of the report? I say that the interim report was a piece of trickery practised on the people of this country.

What happened next? Hardly was the ink dry on the newspapers that published the interim report when suddenly we read that a Press Bill had been submitted to the Cabinet. I learnt that some of the Ministers were taken aback by the suddenness with which a Press Bill had been presented to the Cabinet. Thus within a few days we have had an interim report and a Press Bill for our edification. I ask the Government: why this indecent haste? Why do you want to consider a Bill in the Cabinet before the report of the commission is discussed in the House? What is this topsyturvy procedure which you are trying to devise?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

පී. බී. බාලසුරිය මයා. (ගලිගොමුව)

(திரு. பி. பி. பாலசுரியா—கலிகொமுவு)

(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

ප්‍රචන්දන කොමිෂමේ වාර්තාව මේ ගරු සභාවට පසුව ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. පසුව එන්න තිබෙන මේ වාර්තාව පිළිබඳව විවේචනයක් මේ අවස්ථාවේදී නොව ඒ අවස්ථාවේදී කරන්නට බැරිද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

ඥාතවත්ත මන්ත්‍රීවරයෙක් නම් යම් දෙයක් වලක්වා ගන්න ක්‍රියා කරනවා මිස වැරද්ද වුණොට පසුව කැගහන්නෙ නැහැ.

Prevention is better than cure is the reply that I would give my worthy Friend from Galigomuwa.

I wish to charge the Government with practising the vilest type of trickery known in politics in connection with the Press Commission and the Press Bill. The Government has devised a crooked and unknown procedure in this matter. The recognized, reasonable and democratic procedure is for the report of the commission to be tabled in the House of Representatives and for the Government to allow the House a full-dress debate on the findings of the commission. It may be that for the purpose of making it easier for hon. Members, the findings of the commission are reduced into what is known as a White Paper.

What is the procedure that this Government is trying to adopt? Overnight, like a thief, the interim report steals into the Cabinet. Again, there is another midnight performance when a Press Bill is introduced into the Cabinet. We demand that the findings of the Press Commission be debated fully in the House before any further action is contemplated or taken.

I should like to tell the hon. Parliamentary Secretary that I have moved a cut in the Votes of the Minister of Justice, and I shall press for

a reduction of his Votes by Rs. 10 if he does not give the House a clear indication of what he proposes to do. We do not want these hole-and-corner methods in connection with a matter of such vital importance to democracy itself. What are you proposing to do?

අ. හා. 12.30

There is a Press Bill. I have read it. It is a most shocking and scandalous Bill. It is a disgrace to those who framed it. It is not a Bill in the sense that other Bills are Bills. It is a piece of canvassing for the Government. It is a type of subtle pro-governmental action which you propose to take in order that you may continue to be in the seats of power. Therein lies the secret of all these machinations. For three years you thought that you were safe in the saddle. 1960, 1961 and 1962 were your halcyon days, when you thought that the S. L. F. P. would be in power for ever and ever. In 1964 you have realized that the people are disgusted with your Government, that the people want to throw you out. That is the secret of these vile machinations. You know that the people will throw you out at the next election. You are aware now of your manifold transgressions and so you are devising a way of saving yourselves. Most shocking and disgraceful is your action.

How do you want to save yourselves? You want to save yourselves by gagging the press, by preventing the shaping of public opinion, by concealing the factual position about various problems and by boosting your own little acts about which you crow so much.

A free press is necessary at any time in the life of a nation. A free press is most necessary when a Government starts to muzzle a country, and a free press is a *sine qua non* for the survival of humanity against the misdeeds of corrupt Governments.

It is necessary that there should be a free press at a time of elections. How do these gentlemen propose to

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

have the elections? In the dark. They want to rig the elections. They do not want the public to be told the truth. They do not want the public to know what Members of the Opposition and what critics of the Government say. That, in short, is the principal aim of this Press Bill.

Do you think that I am exaggerating the position? I will just read to you one section of this Press Bill. Clause 25 of the draft Press Bill relates to "Powers of Council on its own motion to hold inquiries in respect of certain matters." I have to explain that the members of the Press Council are themselves all nominees of the Prime Minister. Every member of the Press Council will be a nominee of the Prime Minister. Nowhere else in the world has a Press Council been constituted in this manner. The Prime Minister is the only one who can nominate a person to the Press Council.

There are press councils in other parts of the world. In those press councils it is not the Prime Minister who nominates the members. In this country the Prime Minister must have that power solely for herself. She is the Prime Minister and she eliminates everybody else in that process.

Now, this Press Council is to be given certain powers. Let me read Clause 25. It states:

"The Council may of its own motion inquire into whether (a) the publication in any newspaper of any item of news, picture, cartoon, article or story—

(i) tends to stir up dissatisfaction among the people against the Government;

(ii) is calculated to subvert the Government."

It is the only Press Bill in the world which seeks to protect the misdeeds of the Government. The word "Government" occurs here several times—"stir up people against the Government", "subvert the Government."

The Government, according to this draft Bill, is a sacred body which must not be criticized. It is a god who must not be assailed. It is a god to whom we must offer incense and prayers. Woe be unto the person who attempts to create disaffection among the people against the new god, the Government of the S.L.F.P. and the L.S.S.P. Woe be to the person or persons who do any acts calculated to subvert the new god, the Government of Ceylon!

Mr. Chairman, I always understood politics to be the game of criticizing the Government; of making them improve on all matters; of overthrowing the Government, if it is corrupt and inimical to the interests of the people.

I always thought of my position as a public man as one that should impel me to overthrow a Government which is not good for the people. I consider it my first and foremost duty to stir up disaffection among the people against a bad government; I consider it my privilege to subvert the government, if it is a government that is against the people.

The history of civilized countries abounds with the names of immortals who created disaffection among the people against the government of the day. I need not mention examples but most of the great immortals of the world like Mahathma Gandhi, Winston Churchill, Abraham Lincoln, Jawaharlal Nehru and S. W. R. D. Bandaranaike, stirred up disaffection among the people against the government of the day. They did actions which were calculated to subvert the government of the day.

This wretched draft Press Bill considers it a crime to do what these great men did.

And what would be our position, the position of Members of Parliament? During the last twenty years, except for a brief period between 1956 and 1960, I have been doing nothing except stirring up

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1964-65

—காரைக்காலம்

disaffection among the people against the Government. That has been my one hobby and that is my hobby.

தி. பி. டி. வீரசேகரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேகரன்)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

Except during the period of the Caretaker Government headed by you.

தி. பி. டி. வீரசேகரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேகரன்)

(Dr. W. Dahanayake)

If I cease to criticize any wrong action of the Government, then I cease to be a representative of the people.

தி. பி. டி. வீரசேகரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேகரன்)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

Except during your Caretaker Government when you were up to all sorts of mischief.

தி. பி. டி. வீரசேகரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேகரன்)

(Dr. W. Dahanayake)

That is what you think. If I was up to mischief you would not be where you are. It is because I gave you perfect freedom and I gave you a one-day election which nobody else would give that you are able to speak in that strain. Well, I do not wish to be diverted from the main topic by what my good Friend from Ratnapura says.

I ask you why this Government is keen on saving itself through the Press Bill. I looked in vain for any clause which would speak of disaffection among the people against, for example, religion. If a person tries to create trouble between the peoples of various religions through their speeches or through their writings, or if newspapers try to create such trouble, very well, the Press Council may come down on them. But here the position is different. If some sort of article in the papers tends to stir

up disaffection among the people against the Government, then you come down on the press. What will happen during the next elections? No speech made by any Member of the Opposition will be printed in the newspapers if this Press Bill is passed. The public will not know what the Opposition has to say about the Government because what the Opposition has to say about the Government will undoubtedly create disaffection among the people against the Government. So, you see, the aim of this draft Press Bill is to protect the Government at the next general election. That is the plain, blunt, naked truth.

You are preparing yourselves for the next election by introducing a Press Bill which will conceal the true facts about your Government and which will prevent all critics coming out with the truth about the Government. To take one example, do you think, if this Press Bill were operative now, any details about the transactions with the People's Bank would have seen the light of day? I do not want at this stage to go into details about the People's Bank. It has ceased to be a people's bank; it has become "some people's bank". Mr. Chairman, if this Press Bill had been in operation, not one word would have been said in the newspapers about the People's Bank. How many millions of rupees of the people's money had been loaned out without security, without guarantors and without the approval of directors? Such things would never have seen the light of day.

டி. பி. 12.45

Then, if you introduce a Press Bill of this type and make it effective, what is going to happen to democracy itself? Are you not nailing democracy's coffin by introducing this Press Bill? That is our grievance. The freedom of the press is the palladium upon which all other freedoms stand. The freedom of the press is the most important of all the freedoms that we enjoy and, if you take away the freedom of the press from us, then we bid goodbye once and

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

for all to democracy and usher in a dictatorship. That is what this Press Bill means.

I want to ask my good Friend the hon. Parliamentary Secretary whether he agrees to give us a full discussion on the Press Commission Report before the Cabinet takes any action on this question. He must give us an unequivocal answer. What does the Government propose to do? Does it propose to pass in the Cabinet a draft Press Bill and put it before us? Or will the Government agree to a discussion of the report and thereafter introduce, if it wishes to, any Press Bill that it may consider suitable?

There is a difference between the two procedures that I have indicated. My good Friend may well say: "You will have an opportunity of discussing all matters connected with the Press Commission when the Bill is before Parliament." I want to point out to him that if the Government is sincere, if it wants genuinely to find out public opinion, the best-known forum available is the House of Representatives. You bring your commission's report before us, we will point out to you where it errs, we will show you how it can be improved, and, profiting by a full-dress debate in this House, you then can produce a Bill which will satisfy the needs of the people. If you bring to this House a Bill which you have prepared beforehand, then that means, Mr. Chairman, that you have considered the issue and you are determined to see that the Bill that you introduce is put through because it will become a question of confidence in the Government.

If a Member of the Government votes against the Bill he would be voting for the defeat of the Government. If a sufficient number of Members vote against the Bill the Government will have to resign. Now, that is the position that will arise if you bring forward the Bill all at once. Then we know that you will influence the back-benchers on your side by telling them, "Well,

If you reject this Bill we dissolve Parliament; we go back to the people; I can give no guarantee that you are going to be our party man; your future will be something for which we are not responsible; therefore, if you want to take the risk, vote against this Bill." What I say is, if without any prior discussion of the merits of the commissioners' report, you introduce the Press Bill in Parliament, the Government will be intimidating its Members into taking a certain course of action. The Government will be influencing its Members in an undue way.

We all know that we are within twelve months of a general election. They want to have the whole press on their side and they do not want anybody else to say anything else except what they themselves choose to say. Mr. Chairman, the prospect is so horrible. If a Press Bill of this type comes into effect, what is going to be the fate of this country in the future? That is a very serious question for all Members to think about. Everything else will depend on this Press Bill.

We are told in this Press Bill that there is no such thing as a take-over of an existing press. That is not true. There is no take-over as such in the Press Bill, but there is a subtle way in which the take-over is to be effected. This is a calculated piece of legislation drawn up by a person who is extremely anxious to save the Government notwithstanding its manifold transgressions. The author of this Press Bill should be offered a medal by your Government for taking the best possible action to save your Government from disaster. You know the fate that will befall your Government if you go before the country, when all the facts will be laid bare before the people. Therefore you are devising a Press Bill which will prevent the people from knowing the other side of the story. Therefore we demand that you should, before introducing the Press Bill, give us an opportunity of debating the report of the Press Commissioners.

—කුරක සිහාව

වි. නවරත්නම් මයා. (කයිටිස්)

(திரு. வீ. நவரத்னம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. V. Navaratnam—Kayts)

கௌரவ அக்கிராசனர் அவர்களே, சென்ற சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளைப் பிரகடனம் செய்த பொழுது தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் திருப்தியளிக்கக்கூடிய விதத்தில் மிகவும் விரைவில் பாவைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக வாக்குறுதியளித்தது. நான் கௌரவ நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியிடம் கேட்க விரும்புகின்றேன், இதுவரையில் இது விஷயமாக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றீர்கள் என்று 1958 ஆம் ஆண்டிலே நியாயமான அளவு தமிழ்ப் பிரயோகத்துக்கான சட்டம் பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது. அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஆறு வருடங்கள் முடிந்துவிட்டன. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வேண்டிய விதிகளை ஆக்கி, அதனை அமல் நடத்துவதற்கு இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றீர்கள். கடந்த ஆறு வருடங்களாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் சிங்களம் மாத்திரம் சட்டத்தையே தீவிரமாக அமல் நடாத்திக் கொண்டு வருகின்றபடியால், இந்நாட்டிலே எவ்வளவு குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன, இன்றும் நாட்டிலே மக்கள் எவ்வளவு அசௌகரியங்களை அடைந்து வருகின்றார்கள் என்பன பற்றியெல்லாம் காலத்துக்குக் காலம் நாமும் சொல்லிக்கொண்டுதான் வருகின்றோம். இன்றும் இந்தப் பாவை விஷயத்தில் ஒவ்வோர் அரசாங்க அதிகாரியும் தான்ரோன்றித்தனமாக நடந்து வருகின்றார்கள். இன்று தமிழ் பேசும் மக்களுக்குக் கடிதங்கள், அவர்கள் வாசித்து அறிந்துகொள்ள முடியாத மொழியிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. சமீபத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன். திடீர் மரண விசாரணை அதிகாரியொருவரை—Inquirer into Sudden Deaths—நியமிப்பதற்காக விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டு அதற்கான நேர்முகப் பரீட்சை நடைபெற்றது நேர்முகப்பரீட்சைக்குப் போயிருந்த ஒருவரிடம் “நீர் உமது பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றீரா” என்று கேட்கப்பட்டது. அவரது பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் அறுபது வருடங்களுக்கு முன் அரசாங்கம்

சாங்கத்தால் பதிவு செய்யப்பட்டு அதன் நகல் ஒன்று அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பத்திரம் தமிழில் இருந்தபடியால் அந்த அதிகாரிக்கு அதனை வாசித்து விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, அவர் தனக்குப் பக்கத்திலிருந்த தமிழ் அதிகாரியிடம் அந்தப் பத்திரத்தைக் கொடுத்து அவரது பிறந்த திகதியைச் சொல்லும்படி கேட்டார். அந்தப் பத்திரத்தில் பிறந்த திகதியும் தமிழ் இலக்கங்களிலேயே எழுதப்பட்டிருந்தபடியால் அந்தத் தமிழ் அதிகாரிக்கும் அதனை வாசிக்க முடியவில்லை. எனவே, அங்கிருந்த அதிகாரி கேட்டார், “என்ன, விவரங்களை வேண்டுமென்றே மறைக்க எண்ணுகிறீர்கள்” என்று. “Why are you trying to conceal information?”. உண்மையாகவே அந்த இலக்கங்கள் தமிழில் இருந்தபடியால் பக்கத்திலிருந்த தமிழ் அதிகாரிக்கும் அதனை வாசிக்க முடியவில்லை.

අ. හා. 1

සහ පරිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 P.M. On resumption the Deputy-Chairman will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. සා. 2 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් අයි. ඒ. කෘදර් මයා. ගේ සභාපතිත්වයෙන් කුමන පවත්වන ලදී.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—
நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

Before you start the Business of the House may I appeal to the House for its indulgence to raise a personal matter? I do not know at what time the discussion on the Votes of the Minister of Justice will be over, but it was agreed that we take up the Votes of the Minister of Finance immediately after. Unfortunately, owing to a bereavement in our party—one of my own colleagues died and the funeral is from 3 o'clock till about 5 o'clock—I might have to be away during that period. I have asked my

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Parliamentary Secretary to be present in the House and to take down notes in case the Votes of the Minister of Finance are taken up for discussion. I will come back as soon as the funeral is over. I hope that indulgence will be given to me by this House.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

That would be all right.

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Mr. Deputy-Chairman, just before the adjournment I was dealing with the question of the implementation of the Tamil Language (Special Provisions) Act. I would like to know from the Government categorically when they propose to bring before this House the regulations they have framed to implement the Tamil Language (Special Provisions) Act. A solution to the problem of the hardships and the inconvenience caused to three million Tamil-speaking people in this country and the injustice done to them, must be found. I hope the Government will take action very soon in that regard if they have not started already.

Connected with this question is the problem of the new-entrant Tamil-speaking public servants. Some time back we read in the newspapers that the Cabinet sub-committee on language, presided over by the Hon. Minister of Finance (Dr. N. M. Perera), had decided that those new-entrant public servants who had not yet acquired proficiency in the Sinhala language would be discontinued by the end of the year. I would like to know from the Government the reason for this mighty hurry about these new-entrant public servants.

In regard to the old-entrants among the public servants who had joined Government Service before September, 1956, the Government had already taken a decision to hold in abeyance the withdrawal of the notices of compulsory retirement served on some of them for another year—till about June or July next year. Presumably, they had taken this decision in regard to the old-entrants in pursuance of the decision of the court arrived at in what is known as the “Kodeeswaran Case”. In that case a court of this country has held that the Official Language Act is *ultra vires* of this Parliament, so that its future is in the balance. Because of that court decision you agreed to hold in abeyance all those notices of compulsory retirement in regard to the old entrants. I believe that case will definitely go up to the Privy Council and it is there that we will get a final decision on the validity of this Official Language Act. Till finality is reached the future of this Official Language Act is in the balance.

When you have taken that step in regard to the old-entrants, I cannot understand why action against the new-entrants is being rushed through in spite of the court decision in the Kodeeswaran case. I believe the Government might trot out the answer that these new-entrants had signed an undertaking in the letter of appointment that they would gain proficiency in the official language within a particular period of time. I am sure the Government can very well understand whether or not all these new-entrants had any alternative but to sign on the dotted line. Hundreds and thousands of educated unemployed roam the streets, and they got an opportunity to enter the Public Service. That was an opportunity that they had been waiting for, and when they are told “You will be given employment under Government only if you sign on the dotted line undertaking to gain proficiency in the official language within a prescribed time,” can they, under such compulsion, afford to put up a resistance? Indeed, it is revulsion that

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

has been caused by the policy of this Government, in the hearts of the Tamil-speaking people, to a language which they would otherwise have made every effort to study. On a background of revulsion created against this language, can they study or gain proficiency in it? It is not only a question of picking up “අ,” “ආ” but gaining proficiency—not even a working knowledge but something much more than that—in the official language so that they may work in it. When a person who is unemployed is given that condition, I say he has no other alternative. He would be prepared to sign anything only if he could get the appointment. Even big people in high positions do it. Even our Hon. Minister of Finance, when he saw the chance of ending a 28-year old unemployment period only if he surrendered the right of nominating L. S. S. P. candidates at the next General Election to the Prime Minister, was prepared to surrender that right, and so he got this portfolio of Finance. What of these little men, small men, who are out for a means of livelihood? Under compulsion they have no doubt signed, but everything is subject to the implementation of the Official Language Act, the future of which, I say, is in the balance or is held in abeyance until a final decision is taken by the highest tribunal on its validity. The Hon. Minister of Finance in his capacity as chairman of this sub-committee on language has also repeatedly threatened to dissolve local bodies—urban councils, municipal councils and town councils—on the ground that they refused to accept cheques in Sinhala. There was the recent case of the Trincomalee Urban Council where a cheque drawn up in the official language was sent back and instructions had been issued to take stern action against this urban council even to the point of dissolving it. I do not know what authority or what law would permit the Government or any Minister to dissolve any local authority elected by the people under the provisions of the Local Authorities Ordinance on the flimsiest ground

that it refused to accept cheques in Sinhala. I would like to inform the hon. Members of this House that if they act on that directive every local authority in the Tamil-speaking areas is prepared to have itself dissolved rather than accept the cheques drawn up in the official language. Until this issue is settled at the highest level they would rather allow themselves to be dissolved than go through this fake democracy in local government.

There are one or two other matters which are of local interest to which I would like to refer under this Head. In the Kayts constituency there are about eight to nine rural courts whose head office—that means the office of the V. T. President—had hitherto been at Kayts. As hon. Members know, Kayts is the principal town of this electorate and this electorate is composed of 7 to 8 isolated islands. There is one single V. T. President who has to preside in the rural court which covers all the islands and also a certain portion of the peninsula, a division known as Valikamam West Division. Hitherto his office had been at Kayts and therefore it was most convenient for most of the litigants to transact all their business when they got to Kayts which is always accessible by launch service; Kayts is also a place which most of the people visit rather frequently on other business and for some reason, which I am unable to fathom, this office has been recently shifted to a place called Chankanai in the peninsula. This step has caused quite a lot of inconvenience and also resentment in the division and I would suggest to the Hon. Minister to take it back to Kayts where the head office functioned all these days. It is a very, very necessary step. I would also suggest in this connection that as far as the V. T. President is concerned, his division too be confined only to the Kayts electorate. Unlike other areas where different parts of different electorates could be formed into one V. T. President's division,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කවරත්තම් මයා.]

Kayts should be treated as a separate division in view of the communication and transport facilities.

අ. භා. 2.15

I would like to say a few words regarding the district court buildings of Jaffna. The Jaffna city is, I believe, one of the three or four major cities in this country. The Jaffna district court building is a crying shame to any Government. The lawyers' room, the library and the office are all housed in one building. This building is more than 200 years old and had been put up by the Dutch before they left this Island. Whilst most of the other big cities have got new up to date buildings the city of Jaffna has been neglected. I would request the Government to pay urgent attention to this question and to put up an up to date modern building very early. We are getting a secretariat which is nearing completion. I hope the Government will not stint any money to put up a modern building to house the district court and the magistrate's court in Jaffna.

There is another matter which I would like to bring to the notice of the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice. It is not of local or parochial interest alone; it is a matter which affects legal practitioners in the whole Island. Legal practitioners have to refer up court records almost every day to keep in touch with cases; very often they have to ask the record-keeper to issue a court record to refer to an order made on a motion or an application, to see what further action they have to take and so on. All these years the practice was to obtain a record over the counter on an application made by a legal practitioner, and then after reference to return it over the counter. All this was done free of any charge. But today under the new Finance Act, a legal practitioner has to tender a 25-cent stamp for every record that he applies for and obtains, except in certain specific cases. He applies for records for legitimate purposes such as to issue summonses

and processes and for reference. Every time he does it he must pay a fee of 25 cents. I say that this is putting undue burdens and unnecessary expenditure on a legal practitioner in the performance of his duties. After all, the lawyer is as much a cog in the machinery of the administration of justice as any other person connected with the administration of justice. He is an arm of the law, an officer of court. If any other officer of the court such as the judge or clerk—or even a peon—is entitled to refer to a record free of charge, I cannot see any reason why the legal practitioner, the proctor on record or the party to the case, should pay 25 cents to refer to this record. I think that this procedure cannot be justified on any ground except, of course, that any pretext is sufficient to fleece the public. I would earnestly request the hon. Parliamentary Secretary to remove this unnecessary levy.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත් සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி—புலத்திங் ஹா)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

It is not my intention to go over old ground under the Votes of the Ministry of Justice, but I must say that it is not merely disappointing, but certainly a very serious state of affairs when the Government of the day, far from seeking to remedy ills and conditions which ought to be remedied and which could be remedied, are seeking to give their approval and their encouragement to wrong-doers instead of intervening legitimately and redressing wrongs. That is the state of affairs prevailing in our country.

After the reply that was given by the hon. Parliamentary Secretary to the matters raised by me with regard to the Judicial Service Commission I am certain that things will become much worse than before. Over the years we have criticized various government departments—the police, the army and so on—and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

I must say that certain changes have taken place however belatedly. However, with regard to the courts you are not helping any changes to take place in the correct direction by your attitude.

You do not know how people are suffering in the courts. There are a number of hon. Members who are members of the legal profession; they know the sufferings. It is not necessary for us to keep on repeating these matters. These changes will not cost you money; it will not make you bankrupt. It is only a question of intervention in the correct and proper way. Nobody wants you to intervene with the Judicial Service Commission but you can raise your voices at least in this House and agree with us when we bring these things to the light of day instead of giving certificates to wrong-doers.

Over the years we have complained that people brought to court are without any rhyme or reason remanded. The law is there to be administered properly in relation to the needs of a situation. Over the years, for no rhyme or reason people brought to court are just remanded when no remand is necessary and bail ordered when no bail is necessary. Ordinarily one would expect even in bailable offences for the police to tell the judge: "Although this case is concerned with a bailable offence I ask you not to bail this man for these reasons." One can understand that. But even where the police do not insist on bail being refused, magistrates and district judges decide to remand people. I think these are matters that can be remedied without interfering with the administration of justice. Surely, the Judicial Service Commission can be alerted in regard to the representations made here by the people's representatives? That is a way in which you can legitimately attend to these matters instead of simply giving a certificate.

Court-houses are places where people are being oppressed with impunity, against which nobody has

the right to say anything without running the risk of being put behind bars. Court-houses are places where severe oppression of the people takes place. I once made it a point to take a Minister of Justice of this Government, Mr. Sam P. C. Fernando, to a particular court, and I showed him the conditions that prevailed there. I am sorry to say that even after his visit there has been no change there. I took him to the cell there and showed him that the conditions were like those in hell. Those hellish conditions still prevail there. How can changes take place when your attitude is one of giving certificates?

You say that these are complaints by dissatisfied lawyers. Do you think we complain merely because we are dissatisfied? It is not going to help the people of this country in any way if you adopt that attitude. You have a duty by the people of this country. In the court-houses people are suffering, and there is nobody to help them. Magistrates are a law unto themselves. They cannot be removed. I know of a magistrate on whom an order of transfer was made eight times, and eight times somebody intervened with the Judicial Service Commission. It was after the eighth time that he was transferred. That is an old case. I know of a particular magistrate who is due to be transferred at the end of this month. I do not know whether my remarks will have any effect on this matter, but my information is that he will continue to remain despite the fact that the Judicial Service Commission in their wisdom had decided to move him.

Those are the conditions that we have to meet. I trust that the hon. Parliamentary Secretary as well as the other Ministers will take note of the situation that is prevailing and do something about it.

I now come to the question of the implementation of the language policy. We know what the language policy of the Government is. This is not the time to change the language policy of the Government, but I say that you are pledged to implement a

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

policy which allows for the reasonable use of Tamil. That is the least we could have expected from the Coalition Government. I do not know whether those who joined you have already been intimidated by the usual type of campaigning that is going on on the part of the dark forces of reaction. There was no need for the Hon. Minister of Communications to have made the statement he did in this House if he was going to allow the reasonable use of Tamil. I do not know how far this Government will go if it is going to be intimidated in this way. If we are to understand the meaning of what is happening, I think that already some of the good things you have decided to do will not materialize. There will be good proposals but they will not be implemented. You have come forward with proposals to fight capitalism. You cannot run away when there is the slightest opposition. Of course, the hon. Member for Welimada and others will shout on the question of language, but I say that you can, within the four corners of your law, administer the language policy without unnecessarily oppressing the Tamil-speaking people. You can give relief to some extent. I cannot see that happening. It is more regrettable if we cannot see that happening with the Coalition Government.

With regard to public servants, the Government has temporarily suspended the action that they had proposed to take concerning those who are not proficient in the official language. I say that it is not merely a question of suspension of action. I do not want to go over what has been said about Mr. Bandaranaike's own position with regard to this matter. It is a violation of his own position to call upon public servants who had joined the Public Service on a certain footing to function on a different footing. I refer to public servants who entered the Public Service before the official language policy was implemented. You have to take note of the fact that their case is separate and different from

that of those who joined the Public Service after the implementation of the official language policy. It should not be a mere temporary suspension.

I come to the Press Bill. It is true that the proper time to discuss this matter fully is when the Press Bill comes before this House. Ordinarily, we could have waited till the Bill came before the House. But this is a far more serious matter which cannot wait till the Bill comes before the House.

When the draft Press Bill appeared in the papers I found it difficult to believe that I was reading the actual Bill that is supposed to be before the Cabinet. It was just impossible to believe that this is the type of legislation that this Government is thinking of imposing on this country. I do not want to deal at length on this matter, but it is very clear that what they are seeking to do is not merely to curb the press but to prevent any type of criticism of this Government.

The hon. Member for Galle made a very important speech. He has shown how it is just not possible to function as Members of Parliament if this Press Bill is passed. Any criticism could be interpreted as subversive of the Government. Of course, every Government of the day is naturally nervous about criticism, is concerned about criticism. But it dare not interfere with the right of the people to criticize.

I would remind the Hon. Minister of Finance that he himself was behind prison bars. What was the reason? The activities of our party—my party and his party at that time—were supposed to be subversive of the Government. Yes, we expressed our opposition to imperialism. And today I stand opposed to the capitalist system and this capitalist Government. It is my business to do everything in my power with the people of this country to overthrow a government when a government has to be overthrown. Of course, they have a right to take whatever measures to safeguard the Government. But let them not do

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

that under cover of trying to create new conditions. Let them not talk about high ideals. Let them not discuss about the independence of a free press. No, this is a pure and simple attempt by this Government through their hand-picked nominees, recommended by the Prime Minister and appointed by the Governor-General—eleven of them—to prevent criticism.

Whom will the Prime Minister select? Her own men. Her hand-picked men are going to control the press and completely prevent any type of criticism in this country. Political parties are there to oppose and criticize the Government. No political party will be able to function under these conditions. No newspaper can be published. Under cover of dealing with subversive activities, any articles that are likely to create disaffection for the Government will not be published. We are trying every day to show the people the crimes and the wrongs that are being committed by the Government, by the Ministers, by the police, by the army; we are trying to expose the corruption that exists in your departments. Of course, you have the right to defend yourself. If you are attacked, defend yourselves. There is the law. But you have no right to prevent criticism in this way.

I know you will say that I can get up and speak. But what is the use of my speaking if what I say cannot be heard by the people? When I speak in Bulathsinhala I am not speaking to the people of Bulathsinhala alone; I want the people of Jaffna, Minuwangoda and Yatiyantota to hear what I am saying, what I am saying about you people in the Government and what you are doing.

That is exactly why you are trying to stop us, and you think you can do that. You may rush a Bill through Parliament, but may I tell the Government that it may pass legislation but that will not be the end of things.

Let me tell the Government that the people of this country, the working-class movement and the trade union movement, are conscious of their rights. You talk of giving managerial positions to the working class. Yes, that is because they have today reached that stage and because they have attained a level of intelligence. They are not going to tolerate any and every thing you do. I say it is an extremely serious thing that you are trying to do, and when the time comes the people of this country will deal with these things, section by section, one by one.

And I take this opportunity as the first one to tell the Government this. You are now trying to rush this Press Bill through Parliament, but we have seen commission after commission inquiring into this matter and that and issuing reports, valuable reports, but no action is taken on those reports, which is indeed a bad thing.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මය. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

Where is the report in this case?

අ. සා. 2.30

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Exactly. We have not seen the report yet. The hon. Member is quite right. When reports are issued by other commissions no action is taken on those reports. Here, in this case, without the report seeing the light of day, without allowing the people to discuss and study the report, you are rushing through a Bill.

I asked several hon. Members the reason for this haste because I just could not understand it. I think the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake) gave us the reason in his speech. The Coalition Government is trying to adopt measures to see that it is returned to power at the next

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

elections. They want a guarantee that the various things they are doing today will not be told to the people. And that is their only guarantee—the Press Bill. That is the way they hope to return to this House—by stifling criticism. That is why they are rushing through this Bill.

May I tell the Government that they will not be allowed to do that. The people of this country will not allow you to do that. The Government can fight us individually but you cannot fight the workers and the peasants of this country. They will rise up against you. If you are prepared to bring the police and the army to defend yourselves, then rush through this Bill. I do not want to threaten the Government. It is wrong to do that.

I do not want to say anything more, but it is the duty of every person, irrespective of the party to which he belongs, to raise his voice in protest against this Bill, to fight against this tyranny that is now rising before our eyes.

Sir, from the way in which this Government is trying to rush through this Bill, one would think that we are now living in a state of Emergency, because it is only under a state of Emergency that you can have this type of restriction. This Government functioned for a period of two years in a state of Emergency and it would appear that in its last year also it is going to function in such a state, because the Press Bill is another type of Public Security Act—another type of Public Security Act for the protection of the Government. If the Government does not want the people to point out the wrongs that it is committing, then we are living in a state of Emergency. According to the Government, it is in the public interest now that its wrongs should not be exposed.

Sir, the Government is trying to introduce a piece of legislation that will ensure for the Government a situation where there will be no

criticism at all, in order to maintain itself in power, without saying so. It is far better for you to say: "We declare a state of Emergency". No, Sir. Let the country know that it is an extremely dangerous situation, and it is for the people of this country to understand this danger. I am certain that when they begin to understand it between now and the time this Bill comes before this House—it is a very short time—the people of this country, of whatever walk of life, to whatever political party they belong, will get together and fight and defeat this Government on this issue.

ස්ටැන්ලි තිලෙරත්න මයා. (කෝට්ටේ)

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்தன—கோட்டே)

(Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)

I sometimes wonder whether we should stand to defend the press in the form in which it exists today. It is a matter that will come before us for debate very soon. I do not know whether the press as it is constituted today is the best defence of individual liberty, is the watchdog of the nation and also maintains eternal vigilance which is the price of liberty. I do not know whether it is so. But those who know the history of the press in this country, any gentleman with any intellectual honesty either inside this House or outside, will not be in a position to defend the press monopoly as constituted by the Associated Newspapers of Ceylon, the Times Group and the Swadeshi Newspapers that are functioning today because they are serving their political masters who have been defeated and are making a desperate attempt to bring them back to power. Anyhow, I do not stand to praise this blessed press; I stand to bury it. I would like to see a new press that will reflect the democratic sentiments of the people of this country. I disagree respectfully with my good Friend, the hon. Member for Bulathsinhala.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

I sometimes wonder what will be the fate of our press when the proletarian revolution comes into this country and when there is a dictatorship of the proletariat. Surely, the hon. Member for Bulathsinhaia should give us a guarantee that after the dictatorship of the proletariat the present press would be allowed to continue. Is he prepared to give that guarantee to us? The dictatorship of the revolutionaries which he and his clique talk about today is a dictatorship that is receding to the remote background. They who talk of the workers must think that the workers also talk of others and that we can also talk of the workers. This Government has a right to talk about the workers, and the Lanka Sama Samaja Party which is in coalition with this Government has also the right to talk on behalf of the workers. And, as to whether the hon. Member for Bulathsinhala reflects the workers' wishes on this question of re-organization of the capitalist press in this country is a matter to be considered.

I have very carefully looked at this question. We know the history of this press. We are not worried about the great services rendered to this country by the late Wijewardenes. They had a role to play in this country; they had a role to defend a decrepit political system. I think the hon. Member for Bulathsinhaia knows very well, and also the members of his revolutionary gang, that when he and his old party colleagues in the year 1953 stood up to fight the United National Party Government on the question of the increase in the prices of sugar and rice, how the Lake House press, how the Times press, played foul by the entire working class movement of this country. Is it that press that we are going to defend today? No, Sir. It is not that press that I am going to defend today. That press has to go; that press has to be buried and a new press has to come up in this country which will reflect the democratic sentiments of the people, because we are advancing towards socialism. After the revolution, I do not know

whether Lake House will be allowed to exist at all. After the revolution, I do not know whether the Times Group will be allowed to function at all. Surely, in the post-revolutionary epoch the revolutionary newspaper will be the only organ of the people. Surely, the dictatorship of the proletariat which my Friend speaks of will herald only the dictatorship of one political group, and no other political group will be allowed to survive.

අ. සා. 2.45

You talk of the existence of a democratic press within this set-up; and to talk of the abolition of this press under a different set-up is trying to talk with your tongue in both sides of your cheek! I am not prepared to accept that. I do not know whether the draft of the Press Bill that was published in the daily newspapers of this country is really the official document.

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

How did it get there, is the question.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මිය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

In point of fact, with due respect to the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs, I must say this press—the Lake House Press, the Times Press—has its own espionage system working in this country. It had on its pay roll certain people who were connected closely to this Government, and they are getting thoroughly exposed.

The press is today carrying on a policy of espionage, and, combined with local vested interests, is making deliberate attempts to buy a certain section of this Government—which it cannot do, is unable to do—in order to defeat this Government on the coming Press Bill. The fight

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්ථානී තිලකරත්න මයා.]

against this capitalist press is a fight against reaction in this country and we must stand firm on this matter. How can these people reflect the views of the nation?

My constituency has sent me back to Parliament on the Press Bill. I have no worry. My people do not want this press. My people want a new press. I do not know whether this draft which was published in the newspapers is a genuine draft. I do not know who gave it to the press and how much the press offered that gentleman who gave it to them. And this is the press which wants an existence in this country to serve the public cause.

You see the rag of a news-sheet that is published. I do not know, my speech may not be given publicity in that press for the next two weeks, but it does not matter because a new press is coming into existence. You see that dirty news-rag that comes every morning called the "Daily Mirror". Is it a newspaper or a news-rag? Sometimes, the toilet paper in your bath room is much more respectable than this news-sheet. What did it do during the period of the formation of this Coalition Government? Was it a newspaper reflecting the wishes of the people of this country or was it a political news-sheet that reflected anti-Government views and Catholic Action and Donald Ranaweera views? Today it is Donald Ranaweera who speaks. This morning's newspaper shows Donald Ranaweera speaking on behalf of the press. This Donald Ranaweera is one of the most prominent members of the United National Party, a press magnate, an estate owner. These are the people who are being called upon to defend the press and the liberties of our people.

Is this what they call press liberty and the morals of the press? Its morality is worse than the morality of a brothel house. What did it do during the epoch when the Sri Lanka Freedom Party Government in alliance

with the Lanka Sama Samaja Party and the Ceylon Communist Party were fighting reaction in July 1960? I have never seen caricatures and cartoons so immoral, so debased, as were published in the newspapers. And you saw how our Prime Minister was drawn in some of those cartoons. Speeches which were never delivered by prominent members of the United National Party were written by the "Lake House" here in the Lake House building and published as "So-and-so spoke at a largely attended meeting" when they never spoke at that meeting.

This was how the press carried on the campaign in the year 1952, when the hon. Member for Bulathsinhala was in the Lanka Sama Samaja Party and when I too was in that party. At that time the present Hon. Minister of Finance made a very important issue of how certain bricks excavated from Mahiyangana were used to put up some construction, which was factual and true. This was the time when the United National Party became the saviours of our religion. I do not know whether they are yet our saviours, but they were pretending to be the saviours of our religion. They got round the press and Mr. Bennet Soysa who was then Mayor of Kandy, and also the Chief Priest; and the newspapers carried on a big campaign in 1952 to see that the United National Party was brought back to power.

Are you asking us to defend this press? I do not know, if my hon. Friends from Bulathsinhala and Kottawa, come to power, whether there will be a press at all. I am asking them to state clearly whether they are also undergoing a process of pragmatic socialism or revisionism because a dictatorship of the proletariat where one class comes into power and suppresses the other class—and what is the other class? The other class is represented by the United National Party—will not condone the existence of a capitalist press to represent capitalist views in the country. The Coalition Government

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍ර, 1964-65

—කාරක සභාව

of Mrs. Sirima Bandaranaike stands to guarantee the liberty of every individual, and wishes to see that the views of the people are published.

During the last two weeks, if one takes up the newspapers of this country and reads them, what does one find? What are the news editions of those newspapers? When they want to disgrace a fellow, they do it. The United National Party had a hard time with the press once. There was a time when Sir John Kotelawala was made a hero of this country, the Hero of Bandung, by the press. When the present Leader of the Opposition was *in absentia*, when he had temporarily given up politics, they had to build up a man whose stature was very low and they did it. But when the real fight came on, the "Premier Stakes", they subsequently thought that Sir John Kotelawala must be broken, torn to shreds and dragged along the drain, so that a new political power could be built, on the crowning pedestal of which was to be the Leader of the Opposition, Mr. Dudley Senanayake. That is how this dirty, servile press, this *amude* press, played out the people of this country, and today they want the freedom of the press to defend the liberty and the freedom of the people of this country. The workers and the peasants of this country have been amply looked after by this Government, and, whilst they are marching on the road to socialism, they will see to it that the fullest possible expression of the views of the people is given in the papers of this country.

The reorganization of the press of this country is a crying need. The hon. Member for Bulathsinhala holds the view that the earlier commissions' reports have not been published, but, I believe, though some have been published, their recommendations have not been implemented. The most important thing to keep in mind is not that reports have been published or their recommendations have not been implemented, but that this Government seeks to implement

everything that they have told the people of this country during the last few years.

We are not frightened of elections. We will go to the polls. We know the people will return this Government back into power because this is the one and only Government that has served the interests of the workers and the peasants of this country during the last few years. This press has to go. The Wijewardenes and their ilk will have to be pensioned. The Donald Ranaweerases will have to earn hard and to dig hard, and they will have to leave the Times Group. These press concerns have to be democratized so that they will reflect the true wishes and aspirations of the common man of this country.

Permit me, Mr. Chairman, to say a few words in Sinhala on a subject which is written in Sinhala and spoken in Sinhala.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන නම් රටේ බොහොම නොසන්සුන්තාවක් ඇති වී තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ අද තිබෙන තත්ත්වය බොහොම භයානකයි. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ ශබ්ද කෝෂය දෙස බැලුවාම තියෙන ශබ්දයට වඩා ඒ ශබ්ද බරපතල බව පෙනෙනවා. ඒ වගේම ඒ දෙපාර්තමේන්තුව පරිවර්තනය කර තිබෙන පොත් කියවා බැලුවාම, ඉංග්‍රීසි වචනයේ අර්ථය නොවෙයි සිංහලෙන් ප්‍රකාශ වී තිබෙන්නේ. බහු පක්ෂිත මොළවලින් සර්ව ලෝක පුවටුවලින් හා භාෂා කොමසාරිස්වරයාගේ තීරණයන් ලියා අවසන් වී ප්‍රසිද්ධ කරන පොත්පත්වලින් මහජනයාට කිසිම සෙනක් සැලසෙන්නේ නැහැ. කරුණා කර මේ අයගේ ශබ්ද කෝෂය ගැන විකක් බලන්න. අපේ රටේ සමහර භාෂා පිළිබඳව විග්‍රහයන් කීපයක් තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි පොදු මහජනතාවට ගැළපෙන භාෂාවක් ක්‍රියාත්මක කරනවාද, නැත්නම් මේ මළ භාෂාවල තිබෙන ගැඹුරුකම ගැන කල්පනා කර, ලොකු ගැඹුරු වචන දමා නොනේරෙන විධියේ භාෂාවක් මහජනතාවට දෙන්න යනවාද, එසේත් නැත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ස්ථානලී නිලකරත්ත මයා.]

හොත් පොදු මහජනතාවට තේරෙන විධියට භාෂාව පරිවර්තනය කරනවාද, යන ප්‍රශ්න මේ රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තු වෙත් ඇසිය යුතුව තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ මේ පණ්ඩිත රැළ ලියන පොත්පත් කියවා බැලුවාම, මේ අය අදහස් කරන්නේ මොකක්ද, මේ අය යන්නේ කොහේද කියා තේරුම් ගැනීමට අපටත් සමහර අවස්ථාවලදී බැරි වෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ හොඳ පරිවර්තන කීපයක් තිබෙනවා. මට ඒවා ගෙනෙන්න බැරි වුණා. මේ පාරේ යන කාර් එක කාර් එක බව අපි හැම දෙනාම දන්නවා නම් ඒකට කාර් එක කියන්නේ නැතිව වෙන මොකක්ද කියන්නේ? හැම රියදුරකුම, හැම කාර්මිකයකුම ස්විච් එකට ස්විච් එක කියනවා නම්, ඔකට ස්විච් එක කියනවා මිස වෙන මොකක්ද කියන්නේ? මෙවැනි වචනවලට පවා බර වචන දමන, මේ රටේ භාෂාව අවුල් කරන, සාමාන්‍ය මිනිසාට කියවා තේරුම් ගන්න බැරි විධියට පොත් පත් ලියන මේ සුදු අලියාට මේ රජයෙන් හුඟක් දුරට මුදල් වියදම් කරන්නත් සිද්ධ වී තිබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මේ ලිඟදී පත්විම් රාශියක් කර තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ යම් යම් ඇබැරිතු පිරවීමේදී භාණ්ඩාගාර චක්‍රලේඛයන්ට සහ මුළු ආණ්ඩුවේම ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැණිව රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් විසින් ක්‍රියා කර තිබෙන බව දැනගත්ට ලැබී තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ පුරප්පාඩු වී තිබුණු ටැලිපෝන් ඔපරේටර් තනතුර සඳහා රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් විසින් පෞද්ගලික හිතවත්කම් උඩ පත්විම් දී තිබෙන අතර, ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේම පුරප්පාඩු වී තිබුණු සෝදපත් පාඨක තනතුර සඳහා දැනට එම දෙපාර්තමේන්තුවේම සේවය කරන, එම තනතුර සඳහා උසස් කළ හැකි, ඒ සඳහා පළපුරුද්දකම් ලබා ඇති කෙනෙකුට ඒ පත්විම් ලැබී නැත.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.
(කලවාන)

(තිල. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கரா—கலவான)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kala-wana)

සිංහල නොදන්න අය වෙන්න ඇති පත් කරල නියෙන්නෙ.

ස්ථානලී නිලකරත්ත මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මම දන්නේ නැහැ. එක ඇතුළේ බොහොම පන්දම් පෙළපාළි යනවලු. එම තනතුර සඳහා උසස්වීමේ හිමිකම් ඇති කණිෂ්ඨ සේවකයින් විසින් ඉල්ලුම් පත්‍ර ඉදිරිපත් කර තිබියදී ඒ ගැන නොසලකා, රජයේ පොදු සේවා කමිකරු සංගමයේ විරෝධයත් නොතකා, එම තනතුර සඳහා රැකී රක්ෂා කාර්යාලය මගින් අයදුම්කරු වත් කැඳවා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වා පත් වීම් දී තිබෙනවා. මේ පත්වීම් දෙන විට ඒ අය වැඩ පිළිවෙලක් ලැස්ති කර තිබෙනවා; එක එක අයට කියනවා, මෙතන අපි කොහොම හරි වැඩේ කර දෙනවාය කියා. මේවා නිසා අද මේ දෙපාර්තමේන්තුව තුළ නොසන්සුන්තාවක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ දෙපාර්තමේන්තුව ඇමතිවරුන් දෙදෙනෙකු විසින් පරීක්ෂා කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ දෙදෙනා නම් අධිකරණ ඇමතිතුමා සහ මුදල් ඇමතිතුමායි. එපමණක් නොවෙයි. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ කණිෂ්ඨ සේවකයින් උසස් නොකිරීමට ඇති හේතු වශයෙන් රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් විසින් කියා ඇත්තේ ඔවුන්ට භාෂා ශූන්‍යය, විෂය දැනීම සහ ඉංග්‍රීසි දැනීම නැති බවයි. හැබැයි, හොඳට සිංහල දන්නා අය දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටිනවා. මට මතකයි, විශ්ව විද්‍යාලයේ අපි ඉගෙන ගන්න කාලේ නම් සිංහල ඉගෙන ගත්තේ ඉංග්‍රීසියෙන්. ඇත්ත වශයෙන්ම සුදුසුකම් තිබෙන අය රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්නවා නම් ඒ අය මේ තනතුරුවලට පත් කිරීම රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස්වරයාගේ යුතුකමක්. සෑම සුළු සේවකයකුටම අයිතිවාසිකම් ලබා දීමත්, ඔවුන් උසස් තත්ත්වයට පත් කිරීමත් මේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියයි. මෙම තනතුර සඳහා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉදිරිපත් වී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සිවිත අයදුම්කරුවන්ගෙන් එක් අයෙක් 1952 දී නියමිත විෂයයන් සහිතව සම්මාන තුනක් ඇතිව ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් වී ඇති අතර තවත් අයෙක් 1956 දී නියමිත විෂයයන් පහ කින්ම අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් වී තිබෙනව. දෙපාර්තමේන්තුවේද අවුරුදු හතර පහ සේවය කර තිබෙනව. එයින් එක් අයෙක් වන ප්‍රේමවන්ද නමැත්තා සිංහල යතුරු ලියන අංශය පිළිබඳව වේගවත් නිවැරදි අංග සම්පූර්ණ අත් දැකීම් ආදිය ඇති කෙනෙක් වූ නමුත් රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස්තුමා එම තැනැත්තාට පත් කළේ නැහැ. මොහු සිංහල භාෂාවට උසස්ම සේවයක් කර තිබෙන කෙනෙක්. ඒ බව සාමාන්‍යයෙන් යතුරු ලියන අංශයෙ සියලු දෙනාම දන්නා කාරණයක්. එහෙත් රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව මේ කිසි කරුණක් ගැන නොසලකා ඒ ඒ අයට ඕනෑ ඕනෑ ආකාරයටම පත්වීම් දී තිබෙනව. මෙම කරුණු සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානයන් යොමු කරන්න ඕනෑ.

මෙම ප්‍රගතිශීලී රජය අපේ සුළු සේවක යන්ටත් උසස් තැනක් දීමට අදහස් කර නව නම් දැනට භාණ්ඩාගාරයෙන් නිකුත් කර තිබෙන අංක 580 සහ 611 දරණ චක්‍ර ලේඛන අනුව [බාධා කිරීමක්.] භාණ්ඩාගාරය විශේෂ නියෝගයක් කර තිබෙනව, මෙවැනි අවස්ථාවලදී, විශේෂ යෙන් යම් දෙපාර්තමේන්තුවක ඇබැරිතුවක් ඇති වුණාම, එම දෙපාර්තමේන්තුවෙම සේවය කරන දක්ෂ අයගෙන් එම ඇබැරිතුව පිරවීමට වග බලා ගත යුතුය කියා. නමුත් මෙවැනි වැඩ කිරීම නිසා දෙපාර්තමේන්තුවලට නොයෙකුත් පාඩු සිදු වෙනව.

අ. භා. 3.

වර්ෂයකට රුපියල් 3,960ක මූලික වැටුපක් හිමි භාෂා පරිවර්තක තනතුරකට පත් කිරීම සඳහා පිළිගත් විශ්ව විද්‍යාලයක උපාධියක් වුවමනා බව කියන රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස් වර්ෂයකට රුපියල් 8,400ක මූලික වැටුපක් හිමි භාෂා පරිවර්තන අධිකාරී තනතුර සඳහා වර්ෂයකට රුපියල් 1,620ක මූලික වැටුපක් හිමි, දැනට දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන, ශබ්ද කෝෂ සහායකයින් පමණක් අධ්‍යාපන සඳහා

නොලත්, කිසිම විශ්ව විද්‍යාලයක උපාධියක් නොලත්, අයෙක් පත් කර තිබෙන්නේ කුමක් නිසාද? මේවා ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. කිසිම විශ්ව විද්‍යාලයක උපාධියක් නැති කෙනෙක් පත් කර තිබෙන්නේ කුමක් නිසාද කියා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. මෙවැනි වැඩ රාශියක් එම දෙපාර්තමේන්තුවේ කෙරී තිබෙනව. ජාත්‍යාලය ඇතිව, ජාතික කැක්කුමක් ඇතිව මේ රටේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ, පොත් පත් සිංහලට පරිවර්තනය කරන්න ඕනෑ, යනාදි හැඟීම් උඩ වැඩ කටයුතු කරන්න ලැස්ති වී සිවිත රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව තුළට සංකරයෝ රාශියක් රිංගාගෙන නොයෙකුත් විධියේ අකට යුතුකම් රාශියක් කරන විට මේ රජයේ යුතුකමක් තියෙනව ඒව ගැන සොයා බලන්න.

මා ඉංග්‍රීසියෙන් කී විධියට, මේ රටේ පත්‍ර පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳීමටත් මෙම රජය ඉදිරි කාලයේදී හොඳ විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනව. අපේ ශාල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) අද ඊයේ විතරක් නොවෙයි ඔවැනි රැස්වීම් තිබ්බේ. ඔය ප්‍රජා තත්ත්වයටද පක්ෂය ඊයේ පෙරේදා නොවෙයි, පිහිටෙව්වේ. ඔව සියල්ලක්ම අහෝසි වෙනව මේ රජය යන ගමන උඩ. බිය නැතිව මේ දැන් තිබෙන පත්‍ර සියල්ලක්ම ප්‍රතිසංවිධානය කර මෙරට බහු ජන මතය ප්‍රකාශ වෙන පත්‍ර ක්‍රමයක් බිහි කරන්න යාම ගැන රටේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැතෙයි කියා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි. මේ රජය පත්‍ර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නිවට නොවී එඩිතරව ක්‍රියා කරනව ඇති. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා(සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) සහ ශාල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු —[බාධා කිරීමක්.] ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ දැන් හඳෙනව හොඳ පෙරමුණක්, ලේක්හවුස් පත්‍ර කාරයන්, ටෙට්ට්ස් පත්‍ර කාරයන් ස්වාධීන පත්‍රකාරයන් එහෙම බේරගන්න. මේ “දවස”, “සවස” පත්‍රකාරයෝ ගිය සති දෙකේ කළේ මොකක්ද? මේ සභාග ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වට පස්සෙ එහි මුදල් කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාට නිග්‍රහ කිරීමට ලිපි රාශියක් ලියා තිබෙනව. “එන්එම්ගේ මෝල්

—කරක සහාය

වැඩ " කියා එක් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක මුල් පිටුවෙහි " හෙඩ් ලයින් " ඇතිව පළ කර තිබුණේ එ" තරම් ඈත කාලෙක නොවෙයි ; මීට සතියකට දෙකකට කලින්. එවැනි දේ කිරීමට ඉඩදීම සුදුසුද කියා බලන්න ඕනෑ. මේවා තමයි ආරක්ෂා කරන ලෙස ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා ඉල්ලා සිටින්නේ. එ" විධියේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන උදවිය ගෙ පැත්ත ගන්න ලැස්ති වෙලා ඉන්න එක සුදුසුද කියා කල්පනා කරන්න වටිනව. ඇතැම් උදවියට දැන් දැන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සහ සභාග ආණ්ඩුව ගැනත් අමුතු විධියක කැක්කුමක් ඇති වෙලා තිබෙනව. එ" අය මේ ආණ්ඩුව පෙරළා දමන්නයි උත්සාහ කරන්නේ. එසේ කිරීමෙන් එ" උදවිය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක්ද ? කාටද එයින් ප්‍රයෝජන ලැබෙන්නේ ? මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මේ ආණ්ඩුව පෙරළා දමන්න උත්සාහ කරන්නේ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාටවත්, කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටවත්, ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාටවත්, වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රී තුමාටවත් ආණ්ඩු බලය ලබා දෙන්න හිතාගෙන නොව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමා නැවත වරක් තේජස් ඇතිව බලයට පත් කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් හැටියට නිසා ජනසම්මත ආණ්ඩු ක්‍රමය තව දුරටත් පවත්වාගෙන යාමට ඉඩ ලැබෙන ආකාරයට ක්‍රියා කරන ලෙස ගෞරවයෙන් මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනව.

(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

கௌரவ உப அக்கிராசனர் அவர்களே, 1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஒவ்வொரு அரசாங்கமும், “தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்டத்தை அமல் செய்வோம், இதற்கு வேண்டிய பிரமாணங்களைக் கொண்டுவருவோம்” என்று திரும்பத் திரும்பச் சிம்மாசனப் பிரசங்கங்கள் மூலம் எங்களுக்குக் கூறிவந்திருக்கின்றது. வழக்கம்போல இவ்வருடமும் அப்படியான ஒரு செய்தியைக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், தமிழ் பேசும் மக்களும் சிங்களம்பேசும் மக்களும் திருப்தி யடையக் கூடிய விதத்திலே பிரமாணங்களைக் கொண்டு வருவோமென்று. எனக்கு முன் பேசிய கௌரவ உறுப்பினர்

அங்கத்தவரும் ஊர்காவற்றிறை அங்கத்த
வரும் கேட்ட ஒரு கேள்வியைத்தான் நானும்
இங்கு கேட்க விரும்புகின்றேன். “இதற்குத்
தேவையான பிரமாணங்களை உங்கள் முன்பு
சமர்ப்பிக்கப் போகிறோம், சமர்ப்பிக்கப்
போகிறோமென்று கூறிக்கொண்டு சிங்களம்
மாத்திரம் சட்டத்தை நீங்கள் தவிர
மாக அமூல் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே,
இதுதானா தமிழ் மக்களைத் திருப்தி செய்யக்
கூடிய முறையில் நீங்கள் எடுக்கும் நட
வடிக்கை?” என்று நான் உங்களைக் கேட்க
விரும்புகிறேன்.

இவ்விஷயம் சம்பந்தமாக நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். 1956 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் சரி, அதற்குப் பின் நடந்த 1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத் தேர்தலிலும் சரி, ஜூலை மாதத் தேர்தலிலும் சரி தமிழ் பேசும் மக்கள்வாழ்கின்ற பிரதேசங்களிற் போட்டியிட்ட ஒவ்வொரு அரசியற் கட்சியும், ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் தமிழ் மொழிக்கும் சிங்கள மொழிக்கும் சம அந்தஸ்துக் கொடுக்கும்படி நாங்கள் வாதாடுவோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு தமிழுக்கும் சிங்களத்துக்கும் சம அந்தஸ்துக் கொடுபட்டால்தான் தமிழ் பேசும் மக்கள் திருப்தியடைவார்கள். 1956 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் செனற் சபையில் நண்பன் நாகலிங்கம் பேசும் போது, சிங்களத்துக்கு என்ன இடம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே இடம் தமிழுக்கும் கொடுக்கப்பட்டால்தான் தமிழ் பேசும் மக்கள் திருப்தி அடைவார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். அதேபோல கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட எத்தனையோ தடவைகளிற் கூறியிருக்கிறார்கள், சிங்களத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைத் தமிழுக்கும் கொடுத்தால்தான் தமிழ் பேசும் மக்கள் திருப்தியடைவார்கள் என்று.

இப்பொழுதிருக்கின்ற கூட்டரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டதன் பின் சில இடதுசாரிக் கட்சித் தலைவர்கள், அதாவது லங்கா சமசு மாலிக் கட்சித் தலைவர்கள் தாங்கள் முன்பு கொண்டிருந்த கொள்கையிலிருந்து திரும்பி யிருக்கலாம் அவர்களுடைய கருத்து மாற்றம் அடைந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களை ஆதரித்த மக்களுடைய கருத்து மாறவில்லை. இவர்களையும் எங்களையும் திருப்திப்படுத்த வேண்டுமானால் சிங்களத்துக்குக் கொடுத்த இடம் தமிழ் மொழிக்கும் கொடுக்கப்பட

பேச்சுக் கைப்பிழை உணர்வு, 1964-65

—கொடை உணர்வு

எனக்கு முன் பேசிய பல கௌரவ அங்கத்தவர்கள் பத்திரிகைக் கொள்கை பற்றியும் பத்திரிகை மசோதா பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். நான் இவ்விடயம் பற்றி ஒரு நீண்ட பேச்சுப் பேச விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு எமக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். என்றாலும் ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இலங்கையிலுள்ள பத்திரிகைகள் எப்பொழுதாவது தமிழரசுக் கட்சியை ஆதரித்ததாகவோ, தமிழரசுக் கட்சிக்குச் சார்பானதாகவோ இருந்ததில்லை. உதாரணமாக கடந்த இரண்டு, மூன்று தினங்களாக திருமலையில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சி மாநாடுபற்றி பத்திரிகைகளில் வெளி வந்த செய்திகளைக் கவனித்தால் அவை முழுதும் சுத்தப் பொய்யானவையாக இருப்பதைக் காணலாமென்பதை நான் இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றேன். வெள்ளிக்கிழமை இடம்பெற்ற மாநாட்டுக் கூட்டத்திலே கௌரவ வட்டுக்கோட்டைப் பிரதிநிதி திரு. அமிர்தலிங்கத்துக்கும் கௌரவ மட்டக்களப்பு முதலாம் பிரதிநிதி திரு. இராசதுரைக்குமிடையில் பெரிய தகராறு நடந்ததாக பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையாக நடந்ததென்ன என்பதை நான் கூறினால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். வெள்ளிக்கிழமையன்று நடைபெற்ற கூட்டத்திலே எனது நண்பர் வட்டுக்கோட்டைப் பிரதிநிதி (திரு. அ. அமிர்தலிங்கம்) கலந்து கொள்ளவில்லை. அத்தருணத்தில் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வட்டுக்கோட்டைப் பிரதிநிதிக்கும், திருமலையில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட மட்டக்களப்பு முதல் பிரதிநிதி நண்பர் இராசதுரைக்குமிடையில் பெரிய தகராறு நடைபெற்றது என்று 'ரைம்ஸ்' பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்தி எவ்வளவு பொய்யானது என்பதை யாவரும் அறிந்து கொள்ளலாம். இது போலவே அப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு விஷயமும் பொய், பத்திரிகைகள் எங்களை ஒருபோதும் ஆதரிப்பதில்லை; ஆதரிக்கவும் மாட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எத்தனையோ அரசாங்கங்கள் தமிழரசுக் கட்சியை ஒழித்துக் கட்டிவிட வேண்டும் என்று பலவகையிலும் முயன்ற போதிலும் தோல்வியையே கண்டிருக்கின்றன. அதனாலே தான் அவ்வரசாங்கங்கள் தமிழரசுக் கட்சியை ஒழித்துக் கட்டிவிட வேண்டும் என்று விரும்புவதால் அவர்கள் அழிந்தோழித்து விட முயற்சிப்பார்கள். அப்படியிருந்த போதிலும் பத்திரிகைகளை எடுப்பதை—கட்டுப்படுத்துவதை நாங்கள் பலமாகக் கண்டிக்கின்றோம். இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஆங்கிலேய அறிஞரொருவர் கூறிய பொன்மொழி யொன்று ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. "ஒருவர் சொல்வதை எங்களால் கொஞ்சங்கூட ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அவருக்குத் தன் கருத்தைச் சொல்லும் உரிமையிருக்க வேண்டும், அவருக்கு அந்த உரிமை கிடைப்பதற்காக நாங்கள் போராடத் தயாராக இருக்க வேண்டும்" என்று அவ்வறிஞர் கூறியிருக்கிறார். பத்திரிகைகள் தமிழரசுக் கட்சியைத் தாக்கிய போதிலும், கட்சியை அழித்தொழித்துவிடும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் நாங்கள் அவைகள் அழிந்தொழிந்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. பேச்சுச் சுதந்திரம், பத்திரிகைச் சுதந்திரம் இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டும் என்று தான் நாங்கள் விரும்புகின்றோம். அதற்காக நாங்கள் போராடுகின்றோம். என்றும் போராடுவோம். எங்களை அவர்கள் திட்டுவதனால் நாங்கள் ஒருபோதும் அழிந்துவிட மாட்டோம். எங்களுடைய கட்சி நீதியான, நேர்மையான பாதையில் செல்கின்றது. எங்களுடைய கட்சியை எந்தக் காலத்திலும், எவராலும், எத்தகைய முயற்சியினாலும் அழித்துவிட முடியாது. எங்களை அவர்கள் திட்டுவதனால் நாங்கள் அவர்களைத் திட்டவோ, நாங்கள் அழிய வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புவதால் அவர்கள் அழிய வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புவோ இல்லை.

எனக்குச் சற்று முன் பேசிய கௌரவ புளத் சிங்கன பிரதிநிதி (திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி) அவர்கள் நீதி பரிபாலத்தில் தலையீடுகள் எந்தவிதத்தில் நடைபெறுகின்றன என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். இரண்டு உதாரணங்களும் காட்டினார். இது

எனக்குச் சற்று முன் பேசிய கௌரவ புளத் சிங்கன பிரதிநிதி (திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி) அவர்கள் நீதி பரிபாலத்தில் தலையீடுகள் எந்தவிதத்தில் நடைபெறுகின்றன என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். இரண்டு உதாரணங்களும் காட்டினார். இது

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍ර, 1964-65

—කරක සිහුව

[බර්මලින් ගම් මයා.]

சம்பந்தமாக நானும் ஒன்று கூற விரும்புகின்றேன். வெளிமடை பட்டினசபை தலைவர் ஜேம்ஸ் சில்வா என்பவர் நீதிமன்றத்தால் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு மறியலுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அப்பீலில் திரு. எச். வி. பெரேரா அவருக்காக வாதாடிய போதிலும் கூட, அவரது குற்றம் குற்றமாகவே கணிக்கப்பட்டு அவரது மறியல் தண்டனை ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. அதன் பிறகு அந்த உள்ளூராத்ரி மன்றத் தலைவர் யார் கண்ணிலும் படாமல் மறைந்து வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்கு இப்பொழுது மன்னிப்புக் கிடைத்து, குற்றத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றார். இது யாரால், எப்படி நடைபெற்றது என்று கேட்க விரும்புகின்றேன்.

කුසුමා රාජරත්න මිය. (උගව-පරණගම)

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன—ஊவ-பரன
கம)

(Mrs. Kusuma Rajaratna—Uva-Paranagama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගේ අවධානය යොමු කරනු පිණිස මේ අවස්ථාවේ කරුණක් දෙකක් මතක් කරන්නයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ පහසුව පිණිස මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක් පිහිටුවන ලෙස කලක සිට ඉල්ලා සිටින නමුත් මෙතෙක් එය ඉටු වී නැහැ. වැලිමඩ මැති වරණ කොට්ඨාශයෙන්, මා නියෝජනය කරන උභ-පරණගම මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙන් ජනතාවට බදුල්ලට යන්න සිදු වීම නිසා කරදර රාශියකට මුහුණ පාන්න සිදු වෙනව. මාර්ග පහසුකම් දුර්වල තත්ත්වය කයි තිබෙන්නේ. ඒ නිසා වැලිමඩ මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක් පිහිටුවන ලෙස කලකට ඉහත සිට ඉල්ලා සිටිනව. මගේ කොට්ඨාශයේ ගම් පහකින් සමන්විත හෙයින් ගම්පහ කෝරළේ තමිත් හඳුන්වනු ලබන ප්‍රදේශයක් තිබෙනව. එහි වාසය කරන ජනතාවට ඒ අයගෙ නඩු හබ සම්බන්ධයෙන් බදුල්ලටම යන්න සිදු වීමෙන් හුඟක් අවහිරකම්වලට මුහුණ පාන්න සිදු වෙලා තියෙනව.. ඒ නිසා හැකි තාක් ඉක්මනින් වැලිමඩ නගරයෙහි මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක් පිහිටුවීමට කටයුතු කරන මෙන් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා

ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. වෙනත් ප්‍රදේශ
සමග සංසන්දනය කර බලන විට ගම්පහ
කෝරළයේ මාර්ග පහසුකම් බොහොම
අඩුයි. එහි ගමනාගමන පහසුකම් ඉතාමත්
දුර්වල තත්ත්වයකයි තිබෙන්නේ.
බණ්ඩාරවෙල මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක්
තිබෙන නමුත් එය පවත්වන්නේ සුමානය
කට එක් වරක් පමණයි. ඒ නිසා අපේ
කොට්ඨාශවල ඉන්න ජනයාට එයින්
වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ
ගැන හොඳට සොයා බලා හැකි තාක් ඉක්
මනින් වැලිමඩට මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක්
ලබා දීමට කටයුතු කරනවා ඇතැයි විශේෂ
යෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හ. 3.15

ප්‍රචන්දන් පාලනය පිළිබඳවත් වචන
යක් දෙකක් කියන්න කැමතියි. විරුද්ධ
පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඒ
ගැන වැදගත් කරුණු රාශියක් දැනටමත්
ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මටත් කියන්න
තියෙන්නෙ ප්‍රචන්දන් පාලනයට අපේ
පක්ෂයත් විරුද්ධ බවයි. එය මගේ
පක්ෂය වෙනුවෙන් මෙහිදී පැහැදිලිව
ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. මේ හවුල්
ආණ්ඩුවට මේ රටේත් මේ ගරු සභාවෙන්
වෙනත් ආයතනවලත් විවේචන ඉතාමත්
අවශ්‍ය බව විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න
කැමතියි. විවේචනය කරන්න ඉඩක්
තිබීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ඒ ගැන සැකයක්
නැහැ. විවේචනයක් තිබීමෙන් කොයි
එකත් හැඳෙනවා. විවේචනය කරන්න
කරන්න ආණ්ඩුවක් පමණක් නොවෙයි,
ඕනෑම පුද්ගලයෙක් වුවත් හැඳෙනවා.
වැරදි මාර්ගයේ ගමන් කරන ආණ්ඩුවක්
හෝ වේවා, පුද්ගලයෙක් හෝ වේවා
තමන් විවේචනයට ලක් වුණාම නැවතත්
තමන් ගැන කල්පනා කරන්න පටන්
ගන්නවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හරි
මාර්ගයේ ගමන් කරන්න කාට වුණත්
සිද්ධ වෙනවා. ඒ නිසා විවේචන ඉතාමත්
අවශ්‍යයි. ප්‍රචන්දන්වල පළ වන හැම
දෙයක්ම සත්‍ය දේ හැටියට පිළිගන්න
කෙනෙක් නැහැ. අපටත් කියන්න
තියෙන්නෙ එයමයි. සත්‍ය ප්‍රවෘත්ති පළ
කිරීම කවුරුත් ප්‍රචන්දනකින් බලා
පොරොත්තු වන දෙයක් බව කියන්න
ඕනෑ. මේ රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කවදත්
එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආවඩන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පුරුදු වී සිටින බව අපි දන්නවා. එසේ වීමට හේතුවත් හිතාගන්න බැරිකමක් නැහැ. 1960 ජූලි මාසයේදී පැවැත්වුණු මහා මැතිවරණයේදී මේ රටේ හැම පුද්ගලික පක්ෂයට ආවැඩු බව කාටවත් රහසක් නොවෙයි. නොයෙක් විධියේ තරක විකට චිත්‍ර ඇන්ද හැටි කාටත් මතකයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායිකාව වශයෙන් එදා මහා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වී එම පක්ෂය මෙහෙයවා ක්‍රියා කළ වර්තමාන අගමැති නියටත් අගෞරව සිදු වන ආකාරයට නොයෙක් විධියේ තරක විකට චිත්‍ර පළ කළ ආකාරයත් අපට මතකයි. නමුත් එවැනි ප්‍රචාරවලට මහජනයා රැවටුණාද කියා මේ හවුල් රජයෙන් මා අහන්න කැමතියි. මහජනයා රැවටුණේ නැහැ. එවැනි දේවලට මහජනයා දොෂාරෝපනය කළා. මහජනයා විසින් ඒ මැතිවරණයේ දී තමුත්තාත්සේලාට ආසන 75 ක් ලබා දුන්නා. 1960 ජූලි මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට විරුද්ධව ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොතරම් කටයුතු කළත් තමුත්තාත්සේලාට සම්පූර්ණයෙන් බලය ලබා දුන්නා. අද, මට විශේෂයෙන් කියන්න පුළුවන්, මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර හවුල් රජයට පක්ෂව වැඩ කරන බව. එපමණක් නොවෙයි, මේ හවුල් රජය ඇති කිරීමට මූලිකව වැඩ කටයුතු කළේත් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර බව මා මේ අවස්ථාවේදී නිර්භයව ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් අපට නොයෙකුත් විධියේ අරියාදු කර තිබෙන බව මේ හවුල් රජයට මතක් කරන්න කැමතියි. කොටින්ම කියනවා නම් අපේ කථාවක් වත්—අපේ ඡන්ද කොට්ඨාශයක අපි කරන කථාවක්වත්—පත්තරවල පළ වන්නේ නැහැ. මේ ගරු සභාවේදී මන්ත්‍රී වරුන් කරන කථා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ කරනවා. සමහර අවස්ථාවල අපේ කථා එකක්වත් පළවන්නේ නැහැ. මේ අන්දමින් නොයෙක් වර අපට මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර අරියාදු කර තිබෙනවා. නමුත් අපි ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර දිහා ඒ අංශයෙන් බලන්න හොඳ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ගරු කරනවා නම්—ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ගරු කරන වාය කියා තමුත්තාත්සේලා කියනවා—ඒ

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නාමයෙන්, මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජය අතට ගැනීම සම්බන්ධව අපට තමුත්තාත්සේලා සමග එකඟ වන්න බැහැ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනය ගැන අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය අපි ප්‍රකාශ කරනවා. අද මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජය මගින් පාලනය කරන්න යෑම ගැන මුළු රටම විරුද්ධයි. මහා සංඝ රත්නය එළියට ඇවිත් කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා; රැස් වීම් තබනවා. ඒ මගින් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනය සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා. මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනයට මුළු රටම විරුද්ධයි.

[මේ අවස්ථාවේදී විදුලි ආලෝකය නැති වී ගියේය.]

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිල. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විදුලි එළිය එන තුරු අපි වැඩ කටයුතු විකක් කල් දමමු.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

We will suspend the Sitting now for tea.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

As it is not possible to carry on the Business of the House due to a failure in electricity, I suspend the sitting for 15 minutes.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හා. 3.33 ට නැවත පවත්වන ලදී.

කුසුමා රාජරත්න මයා.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා මොහොතකට කලින් කියමින් සිටියේ මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයේ පාලනයට ගැනීම ගැන හුදු මහත් ජනතාවම අද සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කුසුමා රාජරත්න මිය.]

කරන බවයි. අද එවැනි විරුද්ධත්වයක් ප්‍රකාශ කරගෙන යනවා. අද ගරුතර මහා සංඝයා වහන්සේලා රැස්වීම් මගින් හා පෙළපාලි මගින් මෙයට විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනය බෞද්ධාගමටත් විරුද්ධයි. මේ රජය හැම අවස්ථාවකම කියනවා, අපි බුද්ධාගමට තැන දෙන්නට යනවාය, තැන දෙනවාය, කියා. ඒ විධියට කැ කෝ ගහ නවා. නමුත් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනය එයට විරුද්ධයි. විවේචනය නිබේන්නට ඕනෑ. අප කාටත් විවේචනය ඕනෑ කරනවා. එදිනෙදා ජීවිතයට විවේචනය ඕනෑ කරන දෙයක්. මේ සඳහා මගේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන්නේ ඒ නිසයි.

ගරු අගමැතිනිය ඊයේ පෙරේදා කැගල්ලේ රැස්වීමකදී කියා තිබෙනවා, රා මැදිමට විරුද්ධව මහජන මතයක් නැති ආවොත් එයට හිස පහත් කරනවාය කියා. එහෙත්ම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනය කළාට පසු මහජන මතයක් දැනගන්නේ කෙසේද කියා මා අහනවා. රජය ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පාලනය ආරම්භ කළාට පසු ඒවායේ සිළු කරන්නේ රජයට වුවමනා දේ පමණයි. එතකොට පත්තරවල තත්ත්වයන් අද ගුවන් විදුලියේ තත්ත්වයට සමාන වෙනවා. ඒ නිසා මහජන මතය දැනගන්නට වුවමනා නම්, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස අවශ්‍ය වෙනවා. මහජන මතය සම්පූර්ණයෙන් පිළිබිඹු කරන්නේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙනුයි. ඒ නිසා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට ගැනීම ගැන මගේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දැදිගම)

(කි.රු. උද්ගිරි ජෙනෙරායාය—දෙදිගම)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

Mr. Deputy Chairman, I had no intention whatsoever of entering upon a discussion as regards the contemplated measures with regard to the press. I thought it would be appropriate if I said something in this House when the legislation was

before us, but, since the matter has been raised and it can be raised on the Votes of the Minister of Justice under whom the Press Commission activities are included, and, particularly after the strong remarks made by the now missing Member for Kotte, I thought I might say a few words.

The hon. Member for Kotte was very vigorous in his support of some of the contemplated measures. We always knew that the latest recruit to any cause is the most vigorous propagandist and it was not surprising that the hon. Member for Kotte should play that role.

The Press Commission has met with a very unfortunate series of events. Hon. Members will remember that there was, in the first instance, a Motion before this very House with regard to the activities of this commission, a Motion that resulted, indirectly, in the unseating of the Speaker of the House as well. Now, Mr. Deputy Chairman, what were the terms of that Motion? I will read for the benefit of the House.

“That this House disapproves of the Commission of Inquiry on the Press as proclaimed”—

that was before the Press Commission started sitting.

—“in the Ceylon Gazette dated 25th September, 1963, which Commission is a departure from the original purpose of the Government announced in the Throne Speech of August, 1960, viz., to introduce legislation to ensure the democratic character of newspapers in this country and prevent abuse by the formation of unhealthy monopolies.”

Now, that Motion was debated in this House during November last year. Members of various parties took part in this discussion and I believe the party of which the hon. Member for Kotte was a member then spoke very much on that occasion.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

In fact, we were signatories.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Oh, yes, signatories. Apart from that, I would like to quote a few of the utterances particularly of Members who were once on this side of the House and who are now on that side of the House.

We were told, in fact we heard, that the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) was drafting the legislation. Well, that may or may not be true. We have also read what purported to be a draft of the contemplated Press Bill published in the press and which so far has not been contradicted by anyone on behalf of the Government to the effect that that is not the draft. Looking at the draft and perusing the speech made by the hon. Member for Dehiwala Mt. Lavinia on the occasion of that Debate, I refuse to believe that the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia could have had anything to do with this draft. I wish to quote what he said on that occasion referring to the terms of reference. He was referring particularly to four terms among various others, thus :

“Those four terms are items (j), (k), (l) and (o). (j) says that the commission shall report on the measures that should be adopted to prevent the publication in newspapers and periodicals of news reports, pictures, cartoons, articles or stories which tend to incite disaffection among the people against the Government or which are calculated to subvert the lawfully constituted Government. There is much more, but the remainder is not important.

I must say, first of all, that our every-day criminal law completely covers this point; and, as if it were not sufficient, we had supplementary measures in the so-called “coup legislation”. These measures cover the position entirely.

What are you asking from the commission? Some drastic proposal or recommendation which will enable you to cover your own sinister plans?

Now read (j) in relation to (k).

(k) the extent to which and the manner in which newspapers owned or published by the Associated Newspapers of Ceylon, Ltd., The Times of Ceylon, Ltd., or the Virakesari, Ltd., sought to exercise undue influence on voters in the exercise of their franchise at the Parliamentary Elections held in 1956 and 1960, and the steps that should be taken to prevent such conduct on the part of any newspaper or newspaper group in the future;

Now, the key-word there is ‘any newspaper’. With regard to what the ‘Virakesari’ did, or the Associated Newspapers did or the ‘Times’ did, you claimed already to have the knowledge when you proposed 3½ years ago that you would legislate to break the monopoly. You do not need a commission for that. If necessary, I can cite a most startling thing, but I do not want to waste my time, save with one example.”

Then he goes on to say what the “Times of Ceylon” did.

“Now, you say, ‘We want the right to control any newspaper in respect of its efforts to influence public opinion.’ Oh! you say, ‘We want them only to tell the truth.’ What you mean is, ‘We want them only to tell what in our view is the truth.’ And, what in your view is the truth is normally the untruth!”

Then he goes on to deal with disaffection as regards the Government. He says one of the terms of reference is in regard to the obstruction of the policies of the Government or the implementation of its programme of work and the steps that should be taken to prevent a repetition of such conduct in the future :

“For my part, I say it is a necessary attribute to freedom which I and my party will certainly exercise to obstruct you in every way when you go wrong. Governments are not automatic producers of correct policies. Then, why do you need an Opposition? The truth is that you do not want an Opposition and you dare to come and say that to us when you cannot control the opposition inside your own party.”—[OFFICIAL REPORT, 6th November, 1963; Vol. 54, cs. 2223-2225].

අ. සා. 3.45

I think the most terrible indictment of the terms of reference constituting this commission was the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඛඩ්ලි සෝනානායක මය.]

speech of the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia on that occasion. On that occasion, I think, it was not necessary for me to speak last on behalf of the Opposition—to say much in addition to so much said by the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia—and the little I had to say was denied to me when the Speaker suddenly got up and walked out while I was on my feet.

Now, Sir, that has been the position taken up by him. One has only to look at this draft Bill; it is the most laughable thing. I think it is all wrong. I am personally opposed to any form of governmental control, and controls can be exercised in various ways—control by the Cabinet by appointing a Press Council or by the Government or by the Prime Minister on her responsibility, as contemplated in this draft Bill. We know various ways in which that control can be exercised in that manner. We all know that there are press councils but they are not constituted in this manner. Now, there is the council, for instance, for the medical profession which has been given statutory powers to lay down certain ethical codes and deal with people who transgress the codes laid down but they are not controlled by the Government; they cannot be in any way influenced by the Government. I need not labour that point very much. If you subscribe to democratic principles, to subscribe to any form of control of the press is unthinkable.

The most alarming feature of this is that even party papers are going to be told by this Press Council how they should act. This council is going to tell me how I should put forward my party view in my party paper; this council is going to tell me and the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. P. G. B. Keuneman) how we should present our views and policies to the public. Apart from that, powers are to be provided under this contemplated Bill for me to diversify ownership, for me to buy shares in the communist

paper and for Mr. Keuneman to buy shares in my party paper. There is no place for party papers and all papers must be run by the Press Council; there must be a United National Party Company paper, there must be a Communist Party Company paper and if the Press Council thinks that there is too much of a monopoly by Mr. Keuneman, then they can ask Mr. Dudley Senanayake to buy shares. Is it not laughable? I hope this is not the draft. If it is, who is the fool who drafted this Bill? That is all I wish to say by way of comment at the present moment.

As regards the commission's report I have a lot of things to say about it. Because of certain statements we made we did not go before this commission and we boycotted it. The L.S.S.P. did not go before the commission—I do not think any party went before the commission. Some parties may have but certainly our party did not subscribe to this commission.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Even the S.L.F.P. did not go before the commission.

ඛඩ්ලි සෝනානායක මය.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

I can speak for my party only. We deplored the terms of reference and we wanted this commission to be scrapped. Therefore we did not go before this commission. If the commissioners think that because some statements were not contradicted they are true. They are are mistaken.

When the report is available for discussion on those actual findings I will have occasion to tell the truth as I see it. I would, therefore, not like to go into that aspect of the matter; but I would protest most emphatically against this endeavour to control the press, indirectly though it be. I myself, just as all other parties, have grievances against the press; I can

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

enumerate any number but I do not think that that should be a reason for our doing away with the freedom of the press.

There was criticism of monopoly control. Well, this is the worst form of monopoly. State monopoly is the worst form of monopoly, worse than any other form of monopoly, Radio Ceylon is a case in point. On one occasion they had the courage to distort even the proceedings of this very House. You are aware, Mr. Deputy Chairman, during last year's Budget—not the recent Budget—I had to rise on a matter of Privilege. I heard a Radio Ceylon broadcast that my hon. Friend on my right (Mr. J. R. Jayewardene) had supported the Budget when, on the contrary, his speech was an utter condemnation of the Budget. Radio Ceylon corrected it the following day as a result of a Ruling given by the Speaker.

If Radio Ceylon under Government control can go to the extent of saying that one of the chief speakers of the Opposition who criticized the Budget supported it, what can we expect of a press under Government control? That is all I will say on that matter.

The hon. Member for Kotte is not here. He appeared to be the latest spokesman on behalf of the Prime Minister. But we on our part will wage an incessant struggle against press control.

බාලසූරිය මයා.

(ශ්‍රී. පාලසූරිය)

(Mr. Balasuriya)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශය විවාදයට භාජන කෙරෙන මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රචන්ද්‍ර පණතත් බොහෝ දුරට විවාදයට භාජන වුණු බව මට පෙනුණා. ප්‍රචන්ද්‍ර පණත ගැන පත්‍රයෙන් නොයෙක් දේ කියවුණා මිසක් ඒ පණත කොයි විධියේ එකක්ද යන්න අපට වෙන කිසිම විධියකින් දැන ගැනීමට පුළුවන්කමක් ඇති වුණේ නැති බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. ප්‍රචන්ද්‍ර කොමිෂන් සභාවෙන් අනුමත වූ

වාර්තාවක් පිට වුණු බව කියනවා. ඒ වාර්තාව නම් අපට තවම ලැබුනේ නැහැ. පත්‍රයෙන් ප්‍රකාශ කළ ප්‍රමාණයෙන්ම, ඒ වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර ඒ පිළිබඳව විවේචනයක් කිරීම සුදුසු කියා මම සිතන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් ඇතැම් ප්‍රකාශ ගැන කල්පනා කරන විට ඒ ප්‍රකාශ කෙරෙහි මට විශ්වාසයක් තැබීමට අමාරු බව කියන්නට කැමතියි. මේ රටේ දේශපාලන පත්‍ර තිබේ නව. ඒ දේශපාලන පත්‍ර පිළිබඳව කිසිවක් ඒ අන්තර් වාර්තාවෙන් අපට තවම දැන ගන්න ලැබී නැහැ.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.

(ශ්‍රී. උද්ගිරි සේනානායක)

(Mr. Dudley Senanayake)

මේ පත්‍රයේ තිබෙන විස්තර බලන්න.

බාලසූරිය මයා.

(ශ්‍රී. පාලසූරිය)

(Mr. Balasuriya)

පත්‍රයේ තිබෙන බව ඇත්තයි. නමුත් මම පත්‍ර ගැන විශ්වාසයක් තබන්නේ නැහැ. ඒ මක්නිසාද පත්‍ර ගැන විශ්වාසයක් නොතබන්නේ? පත්‍ර බොරු කියනවය කියා අපේ ලොකු විශ්වාසයක් තියෙනවා. කොයි හැටි වෙතත් පත්‍රයට යුතු කමක් තියෙනවා, සත්‍ය වසන් කරන්නේ නැතිව සත්‍යය හෙළි කිරීමට, අපේ බොහෝ පත්‍ර වලින් සත්‍යය හෙළි කරනවා වෙනුවට කරන්නේ සත්‍යය වසන් කිරීමයි. එපමණක් නොවෙයි, බොරු ප්‍රකාශ කරනවා. අන්න එයයි, පත්‍ර කලාවටත් ලොකු නින්දාවක් හැටියට සලකන්නේ. විවේචනය ගැන අපේ කිසි භයක් නැහැ; ආණ්ඩු පක්ෂයේ කිසි භයක් නැහැ. අප දන්නවා, විවේචනය අවශ්‍ය බව. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයකට විවේචනය අවශ්‍යයි. පක්ෂයක් ගැන කථා කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. විවේචනයක් නැතිව පුද්ගලයකුටත් හැඳෙන්නට බැහැ. ඒ නිසා විවේචනය අවශ්‍යයි. විවේචනය කළ ප්‍රමාණයට ඒ විවේචනයෙන් හැඳෙන්නට උදව්වක් නැත, නොහැඳෙන්නට එය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[බාලසූරිය මයා.]

හේතුවක් වන්නේ නැහැ. නමුත් විවේචන යත් කොයි විධියේ එකක්ද යන්න අප කල්පනා කරන්නට ඕනැ. විවේචන කොටස් දෙකකට බෙදා දක්වන්නට පුළුවන්. එක විධියක් නම් ඇති සැටි විවේචනය කිරීමයි. එය නියම විවේචනයයි. ඒ අතරම තවත් විවේචනයක් තියෙනවා. සමහර විට සමහර පක්ෂ හුවා දැක්වීම පිණිස, සමහර පක්ෂවලට පහර ගැහීම පිණිස කරන විවේචනයක් තියෙනවා. මෙයින් අපට අවශ්‍ය වන්නේ නියම විවේචනයයි. නියම විධියේ විවේචන තියෙනවා නම් වරදක් නැහැ. සමහර විවේචන කරන්නේ පක්ෂවලට පහර ගැහීම පිණිසයි; පක්ෂ නැති කිරීම පිණිසයි; පක්ෂ සම්පූර්ණයෙන් හංග කර දැමීම පිණිසයි. එවැනි විවේචන සුදුසු කියා මම හිතන්නේ නැහැ. හරි වැරදි පෙන්වීමට කරන නියම විවේචනයයි, සුදුසු. කොයි හැටි වෙතත් පත්‍ර කොමිෂන් සභාවේ අන්තර් වාර්තාව පත්‍රයේ නිබ්‍ර ප්‍රමාණයෙන්, ඒ ගැන විවේචනය කිරීම වැරදියි. ඒ වාර්තාව අප අතට පත් කළ පසු වයි, විවේචනය කළ යුත්තේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් ඇති කර තිබෙන සාම මණ්ඩල පිළිබඳවයි. මේ සාම මණ්ඩලවලින් මේ රටට ඉතා විශාල සේවයක් සිදු වුණා; දැනුත් සිදු වෙනවා. මගේ කොටස ගසේ සාම මණ්ඩල දෙකක් තිබෙනවා. මේ සාම මණ්ඩල දෙකෙන් එකකින් යටත්පිරිසෙයින් නඩු 400 ක්, 500 ක් පමණ විසඳා තිබෙනවා. මහජනයා එය උසස් කොට සලකා පිළිගෙන තිබෙනවා. එසේ නම් උසස් විධියට නඩු 400ක් 500ක් පමණ විසඳා තිබෙන සාම මණ්ඩලයක් ලොකු සේවයක් කළාය කියා හිතන්නට පුළුවන්. මන්ද? උසාවියකට ගියා නම් නඩු 400 විසඳන්නට අවුරුදු ගණනක් ගත වෙනවා පමණක් නොවෙයි, බර වියදමකුත් දරන්න සිදු වෙනවා. ඒ වියදමත්, කාලයක් රැක ගෙන නඩු සමදානය කිරීමෙන් සාම මණ්ඩල කරන්නේ විශාල සේවයක්.

මේ තරම් උසස් සේවයක් කරන මේ සාම මණ්ඩලවල පැවැත්ම සඳහා අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් කොයි තරම් උත්සාහයක් ගන්නවාද යන්න ගැනත් සලකා බැලීම වටිනවා. සාම මණ්ඩලයක සභාපති මහත්මයාට ලිපිකරුවෙකු තබා ගැනීම සඳහා මාසයකට ලැබෙන්නේ රුපියල් 50 යි. රුපියල් 50 කට ලිපිකරුවෙකු තබා ලිපිකරුවෙකුගෙන් බාගයක්වත් තබා ගන්නට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. එක නඩුවට එක පයිල් එක බැගින් පයිල් රාශියක් තබාගන්නට සිද්ධ වෙනවා. සාම මණ්ඩලවල සේවය කරන්නන් කරන්නේ ගරු සේවයක්; නොමිලයේ කරන සේවයක්. එසේ නොමිලයේ සේවය කරන අයට අඩු ගණනේ හොඳ ලිපිකරුවෙකුත් සැපයීම ආණ්ඩුවේ යුතු කමක්.

අ. හා. 4

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அங்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The hon. First Member for Colombo Central (Sir Razik Fareed) will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ් ඩී.බී.ඊ., මූලාසනාදායී විය.

බාලසූරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

ඒ නිසා රජය විසින් කළ යුත්තේ ඒ සාම මණ්ඩල ආරක්ෂා වන විධියට වැඩ කටයුතු සැලසීමයි. මේ ක්‍රමය නැසෙන්නට ඉඩ නොතබා, රැකෙන්නට වැඩ සලසා, වර්ෂයෙන් වර්ෂය උසස් විමට ඉඩ තැබිය යුතුයි.

සමහර උසාවිවල නඩු බොහෝ විට කල් යනවා. එසේ කල් යාම වළක්වා ලීම රජයේ යුතුකමක්. ඇතැම් රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවකට විරුද්ධව—කියමු පොලීසියට විරුද්ධව කියා—පැමිණිල්ලක් කළොත් එම නඩුව කෙසේ හෝ කල් යනවා. කෙතරම් කල් යනවාද කියනවා නම් නඩුව එපාවන තරමට කල් යනවා. ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නිසා එසේ නඩු කල් යාම පිළිබඳව කරුණු සොයා බලා කල් යාම වැළැක්වීමට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟ කාරණය නඩුවලට පෙනී සිටින නීතිඥයින් පිළිබඳවයි. දෙස්තරවරුන්ගේ පෞද්ගලික ප්‍රතිකාර කිරීමේ ක්‍රමය වෙනස් කළාක් මෙන් දුප්පත් ජනතාවගේ යහපත පිණිස, නීතිඥවරුන් අතින් දුප්පත් ජනතාව පෙළීම වළක්වාලීම පිණිස, නීතිඥවරුන් පෙනී සිටීමේ ක්‍රමයන් වෙනස් කරන මෙන් මම රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඕනෑම කෙනෙකුට—ජාමිණිලි පක්ෂයට හෝ විත්ති පක්ෂයට—ඔවුන්ගේ කැමැත්ත අනුව තමන් කැමති නීතිඥයින් උසාවිය මාර්ගයෙන් තබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුයි. තමන් කැමති නීතිඥයා නම් කොට උසාවිය මාර්ගයෙන් ඔහුගේ සේවය ලබා ගැනීමට කටයුතු සැලැස්සුවහොත් සාමාන්‍ය අයටත් තමන් කැමති නීතිඥයින් ඉතා අධික මුදල් නොගෙවා තබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. නීතිඥයින්ට අය කළ හැකි මුදල මෙපමණයයි තීරණය කළත් උසාවිය මාර්ගයෙන් නොගියොත් කවදාවත් ඒ ගාස්තුවට නීතිඥයකු තබා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. රුපියල් 300ක් අය කළ යුතු නඩුවක් සඳහා අඩු ගණනේ රුපියල් 1,000ක්වත් අය කරනවා. මේක දුප්පත් මිනිසුන්ට අමාරු දෙයක්. ඒ නිසා කළයුත්තේ මිනිසුන් උසාවියේ මුදල් බැන්දම නීතිඥයන් නඩුවලට පෙනී සිටින ක්‍රමයක් සකස් කිරීමයි. නඩුවට කපා කළායින් පසුව නීතිඥයන්ට උසාවියෙන් මුදල් ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් සලසන්න ඕනැ. ඒ අන්දමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත් නීතිඥයන්ගේ ගසාකැම අනුමානයක් නැතුව නතර වෙනවා ඇති.

රාජ්‍යභාෂා දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව වෙනුවෙන් සකස් වන්නට යන ශබ්දකෝෂය ගැන නම් යමක් නොකියාම බැහැ. මේ ශබ්දකෝෂයේ වැඩ ආරම්භ වුණේ 1927 දීයි. එහෙත් දැනට එහි හෝඩියේ අකුරු වලින් කියක් ලියවී තිබෙනවාදැයි මට නම් කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පටන්

ගත්තේ 1927 දීයි. දැන් 1964ත් වි තිබෙනව. තවත් අවුරුදු කීයකින් එය එළි දක්වන්නට පුළුවන් වේදැයි කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ රටේ ධනය මේ අන්දමට විනාශ කිරීම මා හිතන හැටියට ලොකු අපරාධයක්. ශබ්දකෝෂය මේ අන්දමට සකස් කරන්නට ගියොත්, අපේ පරම්පරාවේ නොවෙයි; අපේ දරුවන්ගේ පරම්පරාවෙන් නොවෙයි; අපේ දරුවන්ගෙන් දරුවන්ගේ පරම්පරාවෙදිවත් මෙය එළි දක්වන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ නැහැ. මෙහි කෙළවර ගැන අපට කොයි දිව්‍ය ලෝකය සිට අහන්නට ලැබේද කියන්නට බැහැ. එක්කො මේක කරන්නට පුළුවන් අයට භාර දෙන්නට ඕනැ; නැත්නම් මුදල් කා දමන්නේ නැතුව නතර කර දැමීම හොඳයි. මේක කරන්නට පුළුවන් දක්ෂ මිනිසුන් මේ රටේ හිටිය. ඒ මිනිසුන්ට මේක කරන්නට ඉඩ නොදීමේ සාපය මේ රට විදින්නට ඕනැ.

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ වචන සෑදීම ගැන නම් කතාශාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ. හරි වචන හදනව නම් ඕකෙ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ශරීරය ගැන අපි කවුරුත් වගේ කපා කරන්නේ ශරීරය, ශරීරය කියල. ශරීරය පිළිබඳ විද්‍යාව ශරීර විද්‍යාව වන්නට ඕනැ. එහෙත් මුත්තාහේලා ඕක හදනකොට හදන්නේ ශරීර විද්‍යාව කියලයි. මූලාසනාරූප මන්ත්‍රිතුමනි, මේ රටේ ඕනෑම මෝඩයෙකුට තේරෙන්නට ඕනැ, අපි කපා කරන්නේ “ශරීරය” කියල නම් ඒ පිළිබඳව විද්‍යාව ශරීර විද්‍යාව විය යුතුයි කියා. නමුත් උත්තාහේලා කොයිතරම් උගතුන්ද කියනවා නම් ඔවුන් කියන්නේ ශරීර විද්‍යාව කියයි. එපමණක් නොවෙයි, අප දන්නව, යන්ත්‍රය කියන්නේ මොකක්ද කියා. අපි නිතර කපා කරන්නේ යන්ත්‍ර, යන්ත්‍ර යනුවෙනුයි. යන්ත්‍ර පිළිබඳව විද්‍යාව යන්ත්‍ර විද්‍යාවයි. එහෙත් මේ පණ්ඩිත මහත්වරුන්ට ඕක කොච්චර හොඳින් තේරෙනවද කියතොත් උත්තාහේල ඕකට කියන්නේ යාන්ත්‍ර විද්‍යාව කියලයි. කොයිතරම් හොඳට උත්තාහේලට සිංහල තේරෙනවද කියා මට වැටහෙන්නේ නැහැ. යාන්ත්‍රික විද්‍යාව කියාත්, ශාරීරික විද්‍යාව කියාත් යොදන්නට පුළුවන්, මා දන්න සිංහලයේ හැටියට නම්. ඒ විතරක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[බාලසූරිය මයා.]

නොවෙයි. එක දවසක එක වචනයක් හදනව. හෙට ඒක වෙනස් කර තව වචනයක් හදනව. අනිද්ද ඒකත් වෙනස් කර තවත් වචනයක් හදනව.

කොළ ඇට පෙළ මොකක්දැයි ඕනෑ කෙනෙකුට තේරෙන්නට ඕනෑ. අපේ ගමේ ගොඩේ හැම කෙනෙකුම දන්නව, කොළ ඇට පෙළ මොකක්ද කියන එක. නමුත් මුන්නාහේලාට ඒ වචනය හොඳ නැහැ. ඒ නිසා පළමුවෙන් හැදුවා, කොළ ඇට පෙළ කියන වචනය වෙනුවට “කණේරුව” කියා. ඒක තෝරන්නට යන්නට ඕනෑ, ඒ පිළිබඳව දන්න කෙනෙක් ලඟට, රටේ හැම තැනම. දන්න මිනිසෙක් ගමක නම් හොයා ගන්න බැහැ; නගරයකත් අමාරුයි; අපේ පළාත්වල සිට කොළඹටම එන්න ඕනෑ. වැඩි කල් යන්නට පෙර ඒකත් වෙනස් කළා. කණේරුව කියන වචනය වෙනුවට ඒ සැරේ “කණ්ඩකය” කියා හැදුව. කොළ ඇට පෙළට කොළ ඇට පෙළ නොකියා කණේරුව නමැති අපභ්‍රංසයක් හදල, පාසැල් ශිෂ්‍යයන් ටික කලක් ඒක පාවිච්චි කළාට පසු නැවතත් ඒක වෙනස් කර කණ්ඩකය කියා වචනයක් හැදුව. ඔහොම ඒව කෙළවරක් නැතුව මම කියන්නම්. ඉතින් ඔය විධියට පද හදනවට වඩා තරකද කවුරුත් දන්නා වචන හදන එක. අපි මුහුදු කෑම කියන වචනය ගනිමු. මුහුදු කෑමය කිව්වම ඒකෙ තේරුම ඕනෑ කෙනෙක් දන්නව. ගාල්ල, මීගමුව ආදී පළාත්වල ඕනෑ තරම් මුහුදු කනව. අපේ මිනිසුන් ඔය වචනයට සතුටු නැහැ. ඒක මදි. හැදුවා මේකට සංස්කෘත වචනයක්, සමුද්‍ර බාදනය කියල. මේ සමුද්‍ර බාදනය කියන වචනය ලමයින්ගෙ ඔලුවට වැටුනාම ඒ ලමයින්ගෙ ඔළුව කුඹල් සකක් වගේ කැරකෙන්නට පටන් ගන්නව. මේ සමුද්‍ර බාදනය කියන වචනය ලමයින් දන්නෙ නැහැ. මේකෙ තේරුම අහනව. ගුරුවරුන් දන්නෙත් නැහැ, ලමයින් දන්නෙත් නැහැ. තේරුම දැන ගන්න කොළඹටම එන්න ඕනෑ. එතකත් හොයා ගන්න බැහැ. මූලාසනාරූප මන්ත්‍රිතුමනි, මේ විධියේ වචන මට ඕනෑ තරම් දෙන්නට පුළුවනි. පිටරට බඩු යැවීම, මෙරටට බඩු ගෙන්වීම යන මේ ඔබ්බ දෙකට මොකක්ද පාවිච්චි

කරන්නෙ? ආනයන අපනයන කියල. ඇයි පිටරට බඩු යැවීම හා මෙරටට බඩු ගෙන්වීම කියා පාවිච්චි කරන්නට බැරි. මේ වචන දෙක කාටත් තේරෙනව. ඒ වාගේම වෙනත් භාෂාවලින් අරගත්, අපට කිසි අපහසුවක් නැතුව පාවිච්චි කළ හැකි, තේරෙන වචන තියනව. මේ වචන හැදිල තියෙන්නෙ ඉබේටමයි. කියන්නට අපහසුවක් නැතුවා වාගේම තේරුම් ගන්නටත් අපහසුවක් නැහැ. මේ විධියට හැදුණු වචන ගත්තාට ඇති වරදක් නැහැ. නිදර්ශනයක් පෙන්වන්නම්. දැන් අපි ලාම්පු කියන වචනය ගනිමු. මේ වචනය හැදිල තියෙන්නෙ ඉංග්‍රීසියෙන් “ලැම්ප්” කියන වචනයෙන්. ලැම්ප්, ලැම්ප් කියල අන්නිමේදි මේ වචනයම ලාම්පු කියල පාවිච්චි කරනව. එහෙම නම් මේ ලාම්පු කියන වචනය වෙනුවට වෙනත් වචනයක් පාවිච්චි කරන්නෙ මොනවටද? එම නිසා මහජනයාගේ කටිත් පිටවී, හැඩ ගැසී, සකස් වී, හුරු බුහුටි වී තිබෙන එබඳු වචන පාවිච්චි කළාට කිසිම වරදක් නැහැ.

පී. ආර්. රත්නායක මයා. (ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කිරු. පී. ආර්. ரத்னாயக்க—போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. P. R. Ratnayake—Parliamentary Secretary to the Minister of Communications)

ලාම්පුවට මොකක්ද කියන්නෙ?

බාලසූරිය මයා.

(කිරු. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

ප්‍රදීපය කියල.

එම නිසා වචන හදනකොට මේ රටේ ජනතාවගේ සිතූම් පැතුම්වලට අනුකූල, මේ රටේ ජනතාවගේ කටට හුරුපුරුදු, පරිසරයට ගැලපෙන වචන සකස් කරනවා නම්, හදනවා නම්, හොඳ බව අවසාන වශයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

අයි. ඒ. කාදර් මයා. (බේරුවල—කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති)

(ඉනුබ් ඉ. ආ. කාතර්—වේරුවල—ඉසුරු
කුමාරිගේ උප-අතිරේක)

(Mr. I. A. Cader—Beruwala—Deputy
Chairman of Committees)

I wish to comment on certain aspects of our legal system which particularly affect the Muslim community. I believe even last year this matter was brought to the notice of the Ministry of Justice. Then a deputation comprising various Muslim organizations—I believe, Mr. Chairman, you were also a member of that deputation—saw the Minister of Justice at that time, the late Mr. A. B. Perera, with regard to the reconstitution of *Kathi* courts.

You yourself are aware of the tremendous hardships which the Muslim community is undergoing on account of the failure of the Minister of Justice to table the necessary draft legislation for the reconstitution of *Kathi* courts.

පස්කුවල් මයා.

(තිරු. පස්කුවල්)

(Mr. Pasqual)

සාකච්ඡාවට භාජන වී තිබෙන කාරණය මගේ අමාත්‍යාංශයට අයත් නැත. එය සිවිල් කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයට අයිති කාරණයකි.

කාදර් මයා.

(ඉනුබ් කාතර්)

(Mr. Cader)

It is a matter for the Minister of Justice. He has to introduce legislation. I believe the Minister of Justice did introduce a draft Bill or there was some reference to such a draft Bill in the Order Paper of the Senate.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා. (මුල්කිරිගල)

(තිරු. ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ—මුල්කිරිගල)

(Mr. George Rajapaksa—MulKirigala)

The Hon. Minister has to do this.

කාදර් මයා.

(ඉනුබ් කාතර්)

(Mr. Cader)

In fact the Minister of Justice entertained our deputation and discussed the problem. He further undertook to frame legislation for the reconstitution of *Kathi* courts. Therefore I am certain that it is the responsibility of the Minister of Justice. If it was not his responsibility he would not have given an undertaking at that time to see that legislation was put before the House for this purpose. I would therefore say quite emphatically that it is the responsibility of the Minister of Justice to see that some measure is introduced by which the Judicial Service Commission would be empowered to appoint *Kathis* and reconstitute *Kathi* Courts and thus fill the vacuum that has existed for over one year.

As things are at present the Muslim public is unable to go to these courts for divorce and to claim maintenance for wives and children. Great hardship is caused to these people due to the absence of these courts. Therefore I wish to bring this matter to the immediate attention of the Minister of Justice.

If I understood the hon. Member for Galigomuwa right, I think he said in his speech that there should be some control exercised over the fees which lawyers charge. He also said that the judge in the court in which a case is heard should select the lawyers for each party and the fees should be channelled through the judge.

බාලසුරිය මයා.

(තිරු. බාලසුරිය)

(Mr. Balasuriya)

මම කිව්වෙ මෙහෙමයි. උසාවියේ මාර්ගයෙන්, විත්තියේත් පැමිණිල්ලේත් කැමැත්ත අනුව. විත්ති පක්ෂය කියනවා නම් අසවල් නීතිඥයා පත් කර දෙන්නටය කියා, ඒ නීතිඥයාගේ ගාස්තුව උසාවියට බඳින්න ඕනි. එසේ බැන්දෙත් පසුව ඒ නීතිඥයා තවුට කටා කරනව. තවුටෙන් පස්සේ ඒ බඳල් නීතිඥයාට භාර දෙනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

කාදර් මයා.

(ஜனாப் காதர்)

(Mr. Cader)

And also that they should be constrained to accept fees which are prescribed by law. I must enlighten the hon. Member for Galigomuwa about this matter. Fees that lawyers could charge are not prescribed by law. The fees which are prescribed are the fees recoverable as costs in a case. There is no impediment to the recovery of these fees at the prescribed rates.

We are, of course, aware that very high fees are levied by advocates. Generally a proctor does not charge more than what can be described as a reasonable fee. We are quite aware that certain—

අ. හා. 4.15

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ)

(Mr. George Rajapaksa)

Proctors take all the costs.

කාදර් මයා.

(ஜனாப் காதர்)

(Mr. Cader)

—lawyers charge as much as 150, 200 or 250 guineas for a day. It may be that these fees are exorbitant and it may be that some measure is necessary in order that these fees may be controlled, but if the hon. Member for Galigomuwa thinks that fees are already controlled or, in other words, that lawyers are permitted to recover only a certain prescribed fee, that is a wrong notion. Whether lawyers' fees should be prescribed to make sure that they charge a reasonable fee within prescribed limits is also a matter which I think should engage the attention of the Hon. Minister of Justice.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)

(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ—மொரட்டுவை)

(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)

මූලාසනාරූපී මන්ත්‍රීතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක් මෙය පිළිබඳව කියා

—කාරක සභාව

පත්‍ර පණත ගැන කථා කළා. මා එම විවාදයට ඇතුළත් වෙන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව ගැන ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මතු කිරීමට පමණයි මා නැගිට සිටියේ.

රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව අද කොටස් දෙකකින් සමන්විත වෙනව. එයින් එකක් නම් ප්‍රකාශන අංශයයි. අනික නම් රාජ්‍ය භාෂා කටයුතු පිළිබඳ අංශයයි. ප්‍රකාශන අංශයට පැවරී තිබෙන කටයුත්ත නම් සම්පූර්ණයෙන්ම අධ්‍යාපනික කටයුත්තක් කියා කියන්න පුළුවනි. පාසැල්වල සහ විශ්ව විද්‍යාලයන් හි පාවිච්චි කරන පොත්පත් සිංහල සහ ද්‍රවිඩ භාෂාවලට පරිවර්තනය කිරීම සහ ප්‍රසිද්ධ කිරීම ඒ අංශයට පැවරී තිබෙන කටයුත්තයි. තවද එම පොත් පිළිබඳ වෙළඳාමද ඒ ප්‍රකාශන අංශයට භාර වෙනව. ඒ නිසා ඒ කටයුත්ත සම්පූර්ණයෙන් අධ්‍යාපනික කටයුත්තක් කියන්න පුළුවනි. අද මේ කටයුත්ත භාර දී තිබෙන්නේ රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවටයි. මම අහන්න කැමතියි, මෙම කටයුත්ත අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට භාර නොදෙන්නේ මක් නිසාද කියා. මෙම ප්‍රශ්නය කලින් මතු වී තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. අනික් අතින් බලන විට දැනට මත් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා, දැනට කරනවාටත් වඩා වැඩියෙන් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් රජයේ මුද්‍රණාලයෙන් පාසල් පොත් මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කිරීමට. ඒ කටයුත්ත අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කරනවා නම් එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ එකම වැඩය කිරීමට දෙපාර්තමේන්තු දෙකක් යෙදීමයි. එයින් එක අතකින් අපතේ යාමක් සිදු වෙනව. අනික් අතින් වැඩවලට බාධාවක්ද ඇති වීමට ඉඩ තිබෙනව. ඒ නිසයි මා කියන්නේ මෙම ප්‍රශ්නය ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් කියා. මෙම කටයුත්ත ගැන අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම් තුමාගෙන් වේවා, වෙනත් නිලධාරියකුගෙන් වේවා තවමත් නිසි සැලකිල්ලක් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවනි කමක් නැහැ. ඒ නිසා මම කල්පනා කරනවා, මේ කටයුත්ත අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් වෙන් කර අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට පැවරීමට සාධාරණ බවක් තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

දෙවනුව, සිංහල සහ දෙමළ භාෂාවලින් විශ්ව විද්‍යාලවල උසස් අධ්‍යාපනය දීම සඳහා 1968 වර්ෂය නියම කරගෙන තිබෙන වාය කියා දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ 1968 වර්ෂය වන විට විශ්ව විද්‍යාලවලින් විද්‍යා සහ ඊට සම්බන්ධ වෙනත් විෂයයන්ද සිංහල සහ දෙමළ භාෂාවලින් ඉගැන්විය යුතුය කියා දැනට තීරණයක් ගෙන තිබෙන බවයි. එසේ නම් ඒ තීරණය ක්‍රියාවේ යෙදීමට ඒ සඳහා අවශ්‍ය පොත් පත් සිංහලට සහ දෙමළට පරිවර්තනය කර ප්‍රසිද්ධ කිරීමට දැන් සිට ම වැඩ කටයුතු සැලැස්විය යුතුව තිබෙනවා. ඒ අතින් බලන විටත් මේ ප්‍රකාශන අංශය අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබීම කොහෙත්ම සුදුසු නැහැ. මේ අංශ දෙක ගැන වියදම් කරන මුදල් ගැනද එහි නිලධාරී මණ්ඩලය ගැනද කල් පතා කර බලන විට පෙනී යන්නේ, ප්‍රකාශන අංශය සඳහා අවුරුදුපතා දස ලක්ෂයකට කිවිටු වන මුදලක් වියදම් වන බවයි. රාජ්‍ය භාෂා කටයුතු පිළිබඳ අංශයට පමණක් 6 ලක්ෂයක පමණ මුදලක් වියදම් වෙනවා. නිලධාරීන් ගැන බලන විට ප්‍රකාශන අංශයේ උප කොමසාරිස්වරුන් දෙපළක්ද, අධිකාරීන් 18 දෙනෙක්ද ඉන්නවා. රාජ්‍ය භාෂා කටයුතු අංශයේ නියෝජ්‍ය කොමසාරිස්වරයෙක් සිටිනවා. පර්යේෂණ කටයුතු කරන නිලධාරියෙක් සිටිනවා; එක උප කොමසාරිස්වරයෙක් සිටිනවා; අධිකාරීවරුන් 4 දෙනෙක් සිටිනවා. එයින් ඒකක් ඇබැරිතුවක්. ඒ අනුව බලන විට අපට පෙනෙනවා, රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව විසින් කරනු ලබන වැඩවලින් වැඩි කොටසක් පොත් පරිවර්තනය පිළිබඳ කටයුතු බව. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව කොමසාරිස්වරයා මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙ වැඩ කටයුතු ඉදිරියටත් මේ විධියට ම ගෙන යන්නට බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවාද කියා අපට ඒ අනුව කල්පනා කරන්න ඉඩ තිබෙනවා. රාජ්‍ය භාෂා කටයුතු පිළිබඳ අංශය පමණක් වෙන් කර කටයුතු කරනවා නම්, ඒ අතින් බලන විටත් මීට වඩා හොඳ බවයි පෙනෙන්න තිබෙන්නේ.

තවද, ඇබැරිතුව ඇති වන විට ඒවා පිරවීමේදී පරිවර්තන අංශයේ වුවමනාවන් අනුව ඒවා පුරවන්නේ නැත කියන එකයි දැන ගන්නට ලැබී තිබෙන්නේ. මේ ගැන

උද්‍යෝගයක් දෙන්න සතුටුයි. ප්‍රකාශන අංශයෙහි සිංහල පරිවර්තන අධිකාරී තනතුරු හතරක් සඳහා 1962 ජුනි මස 29 වන දින ගැසට් පත්‍රයේ දැන්වීමක් පළ කොට ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා තිබුණා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වූ සුදුසුකම් මෙසේයි: සමාජ විද්‍යාව, සංස්කෘත, දර්ශන ශාස්ත්‍රය, භූගෝල විද්‍යාව, ආර්ථික විද්‍යාව, කෘෂිකර්මය, පශු වෛද්‍ය විද්‍යාව, ඉංජිනේරු විද්‍යාව යන විෂයයන්ගෙන් යටත් පිරිසෙයින් එකක්වත් ඇතිව විශ්ව විද්‍යාලයක උපාධියක් ලබා සිටිය යුතුයි. මේ හැරුණුවිට රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ පරිවර්තකයන්ට, පර්යේෂණ සහකරුවන්ට, ලේකම්වරුන්ට, හා සංස්කාරකවරුන්ට දෙපාර්තමේන්තුවේ 6 වසක පළපුරුද්දක් ඇති නම් අවශ්‍ය සුදුසුකම් නැතිව වුවද මේ සඳහා ඉල්ලුම් කරන්නට පුළුවන් බවත් ගැසට් පත්‍රයේ සඳහන් වුණා. රාජ්‍ය භාෂා අංශයෙහිත් යම් අය සේවයට බඳවා ගැනීමට බලාපොරොත්තුවූ බව මෙයින් පෙනී යනවා. උසස් අධ්‍යාපන සුදුසුකම් නැති පරිවර්තකයන් වැනි නිලධාරීන් ප්‍රකාශන අංශයේ නැ. මක්නිසාද? ප්‍රකාශන අංශයට නියම වන වැඩ කිරීමට විශේෂ දැනුමක් තිබිය යුතුව තිබෙනවා. භාෂාව ගැන මෙන්ම ඒ ඒ විෂයයන් ගැනත් දැනීමක් තිබිය යුතුයි. නමුත් රාජ්‍ය භාෂා කටයුතු අංශයේ නම් ඒ විධියේ උපාධිධරයන් වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ආකෘත පත්‍ර, ගැසට් නිවේදන, රජයේ ලියකියවිලි ආදිය ඒ ස්ථානයේ පරිවර්තනය කිරීම ඊට හේතුවයි. ඒ අංශයෙන් කෙරෙන්නේ එවැනි වැඩයි. ඒ නිසා සාමාන්‍යයෙන් ඒ අංශයට උපාධිධරයන් වුවමනා කරන්නේ නැහැ. උසස් අධ්‍යාපන සුදුසුකම් නොමැති අය පරිවර්තන අංශයෙන් ඒ අංශයට බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ ඒ නිසා විය යුතුයි.

මේ ගැසට් නිවේදනය පළ වන විට ප්‍රකාශන අංශයේ සිංහල භාෂා අධිකාරීවරුන් හත් දෙනකු සිටියා. ඔවුන් අතුරෙන් හතර දෙනකු කලා උපාධිධරයන් වූ අතර දෙදෙනකු වෛද්‍ය අංශයේ උපාධිධරයන් වුණා. එක් අයකු වෛද්‍ය විද්‍යාව පිළිබඳ උපාධිධරයෙක්. නමුත් ඉංජිනේරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[මෙරිල් ප්‍රකාන්ද මයා.]

විද්‍යාව, පශු වෛද්‍ය විද්‍යාව, කෘෂිකර්මය, භූගෝල විද්‍යාව ආදී වූ විෂයයන්ගෙන් උපාධි ලත් කිසිදු පරිවර්තන අධිකාරිවරයකු සිටියේ නැ. විශ්ව විද්‍යාලවල මෙම විෂයයන් ස්වභාෂාවෙන් ඉගැන්වීමට නම් ඒ විෂයයන්වලට අදාළ පොත් සිංහල සහ දෙමළට පරිවර්තනය කර ඉතාමත් ඉක්මණින් පළ කළ යුතුව තිබෙනවා. එබැවින් මේ විෂයයන් උගත් පරිවර්තන අධිකාරිවරුන් පත් කර ගැනීමයි, කළ යුතුව තිබුණේ. එවැනි තත්ත්වයේ ඉල්ලුම්කරුවන් සිටියේ නැත්නම් ඒ ඇබැරිතු නොපුරවා තබා, පසු කාලයක හෝ එවැනි සුදුසුකම් ඇති අය ඉල්ලුම් කළහොත් ඒ අයවලුන් පත්කර ගැනීමට තිබුණා. එහෙම නැත්නම් එවැනි සුදුසුකම් ඇති අය සිටිනවාදැයි සොයා බලා ඔවුන් පත් කර ගන්නට තිබුණා. එහෙත් මේ ඇබැරිතු පිරවීමේදී සිදු වුණේ කුමක්ද? කලා උපාධිධාරීන් තුන් දෙනකුත්, අධ්‍යාපන සුදුසුකමක් නොමැති, විශ්‍රාම ගැනීමට ඉතාමත් ආසන්නව සිටි එක් කෙනෙකුත් පත් කර ගැනීමයි. පත් කර ගැනීම සඳහා කලා උපාධිධාරීන් ඕනෑ තරම් ඉන්නවා. දැනටම පරිවර්තන අංශයේ ඉන්නවා. එකී උපාධිධාරීන් තුන් දෙනාගෙන් දෙදෙනකුට ඇත්තේ සිංහල, පාලි, සංස්කෘත යන භාෂා පිළිබඳව ලබා ගත් උපාධි පමණයි. ඉංජිනේරු විද්‍යාව, පසු වෛද්‍ය විද්‍යාව, කෘෂිකර්මය, භූගෝල විද්‍යාව, සමාජ විද්‍යාව, දර්ශන විද්‍යාව වැනි විෂයයන් සඳහා විශ්ව විද්‍යාල පොත් පිළියෙල කිරීමේ භාරදුර කාර්යය මේ අයට භාර දිය හැකිද? මෙසේ ප්‍රකාශන අංශයේ අවශ්‍යතා නොසලකා කරන ලද පත්වීම් නිසා සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද කියා කල්පනා කර බලන ලෙස පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

තත්ත්වය මෙසේ හෙයින් අත්‍යාවශ්‍ය පොත්පත් පරිවර්තනය කිරීම ආරම්භ කරන්නට පවා නොහැකිව තිබෙනවා. අලුතින් බඳවා ගත් මේ පරිවර්තන අධිකාරීන් කීප දෙනෙකුටම භාර දිය හැකි වැඩ නැති බැවින් ඔවුන් නිකරුණේ කාලය ගත කරන බවයි. දැන ගන්නට තිබෙන්නේ. ඒ අධිකාරිවරුන්ගේ මාසික වැඩ වාර්තා

සසඳා බැලුවොත් මෙය බලාගන්න පුළුවන් වෙනවා ඇති. අන්න ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය ගැන ඉතා සැලකිල්ලෙන්, වුවමනාවෙන්, සොයා බලා ඉක්මණින් තීරණයක් ගන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. මීට කලින් කීප විටක්ම මේ ප්‍රශ්නය, එනම් මේ ප්‍රකාශන අංශය අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබිය යුතුද, එසේ නැත්නම් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබිය යුතුද යන ප්‍රශ්නය, මතු වූ බව මා දන්නවා. මෙය තව තවත් කල් දැමීමෙන් ඇත්ත වශයෙන්ම පහර වදින්නේ අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නයකටයි. එනම් ස්වභාෂා මගින් විශ්ව විද්‍යාලවල උසස් අධ්‍යාපනය දීමේ ප්‍රශ්නයටයි. ඉක්මණින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳුවේ නැත්නම් සිංහල හා ද්විඛ භාෂාවලින් විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගැන්වීම තවදුරටත් ප්‍රමාද වෙයි. ඒ නිසා මේ ගැන ඉක්මණින්ම තීරණයක් අරගෙන ප්‍රකාශන අංශය අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට භාර දෙන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගොඩනැගිලි පිළිබඳවත් මා එක වචනයක් කීව යුතුව තිබෙනවා. ප්‍රකාශන අංශයේ නිලධාරීන්ට දැන් කාර්යාල තුනක වැඩ කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ ගොඩනැගිලිවල පහසුකම් ඇත්තෙන්ම නැහැ; කෑමට පවා පහසුකම් නැහැ. එවැනි සුළු පහසුකම්වත් නැති මේ කාර්යාල චර්ජය කට රූපියල් 52,200 ක කුලියකටයි අරන් තිබෙන්නේ. ඒ නිසා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මේ අංශය භාර ගන්නවාත් සමගම මේ කාර්යාල තුනත් එක්තැන් කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 4.30

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)

(තිල. පී. ගජ. පණ්ඩාරා—පත්තා)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශ වැය ශීඝ්‍ර යටතේ පුවත්පත් කොමිසමේ වාර්තාව නැත්නම් පුවත්පත් පාලනය පිළිබඳව ගරු මන්ත්‍රීන් කීප දෙනෙකුම නොයෙක් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මේ රටේ පුවත්පත් ඒකාධිකාරයක් තිබෙන බව අපි කවුරුත් පිළිගන්න ඕනෑ. සාමාන්‍යයෙන් රටේ පොදු අදහස් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මගින් ප්‍රචාරය විය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

යුතුය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕනෑ. නමුත් මේ රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සම්බන්ධයෙන් එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවාද නැද්ද, යන්න ගැන අපි සිතන්න ඕනෑ. නමුත් නාත්සෝට මතක ඇති, 1960 ජූලි මැතිවරණයට පසු, ශ්‍රී ලංකා ත්‍රිදහස් පක්ෂය විසින් ත්‍රිදහස් චතුරශ්‍රයේදී පැවැත්වූ රාජ්‍යසභා කථාවේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ජනසතු කරනවාය කියා සඳහන් කර තිබුණු බව. එදා රාජ්‍යසභා කථාවට ඇහුම්කන් දුන් මහජනතාව ඔල්වරසන් දුන් ආකාරයත්, ඒ ගැන මහජනතාව දැක් වූ උනන්දුවත් අද අප කාටත් අමතක වී තිබෙනවා. ඒ කටයුත්ත වහාම කරාවිය කියා මහජනතාව බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියා. ඒ වාගේම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත් කිපයකුත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ රැස්වීම්වලදී ඉදිරිපත් වුණා. නමුත් ඒ එකම පණතක් වත් මේ දක්වා ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. කෙසේ වුවත් මේ ප්‍රශ්නය දිගින් දිගට ගොස් දැන් වුවමනා තැනට පැමිණ තිබිය දීත් විවේචන අවහිරවලට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වී තිබීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා.

මුදල් හදල් තිබෙන පවුල් දෙකක තුනක අදහස්, මේ රටේ මහජනතාවගේ අදහස් කියා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වෙනවා නම් ඒවා පිළිගැනීම සුදුසුද නැද්ද කියා අප කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සියල්ලක්ම මහජනතාව කියවන බව අපි දන්නවා. සමහර අවස්ථාවලදී රටේ අදහස්, මහජනතාවගේ අදහස් මේවාය කියා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කිව්වත්, ඒ අදහස් මුදල් හදල් තිබෙන පවුල් දෙකක තුනක නැත්නම් පුද්ගලයන් දෙතුන් දෙනෙකුගේ අදහස් මිස රටේ ජනතාවගේ අදහස් නොවෙයි. මුදල් හදල් තිබුණු පළියට දෙතුන් දෙනෙකුගේ අදහස් මේ රටේ අදහස් හැටියට දැක්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. පුවත් - පත්වල සමහර විට යම් යම් සිද්ධීන් වැරදි අන්දමට වාර්තා කරනු ලබනවා පමණක් නොව වුවමනා දේවලට නිසි තැන නොදී නුවුවමනා දේ සහ නුවුවමනා පුද්ගලයන් හුවා දක්වා වාර්තා පළ කරන බවත් නොයෙක් විට අපට දකින්න ලැබෙනවා. ඇතැම් විට යම් යම් පුද්ගලයන්ගේ අදහස් මුළු රටේම ජනයා දරණ

—කාරක සභාව

දකින අතර ඇතැමුන්ගේ ක්‍රියාවන් පසසන හැටින් අපට දකින්න ලැබෙනවා. ඇතැම් පුද්ගලයන්ගේ වුවමනාවන් නම් හරි හැටි ඒ මගින් ඉටු වෙනවා. සමහර පුවත්පත්වල පළ වන්නේ හරි ඒවා නොවෙයි. ඕනෑකමින්ම සත්‍ය කරුණු අස්කර වෙනත් දේ ඇතුළත් වාර්තා පළ කරන අවස්ථා නිතරම පාහේ ඇතැම් පුවත්පත්වල අපට දකින්න ලැබෙනවා. අද “ලංකා දීප” පත්‍රය බැලූ මට පුදුම හිතූනා. ඊයේ කැගල්ලේ පැවැත්වුණු—ගරු අගමැතිනියගේ සහභාගි වුණු—රැස්වීමක් ගැන අද පත්‍රයේ වාර්තා වී තිබෙනවා. මාත් ඊයේ කැගල්ලේ ඉදලයි ආවේ. ගරු අගමැතිනිය කැගල්ලට ගිය ගමන ගැන ඒ පත්‍රයේ විස්තර කර තිබෙන්නේ මේ විධියටයි :

“වරකාපොළ සිට කැගල්ල තෙක් සැතපුම් විස්සක් මහා මාර්ගයේ වම් පස රතු කොඩිවලින්ද දකුණු පස නිල් කොඩිවලින්ද සරසා තිබිණි. අගමැතිණිය ප්‍රධාන පිරිස පිළිගැනීම සඳහා වරකාපොළත් කැගල්ලත් අතර ගොක්කොළ තොරණ පහක් ඉදි කොට තිබූ අතර සමහර තොරණවල දැකැත්ත සහ මිටිය ලාංඡනය සකස් කොට තිබෙනු දක්නා ලදී.”

මාත් ඊයේ කැගල්ලේ ඉදලයි ආවේ. ඔය කියන විධියට දැකැත්තයි මිටියයි ලාංඡනය හැටියට ගහල තියෙනවා මම දැක්කේ නැහැ. ගලිගොමුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. බාලසූරිය මයා.) සහ මාවතාල් මාවතාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. ආර්. රත්නායක මයා.) ඊයේ පැවැත්වුණු රැස්වීමට සහභාගි වුණා. එතුමන්ලා දුටුවද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. එහෙත් මම නම් ඔය කියන ලාංඡනයක් දැක්කේ නැහැ.

මා සඳහන් කළ අන්දමේ අසත්‍ය ප්‍රවෘත්ති බොහෝ විට පත්‍රවල පළ වෙනවා. එය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. එපමණක් නොවෙයි, ඔවුනි අසත්‍ය ප්‍රවෘත්ති පළ කිරීමෙන් ඔවුන් බලාපොරොත්තු වෙනවා මහජනයාට නියම තත්ත්වය පෙන්වා දෙනවා වෙනුවට වැරදි අදහස් පහළ වන දේ පෙන්වා දීමට. ඔවුන් පෞද්ගලිකව දරණ අදහස් මුළු රටේම අදහස් හැටියට ඉදිරිපත් කරන්න ඉඩ දිය යුතු නැහැ. සමහර විට පවුල් දෙක තුනකට අයිති පිරිසකගේ අදහස් මුළු රටේම ජනයා දරණ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[බණ්ඩාර මයා.]

අදහස් හැටියට පෙන්වන්න උත්සාහ කරන හැටින් අපට පෙනෙනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බොහෝ විට පවුල් දෙකක තුනක අදහස් මුළු රටේම අදහස් හැටියටත් පෙනෙනවා. “ටයිම්ස් ඔප් සිලෝන්” සහ “ලංකාදීප” පත්‍රවල බොහෝ විට එවැනි දේ කෙරෙනවා. මේ පුවත්පත් සමාගමේ වැඩි කොටස් ගණනක අයිතිකාරයා හැටියට ඉන්නෙ ඩොනල්ඩ් රණවිර මහත්මයායි. මේ රටේ අගමැතිනියට පවා නැති තරම් ප්‍රසිද්ධියක් ඩොනල්ඩ් ජේ. රණවිර මහත්මයාට ලැබෙනවා කියලයි මම හිතන්නෙ. අද පත්‍රයෙන් ඒ මහත්මයාගෙ පින්තූරය පළ වී තිබෙනවා. “ටයිම්ස් ඔප් සිලෝන්” පත්‍රයෙන්, “ලංකාදීප” පත්‍රයෙන් ඩොනල්ඩ් ජේ. රණවිර මහත්මයාගෙ පින්තූරයක් සහිත වාර්තාවක් නැති දවසක් අපට දකින්න ලැබෙන්නෙ කලාතුරකින් කිව්වොත් ඒ කියමන ඒ තරම් වැරදි එකක් නොවේය කියා මා කල්පනා කරනවා. ඒ මහත්මයාට වඩා හුඟක් වැඩ කරන මහජන නියෝජිතයන් සම්බන්ධයෙන් කොයි හැටි වෙතත් ගරු අගමැති නිය කරන දෙයක් සම්බන්ධයෙන්වත් මේ පත්‍රයෙන් එවැනි සිද්ධියක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඩොනල් ජේ. රණවිර මහත්මයාගෙ පින්තූරය සමග පළ කරන ලද පුවතක් අද පත්‍රයෙන් තියෙනවා.

ඒ කොයි හැටි වෙතත් ඊයේ විසි දාහකට අධික ජනකායක් පැමිණ සිටි මහා සභා රැස්වීමේ පින්තූරයක්වත් මේ පත්‍රයේ පළ වී නැහැ. මේ අන්දමට මේ රටේ ජනතාව නොමග යවන ප්‍රචාරණ පත්‍රයක් විලිලජ්ජා නැති වැඩ කරනවා කියනු මිස ඊට වඩා ලිහිල් බසින් වෙන කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මෙවැනි දේ සම්බන්ධයෙන් එම පුවත්පත් ආයතනවල සේවය කරන මහතුන්ට කරන්න දෙයක් නැහැ. අයිතිකාරයින් කියන හැටියට වැඩ කරන්නයි ඒ මහත්වරුන්ටත් සිදු වෙලා තියෙන්නෙ. ස්වාමීන් හැටියට යම් පිරිසක් පත් වෙලා ඉන්නවා නම් ඒ පිරිස කියන හැටියට වැඩ කරන්නයි සේවක මහතුන්ට වෙලා තියෙන්නෙ. මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින නිසා පුවත්පත්වල පළ වන යම්යම් දේ පිළිකුල් කරන්නත්

නොපිළිගෙන ඉන්නත් වෙලා තියෙනවා. දෙනුත් දෙනෙකුගේ අදහස් මේ රටේ බහුතර ජනතාගේ අදහස් හැටියට ඉදිරිපත් කරන්න ඉඩ දුන්නොත්, මේ රටට හිතවත්, මේ රටේ ඉදිරි ගමන කඩාකප්පල් නොකරන මහජනතාව නොමග යන්න පුළුවනි. ඒ නිසා මහජනයා නොමග නොයවන අන්දමේ ප්‍රචාර දෙන්න පුළුවන් පත්‍ර මේ රටට අවශ්‍යයි. එහෙම නැතිව පුද්ගලයන් දෙනුත් දෙනෙකුගේ අදහස් සාර්ථක කර ගැනීමට, ධනපති කොටස්වල අදහස් සාර්ථක කර ගැනීමට තමන්ගේ බලමෙහෙවරකම් කරන දෙයක් හැටියට යොදා ගන්න ඉඩ තැබීම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි.

පුවත්පත ආණ්ඩුවේම හොරණුවක් හැටියට පාවිච්චි කරන්න නොවෙයි අප බලාපොරොත්තු වන්නෙ. මේ රටේ මහජනතාව නොමග නොයවන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නයි වුවමනා කරන්නෙ. ඒ නිසයි, පුවත්පත් කොමිෂන් සභාවක් පත් කෙළේ. ඒ බව තමුත් තාත්සේ දන්නවා. පුවත්පත් කොමිෂන් සභාව ඉදිරියේ දෙන ලද සාක්ෂි දෙස බලන විට මෙනෙක් මොන විධියේ වැරදි වැඩ පිළිවෙළක් ඇතැම් පුවත්පත් ගෙන ගොස් තිබෙනවාද යන්න ඉතාමත් පැහැදිලි ලෙස පෙනී යන බව කියන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ආණ්ඩුව අදහස් කරන්නේ මේ විධියට වැරදි මාර්ගයේ ගමන් කරන ප්‍රචාරණ පත්‍රවල ඒකාධිකාරය නැති කිරීමට බව විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනැ.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, ඊළඟට මගේ කොටසායය පිළිබඳවත් මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනැ. බදුල්ලේ මහේස්ත්‍රාත් උසාවිය හා දිස්ත්‍රික් උසාවිය යන දෙකම තිබෙනවා. උච පළාතේ ප්‍රධාන නගරයන් බදුල්ලයි. උච පළාතේ සැම තඩුවක්ම අහන ප්‍රධාන ස්ථානය බදුල්ලයි. ඒ නිසා එහි තත්ත්වය ගැන විශේෂයෙන්ම කියන්න ඕනැ. මෙහි ගොඩනැගිලි ආදිය තිබෙන්නේ ඉතා දුර්වල තත්ත්වයකයි. ඉඩකඩ මදි තත්ත්වයක් පවතිනවා. ඒ නිසා මහජනයාට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මට මත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කයි, පසුගිය වාරයේත් මා මේ කාරණය මතක් කළා. උඟව පළාතේ ප්‍රධාන නගරය වන බදුල්ලේ දිස්ත්‍රික් උසාවියේත් මහේස්ත්‍රාත් උසාවියේත් ඉඩකඩ මදි. ඒ නිසා ඊට සරිලන අන්දමේ ගොඩනැගිලි ඉදි විය යුතු බව ගරු අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කරවනවා. මේ ප්‍රශ්නය ගැන හැකි තරම් ඉක්මනින් ක්‍රියා කරන හැටියට ඉල්ලා සිටිනවා.

එමෙන්ම අපේ පළාත්වල දුප්පත් මහජනයා සිටිනවා. අපේ පළාත්වල නඩු හබවලට පැටලෙන අයට විදින්න සිදු වී තිබෙන කරදර බොහොමයි. මා පෞද් ගලිකව දන්න කාරණයක් තිබෙනවා. ඉඩ මක් බෙදා ගැනීම සම්බන්ධව වූ බෙදුම් නඩුවක් සඳහා දුප්පත් පවුල් දෙකකට අවුරුදු 6 ක් 7 ක් පමණ උසාවි යන්නට සිදු වුණා. මාස කීපයකට වතාවක් සාක්ෂි කාරයින්ගේ සමග, ඔවුන් සතු නො යෙකුත් දේ විකුණමින්, අවුරුදු ගණනාවක් උසාවියේ රස්තියාදු වන්නට සිදු වුණා. ඒක දුප්පත් මහජනයාට විශාල හිරිහැරයක්. ඒ අන්දමින් නඩුව අවසාන වන විට ඉඩමත් විකිණී ඉවරයි. මේ කාරණය සුළු කොට හිතන්න හොඳ නැහැ. මේ නඩු කල්යාණ නඩු මගට බසින දුප්පත් අයට විශාල කරදරයක්. අවුරුදු ගණන් කාලය ගතවීම නිසා දුප්පත් මහජනයාට කරදර විදින්න වෙනව. ඒ නිසා මේ කාරණය අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන විය යුත්තක්. පැරණි ක්‍රමය ඔස්සේම නොගොස් අළුත් ක්‍රමයක් අනුව මහජනයාට කරදර අඩු වන වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතු බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කි. 10. පී. ආර්. උණවර්තන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති වෑය ශීර්ෂය සාකච්ඡා කරන විට අපට කල් පතා වන එකක් තිබෙනව. රටේත් සමාජයේත් හැඩගැසීම පිණිස මේ ගරු සභාවෙන් කොයි ආකාරයේ නීති රීති පැනවීමත් එය හරියට කරන්න බැරි වේ.

තිබෙන්නේ අධිකරණය නිසයි. මෙතනින් නීති රීති පැනවීමත් එය ක්‍රියාත්මක කරන මණ්ඩල මගින් මේ රටේ ජනතාවට සාධාරණය ඉටු වන්නේ නැහැ. මා මූලිකම ඒක ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. මා නොයෙකුත් අවස්ථාවල මේ ගරු සභාවේ කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. නීතිය කොතරම් සුද්ධ වුණත්, ඒවා කොතරම් සාධාරණ වුණත්, ඒ අනුව ක්‍රියා කරන උදවිය අසාධාරණ නම්, අද රට ගෙන යන්නේ කොහොමද? මූලිකම මම ඒ චෝදනාව කරනව. ඒ සිද්ධීන් අනුව අපට එකක් පැහැදිලියි. යම් ආණ්ඩුවකට රටක බලය තිබෙනවා නම්, ඒ ආණ්ඩුව බල පාන ආකාරයටයි හුඟක් දුරට මේ අධිකරණවල විශේෂ නඩු හබ විසඳන්නේ. ඒ චෝදනාව දමන්නම ඕනෑ. ධනපති රජය නීති රීති කොයි ආකාරයට සකස් කළත්, ධනපති රජයට වුවමනා පිළිවෙළට ඒවා තෝරා බේරා දෙන්නෙ උසාවි වලිනුයි. යටත් විජිත යුගයේදීත් ඔය විධියටමයි තිබුණේ. පොලීසිය යමක් කීවා නම් ඒක තමයි, හරි. අදත් පොලීස් උසාවියකදී, පොලීසිය යමක් කීවා නම් ඒක තමයි හරි. මේ පිළිවෙළ ගැන අපේ සමාජය පිළිකුල් දක්වන යුගය දැන් ඇවිත් තියෙනව. මේ විධියට අපේ නීති රීති අනුව විනිශ්චය දෙන්න සිටින උදවිය ගේ ක්‍රියා කලාපය පිළිකුලට භාජන වී තිබෙන බව මතක් කරන්න ඕනෑ. ඇතැම් බල වේග උඩ උසස් විනිශ්චයකාරවරුන් ඒ ඒ තැන්වලට පත් කරන බව මේ ගරු සභාවේදී, පසුගිය සතියේදීත් කීවා. රජයට වුවමනා නම්, රජය ටිකක් අපහාසයට ලක් වී තිබෙන ඇතැම් නඩුවක් තියෙනව නම්, ඒ නඩුව විනිශ්චය කිරීමට පත් කරන්නෙ රජයට වුවමනා විනිශ්චයකාරයකුයි, රජයට වුවමනා තීන්දුව ලබා ගැනීම පිණිස. ඒක සඟවන්නට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. මම ඒක කෙළින්ම කියනව. ධනපති රජයේ ඒ ධනපති බල පෑම් අදත් තියෙනව. ඒ ධනපති රජය ක්‍රියා කරන ආකාරය තමුත්තාත්සෙලාට විස්තර කරන්න අමාරුයි. තමුත්තාත්සෙලත් ඒ අංශයෙම සිටින නිසා.

බාලසූරිය මයා.

(කි. 10. පාලසූරිය)

(Mr. Balasuriya)

අනේ, අපි බොහොම දුප්පත්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

දුප්පත් වන්න පුළුවනි. දුප්පත් අය ධනවාදයට යට වෙලා; එතන ඉඳල ධන වාදය දෙසට අසිය ඔසවනව.

බාලසූරිය මයා.

(තිල. පාලසූරිය)

(Mr. Balasuriya)

අපි ධනවාදයට විරුද්ධයි.

අ. හා. 4.45

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

කපිත් විරුද්ධ වුණොට වැඩක් නැහැ. විරුද්ධත්වය දක්වන්නට ඕනෑ ක්‍රියා වෙනුයි. දකුණු කොළඹ උසාවියේ නඩු කරයා ගැන මේ ගැසට්ටේදී කරුණු කීපයක් ඉතා පැහැදිලිව කිව්ව බව තමුත් තාත්සෙලා දන්නව. ඒ කියාපු කරුණු වලින්ම ඔප්පු වෙනව, ඔහු වැරදිකාරයා බව. තමුත්තාත්සෙලාගේ අධිකරණය ඒ ගැන මොකක්ද කළේ? අධිකරණ ඇමති තුමා අද වන තෙක් ඒ ගැන පියවරක් ගත්තද? ඊට ඉහළ ඉන්න අයගෙන් ඒ විධියේ වැඩවලට උදව් ලැබෙනව. ඒක අපි කෙළින් කියන්න ඕනෑ. වරදක් දුටු තැන දිවත්, වරදක් හොඳට පැහැදිලි වුණු තැන දිවත්, වැරදිකාරයාට දඩුවම් දෙන්නෙ නැහැ, පිටස්තර බල වේග නිසා. දකුණු කොළඹ උසාවියේ වුණේ ඒකයි. සමහරවිට ඒ විනිශ්චයකාරයන්, රටේ මූලික සංවිධාන යක බලවත්තයෙක් වන්න පුළුවන්. ඒ විධියේ බලපෑම් තියෙනව. ඒ බලපෑම් නැති කරන්න බැහැ. ඒ බලපෑම් ගැන පත්‍රයෙන් කීවොත් පත්‍රය වැරදිය කිය නව. අවසානයේදී සිදු වන්නෙ ඒකයි. රජය ඔය විධියේ දූෂිත තත්ත්වයකට අද වැටිල තියෙනව. ඒවා වැසීම පිණිස පත්‍රය නිහඬ කිරීමටයි, රජය උත්සාහ කරන්නෙ. ඒ නිදහස නැති කරන්න මේ රජය පිය වර ගැනීම පුද්ගලයක් නොවෙයි. රටේ නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න අපට පත්‍රය ඕනෑ. වැරද්දක් තියෙනව නම් ඒ වැරද්ද ගැන පත්‍ර අයිතිකාරයන්ට අවිච්ඡි කරන්න බලය තැත්තෙ නැහැ. අද නීති

යෙන් ඒ බලය තියෙනව. තමුත් මේ රටේ අපි යමක් කළා කළා නම් එය පත්‍රයේ දැමීම නැවැත්වීමට මේ හවුල් රජය දන් උත්සාහ කරගෙන යනව. ඒ නිදහස නැති කරල, තමුත්තාත්සෙලාගේ දූෂණ වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යන්නයි, බලාපොරොත්තු වන්නෙ. අද පත්‍රයට මම දූෂණය ගැන ලිය විල්ලක් ලියා තියෙනව. මේ නිදහස නැති කළාම ඒ විධියට ලියන්න බැරි වෙයි. රජයේ දූෂණ වැඩ පිළිවෙළට විරුද්ධව යම් දෙයක් පත්‍රයක ප්‍රකාශ කළා නම් ඒක වහන්තයි, සහභාග ආණ්ඩුව උත්සාහ කරන්නෙ. තමුත්තාත්සෙලාට ඔය වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාවේ යොදන්න අපි ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. කෙළින්ම අපි එදව පාරට බහිනව. අපේ නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න අපට ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය දෙන්න බැරි නම් අපි කෙළින්ම සටනට එනව. තමුත්තාත්සෙලා තුවක්කු අර ගෙන ආවොත් අපිත් තුවක්කු අරගෙන එන බව කියන්න ඕනෑ.

මේ රටේ ජනතාවට නිදහස් මත ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ නොතබනවා නම් ඊට විරුද්ධව සටන් කිරීමට අපි ඉදිරියට එනවා. ආණ්ඩු වට සල්ලි මදි වෙලාද කොහෙද කොමිෂනර් ක්‍රමයට “ප්‍රෙස් කවුන්සිල්” ගෙනියන්න හදනවා, බලපත්‍ර විකුණන්න. ඒකට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අපි ඒකට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. [බාධාකිරීමක්] නීති හැදුවේ සහභාගි ආණ්ඩුවේ සිටින උසස්ම අධිනීතිඥතුමා වෙන්න පුළුවනි. තමුත් ඒකට ඉඩක් නොලැබෙන බව දැන්ම සිට හිතේ තබා ගන්න.

සමහර විට ලේක් හවුස් මන්දිරයේ අය ඔවුන්ගේ හිතු මනාපයට ඒ ආයතනය ගෙන යනවා ඇති. ඊට පහර දීමට තමුත් තාත්සෙලාට ඉඩ තිබෙනවා. වැරදි පුව තක් පළ කළොත් ඊට විරුද්ධව තඩු දැමීමට පුළුවනි. තමුත්තාත්සෙලාගෙන් කෙනෙක් පගාවක් ගැහුවාය—අසවලා පගා වක් ගැහුවාය—කියා පත්‍රයේ පළ කළොත් එසේ කළේ තැන කියා පත්‍රයට විරුද්ධව තඩු දමන්න පුළුවනි. තමුත් කාලයක සිට මේ රටේ පළමුවන කර්මාන්තය හැටියට වර්ධනය වී තිබෙන දූෂණය, පගා ක්‍රමය, මේ රටෙන් ඉවත් කිරීමට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පත්‍රයවත් තිබෙන්න ඕන, ටිකක් කැන හන්න. කොයි පැත්තෙන් බැලුවත්, හැම පැත්තෙන්ම හොරකම, දූෂණය, අල්ලස, අයතු බලපෑම යන මේවා අපට පෙනෙනවා. ඒවා පළ කරන විට ප්‍රචාරත්ති පත්‍ර තර කයි කියනවා. පත්‍රවල වැරදි නැතැයි අපි කියන්නේ නැහැ. වැරදි තිබෙනවා නම් අපි ඒවාට විරුද්ධව පහර ගහනවා. එදත් පහර ගැහුවා ; අදත් පහර ගහනවා. තමුත් නිදහස් මත ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය රැකීමට ඉදිරියට එනවා. නිදහස් මත ප්‍රකාශ කිරීමේදී නොයෙක් දේ එළිදරව් වේය කියා සමහරු බයින් ඇති. ඒ නිසයි, මේ විදියේ පාලනයක් ඇති කරන්න යන්නේ.

අපට පක්ෂවල පත්‍රවත් ගෙනයන්න බැරි තත්ත්වයකුයි ඇති කරන්න යන්නේ. අපට කියනවාද, තමුත්තාන් සේලා කොටස්කාරයින් කරගන්නය කියා. තමුත්තාන් සේලා කොටස්කාරයින් හැටියට අපි ගන්නේ නැහැ. ධන වාදී අදහස් දරන, දූෂණවලින් ගැබ් වී සිටින මේ උදවිය අපේ පත්‍රවල කොටස්කාරයින් හැටියට අපට ගන්න බැහැ. එසේ කරන්නයි, සංවිධානය කරගෙන යන්නේ. හිටිලැත් 1933 දී ඔය විදියට කළා. ඔහු කළ දරුණු අපරාධ හෙළි වීම වැළැක්වීමටත්, ඒවා දිගටම කරගෙන යාම සඳහාත් මේ විදියේ සංවිධාන ඇති කළා. ඔහු කළ දේ පිළිබඳව පත්‍රයක වාක්‍යයක් ලියන්නවත්, පින්තූරයක් පළ කරන්නවත් ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඒ විදියටයි, තමුත්තාන් සේලාත් ගෙනයන්න හදන්නේ.

පිටුපස ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරු කියනවා, මේක “ මොනපොලියක් ” කැඩීම සඳහා ගන්නා පියවරක් පමණක්ය කියා. ඊට වඩා එහාට ඉඩ දෙන්නේ නැත කියනවා. හොඳයි, ඒ මන්ත්‍රීවරු කලින් දැන සිටියාද, මාර්තු 5 වන දා මේ රටේ හදිසි නීතිය ප්‍රකාශ කරන බව. එදා ඒ මන්ත්‍රී

වරු එය දැනගෙන සිටියාද? නැහැ. එක් කෙනෙක්වත් දැන සිටියේ නැහැ. මන්ත්‍රී වරු තබා සභානායකතුමාවත් දැන සිටියේ නැහැ. ඉතින් තමුත්තාන් සේලා කියන්නේ කොහොමද, අපි ඒකට ඉඩ දෙන්නේ නැත කියා? [බාධාකිරීමක්] අද ඔතන තමුත්තාන් සේලා සිටින නිසා ඔය විදියට කියනවා. හොඳයි, හෙට ඔත නින් පිට වී ගියාම මොකක්ද වෙන්නේ? වෙන කෙනෙක් ආවාම මොකක්ද වෙන්නේ? අසවල් පුද්ගලයා පාර්ලිමේන්තුවේ සිටියදී මේ විදියට පහාව ගැහුවායයි කිව්වොත් එදාට තමුත්තාන් සේලාට අඬන්න සිද්ධ වේවි. ඒකයි, කෙරෙන්නෙ. එම නිසා මෙම පණත ඉදිරිපත් කළාම අපටත් සිදු වෙයි පාරට බැහැල වැඩ කරන්න. ඒකට අපි ලැස්තියි. තමුත්තාන් සේල, තමුත්තාන් සේලාගෙ කැබිනට් මණ්ඩලය එහෙම මේව කරන්න හිතුවට, ඒ වගේම තමුත්තාන් සේලාට ආයුධ තිබුණට හිතන්න එපා, මේව කරන්න පුළුවන් වේවිය කියා තමුත්තාන් සේලාට හිතෙන ආකාරයටම. මේ රටේ ජනතාවට නිදහස් ලෙස අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ බලය එදත් තිබුණ; අදත් තියෙනව; හෙටත් තියෙන්න ඕනැ. ඇයි, ඒක නැති කරන්න හදන්නේ? මා ඒ ගැන මිට වඩා කියන්නේ නැහැ. පණත ඉදිරිපත් කරන්න බලන්න; එදාට කතා කරන්න පුළුවනි.

උසාවි ගැනත් කියන්න තියෙනව. අද හැම උසාවියක්ම හිර ගෙයක් වගෙයි. යම් කෙනෙක් හිරේට යවන්න ඉස්සෙල්ල උසාවිය ඔහුට හිරගෙයක් වෙනව. උසාවියකට ගියාම අප්‍රිය හිතෙනව. අධිකරණ නීති ක්‍රියාවෙ යොදවන නැත වැඩ පිළිවෙළ ඕකයි. නීතිඥයෝ නඩුකාරයෝ එහෙම තවම ලැස්ති නැහැ කළ කෝටි එක නැතිව එතෙත්ට යන්න. ඉහල උසාවියට යන කොට ඉරි කලිසම ඕනැ; කළ කෝටි එක ඕනැ; බෙල්ල හොලවන්න බැරි තරමට තද කර බදින පටිය ඕනැ; ඊළඟට අර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ලෝගුවත් ඕනෑ. මේව කරන්නෙ කවුරු රවටන්නද? කවුරු බිය කරන්නද? මොකක්ද මේ විහිළුව? කළු කෝටි එක, ඉරි කලිසම සහ බෙල්ලට දමන තොණ්ඩුව එහෙම ඉවත් කර දමා යනව නම් හොඳයි. එතකොට මිනිසුන් සතුටු වෙයි. ඒ පැරණි දේවල් තවම ඉවත් කර නැහැ. ඒව යටත් විජිත කලෙ තිබුණු දේවල්. නඩුකාරයො උසාවියට එන්නෙ සිතාධික රටවල කන් සිතල වෙනවට පළඳින “විශ්” එක දමා ගෙනයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කරුණායකතුමන් ඒක දමනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේව ඉවත් කරන්න බැරිද? මේ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගම්බඳ ප්‍රදේශයකින් ආ කෙනෙක්. එතුම පුළුවන් ශක්තිය යොදා මේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ. උසාවිවලින් මෙවැනි රෝග ඉවත් කරන්න ඕනෑ. මේව තමයි, අද රටේ තිබෙන විශාල රෝග හැටියට සැලකෙන්නෙ.

උසාවියෙ තියෙනව, හිරකාරයන් සහ විත්තිකාරයන් ගෙනවිත් දමන කුඩුවක්. ඒ කුඩුවෙ ඉන්න බැහැ. කොළඹ උසාවියෙ තත්ත්වයන් ඒකයි. කෙළ ගහල, ගංජ කුඩුයි සුරාට්ටු කුඩුයි දමල ඒ තැන් කැන කරලයි තියෙන්නෙ. මේව ගැන විකක් කල්පනා කර බලන්න බැරිද? අවිච්ඡිකරන්න හරි නිදහස් කරන්න හරි මෙම ගරු සභාවෙදි සම්පාදනය කර, තින්දු කර දෙන නීති රීති ක්‍රියාවෙ යොදවන ස්ථාන වල තත්ත්වය හැඩ ගැසී තිබෙන්නෙ ඔය ආකාරයටයි. මේව වෙනස් කරන්න මාර්ග ඕනෑ. මේ සඳහා බලවත් වැඩ පිළිවෙලක්

ගෙනෙන ලෙස අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලනව. මේ පැත්තෙ ඉඳල මේව ගැන කරුණු කියන්න විතරයි, අපට පුළුවන්. තමුන් නාන්සෙට පුළුවනි ක්‍රියාවෙ යොදවන්න.

තමුන් නාන්සේලා සාම මණ්ඩල ඇති කළා. ඒවා හරියාකාර ක්‍රියාවේ යෙදෙනවාය කියා මට නම් පෙනෙන්නෙ නැහැ. ඒ ඕනෑ නැහැ, කලක සිට තියෙන අනික් කාරණයක් ගනිමු. පොලීසියට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් හෝ ගමක පටලවිල්ලක් ඇති වුණාම කෙරෙන විභාගවලට ගමේ දෙනුන් දෙනකුත් පත් කරන්ට කියා අපි ඉල්ලා තිබෙනව. අද වන තුරු ඒක ඉටු වුණේ නැහැ. පොලීසියට විරුද්ධව යම් පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා නම් පොලීසියෙන් එන කට්ටිය හැර ගමෙන් නියම කරන දෙනුන් දෙනකුටත් එවැනි විභාගවලට ඉදිරිපත් වන්ට ක්‍රමයක් අද වන තුරු සකස් කර නැහැ. සාම මණ්ඩලත් හරිහැටි ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නෙ නැහැ. ගමක සුළු කෙනෙක් තමන්ගෙ අක්කරය හෝ දෙක රුපියල් 1000 කට හෝ 2000 කට උකස් කර ඔප්පුවක් ලිව්වායයි හිතමු. පෙළක් උදවිය මුදල් ගෙවා ඔප්පුව පසුව අවලංගු කිරීමේ පොරොන්දුවක් ලබාගන්නව, කට වචනයෙන්. ණය සහන මණ්ඩලය ණය මුදල පාස් කරනව. ණය ගැති තැනැත්තා ඒ මුදල ලබාගෙන ඔප්පුව බැඳගෙන තමාට මුදල් දුන් පුද්ගලයාට මුදල් ගෙවනව, මා කලින් කී අන්දමට ඔප්පුව අවලංගු කරන බවට කට වචනයෙන් දෙන පොරොන්දුව උඩ. තමුන් ඔප්පුව අවලංගු කරන්නෙ නැහැ. මේ කරුණ සාම මණ්ඩලයට ගිහිත් කිව්වත් වැඩේ කෙරෙන්නෙ නැහැ. ඊට එහාටත් යනව. ණය සහන මණ්ඩලය— “ඩෙටි කොන්සිලියේෂන් බෝඩ්”—එක ඉදිරියටත් යනව. එතැනට ගියත් සමහර විට ඔප්පුව නිදහස් වෙන්නෙ නැහැ. ඔප්පු නිදහස් කරන්ට ණය සහන මණ්ඩල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වලට බලය නැහැ. ණය ගෙවූ බවට යම්කිසි රිසිටි එකක් දුන්නත් ඔප්පුවක් අවලංගු කරන්ට යයි උසාවියට බල කරන්ට, ඒ ණය සහන මණ්ඩලවලට පුළුවන්කමක් නැහැ. නිතරම බැරි මිනිසා හිරවෙලා.

අ. භා. 5

තමුත්තාන්සෙලා අද වනතුරු වැඩ පිළි වෙලක් සකස් කළාද, ගිනි කන අද්වකාත් ක්‍රමය තැනි කරන්න. අද වනතුරු ඒ විධියේ නීතියක් ගෙනාවද? දොස්තර වරුන්ට නම් තහනම් කළා. අද්වකාත් වරුන්ට ගිනි සියය, දෙසියය, පන්සියය ආදී වශයෙන් අය කරන්ට බැරි අන්දමට නීතියක් ගෙනාවද? අද හුඟක් දුරට වරද සිද්ධ වෙන්නේ එතැනින්. යමෙක් රුපියල් දෙතුන් සියයක හොරකමක් කරලා අසු වී උසාවියට ගිහින් අද්වකාත් කෙනෙක් අල්ලන්ට ගියාම, අද්වකාත් කියනවා, මා මේක භාර ගන්නම් මට ගිනි 50 ක් ඕනෑය කියා. ඒ මිනිසා ආයෙන් හොරකමක් කරනවා, මුදල් හොයන්න. හොරකම් කරලා ගෙනත් දෙනවා. ඒ විධියේ අය ඕනෑ තරම් පිටකොටුවෙ ඉන්නවා. හොරකම් කරලයි, ගෙනත් දෙන්නේ. මේ නිසා උසාවිවලින් කෙරෙන්නේ එක හොරකමක් විභාග කිරීමේදී තවත් හොර කම් 10කට මග පෑදීමයි. අද ඒ විධියේ කණ්ඩායම් සිටිනවා. පොලීසියෙන් ඒ විධියයි. පොලීසියේ චක්‍ර ලේඛන තිබෙනවා නේද, නඩු නොගෙනාවොත් උසස් කරන්නේ නැහැ කියා. සාප්ප්වි කෙනෙක් මාසයකට නඩු දෙකක් ගෙනෙන්නට ඕනෑ, උසස් කරන්න නම්. ඒ උඩ නේද අද රටේ දුෂණවලින් දෙකෙන් පංගුවක් කෙරෙන්නේ. මෙතැන නීති පනවනවා. ඒවා හරිහැටි ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ නැහැ, පොලීසියෙන් හා ඊට උසස් තැන වන අධිකරණයෙන්. හිරයට නියම වන උදවිය එයින් පිට වුණාට පසු තවත් හොරකම් කරනවා. රජය නීති සම්පාදනය කරනවා. ඒවායේ තීන්දු අනුව අවිටු විදින අයගේ තත්ත්වය ඕකයි.

පෙරේදා මට ලැබුණා ආරංචියක්. මරදානේ පිහිටුවා තිබෙනවා, “රුවිනා ටි කොම්පැනි ලිමිටඩ්” යන නමින් සමාගමක්. ඒක අයිතිකරුවන් ගැනු ලමයින් තිහ— හතලිහක් වැඩට ගෙන්වගත්ත. මේක කොම්පැනියක්. බෝඩ් ගහල තියෙනවා. මා හිතන හැටියට “දවස” පත්‍රයෙන් ප්‍රසිද්ධ කළා, මේ රුවිනා ටි කොම්පැනිය ගැන. ලමයින් කොටස්කාරයන් වශයෙන් මෙතැන වැඩට ගත්තා. ඒ ලමයින්ට කියා තිබෙනවා, කොටස්කාරයන් වශයෙන් බැඳුණාම එතැන වැඩට ගන්නවාය කියලා. මේ විධියට ප්‍රසිද්ධ කළාම ගම්බද ප්‍රදේශවල සිටි ලමයින් මෙයට බැඳුණා. මේ විධියට කොටස්කාරයන් හැටියට එතැනට බඳවා ගන්නට රුපියල් 250, 500, 1000, 2000 යන ආකාරයට මුදල් අය කළා. මේ විධියට මුදල් අය කර එම ස්ථානයේ සේවයට බඳවා ගත්තා. ගම්බද දුප්පත් දෙමව්පියන් තමන්ට අයිති අක්කර එකහමාරක පමණ ඉඩමක් උකස් කර එවා තිබෙනවා. මොකද මේ විධියට කළේ? ලමයින් කැ ගහනට රක්ෂාවකට යන්න ඕනෑය කියලා. මේ අන්දමට රුපියල් 14,500 ක් ඒ කොම්පැනි කාරයා එක්කාසු කරගෙන තිබෙනවා දුප්පත් ගම්බද ලමයින්ගෙන්. පෙරේදා, ඒ ලමයින් මගේ කාර්යාලයට ගෙනවිත් දුන්නා, ඒ ලැයිස්තුව. මේ විධියට මුදල් එක්කාසු කර ගෙන ඒ පුද්ගලයා පැන ගිහින්. තමුත් ස්ථානය තිබෙන්නේ මරදාන පොලීසිය අසලයි. පොලීසියත් හොඳට මේ කාරණය ගැන දන්නවා ඇති. මේ පිළිබඳව පොලිස් සටහන් පොතේ බලහත්කාරයෙන් වගෙයි සටහන් කරන්නට සිදු වුණේ. එහෙම කර එතැන මැනේජර්ගෙන් ආපසු ලියවිල්ලක් ගත්තා ලමයින්ගෙන් මෙපමණ මුදලක් අර ගත්තාය කියා.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රිතුමනි, මේ විධියට දහස් ගණන් මුදල් අය කර ඉන් පසු සති හයක් පමණ වැඩ කළාට පසින් නොදී කොහොම හරි එතැනින් පන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

නව. මේක තමයි ඒ අය මෙනෙක් ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙල. අත්තිමේදි පඩිත් නැහැ, දුන් නු සල්ලිත් නැහැ. අපි මෙහෙ සම්මතකර ගන්නව, “රෙජිස්ට්‍රේෂන් ඔෆ් ප්‍රොෆිට් ආන්ඩ් ලොස්ස් ඔෆ් ඩිස්ට්‍රික්ට්ස්” කියල පණත්. නමුත් අවසානයෙදි බලන කොට මේ කොමිෂනිය රෙජිස්ටර කරලවත් නැහැ. අප දෙපාර්තමේන්තුවට ඇවිත් බැලුවා, මේ ගැන තොරතුරු සොයා ගන්නට. නමුත් කිසිවක් දැනගන්නට බැරි වුණා. අභිංසක ගම්බද දුප්පත් ගැහැණු ළමයින්, අවුරුදු 15 ක් 18 ක් 20 ක් වයසැති ගැහැණු ළමයින්, මෙතැන රක්ෂාවට ඇවිත් තියෙන්නෙ, දෙමව්පියන්ගෙ කන කර ගේදොර උකසට බැදලයි. නමුත් ඒ මුදල් වංචා කළ හොරුන් අල්ලන්න තවමත් බැරි වුණා. පොලීසිය උනන්දු වක් දක්වන්නෙත් නැහැ. මෙන්න මේ විධියේ තත්ත්වයක් අද තිබෙන්නෙ. මේ සිද්ධිය වුණේ පිට පළාතක නොවෙයි, කොළඹ නගරයේ, මරදානේ. මේ සම්බන්ධයෙන් මට ලැයිස්තුවක් ලැබී තිබෙනව. අවශ්‍ය වුණොත් මම එය ඉදිරි පත් කරනව. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ කාරණය පිළිබදව, පොලීසියට—අධිකරණයට—විශේෂ පරීක්ෂණයක් කරන්නට පුළුවනි. අභිංසක ගම්බද ළමයින් තිහ හතලිහකගේ මුදල් වංචා කළ, මංකොල්ල කෑ හොරුන් අල්ලන්න උනන්දුවක් ගත්තොත් පුළුවන් වෙයි. මෙවැනි අයට නිදහසේ ඉන්න හැරියොත් එය අපරාධයක්.

තවත් කාරණයක් තමුත්තාන්සේට මේ අවස්ථාවෙදි මතක් කර දෙන්න කැමතියි. මම මේ ස්ථානයට එනකොට වයස්ගත කෙනෙකු හමු වුණා. ඒ තැනැත්තා කීව, කොළඹ ගෙදරක සල්ලි වගයක් නැති වුණාය, මේකට අල්ල ගෙන තියෙන්නෙ සියඹලාපෙ වට්ටිකාර අම්ම කෙනෙක්ය කියා. මේ වට්ටි අම්මාව

පොලීසියට අල්ලගෙන ගිහින් ගහල තිබෙනව. හොරා වෙනම අහු වෙලා තිබෙනව; නමුත් පොලීසිය ගහල තිබෙන්නෙ මේ අභිංසක වට්ටි අම්මාටයි. මේ පිළිබදව වාර්තාවක් අද “ජනතා” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනව. ඒ වාර්තාවේ හැටියට මිගහ තැන්නෙ පොලීසියේදි මැයි තෝතා නමැති කාන්තාව පොලීසියෙ පහරට ලක් වී තිබෙනව. ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී තුමනි, හොරෙක් හොරකම් කළාම ඒ හොරාව අල්ලගන්නෙ නැතුව අභිංසක වට්ටි අම්මා කෙනෙක් අල්ලාගෙන පොලීසියෙන් ගහල. මේ විධියේ අසාධාරණ කම්, පොලීසියේ අසාධාරණකම්, වහන්සයි තමුත්තාන්සෙලා “ප්‍රෙස් කවුන්සිල්” එකක් පත් කරන්නට ලැහැස්ති වෙන්නෙ. පොලීසියෙන් ගහල මරියකඩේ මිනිහෙක් මැරුණා. චෝප්පෙට පොලීසියෙන් ගහල දැන් උසාවියෙ නඩුවක් තියෙනව. මිනිහ අමාරුකාරයෙක් බව ඇත්ත. නමුත් පොලීසියෙන් ගහල තියෙනව. ජීප් එකෙන් පැනල තුවාල වුණාය කියල පොලීසිය කියනව. තමුත්තාන්සෙලා ගේ අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ වැඩ කෙරෙන්නෙ ඔය විධියටයි. මේ අයුතුකම්, හොරකම්, වංචා, ආදි සියල්ලක්ම උසාවියට ගෙන යනව. උසාවියට ගෙනිව්වට පස්සෙ මොකක්ද වෙන්නෙ? අහවල් වගන්තියට මේක අහු වෙන්නෙ නැහැ කියා නිදහස් කරනව.

අර ළමයි නිස් හතලිස් දෙනා අමාරුවෙ වැටුණ. තමන්ට තිබුණ සියලු දේම උගස් තියලයි කටයුතු කෙළේ. පොලීසියත් මේ ගැන හොද හැටි දන්නව. ඒ මොකද, මගේ ඇහින් දක්ක ඒ ළමයි ටික අඩ අඩ කියනව, තමන්ට තිබුණ සියලුම දේත් කණ කර ටිකත් උගස් තියලය මුදල් බැන්දෙ කියා. අධිකරණය සුද්ධ කරන මූලික ආයුධ ටික තිබෙනව පොලීසියෙ. ඒක කරන්නෙ නැහැ. ක්‍රිමිනල් නඩුවක්ය කියා අවිවු කරනව. මොකක්ද අවිවු?

විසර්ජන කෙවුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සුමාන හයකට හිරේ යැවීමයි. එපමණයි. අර අහිංසක ලමයි ටික කරදරේ. මම කියන්නේ ඔවුනි අවස්ථාවලදී නීතිය වෙනස් කරන්න සිද්ධ වන බවයි. සුමාන හයකට හිරේ දැමීමට මදි. ඒ මිනිහට මේ රටේ ඇති සියලුම දේපළ අරගෙන ඒවායින් අර ලමයින්ට ගෙවන්න ඕනෑ. නමුත් සුමාන හයක් හිරේ දැමීමට පස් සෙ ඒ මිනිහ අගේට හිරේ ඉඳල ඒවි. ඇයි? අර ලමයින්ගෙන් හොරකම් කර ගත් රුපියල් දහසය දහස් ගණනක් තමන්ට ඉතිරිව තිබෙනව.

ඊ ලඟට පොත් ප්‍රසිද්ධ කිරීම ගැන. ඒ සම්බන්ධයෙන් මොරටුවේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) ඉතා පැහැදිලි විස්තරයක් දුන්න. එම නිසා වැඩි යමක් මම කියන්න යන්නේ නැහැ. නමුත් අපි එකක් අහනව. භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ගැන මේ රටේ යම් කිසි නීතියක් පැනව්ව. භාෂාව සම්බන්ධයෙන් දැන් පණත් දෙකක් තිබෙනව. ඒ පණත් දෙක ක්‍රියාවේ යෙදීම වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ පළමුවෙනිම ප්‍රතිපත්තියයි. එය වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ගෙන යනව. හැබැයි ඒක කරන්න දිවුරුම් දීපු උදවිය කැඩී ගිහින් අද ඔහුනට වී ඉන්නව. අනික් පැත්තෙන් ඔය පැත්තට අත උස්සන එක්කෙනෙක් ඉන්නව. ඉස්සෙල්ලම එක්කෙනෙක් ඊගන්න ගිහින් එයාට වැරදිලා තවම මේ පැත්තට වී ඉන්නව. නමුත් රටේ ජනතාව ලැහැස්තියි ඒ ප්‍රතිපත්තිය අරක්ෂා කරගෙන පවත්වාගෙන යන්න. වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණය කියන්නේ පද්ගලයන් තුන් හතර දෙනකුට නොවෙයි. සහභාගි ආණ්ඩුවට බඳෙන් ගිහින් වැරදි හිටියට, මේ පැත්තේ ඉඳගෙන ඔය පැත්තට අත උස්සන්න හිටියට, ඒක නොවෙයි වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණ කියන්නේ. වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණ

ණය කියන්නේ රටේ සංවිධානය වී ඇති ජනතා පංක්තියකටයි. ඒ පංක්තියේ කර උඩ නගින්න හැදුවට ඒ පංක්තිය කවදාවත් තැනි වෙන්නේ නැහැ. ඒ පංක්තිය තවම තමුත්තාත්සෙල කරන දූෂණ වැඩවලට කෙලින් පහර ගහන්න ලැහැස්තිව ඉන්නව.

තමුත්තාත්සෙලෙ භාරයේ තමයි පොදු භාරකාරතුමා නොහොත් “පබ්ලික් ට්රස්ට්” ඉන්නේ. ඒ මගින් අද බොහෝ විහාර දේවාලගම් පාලනය වෙනව. ඒවාට වැටෙන මුදල් තමුත්තාත්සෙලගේ මහ භාරකාරතාගේ මාර්ගයෙනුයි එන්නේ. ලැබෙන මුදල් සම්බන්ධයෙන් කෙසේ ක්‍රියා කරනවාදැයි පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා දන්නේ නැහැ. මහා භාරකාර තැනට භාර දිය යුතු තවත් ස්ථාන මේ රටේ තිබෙනවා. කළුතර ගංගාරාමය රජ මහා විහාරයක් වුණත් තවම එතැනට භාරකාරයකු පත් කොට නැහැ. එපමණක් නොව ස්වාමීන් වහන්සේ තමක් වත් පත් කොට නැහැ. විශේෂ කොමිටියකට භාර දීලලු. පෞද්ගලික කොමිටියකට නොදී පොදු භාරකාරයකුට නෙපව රත්තේ ඇයි? මේ ස්ථානයට ලක්ෂ ගණනින් මුදල් වැටෙනවා. රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් කපු ඇට කොස් ඇට හැටියට සලකන්නට පුළුවන්ද? අවුරුදු පතා මේ ස්ථානයට වැටෙන ලක්ෂ ගණන් මුදල් යන්නේ කොහොටදැයි මේ ආණ්ඩුව සොයා බලනවාද? මෙතෙක් කල් ඒ ස්ථානයට ලැබුණු මුදල් එකත කළා නම් ඒ ස්ථානය රත්රන්වලින් වුවත් ගොඩ නගන්න තිබුණා. නමුත් අවාසනාවකට වගේ මෙතෙක් ඒ ස්ථානයේ වැඩ ක්‍රමවත්ව කර නැහැ. පොදු භාරකාරයකුට මේ ස්ථානය භාර දී නැහැ. ස්වාමීන් වහන්සේ තමක් පත් කොට නැහැ.

ඔය විධියට නම් බෞද්ධ අයිතිය ආරක්ෂා කරන්න බැහැ. යු. එන්. පී. පාලනය පැවති යුගයේදීත් මේවා අමතක කළා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් දැන් අවුරුදු 9 කට ආසන්න කාලයක් මේ රට පාලනය කළා. නමුත් ඔවුනුත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනමත් මයා.]

මේවා අමතක කළා. ඉ අවුරුද්දක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් මේ රට කැඩා. කලින් හිටි අයත් දැන් හිටි න අයත් කවුරුනුත් එකයි. දූෂණයෙන් පිරිලා. සමාජය හැඩ ගස්විය යුතු අකාරය ගැන “දිනමිණ” පත්‍රය මගින් අද මා සුළු වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කොට ඇති. මා මීට වඩා කලා කරන්න අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ රජය පනවා තිබෙන හානි පනත නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීමට මේ රජය අපොහොසත් බව වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණ වෙනුවෙන් මා ප්‍රකාශ කරනවා. නියම විධියට ක්‍රියා කරන ලෙස මතක් කරමින් මගේ කලාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 5.15

කෙනමත් මයා.

(කි. ශ්‍රී. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, I had not intended to participate in the Debate on the Votes of the Minister of Justice for more than one reason. In fact, even now I was wondering, until you asked whether there were any further remarks and nobody stood up, whether I should participate at all.

I do not want in any way to detract from my respect for the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice, but I do feel that some responsible Minister should be present when certain matters are raised which only a Member of the Cabinet can reply to. I do not think it is fair to cast upon the hon. Parliamentary Secretary the burden of having to reply to questions for which he may have to accept responsibility but over which he can exercise no real degree of control.

The question of proposed legislation regarding the press has been raised, and I should not like to permit this opportunity to pass without saying something on this question. The position of the Communist Party

has been a consistent one right throughout. We are opposed, and continue to be opposed, to the monopoly ownership of the daily press; and we have supported, and will continue to support, every genuine effort to break up that monopoly. But we have also said that while we are opposed to the monopoly of the press, we are equally opposed to attempts, under the name of breaking up the monopoly of the press, at striking at real freedom of the press in this country.

I am not at all impressed by the howls of the monopoly daily press owners. The Communist Party and I have been victims of the type of freedom of the press about which they are so vociferous. Nor am I impressed by the fact that whenever a Press Bill is mooted, as if it were by pressing a button, various other newspapers in the United Kingdom and elsewhere start writing articles about creeping and crawling dictatorships.

There have been a large number of attempts to introduce legislation regarding the press, and right throughout we have had this feature that the Government has tried to use the popular demand for breaking up the monopoly ownership of the press by private companies, to strike at fundamental democratic freedoms of the press and the right of opinion and the expression of opinion.

You will recall that originally a draft of a Bill in two parts was introduced a long time ago. Part I dealt with the break-up of the monopoly of the press and, in my opinion, it was all that was needed. That Bill never reached the Floor of this House although we discussed it because like a number of these Bills it appeared in the newspapers before it appeared on the Order Paper. Of course, Part I of that original Bill was more than adequate to meet the present situation. But at that time the Government was compelled to withdraw Part II which sought to set up

பிசுப்பன் கெடுதலின் பணம், 1964-65

—காரைக்கால்

a so-called press council. May I remind you that nobody in this House, and as far as I know nobody in this country, has ever demanded a press council. There have been some demands for the breaking of the press monopoly as far as the daily press is concerned but nobody has asked for a press council. The same type of attempt to strike at basic freedoms was carried on, and as a result the Bill had to be withdrawn.

We have to assume that the draft Bill which was published in the "Ceylon Daily News" and other papers of the Lake House group is a correct and accurate account of legislation that is proposed to be considered by the Cabinet. I have no sympathy for Lake House and I do not suppose they have any sympathy for me. But as an ex-journalist I must congratulate them on the fact that within a couple of hours of a draft Bill being circulated to Ministers of the Cabinet only, it was published in the Lake House press, presumably in full, and accurately. I am wondering whether the question of controls should be considered in respect of the press or in respect of the security arrangements of Cabinet proceedings. Well, anyway, from the point of view of journalism it was an enterprising move.

I may point out that we were informed that the report of the so-called Press Commission was also going to be given to us and that the delay was in translating it. But we have all read it in all three languages in the press, though we have not still got this report from the Government. I do not know what has happened.

பி. பி. டி. டி. ஒளவர்தன மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Where is the Minister of Finance? He promised to give it to us.

கேனமன் மஹா.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

The Minister of Justice should tell us what is happening. He is in

charge of the Official Language Department. What is happening to this translation? If a newspaper could have, practically overnight, translated this report into Sinhala and Tamil or into Tamil and English—I do not know in which language it was presented—

சுரு. பி. பி. டி. டி. (ஒளி, உரிமையாளர்
பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்
வரும்)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப்
பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்
வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of
Land, Irrigation and Power and Leader
of the House)

In English.

கேனமன் மஹா.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

If it could have been presented in English and translated into Sinhala and Tamil—

பி. பி. டி. டி. டி. மஹா.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Overnight.

கேனமன் மஹா.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

My information is that the newspapers had it for a little longer, a day or two earlier. If they could have translated it into Sinhala and Tamil and published it in full, I do not understand why this Government and the Official Language Department cannot get it translated. But that is by the way.

What I want to say is that we have to assume that that draft Bill, which was published in the papers, represents a serious Cabinet Paper. We do not know whether by the time it ever reaches this House it will come in that form or not. But it is necessary for us to make our views clear on this question.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මය.]

There is nothing in this proposed draft Bill that has anything to do with the break-up of the press monopoly. That is the first thing we must realize. On the contrary, under the guise of a press council, another monopoly may be created.

I want to say that we take very strong objection to certain features of the proposed Press Council—firstly, in regard to its composition and its method of being set up; secondly, to the quite unwarranted, undemocratic powers being granted to this council to licence newspapers, to permit newspapers to be published, to prohibit newspapers from being published and to exercise all types of illegitimate control over the activities of newspapers.

If there is one section of the press in this country where freedom really prevails and where there is no monopoly, it is the weekly and periodical press. But weekly papers, including party newspapers of a weekly nature, magazines and periodicals, are all to be subjected to the licensing or non-licensing and other penal effects of the so-called Press Council.

Much has been said about the Press Commission. I shall reserve what I have to say about that commission to be stated when its report is to be debated by this House. You will recall, Sir, what happened. First of all, there were the terms of reference of the commission which were objected to. Then there was the composition of the commission itself. There was objection, particularly to the appointment of Mrs. Theja Gunawardena, which led to a lot of criticism and finally the Government decided to withdraw her name or, rather, she had to resign from the commission.

As a result of the tomfoolery in regard to the composition of the commission and the undemocratic nature of some of the terms of reference, hardly any serious representations were made to that commission.

About the only serious representations that were made were by some journalists' associations which spoke about their conditions of service and so on. Except for that, hardly any serious and responsible representations were made to the commission.

I myself was ready on behalf of our party with a lot of evidence to place before any press commission but we were certainly not going to demean ourselves by going before such a controversial body as this Press Commission in order to place whatever representations we had before them.

We object most strongly to these features regarding the control of the periodical press, the weekly press and the party newspapers.

My hon. Friends talk about stopping monopoly. Surely one of the best ways of stopping monopoly is to encourage new daily newspapers. But today even if a political party wants to start a daily newspaper, even if it wants to continue its existence as a weekly newspaper, it will have to go to the competent authority of this Press Council for a permit in order to do so.

Then what about trade unions? Is not a trade union, like a political party, entitled to have a newspaper, including a daily newspaper? Must it go begging and scraping before this council to get permission? Must they form a company and sell shares in order to do this?

It is obvious that these proposals had been made by people who have no knowledge whatsoever of the functioning of democratic organizations, people who know nothing about the functioning of public organizations. They may know something about companies and company law and how private and public companies function. But there are a number of other organizations that publish newspapers—political parties, trade unions, co-operative societies, various social organizations and public organizations. Are all these people to be subjected to licensing,

විපරිතක කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

and to dance to the tune of the licen-
ser? Are we going to allow this sort
of thing to happen and call it freedom
of the press? That is my charge. You
are not dealing with the restricted
freedom of the press where it exists,
namely, in the monopoly by capita-
list concerns in the daily press. You
are leaving that alone, but you are
striking hard at the one place where
there is some freedom of the press,
and that is the weekly press, periodi-
cals and magazines.

අ. සා. 5.30

The hon. Member for Galigomuwa,
one of the few Members who rose to
the defence of the Government,
advanced a curious argument. He
said he is not against criticism, but
that criticism must be constructive;
it should not be destructive. How
are you going to judge that? Is the
Government going to judge whether
the criticism is constructive or des-
tructive? Suppose somebody says
that it is wrong for the Government
to allow a person convicted of bri-
bery, like Mr. M. P. de Zoysa, to go
abroad as a delegate of the Govern-
ment. Is that criticism constructive or
destructive; I would consider it
highly constructive. But, from the
way the Government is dealing with
a number of these matters, obviously
they would consider it thoroughly
destructive criticism. You cannot go
on talking like that.

We know the monopoly of the
press has to be dealt with by break-
ing up that monopoly, not by striking
at certain fundamental rights. This
is a curious attitude that is develop-
ing in the Government. They say
certain people abused travel abroad;
therefore, travel abroad is banned
for everybody. Fundamental human
rights are completely removed
because some people have abused
them, nearly all of whom are from
the Government. It is not an argu-
ment. The daily press is destructive
in its criticism, and therefore, stop
all papers and put them out of circu-
lation! This is a very grave anti-
democratic tendency. It is not a
tendency that can be encouraged or
supported.

As I said earlier, we will definitely
support every measure aimed at
breaking up the monopoly of the
daily press by private companies. But
we are not going to support, we are
going to oppose, every attempt to
limit the freedom of expression, the
real freedom of expression. I know,
the monopoly ownership is one of the
biggest bars to the real freedom of
the press, and it is precisely for that
reason that we want the monopoly
ownership done away with. But, in
the name of a press council, what
are you going to do? You are taking
over the monopoly into your own
hands and destroying what little
freedom of the press there is. I would
advise the hon. Members opposite to
think again.

I am not at all advising them to
listen to what is being said by the
newspapers. They are interested in
advancing certain vested interests.
But there is such a thing as the
freedom of the press. There are cer-
tain rights that we cannot allow to
be transgressed at this rate, and I
think my hon. Friends would be very
wise, if they are ever given the
opportunity of having their views
consulted on this matter, to be able
to say that this type of attempt to
gag the press, to gag the newspapers,
to strike at party newspapers,
weeklies, periodicals and so on, must
be removed, because otherwise there
would be nothing but opposition to
that from all people who want to see
the freedom of the press in this
country.

I would like to repeat the point
that was just touched on but not
elaborated by the hon. Leader of the
Opposition. Nobody knows who
drafted this document. It would be
interesting to know if anybody is
taking the responsibility for it. I
know Ministers are not able to dis-
close Cabinet secrets, although some-
how the whole world comes to know,
sometimes within 24 hours, of what
is brought before the Ministers. I
cannot in this House ask the Hon.
Ministers whether this is in fact a
Cabinet document, but the Govern-
ment has, on more than one occasion,

விசேஷ கெடுபிசு பண, 1964-65

—காரக பண

[கேனமன் மொ.]

denied, although certain things which were purported to be Cabinet documents were in fact Cabinet documents. There are two Hon. Ministers present including the Leader of the House and I want to ask them—I am prepared to sit down for an answer—Will you deny and repudiate what has been published in the press and say that it is not a document that was before the Cabinet for your consideration? It is a simple matter. If they say it is not a document of the Cabinet, that will be the end of the matter.

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ மொ. (வந்தல)

(திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தல)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

It is not the same document.

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

Even if there is the slightest difference I do not mind. They need not have to comment on it. If they just state that that is another document, that is the end of the matter. We are not interested in what somebody else said, but we are interested in what the Cabinet is saying, which is likely to be the law of the land and the law before Parliament.

You see, there is nothing else to talk about. That report is a correct one. That document is a genuine document in front of the Cabinet, and it is a very dangerous document. I would ask hon. Members opposite to please see that that sort of document does not come in.

I wonder why everybody has suddenly got interested in a press council. Our problem is that of a press monopoly and not about a press council. I can understand the press council having certain members, for instance, which the press itself sets up to regulate its own affairs—maybe not enough—on lines which they operate elsewhere; I can understand that. There should be a press

council not of handpicked nominees but representing some persons, elected people, or even elected representatives themselves, which will be a tribunal of appeal to persons who are aggrieved by what is in the press. I see that there is a suggestion that the council should have the power to punish a person, that they would like very much to have powers to be able to impose fines, etc., on the newspapers. But unfortunately until they settle this matter about whether persons who exercise judicial or quasi-judicial powers have to be appointed by the Judicial Service Commission or not, they cannot actually make that recommendation.

We are prepared to give even such powers. I can say on the question of a press council that if, for instance, some totally false statement is published in the newspapers, there should be some council or some body to whom you could go and say, "Look here, this is false!"—

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ மொ.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

But the law of the land is sufficient.

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

—and then the paper can be instructed to publish a correction. And when we say a thing is false we must draw a distinction between what is false in fact, and comment. Very often our Friends opposite talk about false reports which are really matters of comment. A false report must be a report which is false as regards fact. For instance, if you say, like Radio Ceylon, that Mr. J. R. Jayewardene voted for the Budget, that is obviously a false report because he voted against it. That is an absolute lie in other words. Let us not put fine words about it. When this type of lies and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

false reports are given, then, certainly, if the press itself would not undertake correction there must be some body which should ask them to do so and if they refuse, thereby showing that they are acting maliciously, then the question of further action comes in. But all these cases are being by-passed. I do not see why they should be by-passed.

I want to tell the Government, if this Bill comes in this way with these stringent powers of licensing, controlling the press, permitting all these other things, we will certainly not support but oppose it. We will be only prepared to support the Bill if it does what we originally intended to do, and that is break up the monopoly of the daily press by private capital contributions. The Hon. Minister is not here—[Interruption]. Yes, the hon. Parliamentary Secretary is here, but I do not know whether he can answer my question.

In the Throne Speech it was announced that the Government intends to make regulations under the Tamil Language (Special Provisions) Act. May I know when these regulations can be expected? Is any work being done on them or is this something that is being put off for a less rainy day? And may we have some statement from the hon. Parliamentary Secretary or, if he is not able to make a statement can hope that a Member of the Cabinet will give us an answer?

සිරිල් මැතිව් මයා. (කොළොන්න)

(திரு. சிரில் மதியூ—கொலன்ன)
(Mr. Cyril Mathew—Kolonna)
rose.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

We want an answer.

මැතිව් මයා.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

If the Hon. Minister wants to give an answer to that I am prepared to give way.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

I can only say that the Hon. Minister of Justice has been asked to prepare regulations to be sent up to the Hon. Minister of Education.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

Is the Hon. Minister prepared to repudiate what was in the "Ceylon Daily News" and other papers purporting to be the Press Council Bill?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගිය වතාවේ ඇමතිතුමා කීව්වා පනත් කෙටුම්පත එන්නට කලින් වාර්තාව මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡා කරන්න දෙනවාය කියා. එය කරනවාද නැද්ද කියා දැන ගන්න කැමතියි. පනත් කෙටුම්පත මේ ගරු සභාවට එන්නට කලින් වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

පත්තරයේ ප්‍රසිද්ධ වූ එක, නියම කෙටුම්පතද නැද්ද? බොහොම ලේසි ප්‍රශ්නය.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

එතකොට ඒක බොරුවක්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

කරුණා කර සභානායකතුමා මේකට උත්තර දෙනවද? පත්තරයේ වැටුණු කෙටුම්පත නියම කෙටුම්පතද? මේ වාර්තාව සාකච්ඡා කරන්න අපට අවසාවක් දෙනවාද? ප්‍රශ්න දෙක එයයි. කරුණා කර උත්තර දෙන්න.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

As I said earlier, the Cabinet had not discussed the question whether the Press Commission Report is to be discussed by the House before the Bill is brought before the House. The position is still the same.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Did you discuss that Bill?

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Did the Hon. Minister see the draft Bill in the papers? If he had seen it, is that the correct one, or will he say it is a false report?

කේ. එම්. පී. රජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අගමාතිනිය මේ ගරු සභාවේ නැතිනිසා මේ කාරණය ගරු සභානායකතමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි. ගරු සභානායක තුමාගේ යුතුකමක් හැටියට මේ ගරු සභාවේ පළ ව අදහස් කැබිනට් මණ්ඩලය ටත් අගමාතිනියටත් ඉදිරිපත් කර ඊට ඇමති මණ්ඩලයේ පිළිතුර අපට දෙනවාද නැද්ද කියා දැනගන්න කැමතියි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ඒක කරන්නම්.

කේ. එම්. පී. රජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒක කළේ නැහැ නේ. දැනට දවස් දහයකට කලින්ත් මේ සාකච්ඡාව ආව. අද වන තුරු පිළිතුරක් අන්නේ නැහැ නෙ. ඒක කරන්නේ කවදාද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) කී කාරණය ගැන කියන්න තිබෙන්නේ එන බදාදාට ඒ පනත ඉදිරිපත් කරන්න ප්‍රථමත් බවයි.

කේ. එම්. පී. රජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

උත්තර දෙන්නේ කවදාද? බදාදා ඇමති මණ්ඩලයට තබා එදා සවස මේ සභාවට දෙනවාද කියා දැනගන්න කැමතියි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මට ප්‍රථමත් තරම් ඉක්මනින්.

අ.හා. 5.45

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

එදා 5 වැනිදා හදිසි තීරිය දැමූ වේලාවේ ඔබට වඩා ඉක්මනට දන්නා තේද? මිනිත්තු 15යි ගත්තේ, තමන්තාත්සේ ගිහිත් අපට කිව්වා. තමන්තාත්සේ උත්තර දෙනවා නම් අපි පැය බාගයක් දෙන්නම්.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! The hon. Member for Kolonna.

මැතිව් මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

I wish to bring to the notice of the House and of the Parliamentary Secretary to the Minister of Justice a matter regarding M. C. Kegalla Case No. 38289 where Mr. S. S. Wimaladharma of Meneripitiya, Warakanola, was fined one hundred rupees. His Excellency the Governor-General has been pleased to set aside the sentence passed on him by the magistrate. Mrs. Wimaladharma has been informed by letter

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

dated 7.11.1963 of it. Now, the complaint is that six months have passed and still he has not been reinstated because there has been a delay on the part of the Ministry of Justice to communicate to the magistrate the decision of His Excellency the Governor-General. I hope the Hon. Minister will look into this matter.—[Interruption.] I am only complaining of the delay in the Ministry of Justice to inform the magistrate that the Governor-General has granted a remission in this case.

The other matter is regarding the Press Commission. We have read in the daily newspapers about what is purported to be a draft Bill placed before the Cabinet. Today the Leader of the House refused to deny that that was not the draft Bill placed before the Cabinet. Under the circumstances we are compelled to believe that that is more or less the draft Bill that the Cabinet discussed.

There are certain matters regarding the members of the Press Commission itself, particularly relating to Mr. Walpita's connections. We know that his connection with the Chinese Government has been very close and we wonder whether such a person could bring a free mind to bear on a question and give a fair decision in any matter. We know that Mr. Walpita was the Treasurer of the Afro-Asian Solidarity Association; that he was sent to the Moshi Conference in February 1963 at the expense of the Chinese Embassy in Colombo along with Mrs. C. Theja Gunawardhana. The air tickets were paid for by the Chinese Embassy.

We also know they went to represent the Peking line as against the Moscow line. They went to support the Chinese invasion of India which was one of the subjects to be discussed at the Afro-Asian conference. We know also that the Chinese authorities had made vast donations to this association when Mr. Walpita was the treasurer.

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාඇළි)
(திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா—ஜா-எல)
(Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)

What happened to the money?

ඒ. එම්. මාකන්-මාකර් මයා. (බඩකලපුව
දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஜனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக்
களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. A. H. Macan Markar—Second
Batticaloa)

It is in his safe custody.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

Many of these members of the Afro-Asian Solidarity Association are under obligation to the Chinese authorities through receipts of money, and more particularly in view of the activities of Mr. Su Shen Wu, Vice Director of the Liaison Department of the China Council for the promotion of international trade, who represented China at the Afro-Asian Economic Seminar held from 25th October to 1st November, 1962 in Ceylon. The chief organizers and hosts of this seminar were the members of the Afro-Asian Solidarity Association of Ceylon, of which Mr. Walpita was the treasurer.

At that time Mr. Wu played a prominent part in connection with this Economic Seminar. He was in Ceylon many weeks before the seminar and before the general body of the seminar arrived from overseas. He played an important part in organizing the conference, being a member of the preparatory committee of the seminar along with members of the Ceylon association, and in addition he presided over one of its sessions. At the end of the seminar he joined an official trade delegation which was in Colombo at the time. He was, in this sense, a real link between the Afro-Asian Solidarity Association of Ceylon and the Chinese Government.

Now, the Ceylon Association was host to the delegations from overseas and it is believed and it was estimated that it would have cost Rs. 50,000 to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[මැතිවි මයා].

meet the cost of the seminar. The Ceylon association's funds at the time of the conference constituted only a small portion of the Rs. 50,000 that was required. It is clear that the Ceylon association could not meet the bill out of its own resources. Shortly before this Mr. Wu was due to leave Ceylon it was found at the Customs barrier that he had carried on his person an undeclared sum of U. S. currency amounting to \$10,000. Subsequent investigations by the Ceylon authorities proved that the Chinese gentleman's explanation that he had obtained this money from a bank in Hongkong was unacceptable and the money has since been confiscated by the Government of Ceylon. We wonder what amount of money Mr. Wu brought into Ceylon and the circumstances in which he was absolved from the penalties which the law and the executive impose on these smugglers. The Chinese Embassy pleaded diplomatic privilege and he was set free. We raised this question in Parliament on 16th November, 1963—

පාරිස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பாரிஸ் பெரேரா)

(Mr. Paris Perera)

Was he the person who ran away from hospital ?

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

He did not have to run away ; he was set free.

It was admitted by Mr. Ilangaratne that there was such a case, that the money was confiscated and that Mr. Wu was set free.

How this connects up with the press commissioners is this. We wonder how a man like Mr. Walpita, who has been so closely associated with this solidarity association and who has been so closely associated with this Mr. Wu who tried to take away \$10,000,—we wonder how much he left behind—could have been

nominated. Whatever decision Mr. Walpita takes in any matter, particularly in a matter regarding the control of the press, we wonder what amount of influence the foreign government will have on such an individual? But is he a suitable person to ever have been nominated to such a position? Those are matters that we would like to place before the backbenchers of the Government so that they would consider these points and not rush into accepting this draft Bill that has been placed before the Cabinet and which we are informed will soon be placed before the House.

මාකන්-මාකර් මයා.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

I find that, according to recent reports in the newspapers, the students of Vietnam seem to have shown more guts than our students here when they found that Radio South Vietnam had uttered some false news in spite of the fact that a State of Emergency has been declared in that country.—[Interruption]. What I cannot really understand is why this Government should have been in such an indecent haste to push through this Bill to control the press of this country, if the report, according to the press, is true when it published the so-called draft Bill to set up a Press Council and also a Press Tribunal. I cannot imagine how the Legal Draftsman could have acted so very quickly in drafting all this legislation.—[Interruption]. I do not think there are honorary legal draftsmen in this country.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Do you presume ?

මාකන්-මාකර් මයා.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

Somewhat lengthy legislation, in so short a time, was drafted and placed before the Cabinet at an emergency meeting which was summoned

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

a few days ago. If only this enthusiasm is shown by the Government with regard to so many other non-controversial matters which confront this country, I think we can expect some improvement in our economic conditions.

I for one am really amazed at the way the Government appears to have acted in this matter. Sir, when this House in 1960, found fault with the capitalist press—the daily newspapers in this country—it was because of the capitalist control or stranglehold that they seem to hold on the news that is being published in this country and the Government itself at that time in its first Throne Speech contemplated the breaking of the press monopoly and in its place having a broad-based ownership. I for one would have supported any scheme which would have broken that press monopoly but I find that in the draft Bill that has been published by the newspapers there is hardly anything which deals with this problem and, instead, there is only power vested in the Press Council to transfer shares in existing companies at the will and pleasure of the Press Council to individuals whom the Press Council deems fit to be shareholders. I believe this the only clause which could even not very indirectly be said to be an attempt on the part of the Bill to break up this monopoly. It is entirely left to the Press Council to decide who the new shareholders should be if there are to be any such shareholders of the existing newspaper companies. Then there is provision for the establishment of a Press Council. This Press Council is not democratically constituted but instead it is appointed by the Prime Minister.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාතිති என். எம். பெரேரா-
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Can I help you?

මාකන්-මාකර් මහ.

(ஜனப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

It is not a question of helping me.

It is a question of seeing—

අ. හා. 6

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Many members have spoken on this matter. I do not want to prevent them from speaking but all that I can say is that it is premature because there has been no finality on this question.

ඩී. පී. ආර්. ගුනවර්ධන මහ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

But there is a Bill before the Cabinet?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes, there is a Bill before the Cabinet. The Cabinet is considering it and it will come before the House. My own feeling is that when it finally comes before the House most hon. Members will support it. All that I can say now is that hon. Members have been fighting shadows in this matter. There has been no finality about this Bill. Many ideas have been placed before the Cabinet and the Cabinet is considering them.—
[Interruption]. It is a shadow in the sense it is not the substance, and what might eventually come before this House may be different. I do not know how they got hold of this Bill but there it is. There is no finality about it. I would appeal to hon. Members to wait till the actual Bill comes before the House.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What about the report?

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is with the Government Printer. As soon as it is out it will be placed before the House.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

මාකන්-මාකර් මයා.

(ஜனாப் மாக்கன் மாக்கர்)

(Mr. Macan Markar)

I am glad that there is a ray of hope in the statement made by the Hon. Minister of Finance. Whatever we say is said in the belief that the Hon. Finance Minister would be able to introduce radical amendments to the draft Bill to empower the press to be controlled by a democratically constituted Press Council, if one is to be established, and also ensure that in such a Press Council journalists are given adequate representation so that they themselves may ensure that the press of this country conducts itself in a fair and reasonable manner without trying to tyrannize the Government or certain individuals.

I would also suggest for the consideration of the Finance Minister, now that he is here, that the vast powers contemplated to be vested in the proposed Press Council be considerably reduced for, as it is, the Press Council now has the power not only to issue licences for the establishment of new newspapers or periodicals but also to cancel such licences, and at the same time to refer to a tribunal certain matters, where any newspaper or periodical has failed to maintain the high standards of journalistic ethics, to inquire into the conduct of such newspaper or periodical and impose any penalty that such tribunal thinks fit.

In my experience of the last few years as a Member of Parliament, on certain matters I would have been completely in the dark if not for the press. News of some importance invariably comes from the press both with regard to Government matters and otherwise. I cannot envisage a situation in which there would be a press run more or less on the lines of the "Information Service" that was run by the hon. Member for Galle when he was Prime Minister in order to counter the alleged false news spread by the newspapers.

I sincerely hope that hon. Members of the Government who will be discussing the Bill when it comes before

them in due course will ensure that the proposed Press Council is democratically constituted and at the same time see that it is not vested with unreasonably wide powers.

There is one last matter that I would like to mention. It may be felt that so long as Parliament is alive and kicking there is no need for a press to function without restraint inasmuch as the speeches made by hon. Members in this House would be published *in toto* in all newspapers. But we must realize that Parliament does not meet for more than 150 or 200 days a year and that there are a number of days on which any acts of commission or omission on the part of the Government that should be brought to the notice of the public cannot be brought to their notice through Parliament. Parliament would not be able to exercise continual control over such matters and it is to the press that we have to look for information.

Then there is the four months or so that intervenes between the dissolution of Parliament and the summoning of a new Parliament. It is during those four months that the press can exercise the utmost vigilance. I believe, during Dr. Dahanayake's tenure of office as Prime Minister, if not for the vigilance of the press we might perhaps have had a form of dictatorship. During this period Mr. Sydney de Zoysa was appointed Permanent Secretary to the Ministry of Internal Security in spite of the fact that the majority of the Members of this House wanted him removed from his substantive post of Deputy Inspector-General of Police. So you will realize that it is impossible for democracy to function without having a press that would vigilantly safeguard the rights and liberties of the people.

පාරිස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பாரிஸ் பெரேரா)

(Mr. Paris Perera)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ කොටසකගේ සිද්ධියක් සම්බන්ධව අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ලේකම්තුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න මා අදහස් කරනවා. නීතිඥ මහත්වරුන් කීප දෙනෙක්ම දැනගෙන තියෙනවා, ජාඇල සංචාරක උසාවිය නාවකාලිකව නතර කරන්න සූදුනම් වෙනවාය කියා. මිට අවුරුදු හතරකට පමණ පෙර මිගමුවේ උසාවියේ නඩු මාස ගණන් ප්‍රමාද වුණා, නඩු වැඩි විම නිසා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී ජාඇලට සංචාරක උසාවියක් ලැබීමෙන් පසුව ප්‍රදේශවාසීන්ට විශාල සහනයක් සැලසුණා. ඒ අනුව ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න ඉක්මනින් නිරාකරණය කර ගන්න පුළුවන්කම ලැබුණා. මා කියා සිටිනවා මෙම සංචාරක උසාවිය නැති කරන්න එපාය කියා. මේ සංචාරක උසාවිය වෙනුවට ස්ථිර උසාවියක් සහ එම උසාවිය පවත්වාගෙන යාම පිණිස ස්ථිර ගොඩනැගිල්ලක් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එවගේම එම උසාවියට සීමාවන ප්‍රදේශය මිට වඩා විශාල කරන ලෙසද ඉල්ලා සිටිනවා. වත්තල, පමුණුගම සහ රාගම වැනි ප්‍රදේශන් ඊට ඇතුළත් කරන්න ඕන. මා කියා සිටිනවා, කටුනායකට යන තුරු මෙම ප්‍රදේශය පළල් කරන්න ය කියා.

ස්ථිර උසාවියක් පිහිටුවීමෙන් අපේ පළාතේ අධිකරණ ප්‍රශ්න ඉතා හොඳින් නිරාකරණය කර ගන්න පුළුවනි. එම නිසා මෙම කාරණය ගැන අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

යූ. බී. වීරසේකර මයා. (යටිනුවර)

(තිල. ප්‍ර. ඩී. බීරසේකර—யட்டினுவரை)
(Mr. U. B. Weerasekara—Yatinuwara)

There are two matters that I want to refer to under the Votes of the Minister of Justice. The first is the question of the appointment of justices of the peace.

අ. හා. 6.15

මූලාසනාගාරය මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රීමත් රසික් පරිඩ් ඩී.බී.ඊ. මූලාසන යෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා මූලාසනාගාරය විය.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිල. ප්‍ර. ඩී. බීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

I think that even the Government has not realized the important role justices of the peace play today and the service they render. Originally, justices of the peace were appointed purely for political reasons.

පාරිස් පෙරේරා මයා.

(තිල. පාරිස් පෙරේරා)
(Mr. Paris Perera)

By your party.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිල. ප්‍ර. ඩී. බීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

They were at the very end of the list of honours, which started with K.C.M.G., O.B.E., etc., and ended with a few local people being appointed justices of the peace. Those in the Kandyan areas were happy if they were appointed Dissawe.

පාරිස් පෙරේරා මයා.

(තිල. පාරිස් පෙරේරා)
(Mr. Paris Perera)

All the defeated candidates were appointed justices of the peace.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිල. ප්‍ර. ඩී. බීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

I must say that justices of the peace now discharge a very vital function. Under various statutes and Acts, people are required to obtain the signature of a J.P. or M.P. to certain documents. There is, however, a certain rule today which operates against the interests of the ordinary man. When a recommendation has to be made by a government agent of any area, he automatically looks up the list of J.P.'s who are on the roll and who are not dead. Sometimes, he does not even check up to see if a person is dead. He looks up the list and says, "So-and-so cannot be appointed because within a radius of two miles there is such-and-such a J.P." Now, the existence of that J.P. is not known to the ordinary man. All that I ask the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සු. බී. විරසේකර මය.]

hon. Parliamentary Secretary is that government agents be instructed that they should not automatically go by the list that already exists. In my area there are J.Ps who have been appointed as far back as 1940 or 1941 who are not only not functioning but who are incapable of functioning as J.Ps. These people were former *rate mahatmayas*, *korale mahathmayas* and so on. No man can go to their houses because there are dogs, the gates are closed, and many problems can arise. No man can go to them with his application for a rice ration book.

So, we must take a realistic view of this position. I ask the hon. Parliamentary Secretary to instruct government agents not to automatically go by the lists but to find out whether the particular J.Ps are functioning or not although the names appear in the list.

The other matter I want to refer to is the Press Commission. I am proud of the fact that it was on my motion in the Government Parliamentary Group that the Press Commission was set up. Many people have forgotten that. I must say that we had certain difficulties about the take-over of the press. When the former Minister of Justice, now our Ambassador in Cairo, sought to bring legislation, there was a rift in the party. There were violent views expressed on both sides on this question and as a compromise—I forget the date but the records will show it—I suggested that we should appoint a press commission. But as a backbencher I am sorry to say that if the Report of the Press Commission, as published today or yesterday, is implemented, it would not be merely the end of democracy, it would be the end of free speech. I must say that because I was one who was always for the appointment of a press commission.

As far back as 1956, when I took a certain active interest in the political affairs of this country, I remember telling the former Prime

Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, "Sir, it is time that the Sri Lanka Freedom Party had its own newspaper." In 1954, soon after I finished my law examinations, I was an assistant editor of the now defunct "Guardian." It was the only English daily newspaper that was opposed to the United National Party policy. I remember, the first question we brought up was one that was kept hidden, kept under cover by the former Prime Minister, Sir John Kotelawala namely the N. U. Jayawardena affair. At that time, I remember, my good Friend, the Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratne) was in and out of the "Guardian" newspaper office and we took certain steps. When I told the Prime Minister what I mentioned earlier, he said, "Yes, we must start a newspaper because the newspapers are utterly irresponsible."

Now I will not comment on the policies of the newspapers. I do not say that they are anti-national; I do not say that there is Catholic Action behind them; but I must say that in certain respects they have been rather irresponsible. They have attacked every person.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මය.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ)

(Mr. George Rajapaksa)

That is an under-statement.

සු. බී. විරසේකර මය.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கரா)

(Mr. U. B. Weerasekara)

But to their credit I must say this. If the United National Party lost the 1956 election, they must thank no less a person than Mr. Tarzie Vittachi of "Lake House" who wrote a series of articles in the "Sunday Observer" called "Island in the Sun." That was the dual force working against the United National Party. So therefore let us not be afraid of the press. Let us have a free press. But let us break up the monopoly. I say that a free press is essential.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

In fact, I was very worried when I read the recommendations of the Press Commission headed by Mr. K. D. de Silva. I have the highest respect for him personally. But when I saw the recommendations I was wondering how we were going to support them. I can assure this House that as a backbencher I shall fight tooth and nail to resist that type of monopoly either by the State or by any other interested party.

Let us work together to find a solution to this problem. We do not have to go too far. There is a press council in England; there is a press council in India. Let us follow those patterns. After all, two of the greatest democracies that exist today are England and India. So, if we are unable to understand these problems we have got precedents and precedents. Let us follow them.

Therefore, I wish to say categorically that within the Group and outside we will resist the implementation of the present Press Commission Report.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අසව්, අසව්!

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

And we will also fight for the break-up of the present monopoly of the press as it exists in the country today, and that too we must do with the full permission of this House, because it is not a private matter or a party matter but a matter for the whole country and for this House.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අසව්, අසව්!

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I want my views to go on record and I hope that they who wield power today, like my Friend, the Hon. Minister of Finance, will heed—

පාරිස් පෙරේරා මයා.

(திரு. பாரிஸ் பெரேரா)

(Mr. Paris Perera)

He will not listen to you.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

We will see that they listen to us.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අසව්, අසව්!

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

We are the people who are responsible for this Coalition, and we have a right to express our views. I hope that those who are in power, particularly those in the Front Bench, will remember that there are voices at the back also.

කේෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திவுலுபிட்டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මිනිත්තු කීපයක් කතා කරන්න මට අවසර දීම ගැන මා තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනව. මා කතා කරන්න යන්නෙ කරුණු 3 ක් උඩයි. එයින් පළමුවන්න සාමදාන විනිශ්චයකාර පදවි දීම පිළිබඳවයි. අපේ ආණ්ඩුවට පක්ෂපාතිත්වයක් දක්වන අයගෙන් අපි මෙම පදවි සඳහා සුදුස්සන් තෝර ගන්නවාය කියන චෝදනාව අසන්න ලබෙනව. මෙම කාරණයෙහිදී අපට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය මෙයයි : 1956 ට ප්‍රථම සාමදාන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.]

විනිශ්චයකාරයන් පත් කළ සැලැස්ම කුමක්ද කියා අපි දන්නවා. අද ඒ අය ගම් වල පදිංචිව නැහැ. ඒ අයගෙන් වැඩ දෙනා දැන් පදිංචිව සිටින්නේ කොළඹ වැනි නගරවලයි. සති අන්තයෙදි ගම්වලට ගිහින් හාල් ටිකක්, පොල් ටිකක් කාරිය අරගෙන නැවත ආපසු එනවා.

යම් පළාතකට සාමදාන විනිශ්චයකාර යෙක් පත් කරන්නාය කියා දිසාපතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටියාම මොකද වන්නේ? යටිතුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (යු. බී. වීර සේකර මයා.) කීව වාගේ එක්තරා ලැයිස්තුවක සඳහන් වී තිබෙන ආකාරයට එම පළාතට හුඟ දෙනෙක් පත් කර සිටිනවා නම් ඒ හේතුව නිසාම අළුත් පත්වීමක් දෙන්නේ නැහැ. එම කොට්ඨාශයේ පදිංචිව සිටිනවාය කියන කියමන උඩ පත්වීම් ලබාගෙන ලේඛනගතව සිටිනවා. එම නිසා අපේ ප්‍රදේශයට යම් කිසි සාමදාන විනිශ්චයකාරයෙක් පත් වී සිටිනවා නම් ඔහු පදිංචිව සිටින්නේ කොළඹ වැනි පළාතකද නැති නම් ගම්මද කියා සොයා බලා යම් විධියකින් ගම් පදිංචිව නොසිටින බව දැනගන්න ලැබුණොත් ඔහුට සිය ගමට පැමිණ පදිංචි වීම සඳහා අවස්ථාව සලසා දෙන්නාය; එසේ නැතිනම් ඔහුගේ සාමදාන විනිශ්චයකාරකම අවලංගු කර දමන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ජාඇල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පාරිස් පෙරේරා මයා.) කීව සංචාරක උසාවි පිළිබඳව. සංචාරක උසාවි පිහිටුවීමේදී පළමුවෙන්ම විරුද්ධ වන්නේ පෙරකදෝරුවරුන් නැතිනම් අද්වකාත්වරුන් බව කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. අළුත් සංචාරක උසාවි පිහිටුවීම නිසා ඒ අයට ලැබෙන ශාස්තු අඩු වේවිය කියා ඔවුන් විරුද්ධත්වය පානවා. ජාඇල සංචාරක උසාවියෙන් ලොකු ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණ. දිවුලපිටියටත් එක සංචාරක උසාවියක් ඉල්ලා තිබුණ. ජාඇල මන්ත්‍රීතුමාගේ සංචාරක උසාවිය නැති වුණා වාගේම ඒ ආකාර තර්කම ඉදිරිපත් කර දිවුලපිටියට යෝජිතව තිබුණු සංචාරක උසාවියත් නුසුදුසු කියා අවලංගු කර දැමීම. මෙවැනි උසාවි පිහිටුවිය යුත්තේ පෙරකදෝරුවන්ගේ වුවමනාකම් අනුව නොවෙයි; ජනතාවගේ වුවමනාවන් අනුවයි.

පස්කුවල් මයා.

(ශ්‍රී. පාසුක්‍රාල්)

(Mr. Pasqual)

ගරු සභාපතිතුමනි, අද උදය කාලයේ සිට මේ වන තෙක්ම, දීර්ඝ කාලයක් තුළ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍ර යටතේ ඒ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තු හා ආයතන සම්බන්ධවත් ඒවායේ කටයුතු කෙරෙන ආකාරයත් ගැන මේ ගරු සභාවේ දෙපැත්තේම ගරු මන්ත්‍රීන් විසින් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා මේ ස්ථානයේ නැති වුවත්, මේවා සම්බන්ධව කරුණු දැනගන්නට එතුමාට ඉඩපුස්ථාවක් ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. සිරිත් පරිදි, අවුරුදු පතා ගරු මන්ත්‍රීන් තමතමන්ගේ අත්දැකීම් හා නොයෙකුත් ආයතනවල තිබෙන අඩුපාඩුකම් ගැනත්, ඒ වාගේම සකස් විය යුතු ස්ථානත් පෙන්වුම් කරනවා. පරම්පරාගත විධි නිසා සමහර අවස්ථාවල දී ඒ සකස් විය යුතු තැන් සකස් කිරීමේ ප්‍රමාද දෝෂ ඇති වෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, තවතවත් ප්‍රමාද නොකර ඒ සකස් විය යුතු තැන් සකස් කරන්න බිනා. අද සාකච්ඡාව ආරම්භ කළේ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමායි. දේශප්‍රේමී පක්ෂයක් කියා ගන්නාවූ ඒ පක්ෂයේ නායක වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තියේ වෙනසක් කර තිබෙනවාය, එයින් විශාල හානියක් පාඩුවක් ඇති වෙන්න පුළුවන්ය, භයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න පුළුවන්ය ආදී වශයෙන් තමන් තුළ ඇති භයක් පෙන්වුම් කළා. ඒ සමගම, ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ පක්ෂය, එනම් පෙබරල් පක්ෂය, සිංහල භාෂා පණත තවතවත් තද කිරීමෙන් ඔවුන්ට රටේ සාධාරණ තැනක් නැතිවන අන්දමට කටයුතු කර තිබෙනවාය කියා ඔවුන් තුළ ඇති භය පෙන්වුම් කළා. මේ අන්ත දෙකේ මිටිකි සිටින අපට කියන්නට තිබෙන්නේ ඒ දෙපක්ෂයටම භය වෙන්න දෙයක් නැත කියායි.

රජයේ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය කිසිසේත් වෙනස් කර නැති බවත්, වෙනස් කරන්නේ නැති බවත්, ඒ වාගේම දෙමළ භාෂාවට සාධාරණ තැන දෙන්නට තිබෙන බලාපොරොත්තුවෙන් කිසිම වෙනසක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කර නැති බවත් මා සන්තෝෂයෙන් කියන්නට කැමතියි. එපමණක් නොව, පසුගිය රාජ්‍යසභා කටායෙන් ප්‍රකාශවුණා, සිංහල භාෂා පනත හා දෙමළ භාෂා පනත සාධාරණව ක්‍රියාවේ යෙදවීමට අඩුපාඩුකම්, අපහසුකම් තිබෙනවා නම් ඒවා මගහරවා ගැනීමට රෙගුලාසි සකස් කරගෙන යන බව. ඒ ප්‍රකාශනය නිසා අර දෙපක්‍ෂය තුළම තිබෙන භය තුරන් කර ගත යුතුයි. භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන දෝෂාරෝපනය කරමින් කථා කළ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ගමනා ගමන ඇමතිතුමා යාපනයට ගිය අවස්ථා වකදී සිංහල භාෂාවටත්, දෙමළ භාෂාවටත් සම තැනක් දෙනවාය කියා ප්‍රකාශයක් කළාය කියමින් තවත් දෝෂාරෝපනයක් කළා. නමුත් ගමනාගමන ඇමති තුමා විසින්ම ප්‍රකාශයක් කරන්ට යෙදුණා නමත් එහෙම ප්‍රකාශයක් කළේ නැත, සිංහල භාෂාව කථා කරන අයත්, දෙමළ භාෂාව කථා කරන අයත් අතර ඇති මත හේද නිරාකරණය කර ගැනීමට මේ සභාග ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් වෙනවා ඇත කියායි තමන් ප්‍රකාශ කළේ කියා.

අ. හා. 6.30

එතුමා ඒ ප්‍රකාශය පත්‍රවලට යවා තිබෙන බවත්, නමුත් එය පත්‍රවල පළ නොවූ බවත් එතුමා වැඩිදුරටත් කියා සිටියා. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලා ඒ ප්‍රකාශයෙන් තෘප්තිමත් වනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. සභාග ආණ්ඩුව නිසා අපේ පෙර තිබුණු ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්ටවත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් වෙනත් යටත්වීමකටවත් වුවමනාවක් ඇති වී නැහැ. සමහර විට සභාග ආණ්ඩුවේ සමසමාජ පක්ෂයේ ඇමතිවරුන් කථා කරන අවස්ථාවලදී, භාෂා දෙකටම සම තැන දෙන්න වුවමනාය යන හැඟීමක් ඒ කථා අසා ගෙන සිටින අය තුළ ඇති කර ගන්නවා වෙන්න පුළුවනි. නමුත් භාෂා දෙකටම සම තැනක් දෙනවාය කියා කියන්නට වුවමනාවක් වී නැහැ. මන්ද, අන්තයට ගිය පෙඩරල් පක්ෂය හැර මේ රටේ වැඩි දෙනා පිළිගෙන තිබෙනවා සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමට දැන් හුඟක්දුරට කටයුතු කෙරී තිබෙනවාය කියා. අන්තවාදීන් නිසා කලබල ඇති කර ගැනීම අප කාගේවත් සතුටට හේතු වන කාරණයක් නොවෙයි. ඒවා

කවුරුවත් කලබල විය යුතු නැහැ. එවැනි අවස්ථාවලදී ඇති වුණාම අප කවුරුත් සාධාරණව කල්පනා කරන්න ඕනැ. තම තමන්ගේ සාධාරණ තත්ත්වය රැක ගැනීම සම්බන්ධයෙන් දැනට අපට පෙනෙන්නට තිබෙන නොයෙකුත් විධියේ අඩුලුහුඬුකම් ආදිය ඉවත් කොට ඒවා සතුටුදායක අන්දමට සකස් කරගෙන යන විට, ඒ සඳහා වුව මනා කරන රෙගුලාසි ආදිය සම්පාදනය කරගෙන යන විට, ඒ අන්දමට කටයුතු කරන්න ලැස්ති වන විට, ඒපඩරල් පක්‍ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාගෙනුත් එක්තරා යුතුකමක් ඉටු වේය කියා අපි විශ්වාස කරනවා. සාධාරණ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න ආණ්ඩුව ලැස්ති වන අවස්ථාවේ එතුමන්ලටත් යුතුකමක් තිබෙනවා, රටේ තව තවත් පෙරළි ඇති කරන්නෙ නැතිව සහයෝගය දෙන්න.

භාෂා ප්‍රශ්නය පිට ඒපඩරල් පක්‍ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා “ශ්‍රී” ලාංඡනය බස් රථවල යොදා තිබෙනු දුටු පලියට අනවශ්‍ය ලෙස කලබලවෙලා ඒ පළාත්වල වැසියන්ට වුවමනා කරන අලුත් බස් රථ පවා ඒ ප්‍රදේශයට ගෙන යන්න ඉඩ දෙන්න එපා කී අන්දම අපට මතකයි. එතුමන්ලා එතනින් නතර නොවී සිංහල භාෂා පණතට විරුඬව තවත් පියවරක් ගත්ත. තම තමන්ගේ දරු දැරියන්ට, දුව්ඩ තරුණ තරුණියන්ට, සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගන්න ඉඩ නොදී, විශ්ව විද්‍යාලය වලින් පිට වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගන්න ඉඩ නොදී එය වැළැක්වීමට ගත් උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලය වශයෙන් ඔවුන්ට රැකිරණාවල් නැතිව ගෙදර ඉන්න සිදුවූ බව අපට මතකයි. එවැනි ක්‍රියා මාගීයක් අනුගමනය කළ නිසා එතුමන්ලාගේ ඒපඩරල් පක්‍ෂය තුළත් ලොකු දෙදරුම්කමක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණේ අන්තවාදී ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීම නිසා බවයි පෙනෙන්නේ. භාෂාව අනුව හෝ ආගම අනුව හෝ අන්තවාදී ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් කවදවත් ප්‍රජාවගේ වුවමනාවන් නොසැලසෙන නිසා ඒ කාරණය අවබෝධ කරගත් කවුරුත් එවැන්නකට විරුද්ධ වෙනවා. ඒ බව දැන් තමුන්නාන්සේලාට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පස්කුවල් මයා.]

නිසා සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ආදි සියලු දෙනාගෙම සහයෝගය ආණ්ඩුවට දී තව තවත් ලෙහෙසියෙන් තම අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරන ලෙස මතක් කරන්න කැමතියි. ඉතාම පහසුවෙන් තම තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමේ ක්‍රමය ආණ්ඩුවට තම තමන්ගේ සහයෝගය දීම බවත්, බහුතර පක්ෂයට හානි පමුණු වන්න උත්සාහ කිරීම රටට කරන අපරාධයක් බවත්, අවබෝධ විය යුතුයි. ඒ අවබෝධය ලබාගෙන අත්තවාදි ගතියෙන් වෙනස් වෙලා, තමන් සිංහලයන් වුවත්, ද්‍රවිඩ වුවත්, මුස්ලිම් වුවත්, වෙනත් ජාතින් වුවත්, තම තමන්ට ලැබී තිබෙන සහජ අයිතිවාසිකම් ලබාගෙන සමානාත්ම තාවයෙන් ජීවත් වන්න පුළුවන් වන ආකාරයටයි කටයුතු කළ යුතුව තිබෙන්නේ. දැනුත් ප්‍රමාද නැහැ, ඒ අවබෝධය ලබා ගෙන ක්‍රියා කරන්න.

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) උච්ච-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය (කුසුමා රාජරත්න මිය.) යන දෙපොළට එක් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ දෙපොළ පමණක් නොවෙයි මේ රටේ සංස්කෘතියත්, සහායත්වයත්, ජාතියත්, ආගමත් ආරක්ෂා කරන්නේ. සියලු දෙනාම ඒවා ආරක්ෂා කරන්න උත්සාහ කරනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අප කවුරුත් උත්සාහ කළ යුතු බව අප කවුරුත් පිළිගන්නවා. එසේ උත්සාහ කරන අතරම ඒ දෙපොළටත් යුතුකමක් තිබෙනවා, දෙමළ නමක් තිබුණු පලියටම දෙමළ නමක් තිබෙන හැම තැනැත්තාම හුපුරුවැසියකු හැටියට නොසලකන්න. මේ රටේ පුරවැසියන් වන ද්‍රවිඩ නිලධාරීන්ගේ නම් ලැයිස්තුවක් නොවෙයිද එතුමා කියෙව්වේ? ඒ අයට මේ රටේ ජීවත් වීමට අයිතියක් නැද්ද? ඒ ගැන පටහැණි අදහසක් ඉදිරිපත් කරනවා නම්, ඊට පටහැණිව කපා කරනවා නම්, එසේ කරන්නේ අවුල් ඇති කරන්න නොවෙයිද? තමුත්තාත්සෙලා අත්ත වාදයට ගොස් මේ රටේ මිනිසුන් කුලප්පු කරන්න වැයම් කරනවා නම් එයින් රට විපතට පත් වෙනවා නේද? එවැනි තත්ත්වයකට ඉඩ තැබීම තමුත්තාත්සෙලා වැනි මුහුකුරා ගිය බුද්ධියක් ඇති දේශප්‍රේමීන් සිටින පක්ෂයකට මිනිසුන් නියමවන්නට තිබෙන පිළිතුරුවලට වඩා

දෙයක්ද? මේ රට තව තවත් විපතට පත් කරන්න වැයම් කිරීම, උත්සාහ කිරීම හොඳ නැහැ නේද? ආගම සහ භාෂාව වැනි දේවලින් කෙනෙකුට රට ගිනි තබන්න පුළුවනි, අවුල් කරන්න පුළුවනි. රටට ආදරයෙන් වැඩ කරන්න සූදානම් වී ඉන්න අය සම්බන්ධයෙන් අවුල් ඇති වන ආකාරයට කටයුතු කිරීම හොඳ නැහැ නේද? ඔබ දෙපොළ රටේ අභිවාද්ධිය සඳහා ගන්න හැම දෙයක් සම්බන්ධ යෙන්ම අපි රුකුල් දෙනවා. ඒ නිසා භාෂාව සහ ආගම වැනි දේවල් ඉදිරිපත් කර මිනිසුන් හේද කරන්න එපා.

ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සේවය කරන ඇතැම් ද්‍රවිඩ නිලධාරීන්ට උසස්වීම් ලැබුණා. ඒවා ඒ උදවියට යථා කාලයේ ලැබිය යුතුව තිබුණු උසස්වීම් මිස ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා විසින් ඇති කරන ලද අලුත් නියෝගයක් අනුව කළ දේවල් නොවෙයි. එතුමා ප්‍රතිපත්තිවලට පයින් ගහලා, වෙනත් උදවියගේ අයිතිවාසිකම්වලට පයින් ගහලා කළ දේවල් නොවෙයි. සාමාන්‍ය ප්‍රතිපත්තිය අනුව ඒ උදවියට ලැබෙන්න තිබුණු දේ පමණයි ඒ උදවියට ලැබුණේ. යම් යම් තනතුරු දීමේදී ඒ සඳහා තිබිය යුතු සුදුසුකම් තිබෙන අයට ඒ තනතුරු දීමයි ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් තිබෙන්නේ. ඒ සඳහා සුදුසුකම් තිබෙන උදවිය ද්‍රවිඩයන් වුණු නිසාම ඒවා ඒ අයට නොදී ඉන්න එක හොඳද? ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයෙන් ඉටු විය යුතු යුතුකමක් හැටියට සාධාරණය ඉටු වුණා නම් ඒ ගැන අප කවුරුත් සතුටු විය යුතුයි නේද? ඒ නිසා එවැනි දේ ගැන සොයා බලා සාධාරණ යුක්තියක් තිබෙනවා නම් පමණක් ඒවා ඉදිරිපත් කරනොත් හොඳයි. හැම තැනම හැම අතින්ම සුදුසුකම් තිබියදීත් දෙමළ නමක් තිබුණු නිසාම පමණක් උසස්වීම් නොදෙන්න උත්සාහ කරනවා නම් ඒක අපරාධයක්. එයින් රටටත් ජාතියටත් තව තවත් හානි සිදු වන බව මතක තබා ගන්න ඕනැ. භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධ යෙන් මීට වඩා යමක් කියන්න ඕනැය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. මට වඩා වගකිවයුතු ඇමතිවරුන් දෙපොළක් මේ ගැන කපා කර තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්තී මණ්ඩල සම්බන්ධවත් මගෙන් නියමවන්නට තිබෙන පිළිතුරුවලට වඩා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වැදගත් පිළිතුරු ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගෙනත් ගරු සභානායකතුමාගෙනත් කියවුණා. එසේ වුණත් මා කියනවා ප්‍රධානත් මණ්ඩලයක් අවශ්‍යවීම 1964 දී ඇති වූ එකක් නොවන බව. දැනට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින මහජන එක්සත් පෙරමුණේ නායකතුමා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටි කාලයේත් මේ ප්‍රධානත් පත්‍ර ඒකාධිකාරය රටේ ගෙන ගියේ අයුතු අසාධාරණ ප්‍රචාර බව එතුමා හොඳ හැටි දනගෙන හිටියා. උන්නාහෙලාගේ දැනුවත්ව තමයි ඒ ඒකාධිකාරය කැඩීමට ක්‍රියා කළේ. එසේ ප්‍රධානත් පත්‍ර ඒකාධිකාරය කැඩීම සම්බන්ධව තමුත්තාන්සේලාට තැනි ගැනීමට හේතුවක් තිබෙනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. තමුත් දැනට තිබෙන්නාවූ කෙටුම්පත තමුත්තාන් සේලාට ඉදිරිපත් කරන්න කලින් ඒ ප්‍රධානත් කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවාය කියන්න පුළුවන්. එසේ මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන ප්‍රධානත් කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව හොඳ හැටි කියවා බලා ඊට පසු ඉදිරිපත් වන කෙටුම්පත සම්බන්ධව තමුත්තාන්සේලාට දීර්ඝවත් සවිස්තරවත් සාකච්ඡා කරන්න අවස්ථාව ලැබෙනවා. ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පිළිවෙල නොවේද? කෙටුම්පතක් හදා පලියට එය ව්‍යවස්ථාගත වී නැහැ.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

පණතක් හදා තිබෙනවාද?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති. ල. කේ. එම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙනම්, පණතක් හදා තිබෙනවා!

පස්කුවල් මයා.

(ති. ල. පස්කුවල්)

(Mr. Pasqual)

මා හිතන්නේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගෙනත් කියවුණා. කෙටුම්පතක් හදා තිබෙනවාය, එය අවසාන තීරණයක් නොවේය කියා කිව්වා.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

එහෙනම් කෙටුම්පතක් හදා තිබෙනවා!

පස්කුවල් මයා.

(ති. ල. පස්කුවල්)

(Mr. Pasqual)

බව. කෙටුම්පතක් හදා තිබෙනවා. එය අවසාන තීරණයක් නොවෙයි. ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්න අවස්ථාව දෙනවා. [බාධා කිරීම්] ඒක අවසාන තීරණයක් නොවෙයි. කෙටුම්පත කියන්නේ “ඩර්ෆ්” එකක්. එය හදා තිබෙනවා.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(ති. ල. එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි)

(Mr. Edmund Samarakkody)

පත්තරවල වැටුණේ ඒක තමයි. [බාධා කිරීම්]

The Cabinet has considered that draft which was published?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඬ කලාතිථි භූ. එම්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Cabinet has considered that draft and considered a number of other proposals also.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ල. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

What appeared in the newspapers is correct.

පස්කුවල් මයා.

(ති. ල. පස්කුවල්)

(Mr. Pasqual)

ලිහින්න තිබෙන මල්ල ඔබා බලා කරදර වෙන්න දෙයක් නැහැ. මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් වන පණතක් සම්බන්ධව ලොකු වට ප්‍රධානත් පත්‍රවලට තැනක් ලබා දීමට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පස්කුවල් මයා.]

වගේ කටයුතු කරන්නේ මෙය රහස්‍යක් නොවෙයි. මෙය රහසිගතව නොවෙයි, විවෘතව සාකච්ඡා කරන්න අවස්ථාවක් ලබා දෙනවා. ඒ නිසා මේ ගැන තැනි ගත්තට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ කෙටුම්පත වුණත් සියයට සියයක් පිළිගන්න කියා තමුන්නාන්සේලාවත් ආණ්ඩුවටත් දීල කරන්නේ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිල. ජෙ. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

කිව්වත් තැනත් අපි පිළිගන්නෙ නැහැ.

පස්කුවල් මයා.

(කිල. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

තමුන්නාන්සේලා පිළි නොගන්න දේවල් හුඟක් මෙහි තිබෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියට සාකච්ඡා කරන්න අවස්ථාව තිබෙන නිසා අමුතු තැනි ගැනීමක් ගන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ සම්බන්ධව මිට වඩා මා කථා කළ යුතුය කියා මා හිතන්නේ නැහැ.

නොයෙකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරද්දී ඒ ඒ ප්‍රදේශවල යම් යම් දේ ගැන මතක් කළා. උසාවිවල වැඩ සම්බන්ධව මතක් කළා. විශේෂයෙන් බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) නම් පසුගිය දවස්වල දීර්ඝ වශයෙන් කථා කළා. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව පිළිබඳ වැය ශීඝ්‍රය ගැන සාකච්ඡා වෙද්දී මා දුන් පිළිතුරක් ගැන යම් ප්‍රකාශයක් තිබුණාය කියා පත්තරයක් කියෙව්වා. මා දුන් වෙනම ප්‍රකාශයක් හැටියට එය පත්තරේ තිබුණා ද කියා මා දන්නේ නැහැ. නමුත් මා දුන් පිළිතුරේ දී මා කියා හිටියේ, විනිශ්චයකාරවරුන් තෝරන විටත් සිංහල භාෂාව සම්බන්ධයෙන් දැනුම විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන වෙනවාය, විනිශ්චය - කාරවරුන් ස්ථිර කිරීම තුන් අවුරුද්දක් ඇතුළත සිංහල ප්‍රවීණතාව අනුව තෝරන යැයි කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නො

වාය, ඒක ප්‍රතිපත්තියක්ය, කියලයි. එමෙන්ම උසාවිවල වැඩවලදී විනිශ්චය කාරවරුන්ට සිංහලෙන් වැඩ කරන්නය කියා බල කරන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවාය කියා මම කීව්වා. මා හිතන්නේ ලංකාණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව උසාවිවල සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කිරීමට එය සකස් කර ගන්නට වේවි. එහෙම නැතිව එක වරම සිංහලෙන් නඩු ඉදිරිපත් කිරීමට අවසරයක් තිබෙනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එහෙම පහසුකම් තිබෙනවා නම්, මට වඩා මේ නීතිඥ මහත් - වරුන් ඒ ගැන දන්නවා ඇති. ඒ පහසුකම් සකස් කර ගෙන සියලුම වැඩ සිංහලෙන් කරනවාට මේ ආණ්ඩුවේ කිසිම කෙනෙක් විරුද්ධ නැහැ. සිංහලෙන් වැඩ කිරීමේ පහසුකම් හා අපහසුකම් තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මේ ගරු සභාවේ දෙපක්ෂයේම වැඩි දෙනෙක් කැමති වී සිංහලය රජයේ භාෂාව කර ගෙන තිබියදී තවමත් මේ ගරු සභාවේ වැඩි මන්ත්‍රීන් කොටසක් සිංහලෙන් කථා නොකර ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කරන්නේ ඇයි? යම් භාෂාවකින් කථා කිරීමට වැඩි දක්ෂකමක් යම් කෙනෙකුට තිබෙනවා නම්, ඔහුට ඒ භාෂාවෙන් කථා කරන්නට නිදහස තිබෙන්නට ඕනැ. උසාවිවල කටයුතු කරන ඒ ඒ අයත් ප්‍රවීණතාව ලබාගෙන තිබෙන්නෙ වෙතත් භාෂාවකින් නිසා, ඔවුන්ට ක්‍රමයෙන් සිංහල භාෂාවට හැඩගැසීමට පුළුවන් වනු පිණිස ඒ වෙනස් කිරීම ක්‍රමයෙන් කළ යුතුයි. ඒ පිළිවෙළ හදිසියෙන් වෙනස් කිරීමෙන් විනිශ්චයේදී පාඩු සිදු වන්න පුළුවන්. එය භාෂාව විනාශ කර දමීමට හෝ භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක නොකිරීමට හෝ කරන උත්සාහයක් නොවෙයි. ඒ නිසා යථා කාලයේදී උසාවිවල කටයුතු සිංහල භාෂාවෙන් කිරීමට විධි - විධාන යොදනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, නීති සංග්‍රහය ගැන මතක් කළා. නීති සංග්‍රහයේ පරිච්ඡද 480ක් තියෙනව. එයින් 180ක් දුන් සිංහල යට පරිවර්තනය වෙලා තියෙනව. නීති පරිවර්තනය කිරීම වෙනත් පොතපතක් පරිවර්තනය කරන්නා වගේ ලෙහෙසි කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නො

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වෙයි. නීතිය ගැන පැහැදිලි දැනීමක් ඇති, ඒ අතරම භාෂාව ගැනත් හොඳ අවබෝධයක් ඇති අය ඒ පරිවර්තනය කරන්නට ඕනෑ. එවැනි අය ඒ වැඩේ නොකළොත්, අද ව්‍යවහාරයේ යෙදී නැති වුණත්, “යුනි වර්සල් ජෝයින්ට්” යන්න සර්ව ලෝක ප්‍රච්චල කියා පරිවර්තනය කළා වගේ පරිවර්තනය කරන්න පුළුවන්. දැනටත් ලංකාවේ තියෙන්නේ රෝමන් ඩව් නීතිය නිසා එය පරිවර්තනය කිරීමට නොයෙක් අපහසුකම් තියෙනවා. සාමාන්‍ය ජනතාවට තේරෙන විධියටත්, ඒ වගේම අවුරුදු සිය ගණනක් මුළුල්ලේ තිබූ පිළිවෙලට ඇබ්බැහි වී සිටින, දැනට උසාවිවල සේවය කරන අයට තේරෙන විධියටත් ඒ පරිවර්තනය කළ යුතුව තියෙනවා. ඒ නිසා නීති පොත් සිංහලට පරිවර්තනය කිරීම අප අතපසු කර නැති බව කියන්නට කැමතියි. පුළුවන් ඉක්මණින් එය කරගෙන යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීවරු කීප පොළකම තම තමන්කේ කොට්ඨාශවල ගම්බද උසාවිවල, සංචාරක උසාවිවල, මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිවල අඩුපාඩුකම් ගැන විස්තර කළා. මගේ කොට්ඨාශයේ උසාවිත් තමුත්තාන්සෙලාගේ කොට්ඨාශවල උසාවි වගේම දුර්වල තත්ත්වයකයි, තියෙන්නේ. මමත් නොයෙක් අවස්ථාවල උසාවි වල පෙනී සිට තිබෙනවා, පැමිණිලිකාරයකු හැටියට නොව බොහෝ විට විත්තිකාරයකු හැටියට. ඒ යම් කිසි ක්‍රිමිනල් වරදක් නිසා නොවෙයි, මහජනයාට සේවය කරන්නට යාමේදී ඇති වූ යම් යම් ආරවුල් නිසයි. බොහෝ විට ඒ උසාවිවල වාඩි වීමට තබා අවිවේක, වැස්සෙන් බේරී සිටීමටත් පුළුවන් තත්ත්වයක් නැහැ. තිබෙන පුටු වලත් අඩු කැඩිල, වැල් කැඩිල. පුටු හුඟක් තිබෙන්නේ ගබඩා කාමරයට තල්ලු කරලයි. උසාවිවල පෙරකදෝරු මහත්වරුන් ඇවිත් පුටු අල්ල ගත්තම අනික් අයට හිටගෙන ඉන්නයි, සිදු වන්නේ. හිටගෙන ඉන්න වන්නේත් බොහොම භයෙන්. තනි කකුලෙන් එහෙම හිටියොත් උසාවියට අපහාස කළාය කියන්න පුළුවන්. ඒ නිසා බොහොම භයෙන් පක්ෂපාත භාවයෙන් ඉන්න වෙලා තියෙනවා.

අ. භා. 6.45

ගරු සභාපතිතුමනි, මා මේ කියන දේ හරිද කියා මම දන්නේ නැහැ. ගම්බද උසාවි අද අනවශ්‍ය ආයතන බවට පත් වී තිබෙනවා.

වෙලා තියෙනවා. පත්‍ර ඒකාධිකාරය වගේ එතනත් තියෙන්නේ ඒකාධිකාරයක්. උසාවියේ නඩුව අහනවා; විත්තිකාරයා ආවත්, පොලීසිය කියන දේ සත්‍යය කියා එහෙමම පිළිගන්නවා. විත්තිකාරයාට භාෂාව පිළිබඳ දුර්වලකමක් තිබුණත් නීතිඥයකු ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ මගින් සාධාරණයක් ඉටු වෙනවාය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. සමගි මණ්ඩලවලින් කර තිබෙන සේවය දෙස බලන විට, ඉදිරි කාලයේදී සමගි මණ්ඩලවලට තවත් බලතල දී වඩා සුදුසු අය ඒ සමගි මණ්ඩලවලට පත් කොට ක්‍රියා කළොත් ගම්බද උසාවි අනවශ්‍ය බවට පත් වන්නට පුළුවන්. සමගි මණ්ඩලවලට පත් වන අය ගැන සැහෙන විස්තරයක් දැන ගන්න නොලැබෙනවා වෙන්න පුළුවන්. පරණ යන්ත්‍රයේ හැටියට දිසාපතිතුමා ගෙන්, ප්‍රාදේශීය ආදායම් පාලක නිලධාරී තුමාගෙන්, ග්‍රාම සේවකතුමාගෙන් තමයි, දැනටත් ඒ අයගේ වන ගොන සොයන්නේ. ඒ නිසා තමුත්තාන්සෙලා කීව වගේ සුදුස්සාට සුදුසු තැන නොලැබෙන අවස්ථා තියෙනවා. අපේ පාක්ෂිකයන් හෝ අපේ අතකොළ ඒවාට පත් කර ගැනීමට අපි භක්ෂිතත්ම වැයම් කරල නැහැ. මේ සාම මණ්ඩලවලින් නිරාකරණය කර තිබෙන ආරවුල් සංඛ්‍යාව ගැන සලකන විට පෙනෙනවා, එවැනි අයුත්තක් වෙලා නැති බව.

අත්තනගල්ලේ කොට්ඨාශයේ සමගි මණ්ඩලයක සංවත්සරික උත්සවයකට මමත් සහභාගි වුණා. නඩු 294ක් ඔවුන් වෙත ඉදිරිපත් වී තිබුණ. ඒ නඩු 294ත් 207ක්ම සමථයකට පත් කර තිබුණා. තීරණ ගන්නට බැරිව උසාවියකට ඉදිරිපත් කිරීමට නියම කර ඇත්තේ ඉන් 27ක් පමණයි. ඒ සාම මණ්ඩලය ඉදිරියට පැමිණියවුන්ගෙන් අවිනිත ලෙස හැසිරී ඇත්තේ එකම එක පුද්ගලයකු බවද සඳහන් කළා. ඒ වාර්තාවෙන් අපට පෙනෙනවා, අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල සිටින නීතිඥ වරුන් නොවන, විශාල ධනපතියන් නොවන, මහා ප්‍රභූන් නොවන, සාමාන්‍ය අවංක, ගමේ පිළිගත් පුද්ගලයින් මෙවැනි මණ්ඩලවලට පත් කිරීමෙන් ගම්වැසියන්ගේ නඩුහබ සාධාරණ ලෙස විසඳෙන බව. ඒ වගේම මේ තරම් සංඛ්‍යාවක් ඒ සාම මණ්ඩල ඉදිරිපිටට යාමෙන් පෙනෙනවා, පිරිසර්බද වැසියන් ඒවාට කැමති බව හා සාධාරණ විදියට නඩු විසඳෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පස්කුවල් මයා.]

බව. මෙසේ සාම මණ්ඩල වැඩ කිරීම ගැන අපි ඉතාමත් සතුටු වෙතවා. තව තවත් සාම මණ්ඩල පිහිටුවා, තව තවත් ඒවාට බලතල දීමෙන් මිට වඩා විශාල සේවයක් ඒවායින් ඉටු වන බව මගේත් විස්වාසයයි. එසේ කිරීමෙන් තව තවත් උසාවි වැඩි කිරීමේ පියාසැරත් අඩු කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. උසාවි වැඩි කිරීම, හිර ගෙවල් වැඩි කිරීම, අපේ සංස්කෘතියට ගැලපෙන, අපට ආබම්බර විමට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. ඒවා අඩු කරගෙන, සාම මණ්ඩල වැඩි කරගෙන අපේ ගම්වැසියන් උසාවිවලට පැමිණීම හැකි පමණ අඩු කර ගත හැකි නම් එය කාගේත් සැනසීමට හේතු වෙනවා ඇති. සමහර විට මගේ අල්ලපු ආසනයේ මන්ත්‍රීතුමා නීතිඥයකු නිසා ඊට අසතුටු වෙන්නට පුළුවනි. එසේ වුවත් නීතිඥයන් සවල් දෙනා ගැන පමණක් සැලකිල්ලක් දක්වා මහජන යහ පන කඩාකප්පල් වන විදියේ කටයුතු කිරීම අයෝග්‍ය බව මට කියන්න පුළුවනි.

මම සාම මණ්ඩලවලට කියන්නේ පුළු වත් තරම් පැමිණිලි එන්නට දෙන්නය කියයි. පැමිණිලි අඩු වීම හොඳ ලකුණක් නොවෙයි. සාම මණ්ඩලවලට පැමිණිලි වැඩි වුවහොත් ගම්බද උසාවිවලටත්, දිස්ත්‍රික් උසාවිවලටත්, සුළුම උසාවිවලටත් නඩු අඩු වේවි. හැබැයි නීතිඥ මහත්වරුන්ට විකක් වැඩ අඩු වේවි. ඒකට අපට කමක් නැහැ. ගමේ සල්ලි ගමේ ඉතුරු වේවි. ගමේ සිටින මුදලාලිට දුප්පතකුට සල්ලි දී ඔහු ගේ ඉඩම අල්ලා ගැනීමට ඇති අවස්ථා අඩු වේවි. රටේ හොඳ මුහුණුවරක් ඇතිවේවි, සාමකාමි පිරිසක් ඇතිවේවි. නීතිඥ මහතුන් ලඟට සුළු නඩුවක් සම්බන්ධයෙන් ගියත්, එහෙම නොවෙයි. මෙහෙම කරන්න ඕන ය කියා පටන්ගෙන නඩුවෙන් ජය ගැනීම සඳහා කටයුතු කරන්නට යන විට අන්තිමේදී මිනිසා විනාශ වෙනවා. මගේ හිතවත් නීතිඥ මහතුන් ඇතත් පොදුවේ පවතින තත්ත්වය එය බව නොකියා බැහැ. මේ සාම මණ්ඩල ඉතා සාර්ථක අත්දැමින් කටයුතු කර ඇති හෙයින් ඒවාට තවත් බලතල දීම සුදුසු බව මගේ අදහසයි.

ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) සාම මණ්ඩල ගැන කථා කරමින් කිව්වා, ඒවායේ වැඩ හොඳය, ප්‍රතිඵල හොඳය කියා; නමුත් ඒවාට පරිපාලක ලේකම්වරු පත් කිරීම සඳහා දිදල් වෙන් කර නොමැතිය කියා. 1958 දී පරිපාලන ලේකම් කෙනෙක් පත් කළා. උන්නැහේ කාර්යාලයට ඇවිත් සිටි නමුත් සැහෙන වැඩ කොටසක් ලැබුණේ නැහැ. දැන් නම් සාම මණ්ඩලවලට සැහෙන වැඩ කොටසක් තිබෙන බව මාත් පිළිගන්නවා. ඒ නිසා ඒ වාගේ ලේකම් ධුරයක් ඇති කිරීම අවස්ථාවේවිත බව මාත් පිළිගන්නවා.

උඩුප්පිඩියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.) කරුණක් ගැන සඳහන් කළා. පොලිස් සබ් ඉන්ස්පැක්ටර් දෙදෙනෙකුත් නල්ලුරුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වි. නාගනාතන්) අතර ඇති වූ සිද්ධියක් සම්බන්ධ නඩු වක් ගැනයි ඒ ඒ ඇපාල් නඩුව පමා වෙන වාය, එසේ පමා වන්නේ මන්ද කියා ඒ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. ඒ පොලිස් නිලධාරීන්ගේ වැඩ නැවැත්වූයේ නැත්තේ මන්ද කියාත් ඇහුවා. පොලිස් නිලධාරීන්ගේ වැඩ තහනම් කිරීම පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති කාර්යයක්. අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට අයත් එකක් නොවෙයි. නඩුව ගැන මට කියන්න පුළුවනි, එය දැන් ඇහෙන බව. ජී. පී. ඒ. සිල්වා විනිශ්චයකාරතුමා ජූලි 30, 31 සහ අගෝස්තු 21 යන දිනවල ඒ නඩුව ඇහුවා. නැවත ඇසීම සැප්තැම්බර් 7 වන දා දක්වා කල් තබා තිබෙනවා. මෙය පොලිසියෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද නඩුවක් නොවෙයි. පෞද්ගලික එකක්. මේ නඩුව සම්බන්ධයෙන් දෙපැත්තෙන්ම රාජනීතිඥයින් ඉදිරිපත් වී සිටිනවා. ඒ සඳහා යම් පමාවක් ඇති වුණි නම් ඒ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ වරදක් නිසා ඇති වූවක් නොවෙයි. මේ නඩුව මේ දිනවලට නියම වී තිබෙන්නේ, වාරිත්‍රානුකූලව රාජනීතිඥ උන්නැහේලාට පහසු දින යොදා ගැනීමට යාම නිසයි. අපේ වරදකින් නොවෙයි.

බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අයි. ඒ. කාදර් මයා.) කානි උසාවි ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මා ඒ අවස්ථාවේදීත් මතක් කළා. කානි උසාවි අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

අයිති නැති බව. ඒවා අයිති සවදේශ කට යුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයටයි. අපේ වග කීමට තිබෙන්නේ, ඊට අවශ්‍ය නීති, නීති කෙටුම්පත් කරුවන් ලවා සකස්කර දීමෙන් උදව් කිරීමයි. මේ කානි උසාවි සාර් එක කර ගැනීමට අපට කරන්නට පුළුවන් සෑම උදව්වක්ම කිරීමට අප කටයුතු කර නව.

සිංහල ශබ්ද කෝෂය සම්බන්ධයෙනුත් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් මතක් කළා. සිංහල ශබ්ද කෝෂයේ කටයුතු කෙරෙන්නේ, විශ්ව විද්‍යාලය මාර්ගයෙන් මිස අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන දෙපාර්ත මේන්තුවකින් නොවෙයි. ඒ සම්බන්ධව අප අමාත්‍යාංශයට වගකීමක් නැහැ. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට වගකීමක් තිබෙන නමුත් වැදගත් තීරණ බොහෝ විට ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ කැබිනට් අනුකාරක සභාවේ තීරණ අනුවයි. එම නිසා සමහර කරුණු ගැන අපට එක වරම පිළිතුරු දෙන්නට නො හැකි වී තිබෙනවා. කැබිනට් රැස්වීම්වලට සහභාගි වන ඇමතිවරුන්ට හැර ඊට සම් බන්ධ විමට අවස්ථාවක් නොමැති මට ඊට පිළිතුරු දෙන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එහෙත් දැනටමත් ඊට ප්‍රමාණවත් පිළිතුරු ලැබී තිබෙනවාය කියා මා හිතනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ජාඇල මන්ත්‍රීතුමා (පාරිස් පෙරේරා මයා.) සංචාරක උසාවි යක් ගැන සඳහන් කළා. උඟව-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීවරියන් (කුසුමා රාජරත්න මීය.) උසාවියක් ගැන මතක් කළා. බණ්ඩාරවෙල මහේස්ත්‍රාත් උසාවියක් තැබීමට දැනට කටයුතු කරගෙන යනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ශ්‍රී ලං. ජෙ. ආම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

දැන් අවුරුදු හත-අටක් තිස්සේ බණ්ඩාරවෙල උසාවියක් තිබෙනවා. නමුත් එයින් වැලිමඩ හා උඟව-පරණගම වැසි යන්ට එතරම් පහසුවක් නැහැ. ඒ නිසයි දැන් අවුරුදු තුන-හතරක සිට වැලිමඩට උසාවියක් දෙන්න කියන්නේ.

පස්කුවල් මයා.

(ශ්‍රී ලං. පාසුකුමල්)

(Mr. Pasqual)

සමගි මණ්ඩල වැඩි වැඩියෙන් පිහිටුවා ගන්නොත් ඒ පහසුව වැලිමඩට ඕනෑ වෙන එකක් නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ශ්‍රී ලං. ජෙ. ආම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

සමගි මණ්ඩල තිබුණත්, ඒවායින් ලැබෙන නින්ද මිනිස්සු පිළිගන්නේ නැත්නම් උසාවි යන්ට සිදු වෙනවා. සමගි මණ්ඩලවල නින්ද නීත්‍යානුකූල නැහැ.

පස්කුවල් මයා.

(ශ්‍රී ලං. පාසුකුමල්)

(Mr. Pasqual)

දැනට පවතින මුදල් තත්ත්වය අනුව මීට වඩා උසාවි වැඩි කරන්නට අමාරුයි. එහෙත් වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත්, උඟව-පරණගම මන්ත්‍රීනියටත් තව තව නඩු වැඩි වෙනවා නම් ඒ තැන්වල උසාවි පිහිටුවන්න ඉදිරි කාලයේදී වැයම් කර නව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ශ්‍රී ලං. ජෙ. ආම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

නඩුවලින් අපට වාසියක් නැහැ.

පස්කුවල් මයා.

(ශ්‍රී ලං. පාසුකුමල්)

(Mr. Pasqual)

ජාඇල ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළ කාරණය ගැන සොයා බලා එය සාර්ථක කර දෙන්නට වැයම් කරන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. සාර්ථක ලෙස, ඇමති අංශයට ප්‍රයෝජනවත් ලෙස, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ පිළිබඳ සාකච්ඡාව අවසන් කිරීම ගැන දෙපාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මා අවංකව ස්තූති කරනවා. යම් යම් මන්ත්‍රීන්ට පිළිතුරක් දෙන්නට මට නොහැකි වුණා නම්, ඒ ගැන සමාධිය භජනය කරන හැටියට ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි. රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා, මා රාජ්‍ය භාෂාවෙන් වැඩ කටයුතු කිරීම ගැනත්, ඇමති මණ්ඩලයේ 1963 සැප්තැම්බර් 20 වැනිදා නිර්දේශය ගැන මතක් කරමින් කළා කිරීම ගැනත් බොහොම හිත් වේදනාවක් ඇති කරගෙන අපට වෝදනා කළා, ජාතිභේද වාදය අවුස්සනවාය කියා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සාමාජිකයකු වන අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන්, හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු එවැනි වෝදනාවක් එල්ල වීම ගැන අප ප්‍රද්‍රම වෙන්නේ නැහැ. අප දන්නවා, දැන් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කර තිබෙන බව. “සිංහල පමණක්” කියන රාජ්‍ය භාෂා පනත ගැන කළා කරන අපි, අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇමති වරුන්ට, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුන්ට, හා මන්ත්‍රීවරුන්ට භයානක මිනිස්සු. ජාති භේදවාදය අවුස්සන මිනිස්සු. ඒ ගැන අපි භය නැහැ. එහෙත් පාවා දීම ගැන මෙතැනත් අපි කියනවා; පිටත් කියනවා; හැම තැනම කියනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයාත් දන්නවා ඇති, අනික් ඇමතිවරුන් දන්නවා ඇති, 1963 සැප්තැම්බර් 20 වැනිදා කැබිනට් තීන්දුව මොකක්ද කියා. එහි 3 වැනි පිටුවේ 14 වෙනි කාරණය ගැනයි, මා අද උදේ වරුවේ වැඩිපුරම කළා කළේ. පත්විම් හා උසස් කිරීම් පිළිබඳව එහි මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා:

“දැනට රජයේ සේවයේ නියුක්තව සිටින නිලධාරීන්ගේ කාර්යක්ෂමතාවය මැනීමේදී රාජ්‍ය භාෂා විෂයයෙහි ඔවුන් කෙරෙහි ඇති ප්‍රවීණතාවය අවශ්‍ය අංශයක් වශයෙන් සැලකිය යුතුය. එම නිලධාරීන් තනතුරෙන් උසස් කිරීමේදීත්, එසේම නිලධාරීන් ඒ ඒ අංශයන්හි වගකිව යුතු තනතුරුවල යෙදවීමේදීත් ඔවුන් සතු භාෂා ප්‍රවීණතාවය කෙරෙහි නිසි සැලකිල්ල දැක්විය යුතුය.”

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙය මම ගත් තීරණයක්, තීන්දුවක් නොවෙයි. තමුත් නාන්සෙලාගේ ආණ්ඩුව සැප්තැම්බර් 20

වනදා ගත් තීන්දුවක්. මම උදයේ ඇසුවෙ මේකයි. ඒ තීන්දුව අනුව නොවෙයි නේද උසස්වීම් දී තිබෙන්නේ?

පස්කුවල් මයා.

(කි. රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

ඒ තීන්දුව වෙනස් වෙලා නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි. රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එක තමයි මම කියන්නේ, ටිකක් ඇහුම් කන් දෙන්න. තීන්දුව වෙනස් වෙලා නැහැ. තමුත් තීන්දුව ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැහැ. තීන්දුව අනුව නොවෙයි උසස්වීම් දෙන්නේ. මම උදේ ඉදිරිපත් කළ නම් ලැයිස්තුව අනුව අභියෝගයක් කරනවා. ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරනවා, වාචික පිළිතුරක් ලබා ගන්නවා. මේ විධියට උසස් වීම් දුන් 20 දෙනෙකුගේ නම් මම ඉදිරිපත් කළා. ඒ එක් එක් පුද්ගලයාගේ භාෂා ප්‍රවීණතාව කොයි තරම් දුරට තිබෙනවාද කියා ප්‍රශ්න කළා. මේවාට පිළිතුරු අපට ඕනෑ කරනවා. එවිට අපට බලාගන්නට පුළුවන්වේවි නියම තත්ත්වය. මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් නැගුවාම, ඒ අයගේ ලැයිස්තුවක් ඉදිරිපත් කළාම, අපි ජාති භේදය අවුස්සන්න උත්සාහ කරනවාය කියා අපට වෝදනා කරනවා. මට භය නැතුව කියන්න පුළුවන්, සිංහල භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රවීණතාවයක් නැතුව මේ අය උසස් කර තිබෙන බව. එක් එක් අමාත්‍යාංශය ගැන සාකච්ඡා කරන විට මේ ගැන තවදුරටත් කරුණු පැහැදිලි කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මට පෙත් වන්නට හැකි වේවි, ඔප්පු කර පෙත් වන්න හැකි වේවි, භාෂාව පිළිබඳව ප්‍රවීණතාවයක් නැතුව උසස්වීම් දී ඇති ආකාරය, උසස්වීම් දෙන ආකාරය. මෙන්න මේකටයි ජාති භේද වාදය අවුස්සන්න අප උත්සාහ කරනවාය කියන්නේ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

මේ කාරණය මනා ලෙස ඔප්පු වෙනවා, අධිකරණ උප ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන්. ඇත්ත වශයෙන් කලින් තිබුණු තත්ත්වය නොවෙයි අද තිබෙන්නේ. කලින් අදහස් කළ දේවල් නොවෙයි අද කරන්නේ. දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරලා. භාෂා පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීම වෙනස් කරලා. ගරු සභාපතිතුමනි, උසාවිවල වැඩ කටයුතු සිංහල භාෂාවෙන් කිරීමට නොහැකි මොන කාරණයක් නිසාද කියා අධිකරණ උප ඇමතිතුමා හොඳ පිළිතුරක් දුන්නා. මොකක්ද දුන්නු පිළිතුර? සිංහල දන්නේ නැති උදවිය ඉන්නවාලු. නීතිඥයන් සිංහල දන්නේ නැතිලු. ඔය නීතිඥයන් සිංහල දැනගන්නකම් හිටියොත් මම හිතන්නේ මේ කල්පයේ උසාවිවල වැඩ සිංහලෙන් කරන්නට පුළුවන් වෙන එකක් නැහැ. මේ කල්පයෙවත් කෙරෙන්නේ නැහැ. අධිකරණ උප ඇමතිතුමා මේ වගේ ප්‍රකාශ කරනවා නම් මේ පිළිබඳ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියා අප දැනගන්නට ඕනෑ. මේ කාරණා රටට දැන් තේරෙයි. මින් පස්සෙ සිංහල භාෂාව ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියා බොරු කරන්නට හම්බ වෙන්නේ නැහැ. නීති ගෙනාවාට වැඩක් නැහැ, එවා ක්‍රියාත්මක නොකරනවා නම්.

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකරණ උප ඇමතිතුමා කියනවා, මේ සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්ය, ඒ නිසා මේ නීති ඉංග්‍රීසියෙන් ගෙනාවාය කියා. එමනිසා ඒක සාධාරණය කියා පෙන්වන්නට වැයම් කළා. එහෙම නම් මේ විධියේ නීති ගෙනාවේ මොනවටද? ඔය අන්දමේ නීති ගෙනාවත්, ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැති නිසයි අවුල් තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ. ඔබතුමාගේ කථාවෙන්ම ඒ බව පැහැදිලි වුණා. නීති ගෙනවා නම් ඒ නීති ක්‍රියාවට පත් කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් එක එල්ලේම කියන්න මේවා ක්‍රියාත්මක කරන්න බැහැ, මේ නීති අප වෙනස් කරනවාය කියා. ගරු සභාපතිතුමනි, තත්ත්වය ඔන්න ඔය විධියයි. ඇයි ඇත්ත කියන්නේ නැත්තේ? තමන්ට කරන්න බැරි නම් කරන්න පුළුවන් පිරිස කට මේ රටේ ජනතාව බලය දෙයි. තමන් තාත්සෙලට බලය දුන්නේ මේ වැඩ කරන්

ටයි; නොකරන්නට නොවෙයි; බැහැයි කියන්නට නොවෙයි. මහජනතාව මූලාකරන්නේ නැතුව බැරි නම් බැහැයි කියන එකයි තිබෙන්නේ. මීට වඩා ඒ ගැන මම කියන්නේ නැහැ. අපට චෝදනාවක් එල්ල කළ නිසයි විශේෂයෙන්ම මේ ගැන සඳහන් කළේ. අද අධිකරණ උප ඇමතිතුමා කළ කථාවෙන්—අර කට බොරු කියනත් දිව බොරු කියන්නේ නැහැයි කීවා වාගේ—ඇත්ත එළි වුණා. භාෂා පිළිවෙත, සිංහල භාෂා පණත ක්‍රියාත්මක කිරීම, වෙනස් කර තිබෙනවා. අපට එපමණයි දැනගන්නට වුවමනා කරන්නේ; රටටත් එපමණයි දැනගන්නට වුවමනා කරන්නේ.

“53 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,34,434 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහසම්මත විය.

53 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

අ. හා. 7

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 27,650

வாக்ருப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 27,650

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent Expenditure, Rs. 27,650

“53 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 27,650 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහසම්මත විය.

53 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

4 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සපයන සේවා—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 50,000

வாக்ருப் பணம் இல. 4.—திரிணைக்களத்தால் அளிக்கப்படும் சேவைகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 50,000

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent expenditure, Rs. 50,000

53 වන ශීඝ්‍රයෙහි 4 වන සම්මතය සඳහා රු. 50,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත් සහසම්මත විය.

53 වන ශීඝ්‍රයෙහි 4 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

விசேஷ கெடுதல்கள் பன்ன, 1964-65

54 வன ஸீயை.—நிதி ப்ரடிப்தி ஸ்ஞயயைன்
ஸன ஸ்திரேக நிதி ப்ரதிஸேதனய

1 வன ஸதீமனய.—காரீய மனீயல ப்ரடிப்தி
ஸலீக பதீததி ஸன ஸ்திரேக நிதி ப்ரதிஸேதனய,
ரூ. 14,797

தலைப்பு 54.—சட்டலாக்கங்கள் மீளவாய்தலும்
துணைச்சட்டங்களும்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 14,797

HEAD 54.—REVISION OF LEGISLATIVE
ENACTMENTS AND SUBSIDIARY LEGIS-
LATION

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 14,797

“54 வன ஸீயை 1 வன ஸதீமனய ஸதீய
ரூ. 14,797 க இடல ரூ லேவனயப ஸ்திரேக கல
ய்யுய” ஸத ப்ரதிஸேதன லேதீன், ஸனாஸதீமன
யீய.

54 வன ஸீயை 1 வன ஸதீமனய ரூ லேவனயை
கோவஸன் ஸுபீயப நிதீய ய்யுயயி நிஸேக கரத லே.

2 வன ஸதீமனய.—பாலன ஸாஸ்து ப்ரதர
வரீதத விஸதீ, ரூ. 200

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 200

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 200

“54 வன ஸீயை 2 வன ஸதீமனய ஸதீய ரூ. 200 க
இடல ரூ லேவனயப ஸ்திரேக கல ய்யுய” ஸத
ப்ரதிஸேதன லேதீன், ஸனாஸதீமன யீய.

54 வன ஸீயை 2 வன ஸதீமனய ரூ லேவனயை
கோவஸன் ஸுபீயப நிதீய ய்யுயயி நிஸேக கரத லே.

55 வன ஸீயை.—தீஸ்திரித் ருஸாதி

1 வன ஸதீமனய.—காரீய மனீயல ப்ரடிப்தி
ஸலீக பதீததி ஸன ஸ்திரேக நிதி ப்ரதிஸேதனய,
ரூ. 26,05,378

தலைப்பு 55.—மாவட்ட நீதிமன்றங்கள்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும்,
ரூ. 26,05,378

HEAD 55.—DISTRICT COURTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff Rs. 2,605,378

“55 வன ஸீயை 1 வன ஸதீமனய ஸதீய
ரூ. 26,05,378 க இடல ரூ லேவனயப ஸ்திரேக கல
ய்யுய” ஸத ப்ரதிஸேதன லேதீன், ஸனாஸதீமன
யீய.

—காரண ஸனாதி

55 வன ஸீயை 1 வன ஸதீமனய ரூ லேவனயை
கோவஸன் ஸுபீயப நிதீய ய்யுயயி நிஸேக கரத லே.

2 வன ஸதீமனய.—பாலன ஸாஸ்து—ப்ரதர
வரீதத விஸதீ, ரூ. 2,55,555

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 2,55,555

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 255,555

“55 வன ஸீயை 2 வன ஸதீமனய ஸதீய
ரூ. 2,55,555 க இடல ரூ லேவனயப ஸ்திரேக கல
ய்யுய” ஸத ப்ரதிஸேதன லேதீன், ஸனாஸதீமன
யீய.

55 வன ஸீயை 2 வன ஸதீமனய ரூ லேவனயை
கோவஸன் ஸுபீயப நிதீய ய்யுயயி நிஸேக கரத லே.

56 வன ஸீயை.—தீஸ்திரித் ருஸாதி ஸன
மனேஸ்திரித் ருஸாதி

1 வன ஸதீமனய.—காரீய மனீயல ப்ரடிப்தி
ஸலீக பதீததி ஸன ஸ்திரேக நிதி ப்ரதிஸேதனய,
ரூ. 22,61,305

தலைப்பு 56.—விண்ணப்ப நீதிமன்றங்களும்
நீதவான் மன்றங்களும்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும்,
ரூ. 22,61,305

HEAD 56.—COURTS OF REQUESTS AND
MAGISTRATES' COURTS

Vote No. I.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 2,261,305

“56 வன ஸீயை 1 வன ஸதீமனய ஸதீய
ரூ. 22,61,305 க இடல ரூ லேவனயப ஸ்திரேக கல
ய்யுய” ஸத ப்ரதிஸேதன லேதீன், ஸனாஸதீமன
யீய.

56 வன ஸீயை 1 வன ஸதீமனய ரூ லேவனயை
கோவஸன் ஸுபீயப நிதீய ய்யுயயி நிஸேக கரத லே.

2 வன ஸதீமனய.—பாலன ஸாஸ்து—
ப்ரதரவரீதத விஸதீ, ரூ. 3,36,750

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 3,36,750

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 336,750

“56 வன ஸீயை 2 வன ஸதீமனய ஸதீய
ரூ. 3,36,750 க இடல ரூ லேவனயப ஸ்திரேக கல
ய்யுய” ஸத ப்ரதிஸேதன லேதீன், ஸனாஸதீமன
யீய.

விசேஷ கெடுதல்கள் பற்றி, 1964-65-

56 வன இலாகா 2 வன சலுகைகள் ரூ. 15,63,310
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.

57 வன இலாகா.—பிசுக்கால் துறைமுகம்
1 வன சலுகை.—கார்ட் மென்சுலு பையர்
பெரிய பணியை சாதிக்கிற பணியை, ரூ. 15,63,310

தலைப்பு 57.—பிசுக்கால் துறைமுகம்
வாக்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனையும் பிறப்பிக்கவும்,
ரூ. 15,63,310

HEAD 57.—FISCAL'S DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,563,310

“57 வன இலாகா 1 வன சலுகைகள் ரூ. 15,63,310
கூடுதல் ரூ. 15,63,310 வன சலுகைகள் ரூ. 15,63,310
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.”

57 வன இலாகா 1 வன சலுகைகள் ரூ. 15,63,310
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.

2 வன சலுகைகள்.—பாடல் பாடல்—புத்தக
புத்தகம் ரூ. 7,88,580

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டும்கூடுதல் செலவு, ரூ. 7,88,580

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 788,580

“57 வன இலாகா 2 வன சலுகைகள் ரூ. 7,88,580
கூடுதல் ரூ. 7,88,580 வன சலுகைகள் ரூ. 7,88,580
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.”

57 வன இலாகா 2 வன சலுகைகள் ரூ. 7,88,580
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.

58 வன இலாகா.—பெரிய மென்சுலு

1 வன சலுகைகள்.—கார்ட் மென்சுலு
பெரிய பணியை சாதிக்கிற பணியை, ரூ. 1,08,761

தலைப்பு 58.—இணக்கச் சபைகள்
வாக்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனையும் பிறப்பிக்கவும்,
ரூ. 1,08,761

HEAD 58.—CONCILIATION BOARDS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 108,761

“58 வன இலாகா 1 வன சலுகைகள் ரூ. 1,08,761
கூடுதல் ரூ. 1,08,761 வன சலுகைகள் ரூ. 1,08,761
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.”

—கார்ட் மென்சுலு

58 வன இலாகா 1 வன சலுகைகள் ரூ. 1,08,761
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.

2 வன சலுகைகள்.—பாடல் பாடல்—புத்தக
புத்தகம் ரூ. 5,900

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டும்கூடுதல் செலவு ரூ. 5,900

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 5,900

“58 வன இலாகா 2 வன சலுகைகள் ரூ. 5,900
கூடுதல் ரூ. 5,900 வன சலுகைகள் ரூ. 5,900
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.”

58 வன இலாகா 2 வன சலுகைகள் ரூ. 5,900
யைக் கொடுக்கக் கட்டியிருக்கிற பணியை நிறைவேற்ற
கொடுக்க.

59 வன இலாகா.—பெரிய மென்சுலு

1 வன சலுகைகள்.—கார்ட் மென்சுலு
பெரிய பணியை சாதிக்கிற பணியை, ரூ. 9,77,850

1 வன ரூ. 9,77,850.—பெரிய மென்சுலு
ரூ. 9,77,850

தலைப்பு 59.—சட்டத்துறைத் தலைமையகம்
வாக்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனையும் பிறப்பிக்கவும்,
ரூ. 9,77,850

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளம்
களும் ரூ. 704,856

HEAD 59.—ATTORNEY-GENERAL

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 977,850

Sub-head 1.—Cadre and Salaries,
Rs. 704,856

மேலே 2 வன சலுகைகள் ரூ. 977,850

“That the Vote be increased by
Rs. 17,760 in respect of sub-head 1, item
'27 Crown Counsel'.”—[ரூ. 977,850 உடன்
உடன். 17,760]

2 வன ரூ. 977,850.—பெரிய மென்சுலு
பெரிய மென்சுலு ரூ. 1,85,260

உப தலைப்பு 2.—வாழ்க்கைச் செலவுப்படையும்
விசேட வாழ்க்கைப் படையும் ரூ. 185,260

Sub-head 2.—Cost of living and special
living allowances, Rs. 185,260

மேலே 2 வன சலுகைகள் ரூ. 977,850

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සහාය

“That the Vote be increased by Rs. 2,620 in respect of sub-head 2.”—
[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා].

3 වන උප ශ්‍රේණිය.—අනිකුත් දීමනා රු. 87,734

உப தலைப்பு 3.—பிறப்புகள்

ए०. ८७,७३४

Sub-head 3.—Other allowances, Rs. 87,734

මතු පළ වන යෝජනාව සහසම්මත විය :

“That the Vote be increased by Rs. 1,510 in respect of sub-head 3, item ‘(i) Rent allowance’.”— [ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

“59 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 9,99,740ක වැඩි කරන ලද මුදල උප ශ්‍රේණියට ඇතුළත් කළ යුතුය,” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

59 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය, සංශෝධිතාකාරයෙන්, උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිශ්චය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන භාස්තු—පුනරා
වර්තන වියදම්, රු. 3,15,150

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 3,15,150

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 315,150

“ 59 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,15,150 ක මුදල උප ශ්‍රේණියට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසම්මත විය.

59 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිශ්චය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

60 වන ශ්ලોકය.—නිති කෙටුම්පත් කර

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොදු
ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා,
රු. 3,84,774

தலைப்பு 60.—சட்டத் தயாரிப்பாளர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும்,
நா. 3,84,774

HEAD 60.—LEGAL DRAFTSMAN

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 384,774

“60 වන ශතියෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,84,774 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාපතිතුමා විස.

60 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය උප ශ්‍රේණියෙහි
 නොවසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන
 ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්තූ—
පුනරාවර්තන විසදුම්, රු. 5,725

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 5,725

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 5,725

“60 වන ශීථියෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,725 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

60 වන ශීථියෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

61 වන ශ්‍රීතිය.—ගම්බද උසාවි

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොදු
මූලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා,
රු. 12,23,488

தலைப்பு 61.—ஊர் நீதிமன்றங்கள்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும்,
ரூ. 12,23,488

HEAD 61.—RURAL COURTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,223,488

“61 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 12,23,488 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහායම්මත විය.

61 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන භාස්තු—පුනරා
වර්තන වියදම්, රු. 1,76,217

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 1,76,217

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 176,217

“ 61 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,76,217 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසාමික විස.

61 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි
 මාධ්‍යමධ්‍යස්ථාපිතව තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65—

—කාරක සභාව

62 වන ශීර්ෂය.—ණය බේරීමේ මණ්ඩල

HEAD 63.—BRIBERY COMMISSIONER

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 86,856

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 136,395

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, 86,383

தலைப்பு 62.—கடன் இணக்கச் சபை

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 86,856

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, පහත සඳහන් යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරමි :

HEAD 62.—DEBT CONCILIATION BOARD

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 86,856

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item “Bribery Commissioner ?.”

“62 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 86,856 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහසම්මත විය.

ගරු සභාපතිතුමනි, අල්ලස් කොමසාරිස් වරයාගේ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන ප්‍රශ්න දෙකක් පමණයි අහන්නට මම කල්පනා කරන්නෙ. නීතියේ දුර්වලකම් වගයක් තිබෙන නිසා මෙම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු හුඟක් දුරට ඇණහිටි තිබෙනව. නීතිය අනුව අල්ලස් කොමසාරිස්තුමාට හරියාකාර ඒ වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන්න බැහැ. නීතිය සංශෝධනය කිරීමට හිය අවුරුද්දේ න්‍යාය පත්‍රයට පනත් කෙටුම්පතක් ඇතුළත්ව තිබුණ නමුත්, හදිසියේ සභාවාරය කල් තැබීම නිසා ඒ සංශෝධනයට අපේ සම්මතිය ලබා ගන්නට බැරි වුණා. ඒ නිසා අල්ලස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු හුඟක් දුරට ඇණ හිටි තිබෙනව. එබැවින් අල්ලස් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු කාර්යක්ෂම ලෙස කරගෙන යාම පිණිස සංශෝධන කෙටුම්පත් පනත නැවතත් ඉදිරිපත් කරනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි. එහි ඉවත් කළ යුතු වැරදි තිබෙනවා නම් ඒවාත් ඉවත් කර ඒ සංශෝධනය නිසි ලෙස සකස් කර ඉදිරිපත් කරන්න. එය ක්‍රියාත්මක කිරීම කාගේත් බලාපොරොත්තුව බැවින් මම හිතනවා, මේ ගරු සභාවේ දෙපැත්තෙම සහයෝගය ඇතිව ඉතාම සුළු වේලාවක් තුළදී එය සම්මත කර ගැනීමට පුළුවන් වේවිය කියා. එය ඉතාමත් ඉක්මනින් කළ යුත්තක් බැවින් අවශ්‍ය සංශෝධන මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවාද කියා මම දැනගන්න කැමතියි.

62 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරා වර්තන වියදම්, රු. 13,935

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 13,935

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 13,935

“62 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 13,935 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සහසම්මත විය.

62 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

63 වන ශීර්ෂය.—අල්ලස් කොමසාරිස්

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 1,36,395

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 86,383

தலைப்பு 63.—இலஞ்ச ஆணையாளர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 1,36,395

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங் களும், ரூ. 86,383

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

ඒ අවශ්‍ය සංශෝධන ගැන මාද වචන සවලපයක් කළා කරන්නට කැමතියි. ඒ අවශ්‍ය සංශෝධන ඉදිරිපත් කළේ දෙව් නුවර මන්ත්‍රීතුමා (පී. පී. වික්‍රමසූරිය මයා.) උප ඇමති වශයෙන් සිටින කාලයේදීයි. ඒ අවස්ථාවේදී අපි පෙන්වා දුන්නා, ඒ සංශෝධන පණතේ වැරද්දක්, පරහක් තිබෙන බව. ඒ සංශෝධන පණත අනුව තල්ගොඩපිටිය කොමිෂන් සභාවෙන් වැරදි කාරයන් වුණ මේ ගරු සභාවේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට නිදහස ලබා දෙන්නට ඉඩ තිබෙනවාය කියා අපි පෙන්වා දුන්න. එයට පිළිතුරු දීමට ආණ්ඩුවට බැරි වුණා. උත්තර දෙන්න උප ඇමතිතුමාට බැරි වුණා. ආණ්ඩුව ගොඵවෙක් මෙන් කටයුතු කරන්න පටන් ගත්ත. සංශෝධන පණත පැත්තකින් තබා න්‍යාය පත්‍රයටත් ඇතුළු නොකර නිකමිම සිටිය. දැන් නැවතත් ඒ සංශෝධන පණත ඉදිරිපත් කරනවා නම්, ඒ වැරද්ද අස්කරගෙන ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ. සංශෝධනයේ නාමයෙන් තවත් වැරද්දක් කරන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ. එම නිසා මම අධිකරණ ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, සංශෝධන පණත ගෙනෙන විට මේ සභාවේ මතයට ගරු කරමින්, අප පෙන්වා දුන් ඒ වැරද්ද හරි ගස්සා ඒ සංශෝධන පණත ඉදිරිපත් කරන්නාය කියා.

ඒ අනුවම මම මතක් කරන්න කැමතියි, නීතියේ පරහක් තිබෙනවාය කියා ආණ්ඩුවේ සේවකයන් ගැන ක්‍රියා නොකර සිටීම ගැන. රාජකාරිය තහනම් කර ඇති, “ඉන්ටර් ඩික්ට්” කර ඇති, ආණ්ඩුවේ සේවකයන් සිය ගණනක් අද සිටිනවා. අවුරුදු තුනකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ පඩින් තැනිව රාජ කාරිය තහනම් කර සිටින ආණ්ඩුවේ සේවකයින් සිය ගණනකට වඩා ඉන්නවා. නීතියේ දුර්වලකම නිසා පඩින් තැනිව, කිසිම තීන්දුවකුත් තැනිව, වැරදිකාරයන් යයි කියන්නෙන් තැනිව, නිවැරදිකාරයන් යයි කියන්නෙන් තැනිව, අද නිකමිම සිටිනවා. මනුෂ්‍යයන්ට මේ විධියට අයුතු කම් කරන්නෙ ඇයි? තමුන්නන්සේලාට නීතිය සංශෝධනය කරන්න බැරි නම් තිබෙන නීතිය අනුවත් ක්‍රියා කරන්න

ඕනැ. මම පෙන්වා දෙන්න කැමතියි මේ නීතිය සංශෝධනය නොකළත්, ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ගේ විනය පිළිබඳව ඇති විභාග නවතා තැබීම වැරදිය කියා. විනය අනුව තිබෙන සියලුම විභාග වහාම අවසන් කරන්න ඕනැ. එම නිසා අයුක්තියට ඉඩ නොදී යුක්තිය ඉෂ්ට කරන්නාය කියා මම අධිකරණ ඇමති අංශයෙන් ඉල්ලනවා. අයුත්තක් වන්නට ඉඩ දෙන්න එපා. ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට යුක්තිය ඉෂ්ට කරන්න. තව වැඩි කලක් යන්නට පෙර රජයේ සේවකයන්ගේ විනයානුකූල විභාග වහාම අවසාන කරන්න. විනයානුකූල විභාග ඉක්මනින්ම පවත්වා ඒ සේවක යන් වැරදිකාරයන් බව හෝ නිවැරදිකාර යන් බව හෝ ඔවුන්ට දන්වන්න.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ආල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී කාරණය ගැන අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලි මේන්තු ලේකම්තුමා කියන්නේ මොකක්ද?

පස්කුවල් මයා.

(திரு. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

දැනටම සංශෝධනය ඇතුළත් පනත් කෙටුම්පත න්‍යාය පත්‍රයට ඇතුළත් කර තිබෙනවා.

“63 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,36,395 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

63 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ආස්තු—
පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 26,000

வாக்ருப்பணம் இல. 2,—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூ. 26,000

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 26,000

“63 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 26,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

63 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට නිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

—කාරක සහිත

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—
පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 3,69,400

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூ. 3,69,400

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 369,400

“65 වන ශීථියෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,69,400 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

65 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි
මනාමසක් හැටියට තීරණය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

66 වන ශ්‍රී ලීය.—බන්ධනාගාර
දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිතඩි සහ අනිකුත් දීමනා,
රු. 59,05,592

தலைப்பு 66.—சிறைச்சாலைப் பகுதி

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும்,
ரூ. 59,05,592

HEAD 66.—DEPARTMENT OF PRISIONS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 5,905,592

“ 66 වන ශීථියෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 59,05,592 ක මුදල උප ශ්‍රේණිකයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

66 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි
සකාපයක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—
පුනරාවර්තන වියදම් රු. 35,59,025

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 35,59,025

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 3,559,025

“ 66 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 35,59,025 ක මුදල උප ශ්‍රේණියට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසාමික විස.

65 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි 66 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි
 කොටසක් ඇතිව තිබිය යුතුයයි නිකුත් කරන ලදී. කොටසක් ඇතිව තිබිය යුතුයයි නිකුත් කරන ලදී.

65 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි 66 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කාටසක් කැපියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී. කාටසක් කැපියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

3 வன கலிமனய.—பாலன ஸாஸ்து—
இலெவன விசுடி, ரூ. 20,000

வாக்குப் பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 20,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 20,000

“66 வன கலியேகி 3 வன கலிமனய கடின
ரூ. 20,000 க இடல ரப லேவனயல ஈதுலன் கல
சுதுய” யன ப்ரஸ்தய விமகன லீதன், கலாசலிமன
விச.

66 வன கலியேகி 3 வன கலிமனய ரப லேவனயேகி
கலாசலன் ஸுபிசல நிநிச சுதுயகி நிசேல கர்ன
லீ.

4 வன கலிமனய.—டேபார்ட்மென்துல
விசின் கபயன கேலா—புநரூவரீதன
விசுடி, ரூ. 69,250

வாக்குப் பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால்
அளிக்கப்படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ்
செலவு, ரூ. 69,250

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 69,250

“66 வன கலியேகி 4 வன கலிமனய கடின
ரூ. 69,250 க இடல ரப லேவனயல ஈதுலன் கல
சுதுய” யன ப்ரஸ்தய விமகன லீதன், கலாசலிமன
விச.

66 வன கலியேகி 4 வன கலிமனய ரப லேவன
யேகி கலாசலன் ஸுபிசல நிநிச சுதுயகி நிசேல
கர்ன லீ.

67 வன கலியே.—ஈதன் டிவெ ஸதன்
பரீக்சக

1 வன கலிமனய.—காரீச மன்திரி லேலுடீ
லெகி பகிநகி கல ஈநிகுன் லீமனா,
ரூ. 4,58,165

தலைப்பு 67.—அரசாங்க இரசாயனப்
பகுப்பாளர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும்,
ரூ. 4,58,165

HEAD 67.—GOVERNMENT ANALYST

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 458,165

“67 வன கலியேகி 1 வன கலிமனய கடின
ரூ. 458,165 க இடல ரப லேவனயல ஈதுலன் கல
சுதுய” யன ப்ரஸ்தய விமகன லீதன், கலாசலிமன
விச.

67 வன கலியேகி 1 வன கலிமனய ரப லேவனயேகி
கலாசலன் ஸுபிசல நிநிச சுதுயகி நிசேல கர்ன லீ.

2 வன கலிமனய.—பாலன ஸாஸ்து—புநரூ
வரீதன விசுடி, ரூ. 75,640

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 75,640

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 75,640

“67 வன கலியேகி 2 வன கலிமனய கடின
ரூ. 75,640 க இடல ரப லேவனயல ஈதுலன் கல
சுதுய” யன ப்ரஸ்தய விமகன லீதன், கலாசலிமன
விச.

67 வன கலியேகி 2 வன கலிமனய ரப லேவன
யேகி கலாசலன் ஸுபிசல நிநிச சுதுயகி நிசேல
கர்ன லீ.

68 வன கலியே.—மலாஸாரகார

1 வன கலிமனய.—காரீச மன்திரி லேலுடீ
லெகி பகிநகி கல ஈநிகுன் லீமனா,
ரூ. 2,51,796

தலைப்பு 68.—பொது நம்பிக்கைப்
பொறுப்பாளர்

வாக்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும்,
ரூ. 2,51,796

HEAD 68.—PUBLIC TRUSTEE

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 251,796

“68 வன கலியேகி 1 வன கலிமனய கடின
ரூ. 2,51,796 க இடல ரப லேவனயல ஈதுலன் கல
சுதுய” யன ப்ரஸ்தய விமகன லீதன், கலாசலிமன
விச.

68 வன கலியேகி 1 வன கலிமனய ரப லேவனயேகி
கலாசலன் ஸுபிசல நிநிச சுதுயகி நிசேல கர்ன
லீ.

2 வன கலிமனய.—பாலன ஸாஸ்து—
புநரூவரீதன விசுடி, ரூ. 32,485

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 32,485

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 32,485

“68 வன கலியேகி 2 வன கலிமனய கடின
ரூ. 32,485 க இடல ரப லேவனயல ஈதுலன் கல
சுதுய” யன ப்ரஸ்தய விமகன லீதன், கலாசலிமன
விச.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

68 වන ශීතියෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

අ. හා. 7.8

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

I move,

“That the Committee do now report Progress and ask to sit again.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

ප්‍රශ්නය වාර්තා කරනු පිණිස සහපති මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රශ්නය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම 1964 අගෝස්තු 25 වන අඟහරුවාදා.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

ඡායා අනුබලය

BUSINESS OF THE HOUSE

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

Before I move the Adjournment, till 8 o'clock we can take up—[Inter-ruption].

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාව කලාතිඨි ආචාර්ය. ආර්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I thought there was an agreement among party leaders that before the Adjournment is moved I would be allowed to move certain Regulations which are really formal.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අද රෙගුලාසි ගන්න අපි පොරොන්දු වුණේ නැහැ.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

අද අධිකරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තු ගැන සාකච්ඡා ඉවර වුණොත් මුදල් අමාත්‍යාංශය ගැන සාකච්ඡා කරන්නේ නැතිව ඉන්නට එකඟ වුණා.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

පරිපූරක මුදල් තිබෙනවා නම් පමණක් ඒවා ගැන සාකච්ඡා කරන්නට එකඟ වුණා. නමුත් රෙගුලාසි ගැන සාකච්ඡා කරන්න එකඟ වුණේ නැහැ. මේ දැන් සාකච්ඡාවට ගන්න හදන්නේ පරිපූරක මුදල් නොව, රෙගුලාසියි.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

“කොන්ට්‍රිවර්ජල්” නැති රෙගුලාසි අද ඉවර කරන්න පුළුවනි. [බාධ කිරීම්]

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

අපි ඒ ගැන පොරොන්දුවක් දුන්නේ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිරු. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මේ රෙගුලාසි ගැන සාකච්ඡා කරන්න අද බැහැ. අපි මේවා ගැන දැන හිටියේ නැහැ. අතිරේක වැය ශීර්ෂ ගැන නම් සාකච්ඡා කිරීම ගැන අප එකඟයි.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මේ රෙගුලාසි ගැන විස්තරයක් දී තිබෙනවා. [බාධ කිරීමක්]

කල් තැබීම

කල් තැබීම

අ. භා. 7.11

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කළානායකතුමනි, රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා මගින් අගමැතිනියගේ අවධානය යොමු කරවීම පිණිස දැන්විය යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. කම්කරු ඇමතිතුමා මේ කාරණය පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට දන්වාවියයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල සේවයට යැවූ සිංහල ලිපිකරු පින්වතුන්ට පසුගිය දවස්වල සිට නෙයෙකුත් අඩන්තේට්ටම් විදින්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මඩකලපුවේ සිංහල ලිපිකරු මහතුන් වාසය කරන ස්ථානවලට එක්තරා දූමරික පිරිසක් පැමිණ අඩන්තේට්ටම් කර තිබෙනවා; ඒ ලිපිකරු මහතුන්ට ගහල තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල කච්චේරි ඇතුළු වෙනත් ආයතනවල වැඩ කටයුතු කිරීමටයි මේ සිංහල නිලධාරීන් යැව්වේ. දැන්, විශේෂයෙන්ම මේ පසුගිය සති කිහිපය තුළ දී, මේ සිංහල නිලධාරීන් ඒ ප්‍රදේශවලින් පත්තා දැමීම පිණිස ඉතා සියුම් උපක්‍රමකාරී දූමරික වැඩ පිළිවෙළක් ගෙනයනවා. මගේ දැනීමේ හැටියට මේ සම්බන්ධයෙන් යාපනයේ දිසාපතිතුමා වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. මඩකලපුවේ දිසාපතිවත් මේක දැන් වූවාට පසුව පොලීසියට දන්වා තිබෙනවාය කියා මට ආරංචියි. නමුත් තවම මඩකලපුවේ පොලීසිය මේ සිංහල ලිපිකරු මහතුන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා නිසි පියවරක් ගෙන නැහැ. මේ පිළිබඳව සිංහල ලිපිකරු සංගමය අගමැතිනියටත්, පොලිස්පතිවත්, වෙනත් ඒ සම්බන්ධව වගකිව යුතු නිලධාරීන්ටත් දැනටම කරුණු දන්වා තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව උතුරේ සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල සිටින ඒ සිංහල නිලධාරී මහතුන්ට සම්පූර්ණ ආරක්ෂාව සලස්වන්නේ නැත්නම් එය ඒ නිලධාරීන් ඒ ප්‍රදේශවලින් පත්තා දැමීමට ගෙන යන දූමරික කුමන්ත්‍රණකාරී ව්‍යාපාරයට රුකුල් දීමක් වෙනවා. ඒ වාගේම ඒ නිසා මේ රටේ භයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙන්නත් ඉඩ තිබෙන බව මා අමුතුවෙන් කිවයුතු කාරණයක් නොවෙයි. නෙයෙකුත් කරදර මධ්‍යයේ සිංහල භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිසයි මේ සිංහල නිලධාරීන් ඒ ප්‍රදේශ

වලට ගියේ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ අය සමහරෙක් ආණ්ඩුවේ මාරු කිරීම් ඇති වන තුරු සිටියේ නැහැ. මේ වැඩ කටයුතු කරන්නට වුවමනා නිසා ආත්ම පරිත්‍යාගයෙන්—පහසුකම් නැති වුවත්— සේවය කිරීම සඳහා මේ ප්‍රදේශවලට ගියා. මේ අයගෙන් සමහරෙක් තනිකඩයන්. සමහර උදවියට නැදෑ හිත මිත්‍රයෙක් නැහැ. ඒ වාගේම සමහර උදවියට මුදල් හදල් ඇත්තෙන් නැහැ. නමුත් මේ වැදගත් රාජකාරිය කරන්නටයි ඒ ප්‍රදේශවලට ගියේ. ඒ නිසා මේ අයට සම්පූර්ණ ආරක්ෂාව සලස්සන්නේ නැතිව, මේ අයගේ ගෙවල්වලට ඇවිත් ගල් ගහන්නත්, අඩන්තේට්ටම් කරන්නත් අර දූමරිකයන්ට ඉඩ දෙනවා නම්, පාරේ නිසි විධියට ගමන් කරන්නත් ඉඩක් නැත්නම්, තව දුරටත් මේ නිලධාරීන්ට ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්න බැහැ. ඒ වාගේම මෙහි ප්‍රතිවිපාකත් ඇති වන බව මා අමුතුවෙන් කිවයුතු දෙයක් නොවෙයි. එහෙම ප්‍රතිවිපාක ඇති වුණොත් කාටවත් එය තතර කරන්නට පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න ඉඩ හරින්න අපට නම් ඕනෑ කමක් නැහැ. මා කල්පනා කරනවා ආණ්ඩුවටත් එහෙම ඕනෑකමක් නැත කියා. නමුත් මේ සිද්ධීන් ගැන තවම වැඩ කටයුතු කර නැහැ. මෙහෙම දෙයක් ගැන දැන්වූ විගසම ආණ්ඩුවේ පළමු වැනි යුතුකම වන්නේ නීති ආයතන යොදා නිසි අන්දමින්, නීත්‍යානුකූලව වැඩ කටයුතු කිරීමයි. නමුත් තවම එය කර නැහැ. ඒ නිසා සිංහලෙන් වැඩ කරන්න උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට යවා සිටින එකම නිලධාරියකුටවත් කිසිම අඩන්තේට්ටමක් සිදු නොවන විධියට විශේෂ ආරක්ෂා සංවිධාන යෙදීමට සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 7.15

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I wish to apologize to the Hon. Minister of Finance for raising a matter of which I had not given him notice. The question really refers to an administrative matter in the Health Department, but it concerns also a question of procedure. We are

[ආමාජීය දැනායක]

told that there is a new procedure that is being adopted by the Ministry of Health in regard to the purchase of drugs. Up to this point, drugs had been purchased on a system of world-wide tenders. This system has been given up and drugs are now being purchased from patentees. We are informed that the cost of drugs from patentees is much more than the cost of drugs from tenderers. If this is so, drugs are going to cost very much more in the coming year than they cost in the past.

You will notice that in the Estimates the vote for drugs is to be reduced in the coming year. Thus, in the coming year there will be adverse circumstances in regard to the supply of drugs in two ways: the vote for drugs has been reduced and the purchasable power of the vote will also be reduced. Thus, it may happen in the coming year that more and more patients will die for want of drugs. We know the position today. We know what it is in the provincial hospitals today. Very poor people are given chits to purchase drugs which are not found in the hospital. It is a strange thing that the drugs that are not found in the hospital are found in large quantities in the dispensaries surrounding the provincial hospitals. This shows that there is a drug racket in operation. Now, if the system of world-wide tenders for the purchase of drugs is done away with I think it will be a further aid to the racketeers. I want the Hon. Minister of Finance to look carefully into this question and to see that a reasonably sound procedure is devised.

අ. නා. 7.19

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I want to raise a matter of grave importance. On more than one occasion on the Floor of this House we have complained of the unruly behaviour of army personnel who are

stationed in the North. There is a famous temple on the borders of my electorate and the electorate of Point Pedro where the annual festival is now going on—the temple known as the Sonnathy Temple. Large crowds are attracted to this temple during the annual festival. Last week, I believe on Thursday night, after the festival was over and the large crowd of people were getting out of the premises of the temple in their cars and various other forms of vehicular traffic there were on the road, some army personnel who were mostly in civil and not in uniform stopped all these vehicles that were passing and made all sorts of remarks at the ladies who were in the cars; and in the case of one car they had stopped the car, pulled out the male occupants of the car, assaulted them and chased them out. One lady was left behind in the back seat of the car. Two of these military gentlemen—and military gentlemen within inverted commas—had got into the back seat, seated themselves by the side of this lady and started harassing her. She had promptly made a complaint to the police about what had happened.

I only want to say this. There is certainly a limit to this type of behaviour that has been going on which we can tolerate and which we have brought to the notice of the Government on more than one occasion. These people are unable to identify the persons involved. They are in civil. We do not know who they are. They have all disappeared.

I must say to the credit of the police that they took up the matter immediately, and tried to find out who the persons were, but unfortunately they had disappeared from the scene.

This is not the first time. I know of an instance where the wife of a doctor who was going with her husband had been harassed in this same way. These instances are multiplying. It is no use just giving a reply. If the hon. Parliamentary Secretary were here he would have

කල් තැබීම

කල් තැබීම

given a nice reply, "Oh! What is to be done? These things happen; we have taken action;" and that sort of thing. We have heard this more than once. I would ask this Government to take some stern measures. I do not want to be jocular about this matter. When the Army Votes were discussed I thought we could treat this matter in a jocular way, but I think that stage is past. I must emphatically protest against this type of behaviour by the armed personnel in the North.

Here is a place where pilgrims had gone to the temple and were coming out. They are stopped on the way and harassed for no reason at all. I can understand smugglers or people who are illicit immigrants being treated in this way. But in this case the armed personnel knew that they were coming out of the temple because this incident took place only a few yards away from the temple premises. There was no question of their trying to search a car that was carrying smuggled goods or transporting illicit immigrants. I must explain to the Government that the people who are being harassed are not smugglers or illicit immigrants. They know how to get over the army, they have done that in the past, but these poor people are being harassed for no reason at all.

I would earnestly ask the Hon. Minister of Finance who is here to impress upon the Hon. Prime Minister and her Parliamentary Secretary that something must be done. They had one proposal to send military police personnel to the North. I have not seen any of them there. For God's sake withdraw this army from the North and save about Rs. 1½ million every year. But if you want to have the army, then, at least safeguard our womenfolk and our innocent people from being harassed in this way. That is the least this Government can do for people against whom they have committed a series of injustices. Please do not do this. That is the one fervent appeal I make

to the Hon. Minister of Finance who is here and through him to the Hon. Prime Minister and her Parliamentary Secretary.

අ. හ. 7.24

වී. නවරත්නම් මයා.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I wish to raise certain questions relating to the Trincomalee harbour. I am very happy the Hon. Minister of Finance is present because he can do something about the matter.

When the Port of Colombo was in difficulties the Government in order to induce shippers to make use of the Trincomalee harbour for the export of tea gave a rebate on the export duty of 2 cents on every pound of tea, and diverted most of the export traffic to the Trincomalee and the Galle harbours. As a result these two ports in addition to the Colombo Port got developed. In times of crises both these ports had helped to ease the congestion in the Port of Colombo. Now, probably because the situation in the Colombo harbour has eased—I believe that must be the chief reason—the Government has withdrawn this rebate of two cents. As a result of this the export traffic through the Trincomalee harbour as well as the Galle harbour has reduced, and the stevedoring companies have now decided to retrench much of their labour. They are also workers, the country's workers, and they are as much entitled to protection at the hands of the Government and at the hands of the Hon. Minister of Finance as much as the workers in Colombo harbour. And unless this rebate is restored, the situation may end up in a large number of workers losing their jobs. I would therefore very earnestly request the Hon. Minister of Finance, in the interests of maintaining the efficiency of the Trincomalee harbour and the Galle harbour that this rebate be restored. The two ports must be kept in trim condition not only to be used when the Colombo harbour finds it diffi-

[වි. නවරත්නම් මයා.]

cult to cope with untoward situations, but also for use at all times and for all purposes.

අ. හ. 7.27

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

With regard to the question of drugs—which is really a matter for the Hon. Minister of Health—I do not personally agree with the hon. Member for Galle. If we buy from the patentees direct, the cost is bound to be lower than when we go through middlemen because, after all, the people who tender are not the manufacturers, but really export agents of one type or another. Therefore, I think, if we go direct to the manufacturers and buy our drugs, they are bound to be cheaper.

The reason why in the Estimates for next year the amount that is to be spent on drugs is less is because we are using the formulary committee's recommendations strictly. A good deal of unnecessary drugs will therefore be excluded, and a greater care will be exercised in the use of drugs. As the hon. Member for Galle himself admitted, some of the drugs that get to hospitals find their way to dispensaries outside. We are taking steps to prevent that as far as we possibly can. That is why the amount of drugs is being reduced, not because we want to give less to the patients. I can assure the hon. Member for Galle that there is no attempt on our part to reduce the quantum of drugs that will be prescribed by doctors to patients.

With regard to the matter raised by the hon. Member for Uduppiddi, I do not know whether he is referring to the Velvettiturai matter. The hon. Parliamentary Secretary informed the House that he may not be able to be present today. I have a note sent by the department, and it may be that the hon. Parliamentary Secretary might agree, in the light of

the hon. Member's statement, to re-check the information provided. The information in the note relates to an incident near the Sannathi Temple near Velvettiturai. This is what the note says :

No pilgrims have ever been harassed by army personnel in Velvettiturai area. The only incident reported was that on the night of 20th August, 1964.

At about 9 p.m. a car was searched at Velvettiturai on information received that it was carrying contraband. The sergeant who was in charge of the search party, having searched the vehicle, allowed it to pass. Later on in the night, a woman who was travelling in this vehicle made a report at the Kankesanturai police station stating that army personnel had assaulted her when she was travelling in the car to the temple. The police sergeant who was investigating the woman's complaint, informed the army officer that the woman complainant was the wife of a person absconding from the police in connection with a recent attempt to smuggle arecanuts to India. In fact, no assault whatsoever took place, and any charge that army personnel had harassed pilgrims is entirely without foundation.

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

In Jaffna, we have come to women starting to smuggle !

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

In any case, I will inform the hon. Parliamentary Secretary about the points raised by my good Friend the hon. Member for Uduppiddi.

The next point is with regard to Trincomalee. I would like to please my good Friend, but even to please him I cannot spend all the money. In that situation I am trying to divert cement or fertilizer ships to Trincomalee so that work could be made

කල් තැබීම

කල් තැබීම

available to the people there as far as is possible. I am sorry that beyond that I cannot do anything to help him.

වී. නවරත්නම් මය.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

May I ask the Hon. Minister of Finance to use his good offices with the stevedoring companies and request them to stop retrenchment.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

These stevedoring companies are private companies. They have been employing workers out of proportion to the actual number required. Largely unjustified numbers are being employed by them. So I do not know whether it would be fair for me to use my good offices.

Then the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) raised a very serious matter. Really, the question was not directed at me. I am not sure whether some of the people are even stateless citizens. We are checking up on all the information supplied to us. That is also to be checked up at Trincomalee. I am doing my best to help in the situation. I will certainly try to improve the situation as far as possible as regards Trincomalee and Galle.

The question is not one which can be dealt with by me. I have had no complaints from them. I will convey it to the Hon. Minister of Defence and External Affairs.

With regard to Trincomalee, I am sorry I cannot agree. We allowed two cents rebate until the harbour was in a position to take over all the tea. Now the harbour is in a position to take over all the tea and I see no reason why I should pay Rs. 6 million to the various exporting firms. In point of fact they are making a big profit on that. It costs them only half

a cent on every pound to transport tea from Colombo to Galle. Apart from that it is duplication of work. What does that mean? All the tea has to come to Colombo. In a situation where we have no proper spare parts for lorries and so on, when tyres are not available, we are restricting on unnecessary transport. I am, in addition, asked to spend another Rs. 6 million when the harbour here can fully cope with that. I appreciate the difficulty. In fact, I had a conference on Friday with the Port Commissioner and others. We went late into the night trying to figure out how best we could help the people in Galle who are worst affected. I will tell you why. I have been trying to divert food ships to Galle. The difficulty in doing that is that the Galle port cannot take in food ships when they are full, we have to empty half here and send the other half to Galle to be emptied there. There is a further difficulty: all food ships are being unloaded by the labour co-operatives; they have work. The people who do not have work are the people who do not belong to any of these co-operative societies. In the end I decided that the best thing I can do under the circumstances is to nationalize the port of Galle so that I could put them in permanent employment. I am recommending to the Cabinet that the port of Galle be nationalized.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

නේත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හ. 7.34 ට, 1964 අගෝස්තු 19 වන දින සහායම්මතය අනුව, අගෝස්තු 25 වන අඟහරුවාදා ප්‍ර. හ. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபையினது 1964, ஓகஸ்ட் 19 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்குணங்க, பி. ப. 7.34 மணிக்கு, 1964, ஓகஸ்ட் 25 ஆம் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை சபை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned at 7.34 p.m. until 10 a.m. on Tuesday 25th August 1964, pursuant to the Resolution of the House of 19th 1964.

புல்தவலு லீன பிபிதூர்

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

சேனபுர ஸேவி சனபதயே மானா நிவாச
யல ஸாபதல வாலு டேகனீ நூநி

சேனபுரக் குடியேற்ற மருத்துவ மனை:

விஸ்தரிப்பு

SENAPURA COLONY MATERNITY HOME
EXTENSIONS

129/64

பி. பி. கே. தனேகூன் மியா.
(மீகிந்தலே)

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்—மிஹிந்தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

ஓவலி, வாரிமாரீல ஸா விபுலி லலய பிபிதூர்
கூலிநிளேன் கூலு புல்தய: (அ) சேனபுர
ஸேவி சனபதயே மானா நிவாசயல ஸாபதல
வாலு டேகனீ ஓவலி ஸவரீலன டேபாரீன
தேநீநுல லல 1962/63 மூடல் வரீசய நுல
ஓடினர டீலல பீநுலா ஸாரோநீட வு லல
பீநுலா டனீநலாட? (அ) ஓவலி ஸவரீலன
டேபாரீனதேநீநுலே காரீலீக நிபலாரீன்
நலமந் கூலீநதேநீநு பரீகீசா கரளேன
யந நலுந் ஸலவநூலிலி ஓடி கிரீதே கல
லுநு ஈாரலீக கிரீதே ஸலவலாலகீவந் நூநி
லல பீநுலா டனீநலாட? (அ) மூலிந்
ஸாரோநீட வு பரீடி பீநுலா தேல வாலு
டேக ஓடினர டேநலாட? பீசே நலி, பீ கல
டாட?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா: (அ) சேனபுரக் குடியேற்றத்தி
லுள்ள மருத்துவமனைக்கு அண்மையில் காணி
அபிவிருத்தித் திணைக்களமூலம் 1962-63
ஆம் நிதியாண்டில் இரு சிகிச்சைக் களங்
களைக் கட்டித் தருவதாக அவர் வாக்குறுதி
யளித்ததை அவர் அறிவாரா? (ஆ) காணி

அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த
தொழில் துட்ப உத்தியோகத்தார்கள் இது சம்
பந்தமான மதிப்பீடுகள்பற்றி இன்னும்
ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கையில் அதன்
அமைப்பு வேலைகளை ஆரம்பிப்பதுபற்றிய எத்
தகைய அறிகுறிகளையும் காணவில்லையென்
பதை அவர் அறிவாரா? (இ) ஏற்கெனவே
அவரால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட பிரகாரம்
அவ்விரு சிகிச்சைக் களங்களையும் அவர் நிர்
மாணிப்பாரா? ஆமெனில், எப்பொழுது?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Is he aware that he promised to get two wards constructed adjacent to the Maternity Home, Senapura Colony, by the Land Development Department during the financial year 1962-63? (b) Is he aware that the technical officers of the Land Development Department are still going through the estimates and there are no signs of commencing the construction work? (c) Will he get these two wards constructed as promised by him originally, and if so, when?

கே. பி. பி. டி. சிலா

(கௌரவ சி. பி. டி. சிலா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(அ) ஸாரோநீடலகீ வுலே நூந. (அ)
லலி. (அ) லலி. ஸலலய ஸலல ஈலயல நூந
மூடல் லலடந் பலு.

(அ) அப்படி வாக்குறுதி கொடுக்கவில்லை.
(ஆ) ஆம். (இ) ஆம். ஸகாதார அதிபர் பண
வசதி செய்தபின்.

(a) No promise was made. (b) Yes. (c) Yes. As soon as funds are made available by the Director of Health Services.

දයක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ගත 30යි. තැපෑලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදොර මහ ලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1965

සඳහා : පணம் කෙරුණු දිනේදී යම්කිසි දේවල් මාසයක් 12 මාසයකට රු. 32.00 (සිංහල පිටපත් මිල 35.00). 6 මාසයකට අර්ධමිලයක් ; තනිපිටපත් 30. තැපෑලෙන් 45. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදොර මහ ලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1965

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32 00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1965

ලංකාවේ වාර්තාලේඛනයෙහි පිහිටි “ ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන් ” හි නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකානුවන්ට මුද්‍රණයේ මුද්‍රාපිතයි

මුලික, වාණිජමණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා මිලිසියානු කොප්පරේෂන්ට නිවැරදිව සේවය කරන ලදී. මුලික, වාණිජමණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා මිලිසියානු කොප්පරේෂන්ට නිවැරදිව සේවය කරන ලදී.

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon